بسم الله الرحمن الرحيم

لِيُحِقَّ ٱلْحَقَّ وَيُبْطِلَ ٱلْبَٰطِلَ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُجْرِمُونَ

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړني

◌د چاپ ټول حقوق له ټيکوال سره محفوظ دي!

❁د کتاب متن : زموږ د افغانستان د علماء کرامو عقائد.

❁د کتاب نوم : مفتاح عقيده

❁مصنف : مولوي نورالفتاح ((عثماني))

❁مالي لګښت:عامه مسلمانان

❁کمپوزر : محمد ايمل وزيري

❁ډيزاين : زبيراحمد

❁تصحيح کوونکي: مولوی نورالفتاح (عثمانی) او مولوی محب الله (رحماني)

❁خپرندويه ټولنه :المکتبة الغفاريه ارګ بازار کندهار

❁چاپ کال :۱۳۹۴ هـ ل

❁تيراژ : ۱۰۰۰ ټوکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

دا چي دا اوږده شرحه د حاجي اغاصاحب مبارک په هغه رساله ليکل سوې ده چي، په ظاهره وړه او د معنی له مخي کتابونه - کتابونه پرې ليکل کيږي، نو له همدې کبله يې هم ده مبارک ته اوهم دافغانستان هغه شاه ځلموته چي تل ئي په خپله وينه اوقلم داسلام اومذهب دفاع کړي ،اوتل ئي دحق آوازلوړکړي ،نه ددنيا په عشق اوعشرت مصروف سوه اونه ددنياپه پريب دخپل اصلی هدفه نه منحريف سوه ددوي په همدي ميړانه اوغيرت اوشاه کاره کارناٶمي تل دمذهب اواولس اوهيوادماته بيړي تل په سيخه لاره تللی نوپه همدي خاطرعثماني خپله دغه تحفه همدوي ته په ټوله معنی ډالۍ کوم.

(مولوي نورالفتاح عثماني)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

مخ	مضمون :	ګڼه:
۱	تقریظ: الحاج مولوي عبدالله (رحمة الله علیه) ولایت زابل	۱
۲	تقریظ: الحاج مولوي عبید الرحمن اخندزاده (رحمة الله علیه) ولایت زابل	۲
۳	تقریظ: الحاج مولوي نظر محمد عاطف (رحمة الله علیه) ولایت زابل	۳
٤	تقریظ: الحاج مولوي عبیدالله اخندزاده (رحمة الله علیه) ولایت زابل	۴
٥	تقریظ: الحاج مولوي فدامحمد اخندزاده (رحمة الله علیه) ولایت زابل	۵
۷	تقریظ: الحاج مولوي ابوالفیض سعید محمد ذاکري (رحمة الله علیه) ولایت هلمند	۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷تقریظ:الحاج مولوي محمدصادق حقاني(رحمة الله علیه)ولایت قندهار ۹

۸تقریظ: الحاج مولوي عبدالصمدصابرابوالاحسان(رحمة الله علیه) ولایت قندهار..۱۰

۹تقریظ:الحاج مولوي محمدفیض الباري(رحمة الله علیه)في بلدباکستان...........۱۲

۱۰تقریظ:الحاج مولوي حبیب الله الارکاني (رحمة الله علیه)فعلا في ولایت هلند.....۱۴

۱۱تقریظ:الحاج ملاعبدالسلام اخندزاده(رحمة الله علیه)ولایت زابل.................۱۶

۱۲تقریظ:الحاج مولوي محمد (محمدي)(رحمة الله علیه)ولایت قندهار ۱۷

۱۳تقریظ:الحاج مولوي فیض محمد ابوالفیض (رحمة الله علیه)ولایت قندهار.........۱۹

۱۴تقریظ:الحاج مولوي احمدسعیدالمعروف بمولوي ګل آغا(رحمة الله علیه)ولایت قندهار...۲۱

۱۵تقریظ:الحاج مولوي عبدالرحیم (رحمة الله علیه)ولایت قندهار.........................۲۳

۱۶ تقریظ:الحاج مولوي محمد عبیدالله ابوالوفا(رحمة الله علیه)ولایت قندهار.........۲۵

۱۷تقریظ:الحاج مولوي سعیداحمد غفوري(رحمة الله علیه)في ولایت قندهار........ ۲۷

۱۸تقریظ:الحاج مولوي محمدلاجور(رحمة الله علیه) فی بلدباکستان ۲۸

۱۹تقریظ:الحاج مولوي نظرمحمدالافغاني (رحمة الله علیه)بلدباکستان............. ۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰تقریظ: الحاج مولوي محمود الحسن حسیني (رحمة الله علیه) ولایت قندهار ۳۰
۲۱تقریظ: دار العلوم عالي هرات في ولایت هرات افغانستان ۳۱
۲۲تقریظ: الحاج مفتی جان محمد (رحمة الله علیه) ولایت قندهار ۳۲
۲۳تقریظ: الحاج مولوي محمد طاؤس (رحمة الله علیه) ولایت ترین کوت ۳۴
۲۴تقریظ: الحاج مولوي عبد القیوم (رحمة الله علیه) ولایت ترین کوت ۳۵
۲۵تقریظ: الحاج مولوي ملاامام اخند (رحمة الله علیه) ولایت ترین کوت ۳۶
۲۶تقریظ: الحاج مولوي محمد موسی خان غزنوي (رحمة الله علیه) ولایت ترین کوت.... ۳۷
۲۷متن او صاحب متن ۳۹
۲۸دلیکوال لنډه پېژندنه ۴۱
۲۹یادونه ۴۳
۳۰مقدمه ۴۴
۳۱د دې رسالې نوم دی ۵۶
۳۲قوله: الحمد الله موږ پرمذهب د اهل سنت والجماعت یو ۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۳قوله:څلور سره مذهبه حق دي حق يې بولو.. ۷۰

۳۴تقليد.. ۷۲

۳۵تقليد په لغت کي.. ۷۲

۳۶مطلق تقليد د قرآن په رڼا کي... ۷۸

۳۷مطلق تقليد د احاديثو په رڼا کي.. ۸۱

۳۸د تقليد اقسام.. ۸۵

۳۹شخصي تقليد ته اړتيا.. ۹۲

۴۰ايا د حديثو مصنفين مقليدنو وو؟.. ۱۰۱

۴۱د غير مقليدينو يو څو سوالات.. ۱۱۴

۴۲د عوامو لپاره يوه توصيه.. ۱۳۵

۴۳قوله :مذهب د امام اعظم صاحب مبارک رحمه الله.............................. ۱۴۲

۴۴قوله :مذهب د امام مالک رحمه الله... ۱۵۲

۴۵قوله :مذهب د امام شافعي رحمه الله:... ۱۵۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۶قوله :امام احمد بن حنبل صاحب رحمه الله: ۱۲۲

۴۷قوله :څلور سره مذهبه حق دي او حق يې بولو: ۱۲۶

۴۸قوله :موږ په مذهب د حضرت امام اعظم ابوحنيفه رحمه الله يو ۱۷۱

۴۹قوله :څلور سره طريقې حقې دي حقې يې بولو ۱۷۳

۵۰د تصوف اصطلاح ۱۷۵

تصوف د قران اوحديث په رڼا کې ۱۷۷

۵۱د تصوف حکم ۱۷۹

۵۲تصوف د امت د مشاهرو په آند ۱۸۱

۵۳تصوف څه شی دی ۱۸۳

۵۴مرشد ته اړتيا سته ۱۸۷

۵۵د اسلامي دورې د مشهورو علماء کرامو د سلوکو استادان ۱۹۴

۵۶د کامل شيخ علامې ۱۹۷

۵۷د سالک لپاره اداب ۲۰۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۸قوله :طریقه نقشبندیه شریفه.................................. ۲۰۷

۵۹قوله :طریقه قادریه شریفه.................................. ۲۱۳

۶۰قوله:طریقه چشتیه شریفه.................................. ۲۱۵

۶۱قوله :طریقه سهروردیه شریفه.................................. ۲۱۷

۶۲قوله :زیارتونه که لیري وي او که نژدې وي ورتګ یې جائز بولو.................. ۲۲۲

۶۳د حضرت محمد ﷺ د مقبرې زیارت کول.................................. ۲۳۸

۶۴د ښځو لپاره د قبرنو زیارت.................................. ۲۴۴

۶۵د اولیاء الله له قبرو سره لمونځ او دعا کول.................................. ۲۵۱

۶۶د اولیاوو کرامو وسیله کول.................................. ۲۵۸

۶۷توسل په لغت کي.................................. ۲۶۰

۶۸د توسل اقسام.................................. ۲۶۲

۶۹التوسل باسماء الله تعالی وصفاته.................................. ۲۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷۰التوسل بعمل صالح قام به الداعي ۲۶۸

۷۱التوسل بالانبياء ۲۷۱

۷۲التوسل بدعاء الرجل صالح ۲۸۱

۷۳التوسل بالانبياء من قبل نبينا ۲۸۵

۷۴التوسل بالااولياء كرام ۲۸۷

۷۵قوله :خوردې او مالګي له زيارته را اخيستل جائز بولو ۲۹۲

۷۶قوله :خوردې او مالګي له زيارته را اخيستل جائز بولو ۲۹۸

۷۷قوله: دوره د اسقاط جائز بولو ۳۰۰

حيله الاسقاط ۳۰۱

۷۸اثبات د نفسي حيلې ۳۰۳

۷۹د غير مقليدينو سوالونه ۳۱۱

۸۰د اسقاط د دورې شرطونه ۳۱۶

۸۱د اسقاط د دورې كيفيت او تركيب ۳۲۲

۸۲دورة الاسقاط اړوند مسائل ۳۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸۳قوله :مولد شريف ۳۲۷

۸۴ميلاد نبوي ﷺ ۳۲۷

۸۵بدعت ۳۳۲

۸۶د بدعت شرعي تحقيق ۳۳۵

۸۷د بدعت اقسام ۳۳۸

۸۸د ميلاد النبي ﷺ په ورځ جلسه جوړول ۳۴۱

۸۹هغه کتابونه چي د مولود په جواز اقرار کوي ۳۴۴

۹۰ولي د نبي عليه السلام وفات نه لمانځو؟ ۳۵۲

۹۱مولود شريف اول چا ولمانځه ۳۵۵

۹۲په مولود شريف کي له لاندي شيانو ځخه ځان ساتنه اړينه (ضروري) ده.... ۳۵۷

۹۳مولود شريف او د ديوبند د علماء کرامو عقيده او فتوی ۳۶۱

۹۴د مولود شريف شپه غوره ده او که د قدر شپه؟ ۳۶۵

۹۵قوله :او نور د ښو شيو خيراتونه جائز او روا بولو ۳۶۸

۹۶قوله : دمونه، تعويذونه او ځاښتونه جايز او روا بولو ۳۷۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹۷د دم د جواز دلائل ۳۷۶

۹۸د تعویذ او د ځاښت د جواز دلائل ۳۷۸

۹۹قوله :ښه کاربه ښه بولو او بد کاربه بد بولو ، ۳۸۵

۱۰۰قوله :دعا کول وروسته تر فرضو او سنتو په هیت اجتماعي سره مستحب. ۳۸۷

۱۰۱قوله :زموږ د افغانستان علماء او مشائخ او ټول عام خلک ۳۹۱

۱۰۲فریقه وهابیه یا وهابیت ۳۹۳

۱۰۳غیر مقلیدین په هندوستان کي ۳۹۸

۱۰۴د غیر مقلیدینو عقائد ۴۰۴

۱۰۵د وهابیانو نومان او ډلي ۴۰۷

۱۰۶د امت مسلمه فتوی د وهابیانو په حق کي ۴۱۰

۱۰۷د غیر مقلیدینو په اړند د دارالعلوم دیوبند نظر ۴۲۰

۱۰۸سلفیان ۴۲۴

۱۰۹پنج پیریان ۴۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۰بریلویان ٤٢٨
۱۱۱د احمد رضاخان بریلوي لنډه پېژندنه ٤٣١
۱۱۲د بریلویانو عقائد ۴۳۲
۱۱۳ماخذونه ۴۳۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقریظ

حضرت مولنافقه العصر حافظ الحق والملة والدین شمس الاسلام والمسلمین

الحاج مولوي عبدالله (رحمة الله علیه)

من سکان ولایت زابل افغانستان

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمدلله حمداً موافیاً لنعمه وموکافیه لمزیده والصلوة والسلام علی رسوله محمد وأله واصحابه اجمعین

وبعد

هغه متن المتین في عقائد اهل سنت والجماعته چي آغاصاحب تالیف کړي ؤ هغه تالیف کافي وشافي لعقائد اهل سنت والجماعت لر ه ؤمګر ډیرمختصراوکوتاوه .وشرحیته ئي زیات ضرورت ؤاوکله چه مولوي نورالفتاح عثماني داشرح پروکړه نودعاماواوخاصوخلکولپاره فائدمنده سوه اوهرکله چه مادخپل قدرت په اندازه مطالعه کړه ډیره صحح اوباا‌عتماداوبادلائله شرحه وه الله تعالی دي ددواړو سعي قبول اومقبول کړي

حاجي ملا عبدالله نقشبندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

حضرت مولناشيخ الحديث و التفسير منبع العلم و الهدى صاحب البلاغة و الفصاحة مبين الكنايات و الاشارات

الحاج مولوي عبيدالرحمن اخندزاده (رحمة الله عليه)

خطيب جامعه حاجي سيدهاشم الواقع في ولايت زابل قرية سنك افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمدلله وكفى و سلام على عباده الذين صطفى

وروسته له دي جناب محترم الحاج اغاصاحب كله چه دامت مسلمه دصحح افكاروخلاصه په ډيره كوتاه اولړوالفاظوكي په دي وجه ليكي وه چه په اذهانوكي راتلل اوجمع كيدل ئي اسانه سي چي هغه موږپه ډيرواره ترخپل نظرتيره كړي وه البته دمولوي نورالفتاح (عثماني) صاحب دشرحي چه موږپه ډيركوتاه وخت كي دتقليددبحث اوبيايه پاي كي دفرقوباطلو په ډيرسرعت څه مطالعه وكړه صحح په نظرراغله

الفقيرعبيدالرحمن

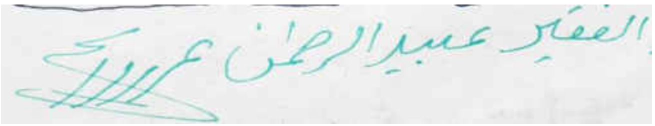

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

جناب حضرت شيخ الاسلام و المسلمين فقه العصر و الزمان صاحب البيان و البنان في التقرير و التحرير

الحاج مولوي نظر محمد عاطف (رحمة الله عليه)

خطيب جامعه حاجي محمد اصغر الواقع في ولايت الزابل افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى والصلوة والسلام على سيد الورى

وبعد

ثرنگه چه زموږ د مرشد الحاج اغا صاحب رساله (زموږ د علماء عقيدة) او د مولوي نور الفتاح (عثماني) صاحب شرحه ده مقليدنو لپاره لاربنود او رهنماء ده هغه دلا ئل چه د قران او حديث او هم د فقهاؤ د اقوالو څخه راجمعه سويدي كافي او شافي دي او له الله تعالي څخه پر دغه عقيده په دنيا كي ژوند او په آخرت كښي په دغه جماعت كي راپاڅيدل غواړم

والسلام

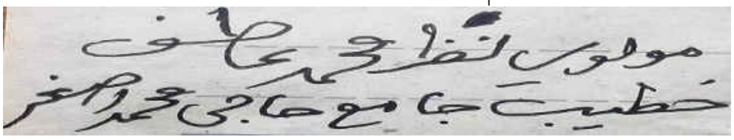

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

حضرت مولنا شيخ الحديث و التفسير جامع المنقول و المعقول صاحب البلاغة و الفصاحة

الحاج مولوي عبيدالله اخندزاده (رحمة الله عليه)

ملا امام قرية خوازي فعلاً و شيخ الحديث في المدرسة رحمانية عرفانيه ولد اخندزاده صاحب زيارت في ولايت زابل افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمدلله وكفى والصلوة والسلام على سيدالوري

دغه رساله چه الحاج اغاصاحب مبارک جوړه کړیده ډیردوخت تقاضا اودضرورت په لحاظ مهتمه ده اوما خوخپله رساله مذکوره کتلي ده اوهغه شرحه ئي چي په نامه د(مفتاح عقيده)سره مسمى سويده هغه مي هم تقريبا ټوله کتلي ده اودامي دوخت دعلماء يوعظيم خدمت وباله ومذهب حنيفي ته بلكي وشريعت الغراء ته.دغه رساله اوشرحه په غورسره مطالعه کړي اوبيائي وعاومسلمانانوته په مساجدوکي اوهديروکي ښه ښه بيانوي وهذا تائيدي

الحاج مولوي عبيدالله اخندزاده

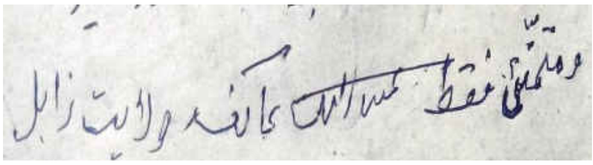

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

حضرت شيخ الاسلام والمسلمين صاحب البيان والبنان في التقرير والتحرير منبع العلم والهدى

الحاج مولوي فدامحمداخندزاده (رحمة الله عليه)

خطيب جامعه حاجي باجا الواقع في ولايت زابل افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لاهله والصلاة على اهلها

وبعد

دالله تعالى لوي رحمت اواحسان ده چه موږته ئي په دي مهم وخت اودلامذهبوددفلع لپاره دحضرت سيد الحاج حمدالله اغاصاحب رساله چي په نامه (زموږدافغانستان دعلماؤعقيده)ده زموږپه نصيب شوه نووروسته لمطالعي دبحث دتقليده چه هغه ډيرپه دلائلوشرعيه صححه سره ثابت وونوحضرت مولوي نورالفتاح (عثماني) صاحب ته ددعالاسونه پورته کړي چه الله تعالى دي دده سعي مقبوله اوداخرت له پاره زخيره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګرزه وي چه موږلپاره غته تحفه اوډيره اساني سره راکړه الله تعالى دي سرفرازاوکامياب په دين اودنياکي له موږسره ولري زه ئي په ډيره مينه سره تصديق کوم والعلم عندالله تعالي. والسلام عليکم ورحمة الله وبرکاته

الحاج مولوي فدامحمد اخندزاده

خطيب زړه جامع مرکزقلات

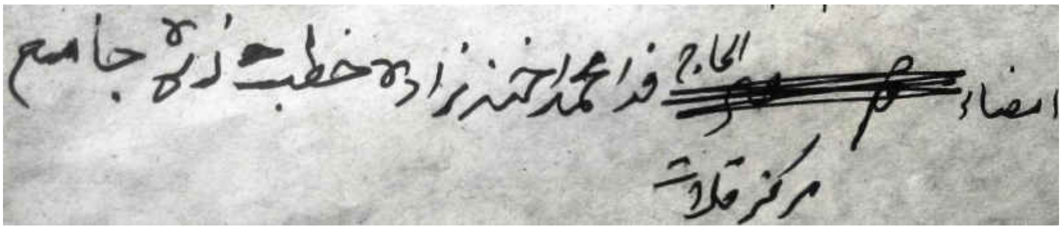

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

شيخ السلام و المسلمين فقه العصر و الزمان صاحب البلاغة و الفصاحة قدوة العلماء الراسخين

الحاج مولوي ابوالفيض سعيد محمد ذاكري (رحمة الله عليه)

استاذ احاديث في مدرسة احسن العلوم اشرفيه الواقع في ولايت هلمند مركز لشكركا افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمدلله الذي قال و قوله الحق يايها الذين امنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقين و الصلوة و السلام على معلم الكتاب و الحكمة و مزكي الامة و على اله و صحبه و من تبعهم الى يوم القيامة بالاخلاص و الصداقة

امابعد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحق لاري لارويانوته زيري دي ،اوخوارجواوروافيضواونوروبدعتيانوته غم اوماتم جوړدي.ولي؟چي دشيخ الطريقة والشريعة الحاج مولنا حمدالله جان آغاصاحب درسالي شرحه دمتدين مذهبي شخصيت عالم عامل مولنا نورالفتاح (عثماني) صاحب په زياراومحنت پداسي ډول جوړه سوه چي الحمدالله اهل الزيغ داعتراض ځاي نسي پيداكولاي ځكه ډيره واضحه مدللة اومفصلة ده الله عزوجل دي دمولف سعيه مقبوله وګرځوي اوالله جل جلاله دي داخرت توښه ورته وګرځوي هم ده ته هم هغه چاته چي په چاپولوكي كوهمكاري ورسره كوي امين الف امين

انا العبد الاحقر خادم الاحاديث في مدرسة احسن العلوم اشرفيه

الواقع في هلمند لشكركله

الحاج ابوالفيض **سعيد محمد** ذاكري

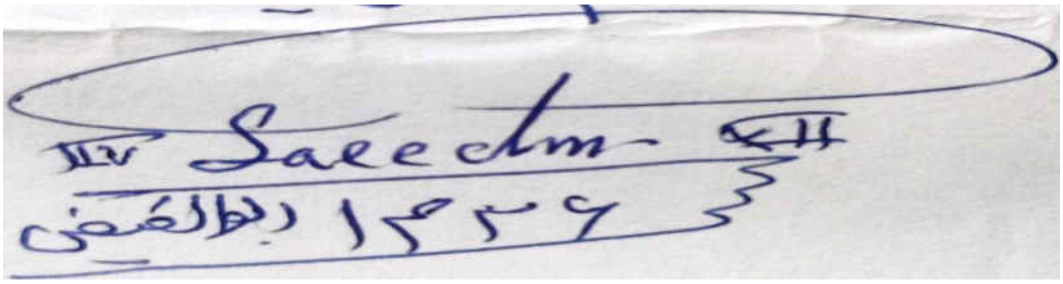

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

مولناشيخ الحديث و القران جامع المنقول و المعقول

الحاج مولوي محمدصادق حقاني (رحمة الله عليه)

مهتمم المدرسة دارالعلوم نورالمدارس الواقع في ولايت قندهار افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمدلوليه و الصلوة و السلام على نبيه محمدواله و صحبه

وبعد

فاني قرائت بعض المباحث المهمه من هذه الرسالة التي الفها اخونافي الله مولنا نورالفتاح عثماني فاعجبت بهاجدا وادعوالله سبحانه وتعالي ان يتقبلها بقبول حسن وينفع بها الطلاب والعلماء وان يجعلها من الباقيات الصالحات للمئولف المحترم حفظه الله تعالى

الحاج مولوي محمد صادق حقاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

حضرت مولناشيخ التفسير و الحديث منبع العلم و الهدى صاحب البلاغة و الفصاحة مبين الكنايات و الاشارات صاحب البيان و البنان في التقرير و التحرير

الحاج مولوي عبدالصمدصابرابوالاحسان(رحمة الله عليه)

من سكان و لايت قندهارافغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمدلله الذي جعل العلماءكاالنجوم ،و خصهم بالادراكات و الفهوم، و فضلهم علي عوام الناس بالعلوم ،و الصلوة و السلام على رسوله المبعوث الي العرب و العجم، و على اله و اصحابه هم اهل الفضل و الكرم ،و خير القرون و الامم،

امابعد

فانا العبدالحقيرالحاج المولوي عبدالصمد ، المفتقرالى الله القديرالاحد ،لقد طالعت شرح الرسالة المسمى بالمفتاح عقيده الذي الفه العالم العامل الصاحب للشريعة والطريقة السالک على طريقة اهل السنة والجماعة

(c) ketabton.com: The Digital Library

الثابت علي الحق الحنفية المضي كالمصباح اعني المولوي نورالفتاح عثماني جعل الله له الفوزوالفلاح فهوعندي مقبول ومنظوروالمرجومن الاخوان ان يقبلوه في كل زمان، ويعملوبه في كل حين وان، ونشروه في كل وطن ومكان، ولاينظرون الى توهمات الوهابية والسلفيان ،ولايلتفتون الي خرافات اهل الضلالة والطغيان، الذين هم يظنون انهم اهل الحديث والقران، والحال انهم اطباع النفس والشيطان، لايفرقون بين الحق والبطلان، وليس في قلوبهم مايقولون باللسان، نعوذبالله من عقيدة حديث الاسنان ،والله المستعان ،وعليه التكلان، ونسئله الاستقامة على مذهب النعمان، والتمسک باالحجة والتبيان ،والفوزفي الميزان ،والسدادفي كل بيان، والاستقامة على حكم الحديث والقران، وان يجعلنامن العلماء الربانين، والراسخين امين ثم امين يارب العالمين

الراقم الحاج المولوي عبدالصمدصابر ابولاحسان

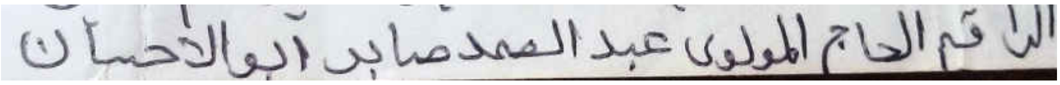

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

شيخ المشايخ المحديث الكبير الناقد البصير قدوة العلماء الراسخين شيخ الاسلام و المسلمين

فقه العصر و الزمان صاحب البيان و البنان في التقرير و التحرير

الحاج مولوي محمد فيض الباري (رحمة الله عليه)

استاذ الحديث في مدرسة دار العلوم الربانية في بلد باكستان شمن كلداره باغشه

بسم الله الرحمن الرحيم

وبعد

الحمد لله الذي من علينا برسوله وهدانا به الى سواء السبيله وامرنا بتعظمه وتكريمه وبتجيله وفرض على كل مومن ان يكون احب اليه من نفسه وابويه وخليله صاحب لواء الحمد والمقام المحمود ابي القاسم محمد بن عبد الله بن عبد المطلب صلي الله عليه وعلى اله وصحبه اجمعين واخوانه من النبين والمرسلين وسائر عباد الله الصالحين صلوة دائمة غير زائلة وباقية غير فانية ومتصلة غير منقطعة امابعد فقد سرحت النظر في هذه الرسالة ففيها مباحث لطيفة ومسائل شريفة تدور حول العقائد اهل السنة والجماعة نسئال الله سبحانه وتعالي ان يتقبل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذلک من المولف وان يجعله خالصاً لوجه الكريم انه سميع قد ير وبالاجابة جدير
والحمدلله رب العلمين   كتبه العبدذني محمدفيض الباري غفرله الباري خادم
الحديث نبوية بمدرسة دارالعلوم الربانية

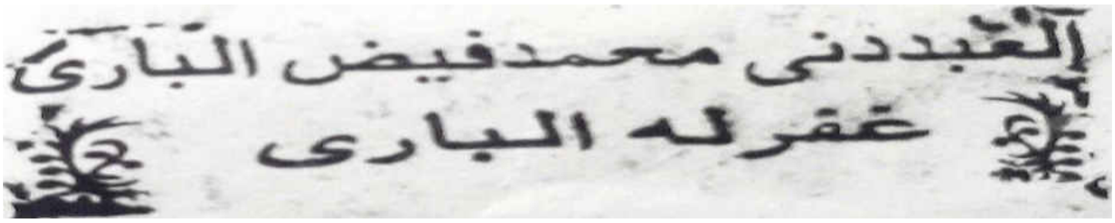

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

شيخ الاسلام و المسلمين شيخ الحديث و التفسير جامع المنقول و المعقول

الحاج مولوي حبيب الله الاركاني

ثم الهلمندي (رحمة الله عليه) فعلا في ولايت هلمند افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى والصلوة على عباده الذي المصطفى

وبعد

څرنګه چه مشروحه رساله دډ يرولامذهبوپرسروپه مثل ديوتندراسماني په
ځيروه داځکه چي صاحب دهغه صاحب شريعت اوطريقت وو اوپه هغه کي بي
شميره اشاري پربدي دوهابيانواوسلفيانووي نوکله چه ددغه صاحب الرتبه شيخ
صاحب ددغه بهترينې رسالي شرح ديومتدين اوپرمذهب ولاړشخص دخواکيږي
نوبه ولي دلامذهبواوغيرمقليدينوپر سروتندري اسماني نه وي نوکله چي موږدخپل
کمزوري علم په اندازه اجمالاځيرنه وکړه نوددي شرحي دلوړي مرتبي په وجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دتوصیف کولونه عاجزه سوم نولهذا دالله تعالی څخه داغوښتونکي یم چه همداسي شارحان اوعلماء دي الله تعالی تل ژوندي لري امین ثم امین

ستاسوورور:

شیخ مولوي حبیب الله الارګاني ثم الهلمندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

المحديث كبير فقه العصر جامع المنقول و المعقول

الحاج ملاعبدالسلام اخندزاده(رحمة الله عليه)

المشهور بملاصاحب خواځي في ولايت زابل مركز قلات افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمدلله رب العلمين و الصلوة على سيد المرسلين و على اله و اصحابه اجمعين

امابعد

دالحاج مولوي سيدحمدالله جان اغاصاحب رساله چي په نامه ده(زموږدافغانستان دعلماؤعقيده)اوددي رسالي شرحه چي په نامه د(مفتاح عقيده)ده تائدکوم ځکه زموږدمذهب اوعقيدي پرډيروښودلائلواوشواهدوبناده يووارېياوايم چي زي تائدکوم اوماته مقبوله ده اودادعاکوم چي دالله تعالى په لوي دربارکي دي قبوله سي امين

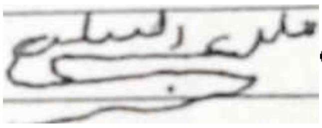 دخواځي ملاعبدالسلام اخندصاحب

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

شيخ الحديث و التفسير جامع المنقول و المعقول شيخ الاسلام و المسلمين

الحاج مولوي محمد (محمدي)(رحمة الله عليه)

استاذالحديث في المدرسة دارالعلوم اسلامية خضرية في ولايت قندهارافغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمدلله حمداًكثيراًطيباًمباركاًفيه و صلى الله و سلم على محمدعبدالله و رسوله ارسله بين يدي الساعة بشيراً و نذيراًوعلى اله و صحبه و التابعين لهم باحسان الي يوم الدين

امابعد

دشريعت اوطريقت شيخ مولوي سيد حاجي حمدالله جان اغاصاحب چي كومه رساله (زموږدافغانستان دعلماؤعقيده)په نوم ليكلي ده داپه واقع كښي دټوله اهل السنة والجماعة عقائددي،الامن شذونذر.هيڅ يوداسي ځوک چي دالله تعالي ښځه ويريږي په دغوعقائدوكښي اختلاف نه لري خوكله چي دحاجي آغاصاحب په رساله كښي دلا ئل تفصيلي نه وه ذكرسوي نودااحتمال موجودووچي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځيني هغه کسان چي دلا   ئل غواړي اودلويوعلماؤ پرخبرويي باورنه راځي ددلا
ئلوغوښتنه وکړي نوداچي مخلص اوجيدعالم مولوي نورالفتاح عثماني صاحب
دحاجي اغاصاحب درسالي شرحه کړي ده اوپه رساله کښي دذکرسووعقائدوسره
يي دلا ئل راوړي دي دايقينا دوخت ضرورت وو خوزماډيرومصرفيتونودومره وخت
رانه کړي چي ټوله شرحه وګورم صرف يوه حصه يي زما ترنظرتيره سوه خودغه
حصي له کتلوڅخه داسي ښکاري چي په دي شرحه کښي هراړخيزمعلومات سته
الله تعالى دي ددغي شرحي فائده عامه وګرځوي

مولوي محمد (محمدي) حفظه الله

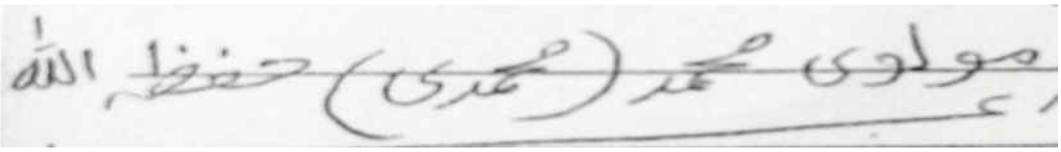

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

شيخ الحديث و التفسير جامع المنقول و المعقول شيخ الاسلام و المسلمين فقه العصر و الزمان صاحب البلاغة و الفصاحة صاحب البيان و البنان في التقرير و التحرير مناظر اهل السنة و الجماعة

الحاج مولوي فيض محمد ابوالفيض (رحمة الله عليه)

استاذالحديث في المدرسة دارالعلوم اسلامية خضرية في ولايت قندهارافغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لاهله و الصلوة على اهلها

وبعد

كومه رساله چي شيخ الشريعت والطريقت حضرت مولوي سيد الحاج حمدالله اغاصاحب(رحمة الله عليه)په نامه د (زموږدافغانستان دعلماؤعقيده)جوړه كړي وه دايوبهترينه رساله وه په باب كي دعقائدوداهل السنة والجماعة اوددي

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسالي په باب بائدووايم (صغرحجمه وكبرعلمه)اوزموږپه فكرددي رساله سره دغه
نوم ښه مناسب دي(سيف الحنفية على اعناق الوهابية والسلفية)اوهغه څوک چي
ځان ته مقلدوايي ددي رسالي څخه انكارنكوي(ولاينكرها الاالوهابية والسلفية)
خوكله چي دارساله مجمله وه په غاية اجمال سره نودشرحي ضرورت پيدا اسوداچي
حضرت مولوي نورالفتاح عثماني صاحب ددي رسالي مفصله شرحه جوړه كړه
نوموږدزياتومصرو فيتوپه خاطردټولي شرحي دمطالعي وخت نسوپيدانولهذاددي
شرحي يومبحث چه هغه مبحث دتوسل دي موږمطالعه كي فوجدته
مشحونابمطالب لطيفة ومقاصدنفيسة معجبة للنواظرومطربة للخواطرتميل اليها
الطباع وتلذذبهاالاسماع

(والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته)

الحاج مولوي فيض محمدابوالفيض

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

شيخ القران و التفسير صاحب البيان و البنان في التحرير و التقرير

الحاج مولوي احمدسعيدالمعروف بمولوي گل آغا (رحمة الله عليه)

خطيب جامع انصاري نرزو شابرج في ولايت قندهارافغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

وبعد

الحمدلمن هواهله كماهواهله بماهواهله على ماهواهله عمن جعله اهله
والصلوة والسلام على من ارسله هدي وبشري لمن ارسله اليه من الجن والانس
ليخرجهم من ظلمات الكفروالنفاق والمعاصي الي فيضان القران والاحديث النبوي
وعلى اله وصحبه وعترته امابعد فقدعرضت علي رسالة مؤلفة في تصحيح
العقائدلاسيمافي عقائدعلماءافغانستان اللتي الفهاالشيخ الاجل العالم التقي
والمرشدالنقي حضرت مولينااحمدالله جان اغافطالعتهافوجدتهاكافيةشافية في
بابهاومدللة في مسئلة العقائدنافعة للخواص والعوام ومغنية للعلماء والمبلغين

(c) ketabton.com: The Digital Library

عن تعب تحقيق هذا مسئلة واوصي لكل عبد مسلم ان يشيعوهذا الرسالة
ليستفيد منها المسلمون وادعوالله الكبيران ينفع بها الامة
ويجعلها ذخرالمؤلفها ولمن سعي فيها وصلي الله علي سيدنا محمد واله وصحبه
اجمعين

احمد سعيد المعروف بمولوي كل آغا

خطيب جامع انصاري نرزوشابرج

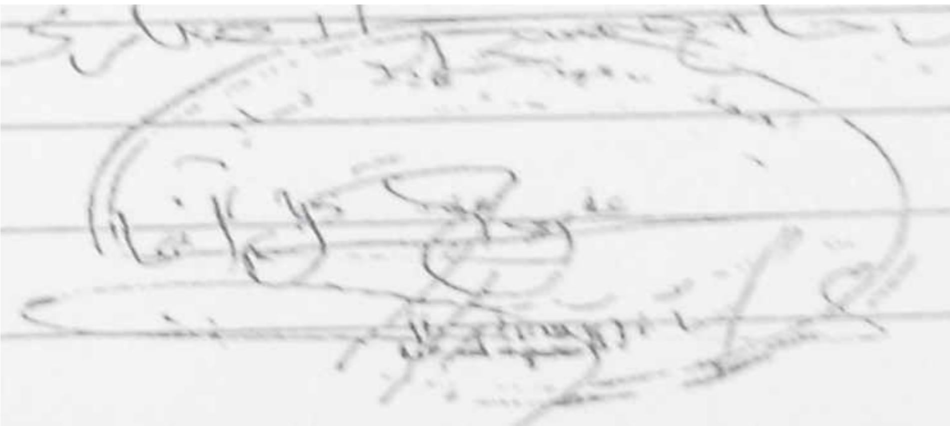

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

شيخ الحديث و التفسير جامع المنقول و المعقول صاحب تحقيق و تدقيق شيخ السلام و المسلمين

الحاج مولوي عبدالرحيم (رحمة الله عليه)

استاذالحديث في مدرسة جامعة اسلامية اشرفية في ولايت قندهارافغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمدلله رب العلمين و الصلوة علي سيد المرسلين و على اله و صحبه اجمعين

امابعد

دطريقت شيخ محترم مولوي حمدالله جان اغاصاحب چي دجلدک په اغاصاحب سره هم شهرت لري يوه مختصره رساله دبعضي مسائلو په اړه ليکي وه لکن دارساله ډيره مختصره وه تفصيل ته يي ضرورت يقيني وه داچي محترم مولوي صاحب نورالفتاح عثماني دا ضرورت پوره کړي الله تعالي دي اجرخيرورکړي البته دزياتومصروفياتوله کبله مي ونکړل سول چي درسالي ټوله شرحه مطالعه کړم په يوعاجل نظرمي داهل السنت والجماعت تشريح وکتله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشاءالله کافي وضاحت يي کړي اميدسته چي نور مسائل به يي هم په همدي ډول تشريح کړي وي، ومن الله التوفيق

شيخ الحديث مولوي عبدالرحيم مدظله

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

جامع المنقول و المعقول صاحب البلاغة و الفصاحة صاحب البيان و البنان في التحرير و التقرير

الحاج مولوي محمد عبيدالله ابوالوفا (رحمة الله عليه)

المدرس في مدرسة الحنفية للعلوم الاسلامية في ولايت قندهارافغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمدلله الذي جعل علماء الامة المرحومة امناء الدين و الصلوة و السلام علي اعلم العلماء و افقه الشيوخ و الصوفية معلم للدين المتين و على اله و اصحابه الناشرين الدين

امابعد

فقدطالعت اكثرمواضع من هذاالكتاب المبين لرسالة اللتي الفها شيخ الطريقت والشريعت شيخنا ومرشدنا الشيخ السيدمولنامولوي حمدالله جان اغاصاحب دامت بركاته العاليه فوجدت هذا الشرح مطابقالكتب الاحديث وكتب الفقهاءالكرام وكتب التصوف فالله درالمصنف اعني مولوي نورالفتاح عثماني العالم والعامل الصوفي دام ظله العالي حيث بذل سعيه في تتبع الكتب واستقرائها جعل سعيه مشكورا وجعله مقبولابين العلماء والطلباءونافعالهم في

(c) ketabton.com: The Digital Library

الدارين امين ثم امين لاارضي بواحدة اضم اليها الف امين وصلي الله تعالي علي خيرخلقه محمد وعلي اله وصحبه اجمعينو انا العبد الافقر الي رحمة الله الأكبر محمد عبيد الله ابوالوفا

المدرس في مدرسة الحنفية للعلوم الاسلامية

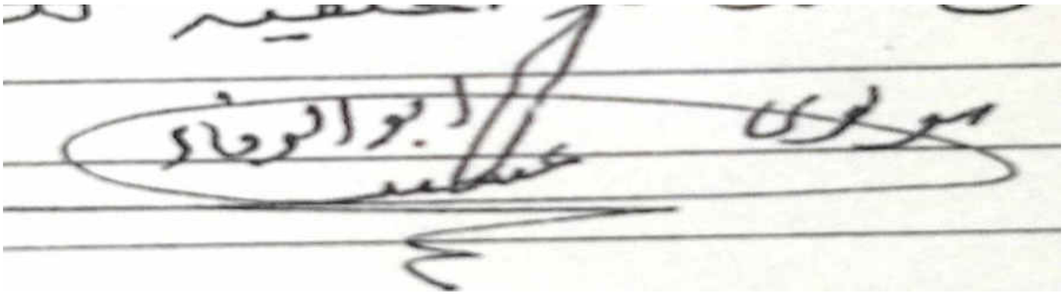

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

شيخ الاسلام و المسلمين فقه العصر و الزمان صاحب التدقيق و التحقيق

الحاج مولوي سعيد احمد غفوري (رحمة الله عليه)

رئيس دارالافتاء في جامعة الاسلامية اشرفية في ولايت قندهار افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمدلله وكفى و سلام على عباده الذين اصطفى

مادغه شرحه ټوله وکتل شارح جناب محترم مولوي نورالفتاح عثماني صاحب پوره زحمت کښلي دي موضع ئي لکه څنګه چي شيخ الطريقت والشريعت جناب محترم حاجي اغاصاحب دجلدک متن ليکلي وو هم هغسي يي کټ مټ شرحه کړيده دلانورپرمختلګ اوخدمت په هيله ئي يم

والسلام

الحاج مولوي سعيد احمد غفوري

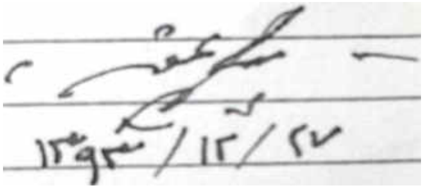

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

شيخ الحديث و التفسير صاحب الفصاحت و البلاغة و صاحب البيان و البنان في التحرير و التقرير

الحاج مولوي محمدلاجور (رحمة الله عليه)

استاذالحديث في المدرسة جوهر العلوم في بلدباكستان شمن كلداره باغنشه

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده و نصلي علي رسوله الكريم

امابعد

مادغه رساله في الجمله درنظروايستله ډيره ښه رساله ده دعقيدي داصلاح لپاره اومفيده اوګټوره ده ځکه چي حوالي يه دمعتبروكتابوڅخه دي اودغه مولوي نورالفتاح عثماني صاحب چي شارح ددغه متن دي زما دتلامذوڅخه دي ښه قابليت اوصلاحيت يه درلودي اوددي رسالي نوم چي دعلماء حنفيه عقيده واي ښه به وايي اويا عقيدة العلماء الحنفية اللهم اجعل سعيهم مشكورا ومقبولاواجعله هذارسالة سبباالرضائک ياارحم الرحمين مولوي محمدلاجور

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

شيخ المشايخ المحدیث الکبیر الناقد البصیر قدوة العلماء الراسخین شیخ الاسلام و المسلمین

فقه العصر و الزمان صاحب البیان و البنان في التقریر و التحریر

الحاج مولوي نظرمحمد الافغاني (رحمة الله علیه)

استاذ الحدیث في مدرسة العربیة تدریس القران في بلدباکستان شمن کلداره باغشه

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمدلله وکفي وسلام علي عباده الذین اصطفي امابعدفقدطالعت ماتیسرلي حسب الظروف من هذا الرسالة المؤلفة في اصلاح العقیدة الفها العامل الشیخ الشریف العلامة حمدالله جان وشرحها العالم المحقق لمولي نورالفتاح عثماني فاذاهي منتخبة من القران والحدیث وان احسن الحدیث کتاب الله واحسن الهدی هدي محمدصلي الله علیه وسلم ومشحونة باقوال اولیاء الله عزوجل وفقهاء هذه الامة الذین هم فرسان هذه المیدان جزالله عزوجل مؤلفه خیرالجزاء وجعل سعیه مشکورا وعمله مبرورا، من ناحیة اخری رئیت توقیعات المشائخ الکرام والعلماء العظام علیها فهاانا ادعوکل اخ في الله الیهااذلایسع الجهل عنها طرفة عین

واناعبدالفقیرنظرمحمد الافغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقریظ

شیخ الحدیث و التفسیر جامع المنقول و المعقول صاحب الفصاحت و البلاغة و استاذي

الحاج مولوي محمود الحسن حسیني (رحمة الله علیه)

من سکان قریة سنجري ولایت قندهار افغانستان

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذي علمنا طریقه اهل السنة والجماعة وجعلنا من اهلها والصلوة والسلام من جرهذه الرسوم الی یوم الدین حبیبنا ومولانا محمد سید الاولین والاخرین وعلي اله واصحابه الذین شیدو هذه الطریقة بایدي المتین امابعد فلماکان الرسالة التي الفها شیح الشریعت والطریقت الحاج مولاناسید حمد الله دامت برکاته رسالة وجیزه متینة لکن جمعها جمیع عقائد اهل السنة والجماعة
فشمر لتفصیلها اخوناثاقب الزهن مولوي نورالفتاح عثماني سنجري الکندهاري دام فیضه اللهم احفضه من شر کل غبي وغوي ومن شر جبار عنید فنظرت في بعض مضامینها کان صوابا وموافقا للشریعت المحمدي والطریقة الاحمدي واسئل الله ان یتقبل منه سعیه وجعل زخرا له في الدارین آمین.انا العبد العاصي مولوي محمود الحسن حسیني غفرله الباري

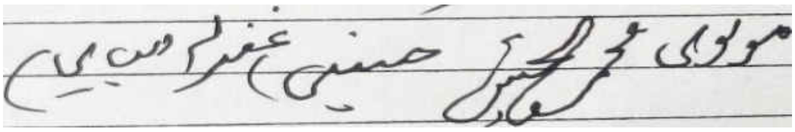

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب تقريظ

(دارالعلوم عالي هرات)

في ولايت هرات افغانستان

الحمد لله وحده والصلوة على من لانبى بعده ولامعصوم بعده ولاامة بعدامته ولاكتاب بعدكتابه اما بعد په مختصروخت کښي مو د مولانا نورالفتاح عثماني صاحب په پښتو ژبه کښي ليکل سوي اوترتيب سوي تاليف چه دحاجي آغاصاحب پررساله چه زموږدافغانستان دعلماؤدعقيدي په نامه ياديږي شرح کړي ده مختلف مقامات اوابحاث مو وکتل ماشاءالله ډيره په زړه پوري اوبين الافراط والتفريط مطالب اودلا ئل پکښي راټول کړي چه اکثره دلائل ئي داهل سنت والجماعت مرکزدارالعلوم ديوبند دکتابونه رانقل کړي الله تعالى دي دنوم وړي داخدمت قبول کړي اودمزيد تصنيفاتواوتاليفاتو توفيق دي ورکړي

دارالعلوم عالي هرات

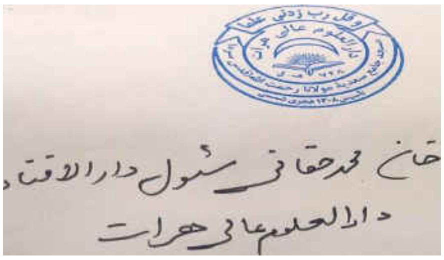

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقریظ

جامع المنقول و المعقول صاحب فصاحت و البلاغة صاحب البیان و البنان فی التقریر و التحریر فقه العصر

الحاج مفتی جان محمد (رحمة الله علیه)

رئس المدرسة النعمانیة الاسلامیة فی ولایت قندهارافغانستان

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمدلله رب العالمین و العاقبة للمتقین ولاعدوان الاعلی الظالمین و اشهدان لااله الاالله وحده لاشریک له رب العالمین و اله المرسلین و قیوم السموات و الارضین و اشهدان محمدا عبده و رسوله المبعوث بالکتاب المبین الفارق بین الهدی و الضلال و الغی و الرشادو الشک و الیقین

امابعد

زموږمرشدفضیلة الشیخ الحاج العالم صاحب الورع والتقوی وصاحب الشریعة والطریقة السید حمدالله جان آغاصاحب (دامت برکاته العالیه) چي مشهوره دجلدک په آغاصاحب سره دي یوه جامع رساله چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

«زموږ دافغانستان دعلماؤعقيده» په نامه ده و ليکل، اوزموږ دافغانستان علماؤخوښه کړه، نوبيائينوعلماؤکرامو«مولوي محمدحسن صاحب، مفتي سيداحمدصاحب، اومولوي نورالفتاح صاحب» پرمذکوره رساله شرحي وليکلي، نوماهم الحمدلله متن مطالعه کړ ، ماشاءالله په زړه پوري، ډ ډيرومهمومسائلوحامل، پرډيروباريکيواولطائفومشتمل ووچي انشاءالله دهرډول فتنومخه به ونيسي اوپه عقيده ورته لرلوکي به په ټولنه کي پوره وحدت راسي چي دصحيح سالم ذوق خاوندان ډيرڅه ځني ازده کولای سي وريسي مي ټولي شرحي وکتلي چي هره يوه مستنده اومدللة ده اوسليم الطبع خلک ډيرښه ورڅخه مستفيد کيدلای سي، اخيراً: دالله رب العزة څخه اميدلروچي دغه متن اوشرحي خپلي رضاسبب وګرځوي اوپه خپل عالی دربارکي يي قبولي کړي، زموږاودټولومؤمنانوددنيااوآخرت دکاميابۍ ذريعه وګرځوي،

وصلی الله تعالی علی خير خلقه محمدواله واصحابه اجمعين

مفتي جان محمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

شيخ الحديث و التفسير صاحب الفصاحت و البلاغة و صاحب البيان و البنان في التحرير و التقرير

الحاج مولوي محمد طاؤس (رحمة الله عليه)

من سكان و لايت ترين كوت افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل العلماء ورثة الانبياء و الصلوة و السلام على اشرف الانبياء و على اله و اصحابه الاتقياء

امابعد

فقد طالعت هذه الرسالة بمطالعت السريعة لكثرت الشواغل فوجدتها مفيدة لدفع عقائد الفرق باطلة فيجزى الله لمصنفها جزاء الخير فى الدنيا والاخرة

انا الداعى الحاج مولوي طاؤس

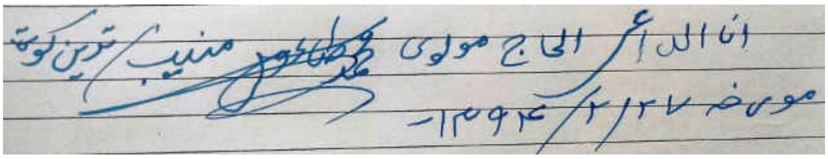

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

شيخ الحديث و التفسير صاحب الفصاحت و البلاغة و صاحب البيان و البنان في التحريرو التقرير

الحاج مولوي عبدالقيوم(رحمة الله عليه)

من سكان و لايت ترين كوت افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده و نصلي على رسوله الكريم

امابعد

فهذا كتاب جيد على مذهب امام ابى حنيفه رحمة الله تعالى فعقيدة الاحناف ومصنفه خادم لمذهبه الحنفية

والسلام

الحاج مولوي عبدالقيوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

شیخ الحدیث و التفسیر جامع المنقول و المعقول صاحب تحقیق و تدقیق شیخ السلام و المسلمین

الحاج مولوي ملاامام اخند (رحمة الله علیه)

من سکان و لایت ترین کوت افغانستان

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمدلله الذي هدی للاسلام و الصلوة و السلام علی رسوله خیر الانام

امابعد

فقدطالعت هذه الکتاب فوجدته موافقا لعقیدة اهل السنة والجماعة ومذهب امام ابوحنیفة شکراً لمصنفه

الحاج مولوي ملاامام اخند

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب التقريظ

حضرت مولناشيخ الحديث و التفسير منبع العلم و الهدى صاحب البلاغة و الفصاحة مبين الكنايات و الاشارات صاحب الطريقت و الشريعت

الحاج مولوي محمد موسى خان غزنوي (رحمة الله عليه)

مهتمم و شيخ الحديث فى مدرسة مدينةالعلوم عزيزية فى ولايت ترين كوت افغانستان

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده و نصلى على رسوله الكريم و على اله و صحبه اجمعين

امابعد

قدرمندوليدونكومادغه رساله چه د جلدك وآغاصاحب ته منسوب ده ،دتصوف په ځني مسائلوكي وكتله ډيرښه تحقيقي بيان مشتمله وه، الله دي وكړي چه رائجه اومفيده شي الله دي شيخ طريقت وشريعت سيدحمدالله جان آغاصاحب ته اودرسالي شارح مولوي نورالفتاح صاحب ته اجرخيرنصيب كړي

شيخ الحديث والقران خادم طريقت

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمدموسی خان غزنوي واغظي ،مهتمم وشیخ مدرسة

(مدینةالعلوم عزیزیه)

ترین کوت

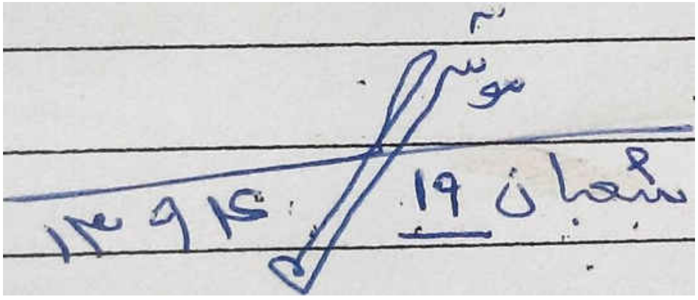

(c) ketabton.com: The Digital Library

متن او صاحب متن

حمداًلله علي النعمة الظاهرة كمايليق بجلاله وجنابه وصلاة وسلام علي رسوله خيرالنبيين واشرف المرسلين ومن تبع عليها بالنواجذواهتدي بهديه من اصحاب من اصحابه واهل بيته واتباعه الي يوم الدين ،وبعد الحمدلله الذي وهب لشيخناالعقل والذهن ومنحه فصاحة اللسان والهمة التبيان وحضه علي التحلي بالحلي الادبية والتخلق بالمكارم العلية ورغبة في الاقتداء بالسنن السنية بالاقوال المرضية الزكية وامرناشيخنا بالاحسان والافعال الحسني ونهانا عن الاخلاق الدنيئة اللئيمة والافعال الرديئة الذميمة

زموږشيخ اوستاذ صاحب شريعت اوطريقت دخپل وخت صاحب دعلوموباطني اوظاهري دفيض منبع دنبوي احاديثوبرلاسي شخصيت محترم مکرم معزم اصلي نوم الحاج مولوي سيدحمد الله آغاصاحب دالحاج مولوي سيدمحمدغوث آغاصاحب ځوي دي،اومشهوره دجلدک په آغاصاحب سره دي په نسب سيددي اودافغانستان دزابل ولايت دقرية خلاتي اوسيدونکي دي اوس مهال دجلدک دحاجيانوپه کلي کي استوګن دي

محترم حاجي آغاصاحب دمدرسة نورالمدارس فاروقي څخه فارغه سوي دي نوم وړي مدرسة دحضرت نورالمشايخ اوحضرت ضياء المشايخ قدس الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرهمادسرپرستي لاندي وه همدامدرسة دافغانستان دغزني ولايت په علاقه دشلگري كي موقعيت درلودي

محترم حاجي آغاصاحب تل دامت محمدي داصلاح لپاره كوشش كړي پدي لړكي نه ستړي كيدونكي قدمونه پورته كړي په شپه اوورځ كي دامت محمدي خدمت په ورين تندي كړي تل ئي دعامومسلمانانواوخاصواشخاصوپه وړاندي خپل دسخادرپرانځي وي ترڅوهغه مسائل چي دوخت په تيردو سره رامخ ته كيږي ورته حل اوفصل كړي په همدي لړكي دحاجي آغاصاحب څخه ځني مخلصنواوعامو مسلمانانودوخت دضرورت په خاطرديوڅوپيچده مسائلوپه اړوند دوضاحت كولوغوښتنه ځني وكړه خوحاجي آغاصاحب دخپلومصرفيتوسربيره ددي ودغي غوښتني ته لبيک ووايه همدغه مسائل ئي دقولي وضاحت سربيره ديورسالي په بڼه هم ورته وركړه ،دارساله دوندي ښائسته وه چي دمذهب حنفي پرلوي لوي اساساتو ولاړه وه لكه څنګه چي معلومه ده دافغانستان ۹۹ فيصده وګړي حنفي مذهبه دي په همدي خاطر ئي نوم هم داسي ورته غوره كړي چي هغه ورسره مناسب وه(دافغانستان دعلماؤعقيده)اوداسي هم نه وه چي داعقائديواځي دحاجي آغاحب اودهغه دمخلصونودي بلكي كه موږ وګوروددافغانستان دټولواشخاصوهم دغه عقيده ده په همدي خاطرئي نوم داسي عام ورته غوره كړي اوكه يوڅونفره بل رنګه عقيده ولره هغه حنفي اومقليد كيداي نسي

اللهم انفعنابمحبته و الاقتداء بسير ته امين يارب العالمين

(c) ketabton.com: The Digital Library

دليکوال لنډه پيژندنه

مولوي نورالفتاح عثماني دالحاج ملانوراحمداخندزاده ځوي دالحاج خطيب
ملامحمدعثمان اخندزاده لمسي،په قوم عليزائي،خلوزائي دکندهارولايت دژړي
ولسوالي دسنځري دکلي اوسيدونکي دي،کله چي دشوروي
سرولښکروپرافغانستان يرغل وکړددوي کورني هم دنوروهيوادوالوپه
څېرپاکستان ته هجرت وکړي دهجرت په وخت کي محترم مولوي نورالفتاح
عثماني صاحب دالحاج ملانوراحمداخندزاده په کورکي دي نړي ته سترګي رڼي
کړي په کوم وخت کي چي په افغانستان کي دطالبانواسلامي تحريک مينځ ته
راغلي ددوي کورني هم دنورو هيوادوالوپه څيرخپل هيوادته راستانه سول،په دغه
موده کي اسلام تعليم لپاره ښه زمينه برابره وه،نوده هم دوخت څخه په استفاده
پرخپل استاذالحاج مولوي محمودالحسن(حسيني)صاحب سبق ويل شروع
کړل،په لږوخت کي دپرمختلګ وروسته په اسلامي تعليم اوزده کړي لپاره
دپاکستان دکوئټي ښارته ولاړي هلته ئي دمختلفواستادانوڅخه سبقان وويل
دهغه وروسته پيښورته ولاړي،په پيښورکي اول پرشيخ الحديث والتفسيرالحاج
مولنانجم الدين صاحب وړه دوره وکړه ترهغه وروسته ئي په جامعة النوارمحمدية
کي پرشيخ الحديث والتفسيرالحاج مولنامحمداسرائيل صاحب باندي لويه
دحديثودوره وکړه،اوپه سـ١٤٢٧ـنه ه ق کي د(٢٤)کالوپه عمرکي دخپل شيخ
لخوادحديثودفراغت سندورکړل سو،کله چي وخپل وطن ته راستون سوددرس

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوتدريس سربيره ئي تصنيف اوتاليف ته هم مخه کړه دهغوله جملي څخه يوهم
دمحترم الحاج مولوي سيدحمدالله آغا صاحب درسالي شرحه ده چي په نامه
دمفتاح عقيد ده کوم چي ستاسوپه لاس کيده اوچاپ سوي اثار ئي نورهم دي لکه(
شرعي واده)(امام صاحب تقوااوذکاوت)(دنړي په زړه پوري اول) دغه دری واړه
کتابونه دسنځرخپرندوبه ټولنې لخواچاپ سوی دې الله تعالي دي دنومړي مولوي
صاحب کوشش قبول کړي اوموږده ته دلاړياتوخدمتونوتوفيق دالله تعالي څخه
ورته غواړو

امين

پدرنښت ::احمدنور(منتظر)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يادونه

الحمد لله زه دالله تعالي ډيرشكرګزاريم چي الله تعالي خپل دغه حقيربنده ته ددغي شرحي د ليكلوتوفيق وركړي ،اودخپلومحترمواستادانوډيرمننديه يم چي ددشرحي دليكلوپه وخت كي تشويق كړم ،اوبيائي په خپلومباركولاسودهم دي شرحي پاڼي يوه يوه وكتل ترڅوهغه غلطي اصلاح كړي كوم چي له ماحقيرنه سوي وي ،كوم مسلمان وروروچي دغه شرحه ګوري په دعاكي دي محترم حاجي اغاصاحب اوزما استادان اوهغه مسلمانان نه حيره وي چي پدي كتاب كي مالي اوبدني كومک كړي دي.يوه خبره دياداوني وړبولم كه بالفرض په دي شرحه كي كومه غلطي ووينئ هغه خپله اصلاح كړئ اويا دچاپ مطبعي ته ئي خبر وركړي ځكه داشرحه دمذهب كتاب دي پرهرمذهبي شخص دالازمه ده چي ترخپله وسه ئي دفاع وكړي

الله تعالي دي دغه شرحه په خپل درباركي قبوله كړي امين ثم امين

اللهُمَّ انّي اَسْاَلُکَ الثَّبَاتَ فِي الاَمْرِ وَاَسْاَلُکَ عَزِيمَةَ الرُّشْدِ وَاَسْاَلُکَ شُکْرَ نعْمَتکَ وَحُسْنَ عبَادَتکَ وَاَسْاَلُکَ لسَانًا صَادقًا وَقَلْبًا سَليمًا وَاَعُوذُ بکَ منْ شَرِّ مَا تَعْلمُ وَاَسْاَلُکَ منْ خَيْرِ مَا تَعْلمُ وَاَسْتَغْفرُکَ ممَّا تَعْلمُ انّکَ اَنْتَ عَلاّمُ الْغُيُوبِ

برحمتک ياذوالجودوالكرم والاحسان

امين

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقدمه

الحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين، ولا عدوان الا على الظالمين. و اشهد ان محمدا عبده ورسوله خاتم النبيين و امام المتقين و اله و اصحابه، و من تبعهم باحسان الى يوم الدين.

امابعد:

حمد او ثنا دي وي هغه ذات لره چي ټول کائينات يې په واک کي دي، د ټولو عالمونو رب او پالونکی دی، داسي رب چي ژونديو ته سا ورکوونکی دی او د سا اخيستلو واک يې هم له ده سره دی، داسي رب چي حي القيوم دی او په کائيناتو کي يو حرکت او سکون هم د ده ﷻ له ارادې پرته نه تر سره کيږي او نه په کارونو او واک کي کوم سيال او شريک لري، داسي رب چي پر ټولو عالمونو ورحمېده او د دوی په منځ کي يې انسان پيداکړ او د انسان د هدايت (لارښودني) لپاره يې د عالمونو شهکار او د مخلوقاتو بې مثاله هستي او خپل خوږ استاذی سرور کائينات، فخرالموجودات حضرت محمد ﷺ راولېږه او د ده په نور يې ټوله کائينات منور کړل او د ده ﷺ په راتګ يې د ځمکي مخ جنت وګرځاوه. داسي رب چي وېويل: که چا د ده ﷺ لاره وينول د جنت پريشتې به يې مخونه شکل کړي او د جنت اوبه يې په نصيب سوې او که چا د ده ﷺ لاره پرېښوده د قهرجنو لمبو خوراک سول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له چا سره چې په سرونو کې عقل او پوهه وي، انسانیت او سړیتوب ور سره ملګرې وي هغوی تل همدا خبره کوي او وایي: د همدې ستر شخصیت (رسول کریم ﷺ) راتګ و دې نړۍ ته د انسانانو لپاره یو الهي نعمت و او دی.کله چې انسانانو د هدایت لاره ورکه کړه او د ګمراهۍ په تیارو کې ورک او سرګردانه سول، الله ﷻ د دوی د لارښوونې او هدایت لپاره همدغه ستر انسان او د انبیاوو سالار مبعوث کړ او د همدې امت لپاره یې یو ستر لارښود او د اخلاقو نمونه وګرځاوه.همدغه بعثت د الله ﷻ له لوري پر خپلو بندګانو د ترحم او مهرباني یو ستر دلیل دی چې، الله ﷻ نه غواړي چې، انسانان دې د جهالت او ګمراهۍ ښکار سي او له دې امله دې د جهنم د لمبو خوراک سي.

د همده مبارک ﷺ راتګ هم د دې ستر هدف لپاره و چې، د الله ﷻ د سترو مخلوقاتو په منځ کې همدغه ستره هستي انسان چې، پر نورو مخلوقاتو یې د ښو او صالحو اعمالو له امله غوره ګرځولی دی د هدایت لاره پیدا کړي او پر هغه نیغه لاره روان سي چې الله ﷻ ور ته ټاکلې ده ترڅو د الله ﷻ د وحدانیت (یوالي) عقیده په ځان کې ورزوي او د الله ﷻ عبادت په داسي ډول سره وکړي چې د شرک بوي همنه وي په کښي، او د همدې لارې په برکت د الله ﷻ د رضا او رحمت وړ وګرځي،همدارنګهد عباداتو په وسیله له هغه نعمتونو څخه برخمن سي چې الله ﷻ د خپلو خاصو بندګانو لپاره اراسته کړي دي او د همدغه عباداتو د کولو په واسطه یې ورکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږ نبي ﷺ خپله ورسپارل سوې دنده په پوره امانت داري سره تر سره کړه او ورسپارل سوې مسؤليت يې په داسي ډول سره ادا کړ چي، د بشريت په تاريخ کي يې ساری نه دی ليدل سوی. په لږ وخت کي يې د الله ﷻ د وحدانيت (يوالي) ږغ تر ډيرو ليرو ځايونو پوري ورساوه او د ډيرو سترو ګمراهانو سخت زړونه يې په همدغه ږغ ولړزول، ډيرو لارو ورکو ته يې لار و ښودل، ډېر تاريک زړونه يې د ايمان په نور روښانه کړل. ده ﷺ د خپل نبوت دنده يوازي دا نه چي عباداتو ته يې ځانګړې کړې وه بلکي د الله ﷻ د عبادت ولورته د خلکو د بلنې تر څنګ يې د يوه بشپړ تمدون ځانګو هم وځنګلوله يعني يو پراخه او په هره معنی يو بشپړ تمدون يې را منځ ته کړ او ټول انسانان يې د وحشت، بربريت او ځان غوښتني له تاريکيو څخه د علم، پوهې، او ښېګڼو و لوري ته راوبلل. د شرک، کفر او ظالمانه عقايدو څخه يې د وحدانيت، الهي دين او ورولۍ و لورته دعوت کړل. د هر چا تر غوږونو يې د حق دعوت ورساوه. د حق لور ته په بلنه او خلکو ته په ښغه لار ښوونه کي يې له هيچا څخه وس و نه سپماوه. د چا حق يې پر ځان پرې نه ښوده، څه چي يې د ځان لپاره غوره بلل هغه يې د نورو لپاره هم خوښ او خپر و بلل.

د حضرت محمد ﷺ له رحلت وروسته د ده مبارک، سپېڅلې دنده د ده زړورو او په دين مينو اصحابو کرامو ته پاته سوه چي، دوی هم په خپل وار سره د اسلام د دين په خپراوي کي له هيڅ ډول ستړياوو او سرښندنو څخه ځان شاته نه کړ، د سر او مال په ورکړه يې د اسلام دين د نړۍ تر ليري ليري ګوټونو ورساوه. د اسلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمنانو ته یې تاریخي او شرموونکي ماتي ورکړې چي تر اوسه هم د کفارو یا د اسلام د دښمنانو په زړونو کي د هم هغو جنګیالو صحابه کرامو د توري او نېزو او د دوی د ټینګو ایمانونو وېره سته او وي به.

د همدې مېړنیو (صحابه) کرامو له مهالونو وروسته همدغه د دین دعوت، د دین په ساتنه کي د جهاد له لاري قرباني او سر ښندني، تابعینو کرامو، تبعي تابعینو او نورو مسلمانانو ته پاته سوې چي له هغه وختونو بیا تر ننه، مسلمانانو د دین په ساتنه کي له هیڅ ډول سرښندنو څخه ځان نه دی سپمولی. په هر وخت کي ډیرو مسلمانانو د خپل مال او سر په ښندلو د اسلام له دین څخه په کلکه دفاع کړې او هر وخت د اسلام د دین ویښو جنګیالیو قوماندانانو او مسلمانو افرادو هڅه کړې ده چي، د کفارو هغه یرغلونه چي، د اسلام او مسلمانانو په وړاندي خنډ ګرځي، له منځه یوسي او وړي یې هم دي او د اسلام د دین علماء د حق لورته د امت مسلمه د رابللو، انسانانو ته د حق د لاري ځرګندولو لپاره تر وسه زیات کړاونه ګاللي دي او مسلمانان یې له دې ټکي سره په بشپړ ډول بلد کړي دي چي، کومي لاري د الله ﷻ د رضا او خوښۍ لامل ګرځي او کومي لاري د شیطان او د هغه د ملګرو دي چي، د الله ﷻد سخت قهر او نیووني لامل ګرځي.

د اسلام د دین د خپرېدا سیر (پرمختګ) چي کله په اسلامي تاریخونو کي ګورو نو پوهیږو چي، د اسلام دین په لومړیو کلنو کي، ورو ورو خپرېده خو بیا هم په عین ورو ورو والي کي په ځومره چټکۍ سره د عربي جنګیالو په مټ د عربو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

جزیرې له مرکز (مدینې منورې) څخه بیا د نړۍ تر لیرې لیرې هیوادونو پورې په ځومره سر ښندنو او قربیانیو ورسېده چې، ښه مثالونه یې د نړۍ په هر ګوټ کې د اسلام د هغو لومړنیو زړورو مجاهدینو زیارتونه دي چې، د صحابه کرامو په نومونو ثبت او پېژندل سوي دي.

زموږ ګران هیواد افغانستان هم یو له هغو اسلامي هیوادنو څخه دی چې، د اسلام لومړني جنګیالي ورته راغلي دي او د اسلام دین یې ورته راوړی او د دې هیواد خلک یې له دغه ستر نعمت څخه د الله ﷻ په خاصه مرسته او پېرزوینه برخمن کړي دي. د افغانستان اوسېدونکو له اسلام راوړولو څخه وروسته هروخت او په ټینګه له اسلام څخه دفاع کړېده او ځانونه یې له دې لارې سره په محبت لرلو کې قرباني کړي دي. زموږ د هیواد اوسېدونکي له اسلام سره ټینګ اساس او مینه لري او د دې ادعا د ثبوت لپاره یې هم دغه یوه خبره بس ده چې په سل کې نه نوي (۹۹)سلنه یې مسلمانان دي او د هیواد په ټولو برخو کې د اسلام دښمنو کفارو کومې ننښې نه تر سترګو کیږي چې یو کلي دي د کفارو په نامه دلته ثبت وي.که وي هم هغه په نه کې حساب دي.

په نړۍ کې ډېر لږ هیوادنه سته چې له داسي امتیاز څخه دي برخمن وي چې، نه نوي (۹۹) سلنه خلک دي یې مسلمانان وي. د نړۍ پر مخ ډېر داسي مسلمان هیوادونه سته چې د مسلمانانو تر څنګ کافران هم په زیاته پېمانه په کې اوسیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه بله د الله ﷻ د زيات حمد او شکر او د افغانانو لپاره د ويار خبره داده چي ټول افغانان يوازي او يوازي د يوه واحد خداى ﷻ پر وجود اقرار کوونکي دي او له جلي شرک نه په مطلق ډول ليري او بېزاره دي خو کله نا کله په ځينو مسائلو او عباداتو کي له ځينو هغو افغانانو څخه چي په ديني مسائلو کي ناپوه وي شرک خفي څرګندسي چي کله افغانان پوه کړل سي دا عمل به خپله بد او ناخوښه بولي. په داسي وخت کي ځينو کسانو ته چي له عامو مسلمانانوسره د عقائيدو او عباداتو په ځينوبرخو کي اختلاف لري موقع غنيمت ښکاره سي او د ځان ښووني او يا په دين کي د پوره علم نه لرلو له امله پر عامه مسلمانانو د مشرک الزام يا ټاپه ولګوي. په عقائدو يا عباداتو کي که څه هم د شرکي خفي عمل له عوامو خلکو څخه چي په دين باندي ناپو دي ښکاره سي دوى يې نسبت د دې امت و اکثر برخه علماء کرامو ته کوي چي، اخير خبره د مسلمانانو تر منځ و ژورو اختلافاتو ته ورسيږي تر څو دا عمل د مسلمان امت لپاره تر مرګوني ګذار هم بد تمام سي ځکه چي، د مسلمانانو تر منځ د نفاق او د مسلمانانو د کمزورتيا لامل هم داسي اختلافات وي چي، تل کفارو د مسلمانانو تر منځ له داسي اختلافاتو څخه ډېره ګټه اخسيتې ده او مسلمانان يې کمزوري کړي دي.

زما په فکر ښه خبره خو داده چي لومړى علماء کرام تر خپل منځ داسي اختلافات حل کړي چي، د ټول امت لپاره به ستر خېر سي او عوامو ته په دين کي پوهاوى ورکړل سي او که بيا هم د ځينو علماء کرامو د اعتقاداتو په اړه پوښتنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وسي چي دا فلانی عالم څنګه عقيده لري؟ او دا اختلاف پاته وي او حل نه سي، په هغه وخت کي بايد اختلافاتو ته پاملرنه وسي چي، ايا دغه اختلافات د عقيدې پر بيناد دي او که د نظريې؟ دغه اختلافات چي د دې کتاب د ليکلو لامل سول نظري اختلافات خو نه دي ځکه چي، نظري اختلافات خو د ژوند په مسائيلو کي د انسانانو ترمنځ طبعي دي او که دا اختلافات عقيدوي وي، هم بايد په ښه اصلاحي طريقه او قناعت ورکونکي د لا ئيلو سره حل کړل سي او که خداي ﷻ مه کړه دا اختلافات همداسي ناحله پاته سي نتيجه يې ورو ورو د مسلمانانو تر منځ د نفاق، بدبختی، بې باوری، يو بل ته په سپکه کتل، يو بل ته سپک ويل، د مسلمانانو د کمزوری او داسي نورو زيانونو لامل ګرځي لکه اوس هم چي مسلمانان له دې امله کړيږي. راځئ په ټولو ووايو چي:

يا الله! زموږ پر حال رحم وکړې، زموږ له منځه هم دغه د اختلافاتو بل اور ليري کړه چي، ستا دښمنان پر موږ حاکمان نه سي.

که موږ مسلمانان څير سو، زموږ په وخت کي اختلافات دومره ډېر دي چي عوام انسانان پرخواصو بد وايي. دا بد ويل په سبب د علماء کرامو د اختلاف دي. په ټولنه کي د عقيدې اختلافات رامنځ ته کول اکثر د علماء کرامو له لوري وي. د ژوند په دغه اساسو شرائطو کي چي موږ اوسو د علماء کرامو تر منځ اختلافات د عوامو لپاره بلکي د ټول امت مسلمه لپاره سخته ضربه ده. که موږ لږ او ډېر لير و

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورو دابه ومنو چي نن ورځ د مسلمانانو تر منځ يو کوچنی اختلاف هم تر اټم بم ستر ناورين رامنځ ته کوي او د مسلمانانو اتحاد او قوت له منځه وړي.

داچي زه هم د دې ټولني غړی يم، د يوه مسلمان په صفت له ټول امت مسلمه او بيا په خاص ډول له علماء کرامو څخه دا هيله لرم چي د الله ﷻ په خاطر له روانو اختلافاتو ځانونه وساتئ، د اسلام دښمنانو ته په لوی لاس نور وخت مه ورکوئ چي زموږ له اختلافاتو د اسلام په زيان او ځانونو لپاره ګټه واخلي.

د مسلمانو علماء کرامو تر منځ اختلافات ټول امت په فکر او تشويش کي اچوي او له عوامو څخه د دين اصلي لار ورکوي او پر علماؤ باندي لرلی باور يې له زړونو څخه وړي چي بيا به يې پر يوه عالم هم باور نه راځي. د علماء کرامو لپاره ښه خبره داده چي دوی تر خپل منځ کوم اختلافات لري، هغه په ارامه (سرِ نه سينه) او مسؤلانه ډول سره، د خبرو او د لا ئيلو له لاري حل کړي چي، هم دغه د قرآن کريم او سنتي محمدي طريقه ده. د علماؤ کرامو له خوا دي زيار و ګالل سي چي دا اختلافات عوامو ته پري نږدي او عوام په دې مسائلو ورلېږ نه کړي ځکه چي، عوام د دين د مسائلو په صحت او نه صحت نه پوهيږي او نه يې د حل لاري او طريقې ورته معلوميږي بېله دې چي، د دين او د دين د علماؤ کرامو سپکاوی ځني رامنځ ته سي.

دا هرچا ته ښکاره ده چي په دين کي احساسات او نظريات ځای نه لري، ځکه چي، قرآن کريم او نبوي احاديث زموږ تر منځ وجود لري چي په کي هرڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

واضح او ښکاره بیان سوي دي، صرف د نظریاتو او احساساتو ور ګډول په کار نه دي. د علماء کرامو تر منځ دي پر اختلافي مسائلو بحث وسي کوم لوری چې پر حق ود هغوی حقانیت دي ومنل سي او هغه بل لوری که رښتیا هم د دین غم او د مسلمانانو پر دین باندي د روانولو نیت ور سره وي له اختلافاتو دي لاس واخلي، تر څو د امت محمدي ﷺ تر منځ د اختلافاتو مخه ونیول سي او که د دې اختلافاتو اور ته نوره هم لمن ووهل سي دا به د امت محمدي ﷺ د نور زلت او بدبختۍ لامل وګرځي چې تر منځ به یې د بې اتفاقۍ او بې باورۍ فضا رامنځ ته کړي. د دې اختلافاتو وروستۍ نتیجه به دا وي چې هر بې دینه به پر دیندارو، علماء کرامو او نورو پرهېزګارو انسانانو تهمت وایي او عوام به پر علماء کرامو بې باوره سي.

د عوامو او علماء کرامو تر منځ فاصله راوستل راته سخته لویه ګناه ښکاري. د دې ګنا هره نتیجه به د هغه چا پر غاړه وي کوم څوک چې، د خپل شهرت او شخصي ګټو په خاطر د امت محمدي ﷺ بې اتفاقي غواړي. په دا اوسني څو کلنو کي د مسلمانانو تر منځ د روانو دیني او سیاسي اختلافاتو له امله بې باوري دومري ډېره سول چې، د مسلمانانو په یوه ستره ټولنه کي د مثال لپاره د اعتماد وړ کس نه پیدا کیږي. هغه که په دیني اړخ کي وي او که د ژوند په یوه بل اړخ کي وي.

په داسي کړکېچونو حالا تو کي چې ورځ تر بلي له مسلمانانو څخه د مسلمانانو تر خپل منځي اختلافاتو له امله د اسلام مستقیمه لار ورکیږي، دا مي د ځان مسؤلیت و باله او په خپله ټولنه کي مي د دین په اعتبار د یوه مسؤل کس په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښېر دا پرېکړه وکړه چې، د خپل هېواد د مسلمان اولس لپاره ځومره چې زه پوهېږم دا څرګندې کړم چې، په داسې حالا تو کې چې فتنې د باران په څېر ورېږي او د مسلمان امت تر منځ په پراخه پېمانه د اختلافاتو د راولاړه ولو لپاره د اسلام د دښمنانو له لوري په زياته کچه پانګونه (سرمايه ګذاري) کيږي، سپين مو په تور او تور مو په سپين بدليږي، خپله عقيده او ايمان څنګه وساتو او يا زموږ عقيده څه ده.

دا يوه ښکاره خبره ده که موږ خپله عقيده و نه پېژنو او له خپلو علماء کرامو څخه يې زده نه کړو ډېر ژر به د هغو خلکو د عقائدو ښکار سو چې، د دائمي هلاکت لوري ته مو بيايي او دوی به زموږ د ضعف له امله د ور سپارل سوو دندو نتيجو ته چې منفي اړخ لري رسېدلي وي

د دې لپاره چې د دوی دغه شوم اهداف چې لري يې خونثا سوي وي او يا يې په خپل ټول وس د خپلو نورو ټولو هم نظرو سره په يوالي کي خونثا کړم په هره لوړه او ژوره وختم، له ډېرو سره مي وليدل، د کتابونو ډيري پاڼې مي واړولې داسې نخسه په لاس رانغله چې د ناروغ لپاره دارو وګرځي.

ځيني يې داسې نُخسې وې چې په خپل ځان بسيا وې او ځيني بيا داسې وې چې، د عوامو د رنځ لپاره ګټورې نه وې. زه په دې وخت کي د فکرونو په درياب کي لاهووم نه پوهېدم چې څه وکړم او له کوم ځای څخه يې راپيل کړم. په دې حساس وخت کي مي نظر د جلدک اغا صاحب و لور ته چې، اصلي نوم يې الحاج مولوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیدحمد الله اغاصاحب رحمه الله دی نظر واوښت او د ده یوه وینا چي څو لنډي برخي یې لرلې تر غوږونو را ورسېده.لږ وخت وروسته د ده د هغې اوږدل سوي وینا مطابق یوه وړه رساله تر ګوتو را ورسېده.

په دې وړه رساله کي زموږ د افغانستان د علماء کرامو د عقائدو بیان په ډېر ښه ډول سره سوی و خو یوه څه اجمال یې درلود. دا رساله د اهلي سنت او جماعت یا زموږ د مذهب په داسي اساساتو ولاړه وه چي هر اساس یې د سوریا ستورو په څېر ځلېده مګر د ځینو عوامو لپاره دا خبره هم ګرانه وه چي، د دې لنډي او اسانه رسالې په مطلب دي و پوهیږي.

د دې رسالې د غوره نقاطو د اهدافو د ښکاره او څرګندولو په خاطر دې ټکي ته اړ سوم چي، د دې رسالې تحلیل او تجزیه وکړم او ارزښت یې و هر امتي ته واضح او دا ورته په ګوته کړم چي،زموږ د عقیدې هر اساس چي په دې رساله کي ذکر سوی دی، هغه د سمي لاري د برابرۍ لپاره ښه ذریعه ده او له کوم چا څخه چي خپله عقیده ورکه وي، د هغه لپاره ښه څراغ دی.

په هر صورت زه د دې رسالې په ښه وضاحت او اساني کي تر خپله وسه زیار باسم چي، هر مسلمان ورور په هغه څه چي په دې رساله کي دي په اسانۍ په و پوهیږي او هر لیدونکی یې په لیدلو خوښ او د هر تږي لپاره ښه اوبه کونکې و ګرځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې کتاب په ترتیب کې زه اول د حاجي اغاصاحب مبارک رحمه الله رساله په بشپړ ډول راوړم او بیا د تحلیل او تجزیې لپاره د همده مبارک له رسالې څخه یوه یوه برخه یا متن را اخلم د قران کریم، احادیثو نبوي او د اهل سنت والجماعت د علماء کرامو د علماو پوهې د تجربیو په اساس یې په داسې ترتیب شرحه کوم.

کوم عبارت چې لوړ ذکر وي او له هغه سره (قوله) راغلی وي هغه متن یا عبارت د حاجي اغاصاحب رحمه الله دی او کومې خبرې چې وروسته راغلې وي هغه د همدې رسالې د شارح یعني زما حقیر بنده خبرې به وي او د دې شرحې ماخذونه لکه مخکې چې وویل سول د مذهب د علماء کرامو معتبر کتابونه او د هغوی اقوال وي. انشاء الله دا شرحه به د الله جل جلاله په خاصه مرسته او رحمت قدم په قدم د حنیفي دیوبندي عقیدې پر اساس او نقش قدم وي او له بشپړتیا وروسته به د علماء کرامو په وړاندې کېښودل سي تر څو د هغوی تر نظر تېره سي. کېدای سي له ما څخه ځیني تېروتني سوي وي دوی مبارکان به هغه نیمګړې ځایونه راته په ګوته کړي. په اخري کې زه له الله جل جلاله څخه دا غوښتنه کوم چې له ما عاجز سره ملګری سي او د دې رسالې په بشپړتیا کې له سر نه تر پایه پوري توان راکړي ځکه چې، الله جل جلاله تر ټول ښه کومک کوونکی دی.

مولې نورالفتاح ((عثماني)) عفرله الباري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د دې رسالې نوم دی:

(زموږ د افغانستان د علماء کرامو عقیده)

الحمد لله وسلام علی عباده الذین اصطفی اما بعد: فاقول الحمد لله:

موږ په مذهب د اهل سنت و الجماعت یو. څلور سره مذهبه حق دي. حق یې بولو.

۱ - مذهب د امامام اعظم صاحب مبارک رحمه الله.

۲ - مذهب امام مالک صاحب مبارک رحمه الله.

۳ - مذهب د امام شافعي صاحب مبارک رحمه الله.

۴ - مذهب د امام احمد بن حنبل صاحب مبارک رحمه الله.

دا څلور سره مذهبه حق دي. موږ په مذهب د حضرت امام اعظم ابو حنیفه مبارک رحمه الله باندي یو.

همدارنګه څلور سره طریقې حقي دي او حقي یې بولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ - طریقه نقشبندیه شریفه.

۲ - طریقه قادریه شریفه .

۳ - طریقه چشتیه شریفه .

۴ - طریقه سهر ور دیه شریفه .

زیارتونه که لیري وي او که نژدې وي، ورتلل یې جائز بولو. خور دې او مالګې له زیارته را اخیستل جائز بولو.

د خوردې د جواز په هکله، ردمختار د حج په بحث کې تر دغه عنوان لاندې (مطلب في کراهیت الاستنجا بماء زمزم) داسې وایي:

خاوره، یعني خورده د بیت الله شریفې څخه را اخیستل په نیت د تبرک سره جائز ده او ملا علي قاري صاحب د مرقات په (۱- جلد – ۱۵ مخ) کې زما مرقات (۵) جلده دې. د امام بخاري رحمه الله د احوالو په هکله داسې وایي: کله چې امام بخاري رحمه الله دفن سو، له قبر څخه یې د مشکو خوشبویي را پورته سوه، نو خلکو د ده له مقبرې څخه خاوره یعني خورده د تبرک لپاره وړله.

تیسیرالقاري چې د بخاري شریف شرح ده هم (۱ – جلد- په ۹ مخ) کې د امام بخاري رحمه الله د احوالو په اړه هم دغه بیان راوړي او شیخ الاسلام پرهام ش د تیسیرالقاري په (۲ جلد- ۹ مخ) کې هم دغسې وایي: رحمت بیان وایي تبرکاً دحرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

شریف څخه خاوري یعني خورده، شګي وچ لرګي و غېره تبرکاً کورته وړل جائزدي. په دې شرط چي حرم شریف ته نقصان نه وي او له بیت الله شریفي څخه لږ خاوري یعني خوردې تبرکاً اخیستل روادي په دې شرط چي بیت الله شریفي ته نقصان نه وي (د رحمت بیان ۱- جلد، ۲۷۷ مخ).

له زیارته څخه مالګي، شګي او خاوري یعني خوردې را اخیستل جائز دي او د دې خاوري یعني خوردې د کارولو طریقه دا ډول ده چي، خاوره یعني خورده په اوبو کي واچوي، هرکله چي اوبه صافي سوې بیا دې غوړپ کي.

د اسقاط دوره یا دوري اسقاط جائز بولو. مولُد شریف او نور د ښو شپو خیراتونه جائز او روا بولو ځکه، (والوقت اذاکان افضل کان العمل الصالح فیه افضل). مرقات په (۱۲) باب کي د ضحي فصل اول لاندي تر اخیري حدیث شریف دا وایي:

ژباړه: کوم وخت چي زیات فضلت ولري په هغه وخت کي نېک عمل هم زیات فضلت لري.

دمونه، تعویضونه او څاښتونه جائز او روا بولو. اوس هم په یوه نه یوه طریقه کي ځان داخیلول ښه بولو.

الحمدلله د افغانستان نژدې ټول خلک په طریقت کي داخل دي او بعضي مبارکان که نه وي داخل سوي ښه عقیده ورته لري او حق یې بولي، ښایي وخت به

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې نه وي پيدا کړې او دا خبره دي هم هر چاته معلومه وي چې منکر او بد کار چې له هر نېک او ښه کار سره ملګرې سي هغه ښه نه دی نه موږ ورته ښه وايو او نه بل مسلمان ورته ښه ويلای سي. کوم کار چې ښه وي هغه ته ښه وايو او کوم کار چې بد وي هغه به بد يادوو. ښه کار به کوو او له بد کاره به مخ اړوو.

محمد بن عبدالوهاب (نجدي) او د ده اتباع چې وهابيان يې بولي، موږ د دوی په اړه داسي وايو: لکه څرنګه چې (ردمختار د البغات په باب کي وايي)او يا لکه څرنګه چې تفسير صاوي تر دې ايات شريف لاندي وايي: (**ان الشيطان لکم عدو فاتخذوه عدوا انمايدعوا حزبه ليکونو امن اصحاب السعير**)(۱- جلد- ۱۷۰ مخ) او په (۱۷۱ مخ) يعني دا کتابونه يې ښه نه بولي، موږ يې هم ښه نه بولو.

دعا کول وروسته تر فرضو او سنتو په جمع واري سره مستحب عمل دی نه بدعت. د (نورالايضاح) (مراقي الفلاح) (طحطاوي) (فيض الباري) په ۲ جلد- ۱۲۷ مخ او ۴۳۱ مخونه چې په دې مخونو او جلدونو کي خاص د دعا په اړه بيان راغلی دی او دا لاندي کتابونه بيا د ټولو ذکر سوو مسائلو په اړه دي لکه:

اول : (البصائر) چې د مولوي حمدالله جان صاحب د ډاګۍ تصنيف دی.

دوهم : (سيف القندهاري) چې د مولوي عبيدالله صاحب ايوبي تصنيف دی.

دريم : (اثبات الاغراض) چې د مولوي ښايسته ګل صاحب تصنيف دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورم : (نورالصراط) چي د مولوي نورالدين صاحب د چمن تصنيف دی.

پنځم : (جرئت الائمه) چي د مولوي عبدالقيوم اخندزاده تصنيف دی.

په دې اړه نور کتابونه هم سته چي د دغه اختلافي مسائل يې ښه څېړلي دي. که هر مسلمان ورور دغه پورته ياد کتابونه ښه په غور وګوري، په پورته مسائلو به يې ښه سر خلاص سي او سره له دلائلو به يې ولولي.

هر څوک چي پر هغه مخکنۍ بيان سوې عقيده باندي وي، هغه کس هر وخت د رحمانيه عرفانيه جامعې په مدرسه کي تعليم او تعلوم يعني استادي او شاګردي کولای سي او که پر هغه لوړه عقيده نه وي په هغه صورت کي بيا استادي او شاګردي نه سي کولای.

زموږ د افغانستان علماء، مشائخ او عام خلک ټول نه وهابيان دي، نه سلفيان او نه اهل حديث او نه پنج پيريان دي او نه بريلويان دي بلکي ټول اهل سنت ولجماعت دي. پرمذهب د حضرت امام اعظم مبارک رحمت الله عليه باندي دي. که چيري يو څوکسان پر بله لاره روان سوي وي هغوی ته اعتبار نسته.

(لاحول ولاقوته الابا الله العلي العظيم)

(c) ketabton.com: The Digital Library

درسالې ليکونکی:

(فقير مولوي سيد حاجي حمدالله جان اغاصاحب. فايز مدرسه نورالمدارس فاروقي الحنفي مذهباً النقشبندي مشرباً افغانستان ولايت زابل قريه خالا مولداً علاقه جلدک مسکناً).

فقير مولوي سيد حاجي حمدالله جان اغاصاحب:د نورالمدارس فاروقيه مدرسې فارغ چي، د حنفي مذهب او د نقشبنديه طريقې پيرو او د افغانستان د زابل ولايت د جلدک د سيمي د خالاد کلي اوسېدونکی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله: الحمد لله موږ پرمذهب د اهل سنت والجماعت يو...

اهل سنت والجماعت، يا ناجيه، يا د حق ډله هغه ده کوم چي د نبي کريم ﷺ او د صحابه کرامو خصوصاً د خلفاء راشدينو پر طريقه يا نقش قدم تلې کوي او کومه لاره چي هغوی د ژوند کولو په خاطر د ځانونو لپاره ټاکلې وه روان وي، لکه څرنګه چي د الله ﷻ پيغمبر ﷺ فرمايلي دي.

(و تفرق امتي علي ثلاث و سبعين ملة، کلهم في النار، الا ملة واحدة. قالو، و ماهي يارسول الله، قال: ما انا عليه و اصحابي).[1]

ژباړه: زما امت به په ۷۳ ډلو وويشل سي، ما سيوا له هغه يوې ډلي څخه، نور به ټول دوږخ ته ځي. صحابه کرام پوښتنه وکړه، يا رسول الله! هغه ډله کومه يوه ده ؟ نبي ﷺ ورته وفرمايل: هغه ډله ده، په کومه طريق چي زه او زما صحابه کرام دي. له پورته حديث شريف څخه دا مطلب په لاس راځي، کوم څوک چي د الله تعالی ﷻ په کتاب او زما د سنتو اتباع کوي هغه به د دوږخ په اور نه سوځل کيږي او له دوږخ څخه به نجات پيدا کړي.

کومي ډلي ته چي په حديث شريف کي اشاره سوې ده چي، له دوږخ څخه به نجات پيدا کړي هغه (اهل سنت و الجماعت) ده. بل د پورته حديث شريف له دغه کلماتو چي (کلهم في نار) څخه هغه کسان يا ډلي مراد دي چي غلطي او ګډي وډي

---

[1]- ترمذي : ۲ جلد ۱۸۹ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عقيدې پالي. له صحيح عقيدې څخه په بل لوري كاږه سوي وي. همدغه د غلطي عقيدې درلودنكي به د خپلو غلطو عقائدو له امله دوږخ ته لوېږي. كه د چا عقيده دومره خرابه نه وه چي سبب د كفر او شرك وګرځي په هغه صورت كي به د غلطي عقيدې كس د ګناه سزا مومي. د الله ﷻ له لوري د ورته ټاكل سوي سزا ورسته به له دوږخه وځي او جنت ته به ځي. ([2])په تلويح او توضيح نومي كتاب كي د اهل سنت والجماعت لپاره داسي تعريف سوى دى.

(السواد الاعظم عام ة المسلمين طريقهم طريق الرسول ﷺ و اصحابه دون اهل البدع) [3]

ژباړه: يعني د سواد اعظم څخه مراد اهل سنت والجاعت دى. دا هغه ډله ده چي د نبي عليه السلام او د هغه د صحابه كرامو په لاره روان وي. اهل بدعت له دې قانون څخه وتلي دي.

شيخ احمد رومي رحمه الله ويلي دي:

(لان المراد بالامة المطلقة اهل السنة و الجماعة و هم الذين طريقهم، طريق النبي ﷺ و اصحابه. دون اهل البدع والضلال كما قال النبي ﷺ امتي من استن بسنتي. [4]

---

[2] - مكتوبات: امام رباني مكتوب نمبر (۳۸)
[3] - توضيح و تلويح: (۳۵۰) مخ.
[4] - مجالس الابرار: (۱۰ او ۱۳۱) مخونه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه:د امت مطلقه څخه مراد اهل سنت والجاعت دي. دا هغه خلک دي چي د نبي عليه‌السلام په حديث شريف کي غوره خلک بلل سوي دي. په دين کي پر هغه لاره روان دي، کومه چي د نبي عليه‌السلام او د هغه د ملګرو يعني اصحابو کرامو لاره وه، اهل بدعت او ضلال څني مراد نه دي. لکه څرنګه چي په دې اړه نبي عليه‌السلام فرمايلي دي:

ژباړه: زما امت هغه دی کوم چاچي زما لاره غوره کړه.

حضرت امام رباني، مجدد الف ثاني رحمه‌الله وايي:

(**وشک نيست که فرقه ملتزم اتباع اصحاب ان سرور اند عليه و علهيم الصلوات والتسليمات اهل سنت و جماعت اند. شکر الله سعيهم**)[5]

ژباړه: په دې خبره کي هيڅ شک او شهبه نسته، هغه ډله چي د نبي عليه‌السلام او د هغه د ملګرو صحابه کرامو اتباع ضروري بولي او عملي کوي يې. هغه اهل سنت والجماعت دي. الله جل‌جلاله دي پردوی ورحميږي او د دوی سعي او په دين کي کوښښونه دي مشکور وګرځوي.

حضرت غوث الاعظم شاه عبد القادر جيلاني رحمه‌الله وايي:

[5] - مکتوبات امام رباني: مکتوب نمبر (۸۰)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعلي المؤمن اتباع السنة والجماعة فالسنة ماسنه رسول الله ﷺ والجماعة مااتفق عليه اصحاب رسول الله ﷺ في خلافة الائمه الاربعه الخلفاء الراشدين المهديين عليهم اجمعين.[6]

پر مومن بنده لازمه ده چي د اهل سنت والجماعت اتباع وکړي. سنت طريقه هغه ده په کومه چي نبي عليه السلام عمل کاوه او جماعت هغه لاره ده پر کومه چي خلفاء راشدينو د خپلو خلافتونو په زمانه کي اتفاق په کړی و. هغه برابره لاره چي دوی ته ور ښودل سوي وه او هم دوی نور خلکو ته ورښودله چي، نن د نړی مسلمانان د هم دغو صحابه کرامو د قربانيو په نتيجه کي د دين ثمره خوري. الله ﷻ دي پر ورحميږي.

په تکمله د بحرالرائق کي د عبدالله ابن عمر رضي الله عنه څخه يو حديث شريف روايت سوی دی. په دې حديث شريف کي د (اهل سنت والجماعت لس (۱۰) نښې ذکر سوي دي.

۱- ان يصلي الصلوات الخمس بالجماعة.[7]

ژباړه: پنځه وخته (فرضي) لمونځ په جماعت سره ادا کوي.

۲- ولا يذکر احداً من الصحابة بالسوء و لا ينقصه.[8]

---

[6] - غنية الطالبين: (۱٤۲) مخ
[7] - تکملة بحرائق: ۲ جلد (۱۸۲) مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: په صاحبه کرامو کي د هيچا ذکر په بدو سره نه کوي او نه پر هيځ يو صحابي عيب لګوي، بلکي د ټولو صحابه کرامو درنښت او عزت لري.

۳ - ولا يخرج على السطان بالسيف.[9]

ژباړه: او د مسلمان عادل پادشاه په مقابل کي توره نه پورته کوي، يعني له مسلمان پاچا څخه بغاوت نه کوي او د هغه اتباع کوي.

۴- و لا يشک في ايمانه[10]

ژباړه: په خپلايمان کي شک نه کوي (خپل ځان په پوره باور سره مسلمان او مؤمن بولي.

۵ - و يؤمن بالقدر خيره و شره من الله تعالى.[11]

ژباړه: پر قدر ايمان (باور) لري. خير او شر د الله تعالی له لوري بولي.

۶ - و لايجادل في دين الله تعالى. [12]

ژباړه: د الله تعالی په دين کي کوږ والی نه کوي.

---

[8] - تکملة بحرائق : ۲ جلد (۱۸۲) مخ
[9] - تکملة بحرائق : ۲ جلد (۱۸۲) مخ
[10] - تکملة بحرائق : ۲ جلد (۱۸۲) مخ
[11] - تکمله بحرائق : ۲جلد (۱۸۲) مخ
[12] - تکمله بحرائق :۲ جلد (۱۸۲) مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷ - ولا يكفر احداً من اهل التوحيد بذنب.[13]

ژباړه: د يوې ګناه كولو په وجهه اهل توحيد ته كافر نه وايي. يعني كه له يوه بنده څخه يوه ګناه وسوه او دغه ګناه كار بنده د ګناه كولو تر څنګ د الله تعالى ﷻ پر وحدانيت ايمان او باور درلود. اهل سنت والجماعت ډله دغه بنده ته كافر نه وايي تر څو يو بنده د الله تعالى ﷻ له وحدانيت څخه نه وي منكر سوى او يا كوم حلال، حرام او حرام، حلال و نه بولي.

اهل سنت والجماعت ډله تر خپله وسه دا كوښښ كوي چي پر يوه بنده د كفر اطلاق و نه سي. په همدې خاطر په شرح فقه اكبر ابو المنتهي كي وايي:

و قد ذكروا ان المسئلة المتعلقة بالكفر اذا كان لهاتسع و تسعون احتمالاً لكفر و احتمال واحد في نفيه، ولا ولي للمفتي والقاضي ان يعمل بالاحتمال الثاني.[14]

ژباړه: يعني كه په يوه بنده كي نه نوي (۹۹) احتمالات د كفر وي او يو احتمال په نه كفر كي وي، مفتي او قاضي لره په كار ده چي دغه يوه احتمال ته ترجه وركړي.

۸ - ولايدع الصلواة على من مات من اهل القبله.[15]

ژباړه: كه د اهل قبله وو څخه څوک وفات سي، د هغه جنازه او لمونځ نه پرېږدي. هغه مړي ته د لمانځه ادا ينه كوي.

---

[13] - تكمله بحرائق : ۲ جلد (۱۸۲) مخ
[14] - ابوالمنتهي : (۱۹۹) مخ
[15] - تكملة بحرائق : ۲ جلد (۱۸۲) مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹- ویرى المسح على الخفین جائزاً في السفر والحضر. [16]

ژباړه: په سفر او په کور دواړو کې د موزو مسحه جائز بولي.

۱۰- و یصلي خلف کل امام بر و فاجر. [17]

ژباړه:د هر نېک او بد شخص تر شاه لمونځ کول جائز بولي، یعني په جماعت کي که هر څوک مخته سي دوی لمونځ پسي کوي.

په هر صورت اهل سنت والجماعت هغه ډله ده چي، د نبي علیه السلام پر نقش قدم او د صحابه کرامو په لاره روان وي. ټولو صحابه کرامو ته درناوی ولري. څلور مذهبه او څلور سره طریقې حق و بولي. همدا ډله اهل سنت ولجماعت ده. الحمد الله موږ دغه پورته یاد سوي شیان ټول منو او همدارنګه په فرعي مسائلو کي د امام اعظم ابو حنیفه رحمه الله پر مذهب یو او په اصولو کي، یعني په اعتقادي مسائلو کي د ابو منصور ماتردي رحمه الله په طریقه روان یو.

د دارالعلوم دیو بند باني حضرت مولانا محمد قاسم ناتوی رحمه الله، حضرت مولانا رشید احمد ګنګوهي رحمه الله او همدارنګه نور مشائخ کرام رحمهم الله د دارالعلوم

[16] - تکملة بحرائق : ۲ جلد (۱۸۲) مخ
[17] - تکملة بحرائق : ۲ جلد (۱۸۲) مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیوبند، په هم دغه مسلک دي.دې خبري ته د (دارلعلوم دیوبند په دستور اساسي مع ائین) کي هم اشاره سوې ده.[18]

کوم څوک چي له همدغي پورتني عقيدې څخه خلاف عقيده ولري هغه اهل سنت والجماعت د ډلي څخه نه دي. الحمد الله زموږ د افغانستان علماء کرام ټول په همدغه پورتنۍ عقيده دي. دا هغه عقيده ده چي نبي عليه السلام ناجيه ورته ويلې ده. د دوږخ له اور څخه د نجات زېرى ورکړى دى.

که چيري يو چا ته په دې خبره کي شک وي هغه دي دغه پورتنۍ لسو علامو يا نښو ته نظر وکړي چي، ايا! دغه علامې زموږ په علماء کرامو کي سته او که يا؟ له سمي عادلانه پلټني وروسته به دا خاماخا ورته څرګنده سي چي دغه لس نښي نښانې زموږ په علماء کرامو کي سته. په همدې خاطر موږ دا دعوه کوو چي موږ اهل سنت والجماعت يو.

---

[18] - دستور اساسي مع آيين دارالعلوم ديوبند: (٥) مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله/ ځلور سره مذهبه حق دي حق يې بولو...

محترم حضرت مولوي حاجي سيد حمدالله جان اغا صاحب. وايي : ځلور سره مذهبه حق دي، حق يې بولو.

زمونږ اهل سنت والجماعت داعقيده ده کوم څوک چي غېر مجتهد وي په ديني مسائلو، تفسيرالقرآن، حديث نبوي همداسي د دين په نورو مسائلو کي د اجتهاد مرتبې ته نه وي رسېدلی، پر دغسي غير مجتهد شخص باندي د ځلورو امامانو له جملې څخه د يوه امام لکه:

اول : امام اوبو حنيفه رحمه الله.

دوهم : امام مالک رحمه الله.

دريم : امام شافعي رحمه الله .

ځلورم: امام احمد بن حنبل رحمه الله.

د لاري يا مذهب تقليد يعني پيروي واجب ده. په دې خبره باندي دليل د امت محمدي ﷺ د جمهورو علماء کرامو اجماع ده.کوم څوک چي د اجتهاد مرتبې ته نه وي رسېدلی هغه کس دا توان نه لري چي کامل ايمان او سالم عمل څښتن سي. څوک چي په دين کي د اجتهاد مرتبې ته نه وي رسېدلی د هغوی سلامتيا په ايمان او عمل کي د دين په امورو کي د پورته يادو امامانو په تقليد يا پيروي کي ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه مسلمانان ورونه چي په دين کي د اجتهاد له شرائطو سره سم چي د دين امامانو ورته ځانګړي دي د اجتهاد درجې ته نه وي رسېدلي، هغه که څه هم په دين کي ستر علماوي بيا هم د دوی لپاره د خېر لاره د پورته امامانو په پيروي کي ده.[19]

د ښه پوهاوي لپاره دا ښه ګڼم چي يو بېل بحث د تقليد په موضوع کي د تقليد اثبات او اړتيا لپاره ولرم او د تقليد موضوع نوره هم ښه روښانه کړم، تر څو د تقليد تعريف، د مجتهد تعريف، د تقليد حکم، د تقليد ثبوب او د تقليد داسي نور مسائل چي ښه نه وي ښکاره سوي هغه ښکاره سي ځکه چي، دا مسائل ښه واضح سوي نه وي تر هغو څوک حقيقت ته نه سي رسېدلای. کېدای سي دغه بحث يو څه اوږد وي خو انشاء الله ستړی کېدونکی به نه وي.

---

[19] - فتاوای رحيميه: ۱ جلد ۲۳٤ مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقليد

د تقليد لفظ د قلد يقليدو د باب مصدر دی. د تقليد د لفظ ماده د قلا دي څخه اخيستل سوې ده. د قلادي کلمه چي کله د انسان لپاره وکارول سي غاړه ګۍ ورته ويل کيږي او که د حيوان لپاره وکارول سي په هغه صورت کي پړی يا (ورغندی) ورته ويل کيږي. موږ الحمد الله انسانان يو، نو له همدې کبله زموږ لپاره تقليد غاړه ګۍ. ده چي موږ هم همدغه د انسانانو لپاره معنی څني اخلو.

تقليد په لغت کي:

تقليد په لغت کي يو شی په غاړه کولو ته وايي.

د فقهاوو په اصطلاح کي:

تقليد د دين په امورو کي د يوه ديني عالم يا پېشوا د ښه نيت له مخي د هغه د يوه (قول يا فعل) منل او قبلول دي او دا ويل دي چي، ده دغه قول يا فعل د قرآن او حديث سره سم کړی دی. بل د دغي مسئلې لپاره دليل نه موندل دي او نه تر دليل پوري څنډول دي. که چيري وروسته او يا په دغه وخت کي مقليد ته دليل ښکاره سي دا خبره د تقليد سره منافي نه ده. مقصد دادی چي په تقليد کي د دليل غوښتنه نسته او پر دليل باندي علم ضد نه دی له تقليد سره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

علامة ابن مالک رحمه الله په شرح منار کي داسي وايي:

(وهو اى التقليد عبارة عن اتباعه في قوله او فعله متعقداً حقيقه من غير تامل في الدليل)[20]

په نامي شرح حسامي کي بيا داسي وايي:

(التقليد اتباع الغير على ظن انه محق بلانظر في الدليل)[21]

سيد محمد موسى رحمه الله د تقليد تعريف داسي کوي.

(التقليد يعتمد الانسان في فهم الحکم من الدليل على غيره لاعلى نفسه)[22]

د دې ټولو تعريفاتو حاصل زما په فکر يو شی دي هغه دا چي، د مجتهد قول او فعل (وينا او کار) معلومول يوازي او يوازي د ښه نيت او عقيدې له مخي وي او پر دې خبره عمل کول دي او د عمل او تسليمېدو په وخت کي د مجتهد څخه د دليل نه غوښتل دي او که وروسته بيا مقليد ته دليل معلوم سي. هغه د تقليد سره منافي (ضد) خبره نه ده.

له همدغه مخکني عباراتو څخه دا خبره هم ښکاره کيږي چي، د تقليد او اتباع په معنى کي هم توپير نسته. کومو خلکو چي د تقليد او اتباع په منځ کي فرق

---

[20] - شرح منار : (۲۵۲) مخ طبع مصري
[21] - نامي شرح حسامي : (۱۹۰) مخ
[22] - الاجتهاد : (۵٦۷) مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی دی، دا د دوی خپل نظر او فکر دی. د دوی دغه نظر او فکر پر موږ نه سي تپل کېدای او نه پر موږ حجت کېدای سي.

د غېر مقلدینو مشهور عالم علامه ثناء الله امر تسري په خپله رساله کي داسي وایي: د تقلید او اتباع په مابین کي کوم فرق نسته.[23]

حافظ ابن قیوم رحمه الله وایي:

تقلید محض قول بلا معرفته و (اتباع) علی وجه البصیرت).[24]

تقلید خالص وېناده بیله پېژندګلوي د دلیل او اتباع د دلیل پېژندلو نوم دی. د ده دغه وینا د تقلید او اتباع فرق کوي مګر دا فرق اعتباري دی پرموږ دلیل نه سي کېدای.

حکیم الامت مولانا محمد اشرف علي تهانوي رحمه الله د تقلید تعریف داسي کوي.

تقلید: د یوچا قول په ښه نیت سره په داسي ډول منلو ته وایي چي، هغه دا خبره یا مسئله له دلیل سره سمه بیانوي یا بیان کړې ده او د مقلد له مجتهد نه د دلیل نه غوښتنه ده. ځني کسان له تقلید څخه تښته کوي. د تقلید لپاره هغه تعریف کوي چي ده دوی له مقصد سره سم وي.[25]

---

[23] - حدیث او تقلید شخصي ۱۵ او ۱٦ مخونه.
[24] - اعلام الموقعین- ۱ جلد (۲۵۸) مخ
[25] - الاقتصاد (٥) مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځیني کسان له تقلید څخه تښته کوي. د تقلید لپاره هغه تعریف کوي چې د دوی له اهدافو سره یو رنګ وي. هر کله چې یو شی یوازې په هغه تله و تلل سي چې یو چا یوازې د خپل ځان لپاره جوړه کړې وي او یوازې د خپلې خوښې شیان په کې تلې په هغه صورت کې تول سم نه راځي او نه هم د نورو د قناعت وړ ګرځي. خبر هغه د هغه کس یا کسانو کار دی چې اشیاوو او مفاهموته له کوم نظره ګوري او د تقلید مخالفین په څومره ځان خوښۍ او ځان غوښتنې سره چې په دین کې تر بل هر چا ځان ښه پوهان او هوښیار بولي خو موږ د ځان لپاره د تقلید په اړه یو ښه او پراخ علمي نظر لرو او ځانونو او هغه نالوستو یا په دین کې د ناپوهو کسانو لپاره یې نعمت او خبر بولو ځکه، ټول کسان مؤمنان لکه څرنګه چې ښایي او یا پر فرض ده چې په دین کې د اړتیا په کچه (چې روا او ناروا، حلال او حرام) په کې وپېژني پوه تر لاسه کړي تر څو د دنیا او اخیرت خېر یې په برخه سي. دا چې زموږ مسلمانان اوس په داسې موقف یا حال کې دي چې د دنیا په اړه هرڅومره پوهه تر لاسه کوي او د دین په اړه که څه هم اخیرت یې خرابیږي د یوې مسئلې زده کړه هم نه کوي، چې تر ډېره خو اوس د مسلمانانو دا ناورین په برخه سوی دی چې دا خو پرېږده چې قرآن کریم په معنی زده کړي په لفظ یې لاهم نه زده کوي، احادیث خو بیخي پېژني هم نه، نو د داسې کسانو لپاره چې د ړندو مثال لري دومره خو د هغه کسانو لپاره په کار ده څوک چې سترګې لري چې، د غه ړانده تر لاس ونسي او له کندو یې وساتي او یا یوه نابلده سړي ته یو بلد کس لاره وښیي او همدا رنګه پر هغه ړوندو هم لازمه ده چې یا ځانونه خپله بنا کړي او یا هم د هغو کسانو لار ښودنه و مني چې ورته لاره ښيي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تقليد موضوع هم داسي ده چي ټول مسلمانان نسي کولای او يا وړتيا د دې نه لري چي دومره پوهه دي په دين کي تر لاسه کړي چي هغوي دي له قرآن کريم او يا احاديث نبوي څخه د ټول ژوند په چارو کي د ټولو مسائلو هغسي سم او کره استنبات وکړي لکه د دين مجتهدين چي يې کوي او يا هغوی کړی دی. کله چي خبره داسي سوه چي د قرآن کريم او احاديثو په توري ترجمه پوهېدنه، نه،بلکي له قرآن کريم څخه د مسائلو استخراج د هر چا د وس خبره نه سوه نو په داسي صورت کي د تقليد اثبات يا د تقليد اړتيا په خپله منځ ته راځي.

بل هغه کسان چي په تقليد اعتراض کوي او ځانونه غېر مقليدين يا له تقليد څخه ازاد بولي، دغه کسان هم ازاد نه دي ځکه، دغه د غېر تقليد يا د غېر مقليدونو تګلاره يا نظر يه يا مذهب هم د يوچا يا يوه عالم لاره يا مذهب دی چي هغه په دين کي دغه لاره غوره بولي او تقليد ورته يو خطا عمل ښکاري. د غېر مقلدينو د ډلي له هغه لومړي کس څخه (چي هرچا ته ښکاره ده چي لږ وخت يې کيږي را منځ ته سوی دی) وروسته نور ټول پيروان يا غېرې مقلدين د هم هغه لومړي کس پيروان يا مقلدين دي.

که لږ او ډېر رشتيا ته غاړه سره کښېږدو دا به هر څوک ومني چي يو هم له تقليده ازاد نه دی. د تقليد رسۍ د هرچا غاړي ته لوېدلې ده.

بل: تقليد دا معنی نه ده چي يوازي په څلورو مذاهبو کي حصر يا خاص دی. بلکي تقليد د علومو او د ژوند په نورو يا ټولو اړخونو کي راځي. لکه په دې اړه چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولانا محمد امین صفدر رحمه الله وايي: (د تقليد د تعريف له مخي، (د راوي روايت منل تقليد في الروايت دی). د مجتهد د رايت منل تقليد في الدرايت دی. د يو محدث په رايه يو حديث ضعيف يا صحيح منل هم تقليد دی د يوه امتي له لوري جوړ سوي اصول حديث، اصول تفسير، اصول فقه منل هم تقليد دی.[26]

[26] - مجموع الرسائل : اول، جلد. مولانان محمد امین صفدر صاحب.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطلق تقلید د قران په رڼا کي.

د مطلق تقلید جواز او وجوب د قرآن کریم له ډیرو ایاتونو څخه معلومیږي. که څه هم دغه ایاتونه یو خاص (ځانګړی) شانزول لري مګر حکم یې د هر وخت لپاره دی. که چیري موږ دغه ایاتونه بېله کوم ځان غوښتني (خود نظری) څخه مطالعه کړو خامخا به د تقلید د جواز او وجوب اړوند دلیل راته ښکاره سي. د پورته ادعا لپاره زه دلته یو څو ایاتونه د اجمال په ډول راوړم.

۱ - فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (٧) [27]

ژباړه: که چیري تاسونه پوهېږئ، د علم او پوهي له کسانو څخه پوښتنه وکړی.

۲ أُوْلَئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ[28]

ژباړه: دغه حضرات داسي وو کوم ته چي الله تعالی هدایت کړی دی. تاسو هم د دوی په لاره ولاړ سئ. په دغه ایات شریف کي الله تعالی د مخکنیو انبیاوو علیه سلام د اتباع حکم کړی دی.

۳ - (أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا) [29]

ژباړه: د ملت ابراهیمي اتباع وکړئ، په کوم کښي چي هیڅ کجي نسته.

[27] - سورة الانبياء: ايات ٦
[28] - سورة الانعام ايات ٨٩
[29] - سورة الاعمران ايات ٩٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴ - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ(33) ..﴾[30]

ژباړه : اې د ايمان والاوو! د الله تعالى او د هغه د رسول ﷺ اطاعت وکړی او د اولی لامر اطاعت وکړی. په اولی لامر کې ائمة مجتهدين، بلکي څلور واړه امامان هم داخل دي.

۵ - ﴿ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۗ(83) ... ﴾[31]

ژباړه : او که دغه خلک دغه امر و رسول ﷺ ته او اولی لامر ته حواله کړي نو کوم اهل فقه او اهل استنباط دی او دوی په پوهه کړي چي، کوم عمل جائز او کوم نا جائز دی. له دغه ايت نه صراحتاً د آئمة اربعة اتباع او تقليد معلوميږي.

۶ - ﴿فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ122...﴾[32]

ژباړه: يعني ولي نه وځي د هري ډلي نه يو جماعت د دې لپاره چي فقه او پوهه په دين کي حاصله کړي او چي کله دوی را و ګرځي خپل ټبر ته هغوی ته پوه ورکړي د دې لپاره چي، د الله تعالى په احکامو پوه سي تر څو د نافرمانۍ نه وژغورل سي.

۷ - ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ۖ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ(24) ... ﴾[33]

---

[30] - سورة محمد ايات ٣٢
[31] - سورة النساء ايات ٨٢
[32] - سورة توبه ايات ١٢١

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: او ما په دوی کي مخکښان يعني پېشوايان پيدا کړي دي. هغه خلک چي زما په لاره وي چي، کله دوی صبر وکړي او زما په اياتونو يې يقين وي.

۸ - وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ...) [34]

ژباړه: د هغه چا اتباع وکړئ چي زما و لوري ته يې ميل (رجوع) کړې وي.

۹ - يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ(119)) [35]

ژباړه: اې د ايمان والاوو! له الله تعالى څخه ووېرېږئ او د صادقو خلکو سره و اوسئ.

دغه پورته اياتونه د تقليد د حقيقت يا اثبات لپاره ډېر ښه واضح او ښکاره دلائل دي. که چيري په دغه اياتونو کي فکر وکړل سي او په معنی او مفاهمو يې سرې ځان په ښه ډول و پوهوي، د مقلدينو لپاره ښه دلائل دي.

دغه خبري ته چي په دغه اياتونو کي د تقليد ښکاره دلائل ستـه، علامه حضرت مولانا حافظ عبدالرحيم لاجپوري رحمه الله هم اشاره کړې ده. دی مبارک وايي: له دغو اياتونو څخه اتباع او تقليد په ښکاره توګه معلومېږي او د مطلق اتباع او تقليد د اثبات لپاره ښکاره دلائل دي.

---

[33] - سورة سجده : ۲۳ ايات.
[34] - سورة لقمان : ايات ۱۵
[35] - سورة توبه : ايات ۱۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطلق تقلید د احادیثو په رڼا کې

مطلق تقلید په حدیثو سره هم ثابت دی. د دې لپاره چې د تقلید اثبات له ایاتونو وروسته په احادیثي نبوي سره هم ثابت سوی وی څو احادیثونه راوړو.

۱ - عن حذیفه: ﷺ، قال- قال: رسول الله ﷺ، اني لا ادري ما بقائي فیکم فاقتدوا باللذین من بعدی ابي بکر و عمر. [36]

ژباړه: له حذیفه ﷺ عنه څخه روایت دی، دی فرمايي: نبي علیه السلام وفرمایل: ماته معلومه نه ده چې زه به تر کوم وخته پوري ستاسو په منځ کې ژوندی یم. نو له هم دې خاطره له ما وروسته د ابوبکر ﷺ او عمر ﷺاتباع وکړئ.

۲ - علیکم بسنتي، و سنة الخلفاء الراشدین المهدین: الحدیث. [37]

ژباړه: تاسو زما او زما د صالحو خلفاء راشدینو لاره په ټینګه سره ونسئ.

۳ - عن معاذ بن جبل ﷺ. ان رسول الله ﷺ لما بعثه الی الیمن. قال کیف تقضی اذا عرض لک قضاء قال: اقضی بکتاب الله قال: فان لم تجد في کتاب الله. قال: بسنة رسول الله ﷺ . قال: فان لم تجد في سنة رسول الله. قال: اجتهد رایي

---

[36] - مشکوة : ٥٦٠ مخ
[37] - مشکوة :٣٠ مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاالو قال: فضرب رسول الله ﷺ على صدره و قال: الحمد الله الذي وفق رسول. رسول الله ﷺلما يرضى به رسول الله. [38]

ژباړه: له معاذ بن جبل رضي الله عنه څخه روایت دی. دی وايي: کله چي زه حضرت محمد ﷺ په یمن کي د قاضي په صفت مقرر کړم د تلو په وخت کي يې راته وويل: اې معاذ! که چيري تا ته یوه مسئله راسي ته به په هغه وخت کي په څه شي پرې کړه کوې. ما وويل: د الله جل جلاله په کتاب سره. بيا نبي عليه السلام وويل: که دي د الله جل جلاله په کتاب کي پيدا نه کړه. ما وويل: د نبي عليه السلام په سنتو سره. بيا نبي عليه السلام وويل: که دي په هغه کي هم نه کړه پيدا. ما وويل: په خپله رايه به پرېکړه کوم، يعني اجتهاد او استنباط به کوم. معاذ بن جبل رضي الله عنه وايي: کله چي نبي عليه السلام دغه ځواب واورېده، ډېر خوشاله سو.

دی وايي: بيا نبي عليه السلام خپل مبارک لاس زما پر سينه کښېښود او وېويل: الله تعالی لره دي حمد وي چي، د خپل رسول و قاصد ته يې د دې خبري توفيق ورکړ په کومه خبره چي الله تعالی خوښ او راضي دی.د حضرت معاذ بن جبل رضي الله عنه له دغه حديث شريف څخه څو خبري څرګندېږي.

۱ - ډيري داسي مسائلي سته چي په قرآن کريم او احاديثي نبوي کي يې ښکاره حکم نه معلوميږي، په داسي حال کي اجتهاد ، تقليد او اتباع ته اړتيا پيدا کيږي، نو

---

[38] - مشكوة : ٣٢٥ مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضرور یا اړینه ده چي د قرآن کریم او احادیثي نبوي په رڼا کي، د دین علماء کرام اجتهاد، تقلید او اتباع وکړي.

۲ - **هغه مسائل چي منصوصي نه وي.** یعني صراحتاً د یوې مسئلې حکم په ایات او حدیث شریف سره نه وي ثابت سوی، په دغه وخت کي په اجتهاد او رایې سره حکم کول ښه کار دی. ځکه، په دې خبري سره نبي علیه السلام خوښي ښکاره کړې ده.

۳ - رایه او اجتهاد د الله تعالی نعمت دی ځکه، نبي علیه السلام په دې کار حمد او ثنا ویلې ده.

۴ - د نبي علیه السلام لاس د معاذ بن جبل رضی الله عنه پر سینه ایښودل، دې خبري ته اشاره ده چي، د علوم نبوي فیوضات او برکات د فقهي د مجتهد سره دي. د مجتهد سینه د نبوي فیوضاتو څخه برخمنه ده.

۵ - که د معاذ بن جبل و دغه حدیث شریف ته وکتل سي د تقلید، اتباع او اجتهاد ښکاره ثبوت په کښي سته.

۶- (**کانت بنو اسرائیل تسوسهم الانبیاء کلهم هلک نبي خلفه نبي و انه لا نبي بعدي و سیکون خلفاء فیکثرون.**[39]

[39] - مسلم : ۲ جلد ۱۲٦ مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه:د بني اسرائيلو سياست او حکومت د انبياوو کرامو سره و. کله چي به يو نبي وفات سو، بل نبي به يې پر ځای راتی. خبرداره اوسئ له ما وروسته بل نبي نه راځي مګر له ما وروسته به زما خليفه ګان وي او ډېر به وي. يعني زما په ژوند کي زما اتباع پر تاسو لازمي ده او له ما وروسته زما د خليفه ګانو اتباع پر تاسو لازمي ده.لکه څرنګه چي له مخکني اياتونو څخه مطلق تقليد ثابت سو همدارنګه له دغو پورته احاديثو څخه هم د مطلق تقليد ثبوت و سو او مطلق تقليد ترې ثابتيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تقلید اقسام.

تقلید پر دوه ډوله دی.

۱ - مطلق تقلید.

۲ - شخصي تقلید.

مطلق تقلید: هغه تقلید ته ویل کیږي چي، مقلید د تقلید لپاره د یو معلوم مجتهد او امام تقلید نه کوي. کله د یوه امام مسلک اختیار کړي او کله د بل امام پر قول عمل کوي. دغه سي تقلید ته تقلید مطلق ویل کیږي.

شخصي تقلید: هغه تقلید ته ویل کیږي چي مقلید د یوه معلوم مجتهد تقلید اختیار کړي. د همدغه مجتهد پر قول او مسلک باندي عمل کوي. دې تقلید ته شخصي تقلید ویل کیږي.

د صحابه کرامو او تابعینو په زمانه کي دغه دواړه ډوله، مطلق او شخصي تقلید شتون درلود. په دواړه ډوله تقلید عمل کېده. د دې خبري د ثبوت لپاره ډېر د لائل په لاس کي لرو خو له موږ څخه لږ سترړیا غواړي. د اصحابو کرامو او تابعینو په زمانه کي دغه خبره ډېره عامه وه چي چا به د فقهي په مسائلو کي پوهه نه درلوده هغوی به د فقهي په مسائلو کي له هغو کسانو څخه پوښتني کولې چابه چي په فقهي مسائلو کي پوه درلوده او په پوهېدل به.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي به يوه پوښتونکي له يوه فقهي عالم څخه د يوې مسئلې اړوند پوښتنه وکړه او عالم به د ده د سوال سره سم ځواب ورکړ. سوال کوونکي به د ځواب سره سم عمل کاوه او بيا به په دلائلو پسې نه ګرځېده. ځکه چي دلته به يو خواته هغه چاته چي پوښتنه کوي په دين کي دومره پوهه نه وه چي په خپلهله قرآن کريم او احاديثو نبوي څخه مسئله د اجتهاد د اصولو سره سمه استخراج کړي او بل لوري ته يې د دين پر هغو عالمانو چي يا د اجتهاد درجې ته رسېدلي وو او يا يې د مجتهدينو نه اورېدلي مسائلي ښه زده کړي وې د نورو باور و چي عامو مسلمانانو په دين کي پر خپلو اکابرو علماء در لود.

حضرت مولانا شاولي الله (دهلوي) رحمه الله وايي:

د صحابه کرامو د وخت نه بيا تر څلورګونو مذاهبو د ظهور تر وخته دا قانون و چي، کله به د مسلمانانو ترمنځ يو مجتهد عالم پيدا سو د دين په مسائلو کي به د هغه تقليد کېده او په دې کار باندي زموږ د دين په اکابرو کي يوه عالم او باوري کس منع نه د کړې.[40] که چيري تقليد باطل واى، خامخا به په هغه لومړيو کي ځينو علماء وو چي د مسلمانانو ترمنځ يې ښه اعتبار درلود منع کړې واى. ځکه چي په هغه وخت کي علماء کرام د دين په روح تر اوس ښه پوهېدل. که څه هم اوس دين د هغه وخت په لحاظ ډېر پراخه او سانه سوى هم دى خو دا يوه خبره د اوسنيو او لومړنيو علماء تر منځ ستنه چي هغوى يعني مخکني علماء کرام د دين په روح او

[40] - عقدالجيد : ۲۹ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصل هدف ښه پوهېدل ځکه چي، هغه وختونه تر اوس وخت د وحيو د نزول او د محمدي رسالت وختونو ته نژدې وو . په هغه وختونو كي، درايت او پوهېدنه د دين په مسائلو كي ډېره ښه كېده. كه موږ وګورو په اوس وخت كي ساينسي پرمختګونه چي له ماديت سره تړلي دي ډېر دي چي، په هغه وختونو كي يې هيڅ فكر هم نه كېده او په هغه وخت كي د دين په مسائلو كي ننوتل او په هغوی كي فهم او درک كول او له قرآن او احاديثو څخه د مسائلو استنبات تر اوس يو په سله ښه كېده ځكه چي د دين امور معنوي اړخ لري چي، تر اوس وخت په هغه وخت كي خلک يو په سله معنوي وو او د ماديت له تاركيو ليري وو.

د حضرت مولانا شاه ولي الله دهلوي رحمه الله له دې وينا څخه چي پورته ياده سوه، مطلق تقليد ثابتيږي. هغه:يعني مطلق تقليد كه په زمانه د صحابه كرامو كي و او كه په زمانه د تابعيونو كي و. په دغه زمانو كي لكه څرنګه چي تقليد مطلق وجود درلود، همدارنګه تقليد شخصي هم رواج و. ځكه، ځينو صحابه كرامو به د يوه صحابي قول ته ترجيح ور كوله او ځينو به د بل صحابه قول ښه باله. مثلاً:

د مكې مكرمې خلكو به تر خپل منځ په اختلافي مسائلو كي د حضرت عبدالله بن عباس رضي الله عنه په قول عمل كاوه.

د مدينې منورې خلكو به تر خپل منځ په اختلافي مسائلو كي د حضرت زيد بن ثابت رضي الله عنه په قول عمل كاوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوفې خلکو به تر خپل منځ په اختلافي مسائلو کي د حضرت عبدالله ابن مسعود ﷺ په قول عمل کاوه.

دې پورته دلائلو ته چي ګورو دا راته ښکاره کوي چي د صحابه کرامو په زمانه کي هم په پیراخه پیمانه تقلید وجود درلود.

همدارنګه، امام بخاري رحمه الله او امام مسلم رحمه الله فرمایي: له ابو موسی اشعري ﷺ څخه د یوې مسئلې پوښتنه وسوه. که یو څوک وفات سي او ورثه یې لور، لمسۍ او یوه خور پاته سي، په داسي صورت کي میراث څنګه تقسم کړو. ابو موسی اشعري ﷺ ورته وویل:

لورته نیمه برخه، خورته نیمه برخه او لمسۍ محرومه ده. سوال کوونکي همدا مسئله عبدالله ابن مسعود ﷺ ته وړاندي کړه. عبدالله ابن مسعود ﷺ ورته وویل:

زه هغه حکم درته بیانه وم کوم چي الله تعالی او د هغه رسول ﷺ بیان کړی دی. د لور لپاره نیمه برخه ده. د لمسۍ لپاره شپږمه برخه ده او پاته تړوله یې د خور په حق کي ده. سوال کوونکي دا خبره بیرته ابو موسی اشعري ﷺ ته یووړه. ابو موسی اشعري ﷺ و وویل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

(لا تسئلوني مادام هذا الحبر فيکم)[41]

ژباړه: تاسو تر هغه وخته پوري چي د غه متبحير عالم (عبد الله ابن مسعود ﷺ) په تاسو کي ژوندی وي له ما څخه پوښتنه مه کوی، له هغه څخه یې کوئ.

ایا دا تقلید شخصي نه دی؟ او ایا د پورته روایت د تقلید شخصي د ثبوت لپاره یو ښه ثبوت یا دلیل نه دی؟ایا دا تقلید شخصي د صحابه کرامو په زمانه کي نه و؟

همدارنګه امام بخاري ﷺ له حضرت عکرمة ﷺ څخه روایت کوي.

(ان اهل المدینه سئالو ابن عباس عن امراة طافت ثم حاضت، قال لهم تنفر، قالوا لاناخذ بقولک و ندع قول زید .[42]

د مدیني منورې خلکو د حضرت عبد الله ابن عباس ﷺ څخه د هغي ښځي په اړه پوښتنه وکړه چیله طواف فرضي وروسته حائضه سي. ده ﷺ ورته وویل: (دا ښځه دا اوس بېله طواف رخصت تللای سي که یا) حضرت ابن عباس ﷺ عنه ورته وویل: (دا بېله طوافه تللای سي) د مدیني خلکو ورته وویل: ایا موږ ستاسو په قول عمل وکړو او که د زید. سره له دې چي موږ د زید قول هم نسو پرېښودلای.

[41] - مشكوة : ٢٦٤ مخ
[42] - بخاري : كتاب الحج ٢جلد ٢٣٧ مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

له پورته روایت څخه دا خبره ښه ښکاره سوه چي، د مديني خلکو د دين په مسائلو کي د زيد بن ثابت ﷺ تقليد کاوه چي همدغه د زيد ﷺ تقليد هم شخصي تقليد و.

د پورته روايت و دې جملې ته که وکتل سي (**لاناخذ بقولک و ندع قول زيد**) او ښه فکر په کښي وسي. تقليد شخصي ځني له ورايه ثابتيږي.

اوس راځو د هغه کسانو خبرو ته چي وايي : شخصي تقليد بدعت يا حرام دی. که چيري شخصي تقليد حرام يا شرک وای او يا حرام او بدعت وای نو ولي عبدالله ابن عباس ﷺ د مديني خلک د زيد ﷺ له تقليد کولو څخه نه منع کول چي ورته ويلي يې وای چي شخصي تقليد حرام دی. د هغو کسانو له دې خبري څخه چي وايي (شخصي تقليد حرام، شرک يا بدعت دی) دا خبره څرګنديږي چي ګواکي ابن عباس ﷺ دومره پوهه نه درلوده چي حلال او حرام يا روا او ناروا يو له بله سره و پيژني سره له دې چي حضرت ابن عباس ﷺ د ټول صحابه کرامو پر وړاندي د ډېر درنښت او عزت کس و. ټولو صحابه کرامو د ده ﷺ علميت مانه :

حضرت عبدالله ابن عباس ﷺ د خپل وخت مجتهد او ستر عالم و. ده به ويل: تر کوم وخته چي حضرت علي ﷺ وي او د هغه فتوی موجوده وي د بل چا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

فتوی ورکولو اړتیا نسته.[43] او تر کومه وخته چي مسلم بن عبدالله ﷺ ژوندی وو امام نافع فتوی نه ورکول.[44]

له پورته مطلب څخه دا څرګنده سوه چي، د امام نافع ﷺ په زمانه کي خلکو د سالم بن عبدالله ﷺشخصي تقليد کاوه.

د حضرت معاذ بن جبل ﷺ هغه حديث شريف کوم چي مخکي ذکر سو، که څوک په غور ورته وګوري د شخصي تقليد د ثبوت لپاره قوي دليل دی. هغه دا چي حضرت محمد ﷺ و غوښتل چي خپل يو فقهي صحابي يمن ته واستوي د دې لپاره چي د يمن پر خلکو قاضي او حاکم سي او د يمن پر خلکو دا لازمه وه چي د معاذ ﷺ حکم او خبري ومني.

همدارنګه حضرت محمد ﷺ و حضرت معاذ ﷺ ته يوازي د قرآن او سنت حکم نه کوي بلکي د اړتيا پر وخت يې د اجتهاد او قياس سره سم د فتوی ورکولو اجازه هم ورکړې وه.

ايا! د پورته حديث شريف له بيان څخه، دشخصي تقليد او اجتهاد پرته بل څه معلومېدای سي؟ نه هيڅ کله نه ، په دې حديث شريف کي د شخصي تقليد او اجتهاد څخه پرته بل څه نه ښکاري.

---

[43] - كلمة الفصل (۱۹) مخ

[44] - تذکره الحفاظ : ۱ جلد، ۹۸.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شخصي تقليد ته اړتيا.

دا يو ښکاره حقيقت دی چي د تابعينو په دو   ر کي د فقهاوو سبعه يعني (اووه فقها) پر فتوی عمل کېده. سر بېره پر دې د صحابه کرامو او تابعينو په زمانه کي مطلق تقليد او شخصي تقليد دواړو وجود درلود ، لکه څرنګه چي دا خبره په مخکنيو عباراتو کي هم ښه ښکاره او واضح سوه.

د صحابه کرامو او تابعينو زمانه او وخت د خير القرون، يعني د حضرت محمد ﷺ د ژوند وخت ته نژدې زمانه وه چي په خپله سرور کائينات حضرت محمد ﷺ ورته خير القرون ويلي وه.په دې وخت او زمانه کي د انسانانو په زړونو کي قوي ايمان ځای درلود ، د خلکو اعمال صالح او د دين له اصولو سره سم وو. د الله ﷻ بندګي او د دين پيروي ورته له هر څه څخه ښه وه. د اخيرت په ورځ يې تر هرڅه ټينګ ايمان او باور و او د الله ﷻ د نه عباداتو او امورو د پرځای کولو په صورت کي يې ځانونه پړه او ګناه کاره بلل. د دنيا تر چارو يې د دين لوری غالب او قوي و. هر چابه (هغه که به عالم و او که به امي) و د يوې مسئلې حقيقت به يې د کتاب الله او يا د سنت نبوي په رڼا کي پيدا کاوه.

که به کومه يوه مسئله پېښه سوه په هغه وخت کي به، و ډيرو علماء کرامو ته وړاندي کېده او د علماء کرامو په وړانديد يوې مسئلې وړاندي کېدل هم د دوو مخو يعني هدفونو لپاره و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ - کله نا کله به یوه مسئله اتفاقاً و ډیرو علماء کرامو ته وړاندي سوه او له هغوی څخه به یې فتوای و غوښتل سوه.

۲ - یا به سائل کوښښ کاوه چي، د خپلي مسئلې لپاره هغه قول پیدا کړي چي په هغه کي ډېر احتیاط سوی وي.

د همدې اړتیا وو له مخي په هغه وخت کي هم مطلق تقلید او هم شخصي تقلید وجود درلود.

څرنګه چي وخت ورو ورو تېرېده او د نبي ﷺ زمانه لیري کېده، د انسانانو له سینو او زړونو څخه هغه فیضات او برکات چي د نبي علیه السلام سره د نژدې کېدو او د وحیو د پرلپسې نزول په سبب راغلي وو، همداسي ورو ورو د خلکو له سینو او زړونو څخه کمېدل. په انسانانو کي ورځ تربلې سستي راتلل. په انسانانو کي د الله تعالی څخه بېره او د احکامو شرعیه و سره محبت هم په کمېدو سو.

په دې وخت کي ډېر انسانان د شیطان او خپلو نفسونو د غوښتنو ښکار سول مګر نه هغه کسان چي د الله تعالی د خاص فضل او کرم څخه برخمن وو یا دي.

د وخت له شرائطو او غوښتنو سره د علماء کرامو، د امت د اصلاح او په دین کي د پاته کېدو په خاطر یې تقلید، یوازي په شخصي تقلید کي منحصر کړ. پر دې خبره د امت تر اکثر علماء کرامو هم زیاتو اتفاق و کړ او د تقلید شخصي د وجوب

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکم يې وکړ، يعني که يو څوک په مسلمانانو کي د اجتهاد مرحلې ته نوي رسېدلی پر هغوی د شخصي تقليد پيروي واجب ده.

که چيري په هغه وخت کي د ننني ارتيا وو سره سم د دين علماء کرامو د شخصي تقليد د وجوب حکم کړی نه وای، اوس به د مسلمانانو تر منځ له دين څخه د لوبو اله جوړه سوې وای.هر چابه د خپل طبعيت او نفسي غوښتونو سره سم حکم را اخيستی او د خپل عمل او کردار لپاره به يې هغه څه غوښتلای کوم چي دوی به يې له اصلي هدف څخه بل لوري ته بېول او په خطاوو لارو به يې روانه ول.

حضرت مولانا شاه ولي الله دهلوي رحمه الله وايي:

(وبعد المائتين ظهر فيهم التمذهب للمجتهدين اعيانهم و قل من كان لا يعتمد على مذهب مجتهد بعينه وكان هوالواجب في ذالك الزمان . [45]

يعني تر دوهمي هجري پېړۍ وروسته په خلکو کي د يوه معلوم مجتهد اتباع او تقليد رواج سو. ډېر لږ خلک داسي وو چي د يوه خاص مجتهد په قول يې باور نه کاوه. همدغه شخصي تقليد په هم هغه مهالونو کي واجب و. په ننني زمانه کي خو بيا بيخي واجب دی. ځکه چي اوس خلک د اسلام تر لومړيو پېړيو ډېر له خپل دين څخه ليري او ناخبره سوي دي او يا د يوه ضرورت په ستر گه نه ورته گوري.

[45] - انصاف : ٤٤ مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت مولانا حکیم الامت اشرف علي تهانوي رحمه الله د شخصي تقلید د اړتیا په هکله داسي وایي:

في نفسیه: دا خبره روا یا جائز ده چي د مختلفو مجتهدینو اتباع او تقلید وسي. مثلاً: که یوه مسئله د یوه عالم څخه و پوښتل سي او بله مسئله له بل عالم څخه وپوښتل سي دا روا کار دی. همداسي د ډیرو مجتهدینو اتباع کول هم روا کار دی.د سلف صالحینو هم دا عادت وو، یو وخت به یې یوه مسئله د امام ابوحنیفه رحمه الله څخه وپوښتل او په هغه به یې عمل کاوه او کله به یې د امام اوزاعي رحمه الله نه یوه مسئله و پوښتل او د هغه په قول به یې عمل کاوه.

دا سي کار کول (چي کله د یوه مجتهد او کله د بل مجتهد په رایه یا نظر عمل کول) په خپل ځان کي جائز هم دی خو دا کار د یوه عارض یا یوه سبب له مخي منع سو.په یوه وخت کي د څو مجتهیدینو په رایو د عمل کولو د منعي د دلیل تر مخه یوه مقدمه راوړو چي ولي په یوه وخت کي د څو مجتهدینو په قولونو باندي عمل کول منع سو.

۱ - موږ لومړی غالب حالت لره ګورو او اعتبار یې کوو. په هغه وخت کي په خلکو کي تقوی غالبه وه. دوی به چي کومه مسئله مختلفو مجتهدینو ته وړاندي کول.دا یا یوه اتفاقي خبره وه او یا به له دې خاطره وه چي سائل (غوښتونکی) هغه قول یا خبره پیدا کړي چي هغه پر احتیاط بنا وي او پوښتنونکی وروسته تر پوره باور پر هغه مسئله عمل وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که اوس هم په خلکو کي هغسي ديانداري غالبه وي نو بيا د يوه خاص مجتهد تقليد کولو ته کومه اړتيا نسته خو اوس چي ګورو او په دې خبره هر څوک ښه پوهيږي چي هغه پخوانۍ تقوا او ديانداري په خلکو کي نه ده پاته، مسلمانانو د دين په وړاندي ډېر تغير کړی دی. په مسلمانانه ټولنه کي د خدای ﷻ او د هغه له دين سره د محبت پر ځای ځان غوښتنه غالبه سوې ده چي په دې اړه نبي عليه السلام هم داسي فرمايي:

(ثم يفشو الكذب)

يعني د خيرالقرون وروسته به دروا غ عام سي او د خلکو حالت به بدل سي. هر څومره چي مسلمانان له خيرالقرون څخه ليري کيږي په هم هغه کچه به د مسلمانانو حالت خرابيږي او له دين څخه به فاصله نيسي. اوس چي ګورو په عام ډول د مسلمانانو حالت د دين د منلو پرځای د ځان غوښتني تقاضا غالبه ده.

په اوس وخت کي که چيري تقليد شخصي معتبر نه سي بيا خلک په معملاتو کي هغه صورتونه غوره کوي په کوم کي چي د دوی دنيوي ګټې نغښتي وي. د دين د اصولو او د اخيرت پروا به ور سره نه وي لکه اوس چي هم د خلکو په زړونو کي همدغه رنځ سته. مثلاً: د امام ابوحنيفه په مذهب په وينه اودس ماتيږي او د امام شافعي په مذهب په وينه اودس نه ماتيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امام ابوحنيفه رحمه الله په مذهب ښځي ته په لاس ور ورلو اودس نه ماتيږي او په مذهب د امام شافعي رحمه الله ماتيږي.

همداسي دي ته ورته نور مسائل هم ډېر سته چي په يوه مذهب كي روا وي او په بل مذهب كي ناروا وي. نو كه شخصي تقليد معتبر نه سي بيا به ډېر دغه سي كسان چي له تقوى څخه ليري وي او د دين د غوښتنو خاص مراعت ور سره نه وي، د خپلو نفسي غوښتونو او د خپل طبعيت پر اساس به د دين د مسائلو لپاره حكم لټوي.

دوى به د خپل نفس غوښتنو ته د دين تر غوښتونو ترجح وركوي او په دا ډول به د دين له احكامو سره بې پروا سي. د يوې مسئلې لپاره به كله د يوه او كله د بل امام يا مذهب هغه مسائلي را اخلي چي د دوى په كي ګټه وي. په داسي حالاتو كي به بيا دين په خلكو كي نه وي پاته، خلك به يوازي په دين د خپلو رايو سره سم عمل كوي چي په داسي كولو سره به دوى د دين طابع نه بلكي دوى به دين خپل طابع وګرځوي.[46]

علامه ابن تيمية رحمه الله د شخصي تقليد په اړه وايي:

[46] - اشرف جواب ٢جلد ٨٩- ٩٦ مخونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(في وقت يقليدون من يفسدالنكاح و في وقت يقليدون من يصحح ه بحسب الغرض و الهوى و مثل هذا لا يجوز)[47]

ژباړه: يعني دغه خلک کله د يوه امام تقليد کوي کوم چي نکاح فاسده بولي او کله بيا د بل امام تقليد کوي کوم چي نکاح صحيح بولي. دوی د خپل نفس او خپلو غوښتنو سره سم عمل کوي. نه د دين له حقيقت سره. سره له دې چي داسي عمل په اتفاق سره ناجائز دی.

په نن وخت کي غېر مقلدين د شخصي تقليد اړوند ناويل سوي وينا وي کوي. هغه کسان چي د شخصي تقليدپيروان وي هغوی ته د مشرک او بدعتي خطاب کوي.

شخصي تقليد حرام او ناروا بولي. دغه د نن وخت غېر مقلدين تر خپلومشرانو يو څو قدمه مخته تللي دي. د دوی مخ کښ محمد بن عبدالوهاب نجدي دی چي، د غېر مقلدينو د عقيدې اساس اېښوونکی بلل کيږي. هغه هم د شخصي تقليد په وجود قائل دی او د خپل ځان اړوند دا اقرار کوي وايي:

ژباړه: زه الحمد لله حنبلي مذهبه يم. زه نه پوهېږم چي د نن وخت غېرمقلدينو ته کوم الهام وسو چي د محمد بن عبدالوهاب نجدي هر عقيده او خبري مني او د شخصي تقليد خبره يې نه مني. عبدالوهاب نجدي وايي:

---

[47] - فتاوای ابن تيمه: ۲ جلد ۲٤۰مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

فنحن ولله الحمدمتبعون لامبتدعون على مذهب الامام احمد بن حنبل. [48]

ژباړه: موږ الحمد لله د ائمة اربعة پر اتباع يون کوو. نوي لار او بدعت مو نه دی ایجاد کړی او موږ د مذهب په لحاظ د امام احمد بن حنبل رحمه الله پر مذهب يو.

(ولله الحمد متبع ولست بمبتدع عقيدتي و ديني الذي ادين الله به الخ) [49]

محمد ، د عبدالوهاب نجدي زوی په خپله يوه رساله کي د ځان او خپلي کورنۍ په اړه ليکي:

د دين په اصولو ، ايمانياتو او اعتقادياتو کی زموږ مسلک د اهل سنت والجماعت مسلک دی او زموږ لاره يا طريقه د آئمه سلف صالحينو لاره ده. په فروعاتو يعني فقهي مسائلو کي موږ د امام احمد بن حنبل پر مذهب يو. هر څوک چي په څلورو امامانو کي د يوه امام تقليد کوي، زموږ پر هغه چا کومه نيوکه نه لرو. [50] په هر صورت چي وي، له پورته عباراتو څخه چي د شخصي تقليد په اړه مو ولوستل د نوموړي تقليد اړتيا ښه معلومه سوه.

موږ د افغانستان خلک يوازي نه بلکي ټول اهل سنت والجماعت په ډاګه دا وينا کوو چي، په نن وخت کي تر هر وخت و شخصي تقليد ته اړتيا ډېره سته. دغه د

---

[48] - محمد بن عبدالوهاب : ١٧٤ مخ

[49] - محمد بن عبدالوهات : ١٧٤ مخ

[50] - الهدية السنية : ٣٨ مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

فتنو په دور کي که موږ شخصي تقليد اړين و نه بولو، نو هرڅوک به له دين څخه هغه حکمونه را اخلي کوم چي د ده د طبعيت او نفسي غوښتنو سره سم وي.

کله چي مسلمان د دين په امورو کي دومري خپل سري سي او د دين امور هم لکه د نور ژوند په خپله خوښه کوي، په داسي حال کي به دين په هغه خپل اصلي شکل هيڅ کله په ټولنه کي پاته نه سي، يعني داسي به نه وي چي خلک د دين تابع وي بلکي دين به د خلکو د غوښتنو ښکار سي او خلک به د دين هغه برخي را اخلي چي د دوی په ګټه وي او هغه برخي به يې پرېږدي چي د دوی د نفس له غوښتنو سره په ټکر کي وي.موږ په دې وياړو چي موږ د امام ابوحنيفه رحمه الله په مذهب يو. دا د الله تعالی ﷻ له لوري يو ستر نعمت بولو چي موږ ته راکول سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ايا د حديثو مصنفين مقلدين وو؟

غير مقلدين خپلي موخي يا هدف ته د رسېدو لپاره ډول ډول وينا وي کوي. له هيڅ ډول وينا څخه چي دوی په نظر سمه ورسي او دوی خپل مخالف لوری په وهلای سي مخ نه اړوي. هغه د رحمان بابا خبره ده چي وايي:

مدعي چي په خوله ورسي هغه وايي

گوش وهوش د محبانو په گفتار کړه

د دوی رويه د مقلدينو سره په خبرو کي داسي وي لکه کوم مدعي چي له مدعي سره مخ وي او هغه يو ډېر ستر جنايت کړی وي. د نورو جنايتونه به د خپلو مقابلو کسانو لپاره د کړو وړو وي خو د دوی په ذهن کي مقل ين د اعتقادي جناياتو چي شرک او بدعت دی مرتکب دي. که څه هم يوه خبره به د اعمالو وي چي سړی په گناه کاره کيږي خو هغه عمل به د اعتقاداتو برخه نه وي چي سړی په مشرک سي مگر دوی هغه عمل هم د شرک تر درجې رسوي.

که څه هم دوی ته دا څرگند ده چي د دوی دا ډول عقيده چي دوی يې د احنافو او نورو مقليدو مسلمانو ورونو په اړه لري له دوی پرته نور هيڅ يو عالم يې ور سره نه مني. مگر نه هغه عالمان چي يا د دوی له ډلي وي او يا يې په دې لاره کي اخروي گټه په نظر کي نه وي نيولې بلکي دنيوي گټه يې په نظر کي نيولې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسو وګورئ، هر ځای چې غېرمقلیدین وینئ هغوی به د نالوستو انسانانو پر غوږونو پراته وي او د هغوی له بې علمۍ څخه په ګټه اخیستلو به هغوی د ځان ملګري کوي او کومه عقیده چې له دوی سره ده هغه عقیده د هغوی په غوږونو کې هم ور د ننه کوي.

پاته سوه علماء کرام: غېر مقلیدین د علماء کرامو څخه نا امیده سوي دي. ځکه؛ دوی پوهیږي چې علماء کرام له دوی سره هغه اعتقادات نه مني چې دوی یې لري او بل د احنافو یا د اهل سنت والجماعت د نورو مذاهبو د علماء کرامو پوه په دین کې د دوی تر پوهې زیاته ده.

بل غېر مقلیدین یوازې هغه څه مني چې دوی یې مني. د نورو مسلمانانو خبره که څه له ایات او احادیث شریف څخه وي دوی باور نه په کوي مګر احناف او د نورو مذاهبو مسلمانان بیا داسې نه دي. هغوی خپله خبره خو مني چې مني یې. د نورو مؤمنانو خبرې هم چې له قرآن او احادیثو سره سمې وي مني او په هغوی کوم اعتراض نه کوي او نه یې د شرک یا کفر په القابو یادوي.

غېرمقلیدین په ټولنه کې عجیبه عجیبه پوښتنې را مخ ته کوي. دوی چې کله له عوامو یا نیمه په دین پوهو مؤمنانو سره مخ سي نو ورته ووایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایاته امام بخاري رحمه الله پېژنې؟ هغه چې ورته ووایي هو ولې یې نه پېژنم. امام بخاري رحمه الله خو هر مسلمان پېژني.په دې وخت کې غیر مقلیدین خپل سوالونه ورته را وړاندې کړي او ورته ووایي:

لکه امام بخاري رحمه الله چې په مسلمانانو کې په علم، تقوی او پرهېزګاري کې یوه مشهوره څېره وه او ده، د احادیثو نور مصنفین هم د مسلمانانو په منځ کې د همدومرې لوړې مرتبې څښتنان دي. د علماء کرامو په منځ کې دغه د احادیثو مصنفین ډېر مبارک خلک وو.

د دوی د تقوا او پرهېزګارۍ لپاره په نن وخت کې مثال نه پیدا کیږي. که موږ د دوی په اړه معلومات را لاسته کړو دا به راته ښکاره سي چې دوی مبارکان څومره له شرک او بدعاتو څخه پاک او لیرې خلک وو او له دې جملې څخه داسې نورې خبرې ورته وکړي. په دې خبرو هغه کس یا کسان چې دوی ورته ګڼه وي تر تاثیر لاندې راولې څکه چې، هغوی خو نالوستي او له دین څخه ناخبره کسان وي. په داسې ځانګړي ډول چې دوی ورسره خبرې کوي ژر اغېز باندې وسي. کله چې ورته ناست کس د دوی د خبرو تر تاثیر لاندې راسي په دغه وخت کې دوی ورو ورو خپله عقیده یعنې هغه خبرې چې د غیر مقلیدینو او نورو مسلمانانو تر منځ یې اختلاف رامنځته کړی دی او هغه اعتراضات چې دوی یې د نورو مسلمانانو پر عقائدو لري، ورته ښکاره او را مخته کړي او ورته وایي چې، الحمد لله موږ هم د یادو مبارکانو پر نقش قدم روان یو. دوی د هیڅ یوه امام پر مذهب نه وه روان او نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې د کوم مذهب پيروي کړېده، موږ هم پر هيڅ يوه مذهب نه يو او نه مو د کوم امام تقليد کړی دی او نه يې کوو.

لکه دوی مبارکانو چې يوازې په قرآن او احاديثو عمل کاوه او د کوم يوه مذهب پيروي يې نه کول، موږ هم يوازې په قرآن او احاديثو عمل کوو او يوازې په قرآن او احديثو عمل کول لا زمي ګڼو.دا چې د نبي عليه السلام په وخت کې مذاهب نه وو نو اوس هم له قرآن او احادثو پرته مذاهب رامنځ ته کول دا يو نوی يعني بدعت عمل دی. غېرمقليدين داسې وېناوې خورا ډېرې لري او په دين نا خبره مقلدين ډېر ژر تر تاثير لاندې راولي او په بله روغ همدغه حنفي يا د بل مذهب کسان چې په دين او خپل مذهب باندې ناخبره وي پر اما مينو، پر مذاهبو او د مذاهبو پر پيروانو نيوکې پيل کړي کله يې بدعتيان او کله يې مشرکين او کله يې نور څه يادې.

دوی چې هر څه کوي، کوي به يې خو موږ به خپل کار کوو او د دين اصول او فرعات به (داچې موږ په دين کې بشپړه پوه نه لرو او يوه مسئله په اصلي ډول له قرآن او احاديثو څخه نسو را ايستلای نوموږ ته دا اړينه ده چې په دين کې د ناخبرۍ له امله د امامانو لاره غوره کړو او د دين اصول او فروعي مسائلي د دوی د پوهې په رڼا کې تعقيب کړو

موږ وويل:هغه کسان يا ډله چې تقليد ناروا يا بدعت ګڼي هغوی پوسول او خپل يې کار، موږ به خپل کار کوو. دلته داخبره په کار ده چې موږ خپل کار و پېژنو هغه داچې، لومړی موږ بايد په قرآن، احاديثي نبوي ځانونه پوه کړو او زده يې کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د ژوند چاري د دين پر اصولو رواني کړو او بل دا زده کړو چي موږ له څلور څخه پر کوم مذهب يو او د هغه مذهب اوصول او مسائلې څه دي خو موږ به خپل کار کوو هغه داچي، امام بخاري رحمه الله او امام نسائي رحمه الله همداسي نور د احاديثو مصنفين اول دوی مقليدين وو او که يا؟ که وي، بيا د کوم امام په لاره روان وو او د کوم امام د مذهب مقلدين وو.

کله چي موږ ځانونو ته دغه مسائل ښه واضح کړل په هغه صورت کي به هرچاته حقيقت ښکاره سي چي، د مذاهبو پيروي يا د دين په مسائلو کي شخصي تقليد خو يوازي د عوامو کار نه دی. په تقليد شخصي خو دا سي سترو علماء کرامو هم اعتراض نه دی کړی او هغوی هم خپله د شخصي تقليد په چوکاټ کي داخل دي او دا خبره به په دغه وخت کي هرو مرو که څه عدل او انصاف ور سره وي وکړي، داچي داسي ستر علماء کرام په شخصي تقليد باندي رد نه کوي نو زه بيا څوک يم چي، ښېله کوم علم او پوهي اعتراض کوم او ښېله د اجتهادي شرائطو چي علماء کرامو د يوه مجتهد لپاره ټاکلي دي زه په مسائلوکي اجتهاد کوم او ځان مجتهد بولم.

امام بخاري رحمه الله يو اړخ ته مجتهد و او پر اجتهاد سربېره مقلد هم و. دی مبارک د امام شافعي رحمه الله پر مذهب و. دغه خبره د غېر مقلدينو مخکښ او پيشوا جناب نواب صديق حسن خان بهو پالي په خپل کتاب (الحطه في ذکر صحاح الستة) کي کړې ده. دی وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه:امام بخاري رحمه الله د امام شافعي رحمه الله پر مذهب و او ابو عاصم رحمه الله، شافعي مذهبه بللی دی.

(**و قد ذکره ابوعاصم في طبقات اصحابناالشافعية نقلاً عن السکبي**) همدارنگه دی جناب د دغه کتاب په (۱۲۷ مخ، ۲ فصل) کي د امام نسائي رحمه الله په اړه وایي:

(**کان احد اعلام الدين وارکان الحديث امام اهل عصره و مقدمهم بين اصحاب الحديث و جرحه و تعديله معتبر بين العلماء و کان شافعي المذهب**)[51]

ژباړه:یعني امام نسايي رحمه الله د دین په غرونو کي یو غر و. د حدیثو په ارکانو کي یو رکن و. د خپل وخت او دور په محدیثینو کي مخکښ و. د ده مبارک جرح او تعدیل، د علماء کرامو په وړاندي معتبر دي او همدارنگه دی مبارک د امام شافعي رحمه الله پر مذهب و.محترم: نواب صدیق حسن صاحب هم داسي د امام ابوداؤد رحمه الله په اړه لیکي:

(**فقيل حنبلي و قيل شافعي**) یعني امام اوبوداؤد رحمه الله د حدیث او علل حدیث او د علل حدیث حافظ و. په تقوی، علم، فقه، اصلاح او اتقان کي یې لوړ مقام درلود. یوازي اختلاف په دې تکي کي و چي، په مذهب حنبلي و او که شافعي. ځیني کسانو حنبلي مذهبه بللی دی او ځینو بیا شافعي مذهبه بللی دی.[52]

---

[51] - حطة في ذکر صحاح السته ۱۳۵ مخ.
[52] - حطة في ذکر صحاح السة : ۱۳۵ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې خبرې س   ريېره، امام مسلم رحمه الله، امام ترمذي رحمه الله، امام بهيقي رحمه الله، امام دارقطني رحمه الله، امام ابن ماجه رحمه الله، ټول مقلدين وو او د يوه صحيح قول سره سم دوی ټول پر مذهب د امام شافعي رحمه الله باندي وو.

همدارنګه دغه لاندي امامان مبارکان چي هر يو د اسلام د دين ستر ستر عالمان او په قرآن کريم او احاديثي نبوي باندي هم په پوره ډول پوهېدل لکه: امام يحيى بن معين رحمه الله، محديث يحيى بن سعيد القطان رحمه الله، محديث يحيى بن ابي زائده رحمه الله، محديث وقيعبن   بن جراح رحمه الله، امام طحاوي رحمه الله، امام زيلعي رحمه الله، داټول مبارکان د امام اعظم ابوحنيفه رحمه الله پر مذهب باندي وو.

همدارنګه، يوه بله ډله د اسلام د دين د سترو علماء څخه چي په سر کي يې، علامه ذهبي رحمه الله، ابن تيمه رحمه الله، حافظ ابن قيوم جوزي رحمه الله، شيخ عبدالقادر جيلاني رحمه الله، دا ټول د امام احمد بن حنبل رحمه الله پر مذهب وو.

همدارنګه: د اسلام د دين نور ستر علماء کرام   چي په دا نورو دوو مذاهبو کي دي، هم د يادولو دي چي، بايد نومان يې دلته ياد سوي وای خو د بحث د اوږدېدو له امله مي و نسوای کړای چي يادونه يې وکړم.

د پورته يادو علماء کرامو د نومونو له يادولو او د دوی په مذاهبو کي د دخل لرلو څخه خو د تقليد خبره ښه روښانه سوه خو د غېر مقليدينو څخه دا پوښتنه کيږي چي ايا تاسو تر دغو علماء کرامو څخه په قرآن کريم او احاديثو کي ښه پوهه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرئ او که دغو علماء کرامو ته دا نه معلومېده چي تقلید شرک یا بد عت دی او یا که د دغو علماء کرامو په وختونو کي تقلید یا شخصي تقلید نه و؟ او یا به غېر مقلیدین دا خبره کوي چي، موږ د دغو مبارکانو له مذاهبو او ژوند سره نابلده یو. که دوی دا خبره کوي دا هم د دوی لپاره بل څه نه دي بېله ښکاره ناپوهۍ او تاوانه.

پر دې سر بېره هغه مصنیفین او اولیاء کرام چي په نن عصر او زمانه کي ژوندي دي، یا یې کتابونه موجود پاته دی او یا یې همدارنګه اکثر مسلمان له نومونو، تاریخ او کورنیو سره بلد دي او په ټولنه کي د لمر غوندي ښکاره دي دا علماء کرام هم ټول مقلدین دي. په امامانو کي د یوه نه یوه پر مذهب روان دي.

پر دې خبره د ښه باور لپاره غواړم چي د څو هغو وتلو علماء کرامو نومونه د لیست په څېر راوړم چي هم خپله نوابغ دي، هم مصنفین دي، هم د مسلمانانو ژوندي مخکښان یا رهبران دي چي، اکثر یې هم د امام اوبوحنیفه رحمه الله پر مذهب روان دي.د پورته یادو مشائخو نومان په لاندي ډول دي.

۱ - شیخ علي متقي رحمه الله، د کنزالعمال مصنیف. په **۹۷۵** هـ کي وفات سوی دی.

۲ - شیخ محمد طاهر پلتني ګجراتي رحمه الله، د مجمع بحار مصنیف. په **۹۸۷** هـ وفات سوی دی.

۳ - شیخ ملا جیون رحمه الله، د نورالانوار او تفسیرات احمدي، مصنیف. په **۱۱۳۰** هـ کي وفات سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴ - شیخ عبدالحق محدث دهلوي صاحب رحمه الله، د اشعة اللمعات مصنیف. په ۱۰۵۲ هـ کي وفات سوی دی.

۵ - شیخ سلام الله رحمه الله، د موطا شارح چي په محلي سره مشهور و. په ۱۲۲۹ هـ کي وفات سوی دی.

۶ - شیخ نورالحق صاحب رحمه الله، د بخاري شریف د تیسرالقاري شارح چي، فارسي شرحه ده بخاري. په ۱۰۷۳ هـ کي وفات سوی دی.

۷ - شیخ مولانا شاه ولي الله دهلوي رحمه الله، چي مشهور په محدث دهلوي سره دی، په ۱۱۷۶ هـ کي وفات سوی دی.

۸ - شیخ شاه عبدالعزیز رحمه الله، په ۱۲۳۹ هـ کي وفات سوی دی.

۹ - شیخ شاه عبدالقادر رحمه الله محدیث و مفسر القرآن دهلوي رحمه الله. په ۱۲۳۲ هـ کي وفات سوی دی.

۱۰ - شیخ شاه عبدالغني رحمه الله محدیث دهلوي. په ۱۲۹۶ هـ کي وفات سوی دی.

۱۱ - شیخ شاه اسحاق رحمه الله محدیث دهلوي. په ۱۲۶۲ هـ کي وفات سوی دی.

۱۲ - شیخ شاه اسماعیل شهیدي رحمه الله. په ۱۲۴۶ هـ کي وفات سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳ - شیخ شاه قطب الدین رحمه الله، د مظاهر حق مصنیف. په **۱۲۸۹** هـ کي وفات سوی دی.

۱۴ - شیخ شاه رفیع الدین رحمه الله، محدیث دهلوي. په **۱۲۳۳** هـ کي وفات سوی دی.

۱۵ - شیخ شاه محمد یعقوب محدیث دهلوي رحمه الله. په **۱۲۸۲** هـ کي وفات سوی دی.

۱۶ - شیخ قاضي محب الله بهاري رحمه الله، د مسلم الثبوت مصنیف. په **۱۱۱۹** هـ کي وفات سوی دی.

۱۷ - شیخ ثناء الله پاني پتي رحمه الله . په **۱۲۲۵** هـ کي وفات سوی دی.

۱۸- شیخ نورالدین احمد ابادي صاحب رحمه الله، د نورالقاري د بخاري شریف د شرحي مصنیف. په **۱۱۵۵** هـ کي وفات سوی دی.

۱۹ - شیخ مفتي عبدالکریم نهرواني رحمه الله، د بخاري شریف د شرحي، نحرالجاري مصنیف. په ۱۰۱۴ هـ کي وفات سوی دی.

۲۰ - علامه عبدالحی لکنهوي رحمه الله. په ۱۳۰۴هـ کي وفات سوی دی.

۲۱ - مولانا محمد قاسم نانوتوي رحمه الله، باني دارالعلوم دیوبند. په **۱۱۹۸** هـ کي وفات سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲ - مولانا رشيد احمد ګنګوهي رحمه الله. په **۱۳۲۳** هـ کي وفات سوی دی.

۲۳ - امام العصر علامه انور شاه کشميري رحمه الله . په **۱۳۵۲** هـ کي وفات سوی دی.

۲۴ - مولانا خليل احمد رحمه الله. د بذل المجهود شرح ابو داؤد د شرحي مصنيف. په **۱۳۴۶** هـ کي وفات سوی دی.

۲۵ - مولانا شبير احمد عثماني رحمه الله، د فتح الملهم مصنيف. په **۱۳۶۹** هـ کي وفات سوی دی.

۲۶ - امام رباني، سيد احمد، مجدد الف ثاني رحمه الله. په **۹۷۱** هـ کي وفات سوی دی.

۲۷ - شيخ عارف بالله. مرزا مظهري جان جانان رحمه الله. په **۱۱۹۵** هـ کي وفات سوی دی.

۲۸ - شيخ عارف بالله خواجه معين الدين چشتي رحمه الله. په **۲۳۶** هـ کي وفات سوی دی.

۲۹ - شيخ خواجه قطب الدين بختيار کالي رحمه الله. په **۲۳۳** هـ کي وفات سوی دی.

۳۰ - شيخ خواجه فريد الدين ګنج شکر رحمه الله. په **۲۲۴** هـ کي وفا سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۱ - شیخ خواجه نظام الدین اولیاء رحمه الله په **۷۳۵ هـ** کي وفات سوی دی.

له پورته یادو مشائخو، محدیثینو، مفسرینو او علماء کرامو پرته چي موږ یې نومونه په ترتیب ذکر کړل، نور هم په زرګونو د دین علماء کرام، مشائخ، محدیثین او مفسیرین سته چي نومونه یې موږ دلته د دې وړې رسالې د اوږدوالي په خاطر نه راوړل، چي هغوی ټول سره له خپلو پراخو پوهو چي په دین کي یې لرلې او د غټو- غټو تصنیفونو خاوندان دي، د دین په ټولو امورو او مسائلو کي خپل سري نه دي پاته سوي او نه یې ټولي مسائلي په خپله پوهه چي په دین کي یې درلوده حل کړي دي، هغوي هم چي په خوا تېري سوي دي مقلدین پاته سوي دي او هم اوس چي ژوندي دي مقلدین دي. کوم غیر مقلد کسان چي ځانونه غیرمقلد یادوي، په مقلدینو نیوکي کوي او ځانونه تر مقلدینو په دین باندي پوهان، راسخ او په دین مین بولي دابه ښایي د دوی یو ډول غلط باور وي چي ځانونه د مسلمانانو تر دې دومره ستري اجتماع ښه مسلمانان بولي او یا نور مسلمانان ګمراهان یا مشرکین بولي.

د دې موضوع د ښه سپیناوي لپاره دغه لاندي لیکل سوي کتابونه مطالعه او وګورئ تر څو په دې اړه ښه ډول و پوهېږئ چي خبره څه او څرنګه ده.

۱ - (نزهة الخواطر).

۲ - (حدائق حنیفه).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳ - (انوارالباري مقدمة).

۴ - (تذكرة محدثين).

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غیر مقلدینو یو څو سوالات.

اوله پوښتنه:

غیر مقلدین حضرات وایي: مسائل فقهیه او اسلامي احکام د حضرت محمد ﷺ په زمانه کي نه وو راټول سوي. دا د نبي علیه السلام له زمانې څخه په را وروسته کي جمع سوي دي. کوم کار چي د رسول ﷺ په زمانه کي نه وي سوی او یا یې هغه ﷺ امر نه وي کړی، هغه بدعت دی، یعني په دین کي نوی کار دی. او په دې خاطر بدعاتو کي سیيیهَ یعني بد بدعت دی.

ځواب:

که یو انسان چي لږ او ډېره پوهه ولري او د دین په مسائلو کي څه ناڅه پوهه ولري هغه به خامخا ووایي چي، د دوی دغه سوال سر تر نوکه غلط دی. دغه سي سوال کول د دوی پر جهالت او ناپوهی دلالت کوي، ځکه؛ قرآن کریم هم د نبي علیه السلام په زمانه کي نه و جمع سوی. بلکي د حضرت محمد ﷺ تر وفات وروسته لومړی وار د حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه د خلافت په دور کي د حضرت عمر رضی الله عنه په مشوره سره جمع کړل سو او دوهم وار د حضرت عثمان بن عفان رضی الله عنه د خلافت په زمانه کي جمع کړل سو چي د قرآن کریم دا اوسنی ترتیب هم هغه د حضرت عثمان رضی الله عنه ترتیب دی.

همدا ډول د احادیثو ټول کتابونه د حضرت محمد ﷺ تر وفات وروسته جمع سوي دي لکه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ - بخاري شريف:

۲ - ترمذي شريف:

۳ - ابوداؤد شريف:

۴ - موطا د امام محمد صاحب:

۵ - نسائي شريف:

۶ - ابن ماجه شريف:

او داسي نور د احاديثو كتابونه چي دي ټول د نبي عليه السلام تر زمانې وروسته جمع سوي دي.پورته مثالونه چي تاسو واوربدل، ايا دغه ټولو ته بدعت سيئة ويل كيږي.؟ايا دغه ټولي جمعي بدعت سيئة كارونه دي. ؟دغه ټول موږ پرېږدو؟ ايا د دغه ټولو نه موږ استفاده و نه كړو.؟

د غېر مقليدينو له داسي پوښتنو څخه دا ښكاره كيږي چي دوی په حقيقت په دين سم پوهېدلي نه دي او د دين په امورو كي سمه پوهه نه لري. كه دی د اسلام دين سم زده كړي او يا د اسلام تاريخ په سم ډول مطالعه كړي، كېداسي دوی په هغه صورت كي بيا داسي شكونه او شبهې پيدا نه سي او نه به داسي سوالونه را مخته كړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حقیقت کې نه د قرآن کریم جمع کېدل، نه د احادیثو نبوي جمع کېدل او د فقهي تدوین بدعت دي. ځکه چې، دا په دین کې یو اضافه توب نه دی چې د دین د عباداتو یا اوامرو په برخه کې یو نوی اضافتوب راغلی وي. دا په حقیقت کې د دین یو تدویني شکل دی چې، که دا جمع د قرآن کریم او احادیثو نه وای سوې، کېدای سوای چې اوس د قرآن کریم یا احادیثي نبوي کومې برخې له موږ سره نه وای پاته او بل د فقهي تدوین هم کومه نوې زیاتونه په دین کې نه ده او نه کوم نوی عمل دین ته ور اضافه سوی دی.

د قرآن کریم هغه مسائلې او امور چې په ایاتونو کې دي او موږ د الله ﷻ له لوري په امر سوي یو او هغه سنتونه چې د حضرت محمد ﷺ په احادیثو کې دي او یا د قرآن کریم د ایاتونو تشریح چې په احادیثو کې سوې ده او په هغه باندي پوهېدل او له قرآن کریم او احادیثو څخه د هغه مسائلو او امرو را ایستل او د هغوی په تشریح او تطبیق باندي پوهېدل د هر چا کار نه دی بېله هغو علماء کرامو چې په دین کې د اجتهاد درجې ته رسېدلي وي او د اجتهاد شرائط یې پرځای کړي وي. نو همدا خبره ده چې زموږ ډېر، له ډېر نه هم ډېر نژدې ټول عام مسلمانان او د مسلمانانو د ټولې نژدې ټول علماء کرام، مشائخ، محدثین، او مفسیرین د دین په مسائلو کې د هغه چا په پله پل اېښی دی چې تر دوی یې په دین کې او د دین په بېلا بیلو اړخونو کې پوهه او ځراکت ډېر و.

دوهم سوال:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجتهدین خو ډېر دي، ولې د تقلید لپاره دغه څلور مجتهدین غوره سول؟ او تقلید ولې په دې څلورو امامانو کې انحصار سو؟ ایا د دوی په حق کې د قرآن کریم یو ایت شریف راغلی دی او که یو حدیث شریف سته؟.

ځواب:

دا خبره چې، تقلید ولې په دې څلورو امامانو کې حصر سو؟، د دې خبرې حقیقت الله ﷻ ته ښکاره دی.

بله خبره دا ده که موږ نن ورځ د ورځني ژوند په ټولو اړخونو کې یوه مسئله غواړو او په اوس وخت کې په هغه مسئله پسې د څلور ګونو مذاهبو فقهي کتابونه و پلټو، لومړی خو به له دې څلورو فقهو څخه په هره یوه کې هر مسئله په لږ لږ توپیر سره د قرآن کریم او احادیثي نبوي په رڼا کې پیدا کړو او بل اړخ ته د فقهي په کتابونو کې له کتاب الطهارت څخه نیولې تر کتاب الفرائضو پورې د دین په ټولو مسائلو کې به د نورو امامانو په پرتله د دغو څلورو امامانو او یا د دوی د شاګردانو اقوال په هر مسئله کې وینو او د دوی په پرتله د نورو امامانو اقوال به خال خال وي. په داسې صورت کې چې د ژوند په هر اړخ کې له دغو څلورو امامانو مبارکانو څخه اقوال رانقل سوي وي او د فقهي کتابونه ټول د دوی څلورو له اقوالو ډک وي، تاسو ووایاست چې په داسې وخت کې موږ د چا تقلید وکړو؟.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تعصب، بغض، نفرت، او د يوه بل له لوري مغرضانه تنبه نه وي نو دا به هرو مرو وويناست چي، د هغه چا تقليد بايد وکړئ چي د هري مسئلې اړوند اقوال ولري. که موږ د تقليد لپاره دري، دوه يا يو امام غوره کړی وای په هغه صورت کي به هم تاسو د ولي اعتراض کولای.

دا چي دغو څلورو امامانو ته الله ﷻ بېل ځواکت، د قرآن کريم په تفسير او تشريح کي ښېله پوهه او د احاديثي نبوي په روح باندي پوره پوهه ورپه برخه کړې وه او د ټولني په عرف او عاداتو باندي پوهېدل، نو له همدې امله تقليد د دغو څلورو امامانو په تلې لوري کي حصر سو او د ټول امت اتفاق په دوی وسو.

دلته د تقليد په موضوع کي يوازي دا خبره هم نه ده چي دغو څلورو امامانو يا د دوی شاګردانو هرڅه وويل: نورو مسلمانانو په پټو سترګو ور سره ومنل. د دوی د ژوند په ورځو شپو کي او ددوی له دورې نه وروسته هم ډېر علماء کرامو وو چي، په قرآن کريم او احاديثي نبوي پوره پوهېدل، هغو علماء وخت په وخت د قرآني اياتونو، احاديثو او فقهي مسائلو په تطبيق کي زيار ايستلی دی. دغه دري سره يې تطبيق کړي دي کومه فقهي مسئله يې د قرآن کريم او احاديثي نبوي خلاف نه ده بللې. له څلورو ګونو امامانو وروسته په لکونو علماء کرامو د قرآن کريم، احاديثي نبوي او فقهي مسائلو ترمنځ د تطبيق په چارو کي ماغزه خراب کړي دي. شپې يې تر سهاره روڼې کړي دي خو بيا يې هم د دغو څلورو امامان واو مبارکانو اقوال د ځانونو لپاره ډېرې ګرځولي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څه ساده خبره نه ده او نه هم داسي سوي دي چي، د څلورو امامانو پیروي یا تقلد په پټو سترګو سوی دی او یا فقهي مسائلي په ناپوهۍ کي منل سوي یا پر خلکو تپل سوي دي.

دا خبره عقلاً د منلو نه ده چي په کروړونو کسان دي چي، په هغوی کي، نوابغ،علماء کرام، پوهان او حاکمان وي او هغوی دي د یو څو کسانو یا یوې ډلي له لوري (چي، هغوی دي هم په علم او پوه کي او یا د دین په چارو کي تر دوی ډېره پوهه و نه لري) مطلق ناپوهان و شمېرل سي، بېله دې چي همدا خبره بېرته د دوی پر مخ ور ووهل سي.

شیخ احمد چي مشهور په ملاجیون رحمه الله سره دی وایي:

(والانصاف ان انحصار المذاهب في لاربعة و اتباعهم فضل الهي و قبوليةمن عندالله لامجال فيه للتوجيهات والا دلة) [53]

ژباړه: یعني د انصاف خبره داده چي مذهب په څلورو کي حصر کول او د دغه څلور مذاهبو اتباع کول فضل الهي دی او د الله تعالی له لوري قبولیت دی. په دې کي دلا ئلو او تو جیهاتو ته کومه اړتیا نسته.

[53] - تفسيرات احمدية ٣٤٦ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبره باید ستر ګي پټې نه سي چي ، و دغو څلورو امامانو ته الله تعالی ﷻ د قرآن کریم او احادیثو په تفصیلي علم ، درایت او استنباط کي بشپړ مهارت ور کړی و.

په دې اړه مولانا شاه ولي الله دهلوي رحمه الله وايي:

(بالجملة این چار امام اند که عالم را علم ایشان احاطه کرده است. امام ابوحنیفه رحمه الله، امام شافعي رحمه الله، امام مالک رحمه الله، امام احمد بن حنبل رحمه الله) [54]

ژباړه: بالجمله دغه څلور امامان دي چي په ټوله نړۍ باندي د دوی علم احاطه کړې ده. ۱- امام ابوحنیفه رحمه الله. ۲- امام شافعي رحمه الله. ۳- امام مالک رحمه الله. ۴- امام احمد بن حنبل رحمه الله.

الله تعالی ﷻ په دې مصلحت خبر دی چي، ولي الله تعالی د څلورو په عدد کي داسي خصوصیت ایښی دی چي، الله تعالی ډېر شیان په څلورو کي حصر کړي دي. مثلاً: انبیا کرام او رسولان ډېر دي مګر جلیل القدر انبیاء څلور دي چي نومونه یې په لاندي ډول دي.

۱ - حضرت محمد ﷺ.

۲ - حضرت ابراهیم علیه السلام.

[54] - شرح موطا : ٦ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳ - حضرت موسی علیه‌السلام.

۴ - حضرت عیسی علیه‌السلام.

همدارنګه اسماني کتابونه ډېر دي مګر په دې ټولو کي څلور کتابونه مشهور دي.

اول: قرآن کريم.

دوهم: تورات شريف.

دريم: انجيل شريف.

څلورم: زبور شريف.

همدا ډول د الله تعالی ملائکي ډيري دي مګر مقربي ملائيکي څلور دي چي، نومونه يې په لاندي ډول دي.

۱ - حضرت جبرائيل علیه‌السلام.

۲ - حضرت مکائيل علیه‌السلام.

۳ - حضرت اسرافيل علیه‌السلام.

۴ - حضرت عزرائيل علیه‌السلام.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا ډول د حضرت محمد ﷺ، صحابه کرام ډېر دي مګر په دوی کي څلور کسان د ډېرو سترو ځانګړنو څښتنان دي چي، نومونه په لاندي ډول دي.

اول: حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه.

دوهم : حضرت عمر فاروق رضي الله عنه.

دریم : حضرت عثمان زینورین رضي الله عنه.

څلورم : حضرت علي کرم الله وجههُ.

همدا ډول د صوفیه کرامو یا د سلوکو طریقې ډېري دي خو په دې ټولو کي مشهوري یې څلور دي.

۱ - چشتیه طریقه.

۲ - نقشبندیه طریقه.

۳ - قادریه طریقه.

۴ - سهر ور دیه طریقه.

همدا ډول د الله ﷻ د قدرت علامې ډېري دي چي یو انسان یې په خپل ټول عمر هم نه سي شمېرلای او نه یې درک لګولای سي. الله ﷻ د خپل قدرت د اثبات لپاره په قرآن کریم کي ډېري علامې یادي کړي، خو په سورة غاشیه کي یې هم څلور غټي

(c) ketabton.com: The Digital Library

علامې را وړي دي لکه: ۱ - اوبښ، ۲ - اسمان، ۳ - غر، ۴- مځکه. همداسي نور ډېر شيان سته چي الله تعالی ﷻ په څلورو کي حصر کړي دي. دا هم د الله ﷻ د قدرت له ځانګړو نښو څخه دي چي د مجتهيدينو د ستري ټولۍ څخه يې همدا څلور مجتهيدين داسي مشهور کړي دي چي نور اکثر مسلمان امت يې په فقهي مسائلو کي پيروي کوي. په داسي يوه حالت کي چي په هغه کي ښېله دې چي سړی ووايي چي، دا د الله ﷻ د قدرت له علامو څخه يوه علامه ده نور د اعتراض کولو ځای يا پر بل مسلمان ورور باندي د يوه داسي عمل الزام لګلولو کي (چي هغه د هغه مسلمان ورور له وسه وتلې خبره وي) هيڅ ځای د الزام نه پاته کيږي.

که يو څوک د څلورو مذاهبو په رامنځ ته کېدو او يا د څلورو امامانو په پيروي چي ولې مذاهب څلور دي او يا ولې د دې څلورو امامانو پيروي کيږي کومه نيوکه کوي، نو بايد پر دغه ټولو څلورګنو اعتراض وکړي چي، داولې څولور دي او که دغه څلور مني نو بايد دغه څلور امامانو کي حصر هم ومني.

بله خبره داده چي مجتهدين حضرات خو ډېر دي مګر د دوی له جملې څخه د دغه څلورو مجتهدينو مذاهب وټاکل سول او د نورو مجتهدينو مذاهب که مدون سوي هم وو پاته سول چي اوس له منځ تللي دي ځکه چي هغو نورو ټولو مجتهدينو او د هغوی پيروانو د همدې څلورو امامانو پيروي په فقهي مسائلو کي غوره کړه نو په داسي وخت کي په يادو څلورو مذاهبو کي د يوه پيروي پر ټول امت مسلمه باندي لازمي او ضروري ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې اړه حضرت مولانا شاه ولي الله دهلوي رحمه الله وايي:

(ولما اندرست المذاهب الحقة الاهذه الاربعة كان اتباعها اتباعاً للسواد الاعظم والخروج عنها خروجاً عن السواد الاعظم) [55]

دريم سوال:

غېر مقلدين وايي: قرآن کريم يو دی، رسول ﷺ يو دی نو بيا ولې د مجتهدينو تر منځ اختلاف سته او سره له دې چې ټول مقلدين داهم وايي چې، څلور سره مذهبه حق دی.

ځواب:

غېر مقلدين عجيبه سوالونه کوي چې اکثر بېله دې چې د مسلمانانو په اذهانو کې ګډوډې رامنځ ته کړي بله کومه ګټه باندې مرطب نه وي. دوی يو خواته غواړي چې په داسې سوالونو خپل حقانيت ثابت کړي بل لوري ته غواړي چې د عامو مسلمانانو او د هغوی د مشرانو او د دين د امامانو ترمنځ بې باوري، اختلاف رامنځ ته کړي. دوی وايي:

قرآن کريم او رسول ﷺ يو دي نو بيا ولې د مجتهدينو يا څلورو مذاهبو په منځ کې د مسائل پر سر اختلافات سته او سره له اختلافاتو بيا هم تاسو مقلدين حضرات واياست چې دا څلور سره مذاهب پر حق دي.

[55] - عقدالجيد ۳۱ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی د دې خبرې ځواب ډېر ښکاره دی. تاسو راسئ چې اول د اسلام اول حالت ته وګورو او یوځه د صحابه کرامو ژوند مطالعه کړو چې، په هغه وخت کي اختلافات وو او که نه؟ او که وو ایا دغه سي اختلافات بد دي او که نه.

که موږ وګورو د قرآن کریم او حدیث نبوي اول مخاطبین صحابه کرام وو او صحابه کرام مخامخ د نبي علیه‌السلام له فیض او برکت څخه برخمن وو، په همدې خاطر دوی مبارکان د قرآن کریم او احدیثو په مفهوم او هدف ډېر ښه پوهېدل. کوم مراد یا هدف چي د قرآن کریم او احادیثو کي وو په هغو دوی ډېر ښه پوهه و او هغه ورته حاصل و. همدغه صحابه کرام زموږ لپاره لار د هدایت دي.

صحابه کرامو د حضور ﷺ په حضور او وجود کي هم تر خپل منځ په ډېرو مسائلو کي اختلاف درلود.

مجتهدین مبارکان چي د صحابه کرامو او تابعینو پر نقش قدم روان دي او د هغوی پر اقوالو یې باور کړی دی او هم یې د دوی پر اقوالو اتباع کړې ده ځکه یې تر منځ اختلاف په مسائلو کي تر سترګو کیږي.

د صحابه کرامو د اختلافاتو په اړه په احادیثو کي راځي:

(**سئالت ربي عن اختلاف اصحابي ... الحديث**) نبي علیه‌السلام فرمایي:

ژباړه: ما د خپل رب ﷻ څخه د خپلو صحابه کرامو د اختلاف اړوند پوښتنه وکړه. الله تعالی ﷻ د وحیو په زریعه راته وویل: اې محمده! ستا صحابه زما په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضور کې داسې دي لکه د اسمان ستوري. د اسمان په ستورو کې د ځينو رڼا ډېره وي او د ځينو دا لږ وي(مګر روښنايي په ټولو کې وي).کوم څوک چې ستا د صحابه کرامو مسلک سره د صحابه کرامو د اختلاف اختيار کړي، هغه زما په حضور کې پر هدايت دی.[56]

داسې نه وه چې د صحابه کرامو اختلاف په ځاني اغراضو بنا و. د هغوی اختلاف پر اخلاص بنا و. په همدې خاطر دا د صحابه کرامو اختلاف بد نه و او نه دی بلکې ورته يو ښه اختلاف ويل سوی دی ځکه چې، همدا اختلاف سبب د دين د مسائلو د حل و ګرځېده او له دې امله د الله ﷻ د رحمت او د الله ﷻ د برکاتو د نزول لامل هم ګرځېدلی دی. ځکه نبي عليه‌السلام فرمايلي دي:

(**اختلاف امت رحمة**) ژباړه: زما د امت اختلاف رحمت دی. په پورته حديث شريف کې چې کوم اختلاف ته اشاره سوې ده، هغه دغه د صحابه کرامو او د آئمة اربعه وو اختلاف دی.

که چيرې موږ داحاديثو د کتابونو مطالعه وکړو، د صحابه کرامو د اختلاف ډېر مثالونه به په لاس راسي مثلاً:

---

[56] - مشكوة شريف: ٥٥٤ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ - شرمگاه ته لاس ور وړل یعني مسح کول د حضرت عمر رضي الله عنه په نېز اودس ماتوي او د حضرت علي رضي الله عنه او د حضرت عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه په نېز اودس نه ماته وي.

۲ - د جمهورو صحابه کرامو په نېز د دریاب په اوبو اودس روادی او د عبدالله ابن عمر رضي الله عنه په نېز مکروه دی.

۳ - د جمهورو صحابه کرامو په نېز د جمعې په ورځ عطر یعني خوشبويي وهل مستحب کار دی او د ابو هريرة رضي الله عنه په نېز یو واجب عمل دی.

۴ - د حضرت عمر رضي الله عنه او د حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنه په نېز پر مړو ژړاکول سبب د مړي د ازیت یعني په تکلیف کېدو ګرځي او بي بي عائیشة صدیقةرضي الله عنها بیا دا خبره په کلکه ردوي.[57]

د صحابه کرامو د اختلاف دا ډول ډېر مثالونه د احادیثو په کتابونو کي سته خو دلته دومره بس دي چي ذکر سول. د تعجُب او حیران تیا خبره خو داده چي، غېر مقلدین پر مقلدینو حضراتو دا اعتراض کوي چي قرآن کریم یو دی او رسول ﷺ هم یو دی نو بیا ولي د امامانو یعني د مذاهبو تر منځ اختلافات سته. موږ مقلدینو خو دا خبره ثابته کړه چي موږ څلور ګوني مذاهب اختلاف لرو خو د دې اختلافاتو لامل مو ذکر کړ او دا هم ثابته خبره ده او موږ ثابته کړې هم ده چي، زموږ د څلورو

[57] - الاعتدال في مراتب الرجال: ۲۰۲ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذاهبو اختلاف د شر، فساد او د خلکو په زړونو کې د وسوسو اچولو لپاره نه دی او نه هم یو پر بل باندې د بدعتیانو او یا د شرک د تاپې لګولو لپاره دی. موږ اختلاف لرو خو سالم اختلاف.

خو که موږ له تاسو غیر مقلدینو څخه پوښتنه وکړو چې ستاسو په منځ کې ولې اختلاف د مسائلو سته. سره له دې چې ستاسو نیوکه هم د څلورو مذاهبو پر امامانو او پیروانو هم دا ده چې، تاسو په دین کې لارې جوړې کړې دي او اوس چې موږ وینو ستاسو د امامانو تر منځ هم د دین په مسائلو کې یو لړ اختلافات سته.که تاسو د دې سوال په مقابل کې د نور وخت په څېر وواياست چې یا موږ تر خپل منځ کوم مخالفت په مسائلو کې نه لرو، دا خبره به تر ډېره ناسمه نه وي؟ ځکه چې، هغه مسائلې چې ستاسو د امامانو تر منځ په کې اختلاف دی ډېر دي چې موږ یې دلته یو څو بېلګې د مثال په ډول راوړو.

۱ - غیر مقلدینو علامه شوکاني او نواب صدیق حسن خان غیر مقلدینو وايي: د عورت پټول په لمانځه کې شرط نه دی او مولوي و حید الزمان صاحب چې غیر مقلدینو دی بیا وايي چې، په لمانځه کې د عورت پټول شرط دی.[58]

۲ - نواب صدیق حسن خان صاحب وايي: مؤذن ته پر اذان کولو اجرت (مزدوري) روا نه ده [59] او مولوي و حید الزمان صاحب وايي: مؤذن ته پر اذان، مزدوري ور کول روا دي.[60]

[58] - هدیة الهدی: ۸٦ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳ - نواب صدیق حسن صاحب وایي: د اذان لپاره نارینه والی شرط نه دی، بلکي ښځه هم اذان کولای سي او نور غیر مقلدین بیا د اذان د کولو لپاره نارینه واالی شرط بولي.[61]

۴ - نواب صدیق حسن خان صاحب غیر مقلد وایي: اذان کول واجب دي [62] او مولوي وحیدالزمان صاحب بیا وایي: اذان کول سنت دی.[63]

۵ - مولوي وحیدالزمان صاحب غیر مقلد وایي: د قرآن کریم او حدیث نبوي څخه په مریض باندي دم کول جائز دی او نور غیر مقلدین حضرات بیا وایي: په مریض باندي دم کول د قرآن او حدیث څخه نه دی جائز.[64]

۶ - نورالحسن غیر مقلد وایي : مشت زني جائز ده [65] او مولوي عبدالجلیل صاحب غیر مقلد بیا وایي: نه ده جائز.[66]

همدا اوول د غیر مقلدینو تر خپل منځ (۲۴) اختلافي مثالونه، حضرت، مولانا، حافظ، قاري، مفتي، سید عبدالرحیم رحمه الله په خپله فتاوا رحیمیه کي هم را وړي

---

[59] - بدورالاهلة: ٤٦ مخ.
[60] - هدیة الهدی ۸۷ مخ.
[61] - بدور الاهلة : ٤٦ مخ .
[62] - بدور الاهلة : ٤٦ مخ.
[63] - هدیة الهدیة : ٤٦ مخ.
[64] - اسرار اللغه پاره دهم : ۱۱۸ مخ.
[65] - عرف البحار : ٢١٤ مخ.
[66] - العزاب المهین : ٥٣ مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، کولای سي چي د ښه ځان خبرولو لپاره فتاوايي رحيميې . (۱- جلد ، ۱۱۸ مخ) وګورئ.

څلورم سوال:

غېر مقليدين وايي: دا څلور سره مذهبه چي اوس دي، څرنګه حق سي؟. سره له دې چي په دې څلورو کي به يو د دلائلو له مخي حق ته رسيږي ولي چي، دېر يا متعدد نه سي کېدالای چي حق دي سي. داچي هر وخت حق يو وي دېر نه وي نو بايد لومړی د قرآن کريم او احديثو پر اقوالو عمل وکړو او د تقليد کړی له غاړي وباسو.

ځواب:

موږ مقلدين منو چي حق يو دي. ستاسو تر سترګو يو حق دوه معلوميږي ځکه؛ د څلورو سره مذاهبو ماخذ يو دی چي، هغه قرآن کريم او د حضرت محمد ﷺ احاديث دي مثلاً:

د مکې مکرمې څلور طرفه دي (لمر لوېده، لمر خاته، شمال او جنوب) د دغو څلورو سره خواوو څخه مکې مکرمې ته لمونځ کيږي. د هر طرف خلک د مکې مکرمې هغه لوري ته مخ کوي چي کوم طرف يې دوی ته مخامخ وي. مثلاً:

د لمرخاته د لوري خلک د مکې مکرمې د لمرخاته لوري ته مخامخ وي او لمونځ ورته کوي. د لمر لوېده د لوري خلک، د مکې مکرمې د لمر لوېده و لوري ته د لمانځه پر وخت مخ کوي. همداسي د شمال او جنوب د اړخونو خلک هم کوي. يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لورى هم داسي نه كوي او نه مكلف دي چي، ټول دي د مكې مكرمې يوه لوري ته ولاړ سي او ټول دي د لمانځه پر وخت پر هغه يوه لوري و دريږي.

دلته كه څه هم موږ ګورو چي، هر طرف ځان ته دى او له هغه بل لوري څخه بېل دى خو دلته اصلي مركز يو دى چي هغه مكه مكرمه ده او ټول د الله ﷻ په امر و دې يوه لوري ته په عبادت كولو امر سوي دي.دلته د غېر مقلدينو ورونو په وړاندي دا پوښتنه پيدا كيږي چي ايا دغه مسلمانان چي بيت الله شريفي ته له هر لوري لمونځ كوي،تر خپل منځ مختلف دي او كه د ټولو د عقيدې او عبادت ځاى يو دى چي، هغه مكه مكرمه ده.

د دې پوښتني په ځواب كي به خامخا غېر مقلدين دا ووايي چي، د ټولو مخ يوه مركز ته دى چي هغه مكه مكرمه ده. نو موږ د غېر مقلدينو په وړاندي وايو چي، همداسي مسئله د څلورو مذاهبو يا د څلورو مجتهدو امامانو د اجتهاد هم ده. هغه داچي، د څلورو سره مذاهبو د مسائلو د استنباد او توجه مركز يو دى چي هغه قرآن كريم او احاديث نبوي دي او په همدغه قرآن كريم او احاديثو عمل كوي او له دغو دوو ديني اصلونو ور ها خوا په بل څه باور او عقيده ساتل او عمل ور باندي كول كفر او بد بولي.

كوم اختلاف چي د دغو څلورو مذاهبو د امامانو تر منځ د دين په مسائلو كي سته، د هغو لامل دادى چي، هر امام د دين په فروعي مسائلو كي خپلو اصولو او قواعدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کتلي دي چې همدغه اصول او قواعد يې هم په قرآن کريم او احاديثو بنادي نه په خپله رايه، نو په همدې خاطر په مسائلو کې کله کله اختلاف راغلی دی مثلاً:

په بخاري شريف کې له عبدالله ابن عمر رضي الله عنه څخه روايت دی، حضرت محمد ﷺ چې، د بني قريظه وو په واقعه کې صحابه کرامو ته وفرمايل:

(لا يصلين احد کم، الا بني قريظه)

ژباړ: ستاسو څخه هر يو دې لمونځ نه کوي مګر په بني قريظه کې، په لاره کې د لمانځه وخت سو. د صحابه کرامو په منځ کې دراييې اختلاف پېښ سو. يوې ډلې صحابه کرامو د نبي عليه السلام د وينا په ظاهري الفاظو عمل وکړ او ويل يې: موږ په لاره کې د ماځيګر لمونځ نه کوو او د صحابه کرامو بلې ټولۍ ويل: موږ په لاره کې لمونځ ادا کوو ځکه؛ د نبي عليه السلام موخه او مقصد دا وچې تاسو بنو قريظه ته ژر ولاړ سئ.

دلته موږ وينو چې د صحابه کرامو هري ټولۍ د خپلې راييې سره سم لمونځ ادا کړ. اوس چې کله دا پېښه و حضرت محمد ﷺ ته وړاندې سوه، هغه ﷺ يوې ډلې ته هم منع و نه ويل او نه يې يوه ډله صحابه کرام په خپل عمل ګرم و بلل.[67]

[67] - بخاري شريف : ۵۹۱ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې جملې څخه نور هم ډېر احاديث سته او هم د قرآن کريم ډېر اياتونه سته چې مجمل وي،ځيني علماء کرام، مجتهدين او مفسرين يې د الفاظو و ظاهر ته ګوري او ځيني نور يې بيا د الفاظو و باطن يعني معنى ته ګوري.

موږ و غېر مقلدېنو حضراتو ته وايو: که دوی په رښتيني ډول د څلورو مذاهبو د څلورو سره امامانو په ديني مسائلوکي دخيل، اوصول او قواعدو ته په ښه او غېر تعصوبي او مغريضانه ډول ونه ګوري او د څلورو سره مذاهبو فقهي کتابونه و ګوري او مسائلي يې له قرآن کريم او احايثي نبوي ﷺ سره پرتله کړي دابه هرو مرو ورته ښکاره سي چې، رشتياهم د مقل ېدينو ټولي فقهي مسائلي له قرآن کريم او احاديثو څخه استنبات سوي دي. يوه هم دوی له ځانه، نه ده جوړه کړې او دابه هم ورته معلومه سي چې، د څلورو مذاهبو دا امامانو اجتهاد بل غرض نه و، يوازي د ځينو اياتونو او احاديثو (لکه مخکي چې مو اشاره ورته وکړه) د اجمال په صورت کي دی چې، يوه مجتهد له يوه ايات يا يوه حديث شريف په مفهوم يو رنګ پوهېدلی دی او بل مجتهد بيا بل رنګ پوهېدلی دی.

پنځم سوال:

دا چې تاسو مقلدېين وايا ست چې څلور سره مذهبه حق دي، بيا ولي تاسو د يوه امام تقلېد کوئ؟

ځواب:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې سوال ځواب د شخصي تقليد په بيان کي مخکي په ښه ډول او وضاحت سره ذکر سو. دلته مي دا سوال له دې امله را وړ چي، ستاسو ور پام کړم چي، غېر مقلدين دا سوال هم کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عوامو لپاره يوه توصيه

(و انماحق العوام ان يومنوا ويسلموا و يشتغلو بعبادتهم و معايشهم و يتركوا العلم للعلماء فالعامي لويزني و يسرق كان خيراً له من ان يتكلم في العلم فانه من تعلم في الله و في دينه من غير اتقان العلم و قع في الكفر من حيث لايدري .
[68])

ژباړه: د عوامو لپاره دا لازمه ده چي، ايمان او اسلام قبول کړي په خپل عبادت او د ژوند تېرولو په چارو کي مشغول سي. د علم (او عقائدو) په خبرو کي دي مداخله نه کوي. عقائد او نور فقهي مسائل دي علماء کرامو ته وسپاري. د عوامو لپاره په علمي مسائلو کي مداخله کول تر غلا او زنا کولو ډېر بده او خطرناکه ده.ځکه؛ کوم څوک چي په علمي مسائلو کي پوهه او مهارت نه لري او هغه کس د الله تعالی په دين او د دين په مسائلو کي بحث او خبري کړي يا يې کوي، امکان لري په داسي لاره روان سي چي هغه به کفر او گمراهي وي او دی به په دين کي د خپلي ناپوهۍ له امله نه وي خبر، نفس او شيطان به يې د ناپوهۍ له امله د کفر او گمراهۍ کندي ته ور وغورځوي.

د عوامو وروڼو لپاره دا په کار ده چي د يوې مسئلې د حل لپاره د دين علماء کرامو ته ورسي او د يوې مسئلې حکم (پر ځای د دې چي خپله يې حل کړي) له علماء کرامو څخه يې معلوم کړي او عوامو وروڼو ته دا هم نه ښايي او نه ورته جائز ده چي

[68] - احياالعلوم : ۳ جلد، ۳۵ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عقائدو او فقهي په هغه باریکو مسائلو کي بحث وکړي چي له کتابه یې زده کړي نه وي ځکه چي، ډېر ځله عوام په هغو مسائلو کي چي له یوه او بل عالم او یا یوه او بل چا څخه اوري، د وخت په تېرېدو سره ترې هېرېږي او په هغو کي غلطي کوي.

په یوه حدیث شریف کي راځي: ژباړه، یو شخص حضرت محمد ﷺ ته راغی او ورته ویې ویل: اې د الله تعالی رسوله! ماته د علم بارکي را وښیه. نبي علیه السلام له دغه کس څخه پوښتني وکړې او ورته ویې ویل:

۱ - تا د الله تعالی ﷻ معرفت حاصل کړی دی؟.

۲ - تا د الله تعالی ﷻ حقوق ادا کړي دي؟.

۳ - تاته د مرګ د راتلګ وخت معلوم دی؟.

۴ - تا مرګ ته تیاری نیولی دی؟.

په اخر کي نبي علیه السلام ورته وویل: ته اول ولاړ سه بنیاد مظبوط کړه او بیا راسه چي زه و تاته د علم بارکي در وښییم.[69]

درنو لوستونکو! او مسلمانانو ورونو دا هر مسلمان ته ښکاره ده چي د حضرت محمد ﷺ ژونداو راتلګ دي نړۍ ته لکه د نورو انبیاء کرامو د دې هدف لپاره وو چي، د الله تعالی ستر مخلوق انسان څرنګه د ذلت او ګمراهۍ له لاري چي نفس او

[69] - جامع بيان العلم : ۱۳۳ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیطان ورته غوره کړې ده را و ګرځوي او د خپل خالق الله تعالی ﷻ و لوري ته يې مخ واړوي. د بتانو له عبادته يې را وګرځوي، له شرک او بد بختۍ ځخه يې را بېل کړي او د الله تعالی ﷻ د عباداتو ډول او د واحد خدای ﷻ د وحداينت مفکوره يې و مغزو ته ور د ننه کړي او له هغې لاري څخه يې منع کړي چې د الله تعالی ﷻ د قهر او غضب سره مخامخ کيږي او هغه لاره ورته وښيي چې د الله تعالی ﷻ رضا او خوښي په کښې وي خو بيا هم چې کله له ده مبارک څخه يو صحابي د علم د بارکی پوښتنه کوي چې ځان د هدايت و لوري ته نژدې کړي. هم دی مبارک ځواب نه ور کوي او ورته وايي: چې تا د الله ﷻ معرفت حاصل کړی؟ تا د الله ﷻ حقوق ادا کړي دی، تا ته د مرګ د راتلو وخت معلوم دی، تا مرګ ته تياری نيولی دی؟. هغسي ځواب لکه سائل چې يې غواړي نه يې ورکوي. ځکه چې، دلته دوې خبري دي، يو خوا ته حضرت محمد ﷺ غوښتل چې سائل لومړی د هغه څه زده کړي ته و هڅوي چې د دين په زده کړه کې لومړی خبري دي ځکه چې تر دې وخته د سائل پوهه او استعداد هم دومره و او بل حضرت محمد ﷺ ته معلومه سوه چې سائل د دې وړتيا نه لري چې د دغسي علمي مسئلو ادراک دي وکړي. نو زه هم د پورته حديث شريف له فهم څخه دا مطلب افاده کوم چې د غسي بحثونه د عوامو لپاره هيڅ معنی نه لري چې خپل وخت په مشغوله کړي.

عوامو ته په کار ده چې، د دين په مسائلو کې د علماء سره بحث ونه کړي. يوازي له علماء څخه د دين د مسائلو په اړه چې دوی ور سره مخ کيږي پوښتني وکړي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربانديي باور وکړي. که عوام داسي و نه کړي تل به د نفس او شيطان په لومو کي بند وي او د الله ﷻ له قهر او غضب سره به څکه مخامخ وي چي نه يې خپله د دين مسائلي زده کړي وي او نه د علماء کرامو خبرو ته غوږ ږدي.

موږ ډېر عاجزه يو، الله تعالی دي موټول له داسي يو او بل ډول عقائدو څخه وساتي لکه څرنګه چي نن ورځ ځينو مسلمانانو خپلي کړي دي. دغه د ګډو وډو عقائدو کسان بل هدف او مقصد نه لري.يوازي او يوازي په دې فکر کي دي چي څرنګه د عامو او په دين او خپل مذهب بانديي د ناخبرو خلکو په زړونو کي وسواسه ورپيدا کړي او فکرونه يې ګډ وډ کړي او خپلو اسلافو، علماء کرامو او خپلو مشرانو لکه پلار او نورو سره يې په اختلاف کي واچوي او د يو او بل ډول پوښتنو او په خپلو علماء کرامو بانديي د پوښتنو، بې باوريو پيدا کولو او له هغوی سره په اختلافاتو پيدا کولو کي يې د ځان په لور ور وبولي او دغه وسواسه اچوونکي له نالوستو کسانو څخه د خپلي لاري حقاينت ورک او د خپلي لاري حقانيت ورته ثابت کړي.

دا کسان چي غېر مقليدين دي، ددوی دا عقيده ده چي، څلور سره مذهبه (هغه که حنيفي مذهب دی، که شافعي مذهب دي، که مالکي مذهب دی، که حنبلي مذهب دی) باطل دي.

غېر مقلد او په ناپوهي کي لامذهبه ځان جوړول د دوی شعار دی، د خپل نفس د غوښتونو پيروي کول، د مجتهيدينو تقليد کول باطل او شرک بلل دا د دوی کارونه او عقائد دي. موږ وايو: داسي کار کول يو حرام کار دی. دغسي عقيده درلودل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبب د ګمراهۍ ګرځي. ځکه د غیر مقلدینو پېشوا مولانا محمد حسین بټالوی وایي:

د غیر مجتهد لپاره دا جائزه نه ده چې د مجتهدینو څخه تېښته وکړي [70] یعني د عوامو لپاره دا ضروري ده چې د یوه مجتهد تقلید وکړي او د خپل مجتهد په اقوالو با ور وکړي.له دې خبرې وروسته مولانا محمد حسین بټالوي د دې خبرې ښه وضاحت کوي دی وایي:

زما د ۲۵ کالو تجربه ده. او دارا ته معلومه سوېده، هغه کسان چې علم نه لري او ځان ته د مجتهد منسب ور کوي او د حقیقي مجتهدینو تقلید پرېږدي، داسي کسان په اخر کې د اسلام مبارک دین سره خدای په اماني وکړي او یا ځیني یې عیسایان سي او ځیني یې بیا لامذهبه سي. [71]

هم دغسي د غیر مقلدینو مشر نواب صدیق حسن خان د خپلو غیر مقلدینو په اړوند وایي:

(فقد نبت في هذه الزمان فرقة ذات سمعة ورياء تدعي انفسها علم الحديث والقران و العمل و العرفان) [72]

---

[70] - اشاعت السنة : ۱۱ جلد ۲۱۱ مخ.
[71] - اشاعت السنة : ۱۱ جلد، ۵۳ مخ.
[72] - الحطه في ذكر صحاح الستهٔ : ٦٧ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: په دغه زمانه کې یوه ډله پیدا سوېده چې شهرت خوښوونکي دي او ریا کاره دي. د علم د نه شتون سره ځان د علم او عمل عاملین بولي. سره له دې چې په دوی کې د علم، عمل او عرفان بوی هم نسته.محترم حسن خان صاحب په پورته خبرو پسې زیاتوي.

(**فیاللعجب این یسمون انفسهم الموحدین المخلصین و غیر هم بالمشرکین و هم اشد الناس تعصباً و غلواً في الدین**)

ژباړه: ډېره د تعجب خبره ده. غېر مقلیدین خپل ځانونه خالص موحدین بولي او مقلیدین مشرک بولي. سره له دې چې غېر مقلیدین خپله په ټولو خلکو کې متعصب او غالي دي. حسن خان صاحب خپل دغه مضمون په دغه جمله پای ته رسوي.

(**فما هذا دین الافتنة في لارض و فساد کبیر**)

ژباړه: دغه لاره کومه چې غېر مقلیدینو غوره کړې ده چې په دین کې د ناخبرۍ یا په دین کې د خپلې بې علمۍ سره سره ځانونه مجتهدین بولي) کوم دین نه دی، بلکې دا په مځکه کې فتنه او لوی فساد دی.

د غېر مقلیدنو د مشرانو له عباراتو څخه دا ښکاره سوه چې هر هغه څوک چې د اجتهاد مرتبې ته نوي رسېدلی باید دغه کس ضرور د یوه امام تقلید وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څلورو امامانو تقليد او په څلورو امامانو کي د تقليد حصر کېدل د جمهورو علماء کرامو په قول دا د الله تعالی ﷻ له لوري موږ ته يو لوی نعمت را کړل سوی دی. په هر وخت کي محدثين، مفسيرن او علماء کرام دا وضاحت کوي، کوم څوک چي له تقليد څخه منکر او له ځان څخه غير مقليد جوړ وي، دا داسي مثال لري لکه: اوښ چي بېله مهاره وي.ځکه؛ دی د خپل نفس په غوښتونو عمل کوي او د اهل بدعت له ډلي څخه شمېرل کيږي. داسي کسان په هيڅ صورت کي د اهل سنت والجماعت څخه نه دي.

د عوامو لپاره ښه خبره هغه ده کومه چي د امام غزالي رحمه الله له ويناوو معلوميږي چي وايي: عوام خلک دي د دين په مسائلو کي اختلاف نه کوي. ځکه چي، له دوی سره په دين کي پوهه نه وي. د خپلي ناپوهۍ له امله ځانونه د ګمراهۍ او بې ايمانۍ کندي ته تېل وهي. د دين مسائلي دي و علماء کرامو ته پريږدي او دوی دي پر هغه مسائلو باور وکړي چي د علماء کرامو له لوري ورته ويل کيږي تر څو د علماء کرامو په اتباع سره هغه څه لاس ته راوړي په کومو سره چي د الله تعالی ﷻ راضا حاصليږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله مذهب د امام اعظم صاحب مبارک رحمه الله.....

امام اعظم ابو حنيفه، يعني نعمان بن ثابت کوفي رحمه الله.

امام اعظم رحمه الله چي اصلي نوم يې نعمان رحمه الله دی، کنيت يې ابو حنيفه دی او لقب يې امام اعظم دی. د هجرت په اتيايم (۸۰) هـ کال په کوفه کې د ثابت رحمه الله په کور کې يې و دې نړۍ ته سترګې پرانستلې. د تاريخ په پاڼو کې د کابل بلل سوی دی چي د اسلام په اوايلو کې يې د کورنۍ مشران کوفې ته تللي وو.

امام اعظم رحمه الله عرب نه بلکي عجمي و. ده مبارک د عمر په شل کلنۍ کې په تعليم (زده کړه) پيل وکړ. د خدای ورکړي استعداد او ښې حافظې له مخي يې ډېر ژر د قرآن کريم او احاديثو په زده کړه کې يې ډېر پر مختګ وکړ او ډېر ژر يې د اجتهاد درجې ته ځان ورساوه تر څو په فقهي مسائلو کې يې د نبوغ درجه تر لاسه کړه.

د علم ادب، علم النساب او د علم کلام تر زده کړي وروسته يې د فقهي د علمي زده کړي لپاره د وخت د مشهوره عالم امام حماد صاحب رحمه الله په درس کې برخه واخيسته.

د امام اعظم رحمه الله د استاذانو شمېر نژدې څلور زرو (۴۰۰۰) ته رسيږي مګر پر امام اعظم رحمه الله باندي، د ډېر شفقت او مهربانۍ له کبله چي پر ده مبارک يې لرله، د حماد رحمه الله نوم ډېر د ياد ولو وړ دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام اعظم رحمه الله چي کله د درس او تدريس سلسله پيل کړه.له لیر ځايونو څخه د دين د زده کړي لپاره د دين طالبان د پتنګان په څېر پر رامات سول او د امام صاحب په درسونو به يې خپله علمي تنده ماتوله.

علامه کردري رحمه الله وايي: اته سوه (۸۰۰) فقها ، محدثين، صوفيا کرام او مشائخ د امام اعظم رحمه الله په شاګردانو کي راځي.

امام اعظم رحمه الله په خپل وخت کي د فقهي علم د اسلامي قانون د جوړولو لپاره د څلوېښتو (۴۰) جيدو (سترو) علماء کرامو يو مجلس جوړ کړ چي له ډېر جر او بحث وروسته د دغه مجلس له خوا څخه د حنيفي فقهي په نامه يو داسي تل پاته او ژوندی اسلامي قانون جوړ کړل سو چي دغه فقهي قانون پر خپل جامعيت په خپله شاهدي ورکوي.

د همدغه مجلس له خوا چي کومي مسائلي له قرآن کريم او احاديثي نبوي څخه استنبات سوې د هغو مسائلو شمېر له (۱۲۷۰۰۰۰) دوولس لکه اويا زرو څخه هم زيات و. له دې امله حنيفي فقهي ته فقه شورايي هم ويل کيږي.

که څوک دا ووايي چي، ولي امام صاحب دا قانون جوړ کړ چي بايد ووايم: د صحابه کرامو په وخت او زمانه کي. د صحابه کرامو هغه ډلي چي په اسلامي فقه او اجتهاد کي يې لاس درلود ، دهغه وخت د اسلامي حکومت (اسلامي خلافت) په هر ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي دې علماء کرامو شتون درلود. کوم مسائل چي به دوی ته وړاندي کېدل هغه به يې د قرآن کريم، احاديثي نبوي او اجتهاد په رڼا کي حل کول.

کله چي د صحابه کرامو د ټولې وروستنی صحابي حضرت ابوالطفيل ﷺ په (۱۱۰ ه) کي وفات سو، دغه ستر مسؤليت د صحابه کرامو د شاګردانو يعني، تابعينو ته ور د غاړي سو.

د تابعينو په زمانه کي اووه (۷) داسي ستر ځايونه وو چي، د احاديثو او نبوي علومو مراکز بلل کېدل. په دې مراکزو کي د فتواګانو اړوند مسائل د هغه وخت د جيدو علماء کرامو له خوا حل کېدل.

د هغو اوو (۷) مراکزو نومونه په لاندي ډول دي.

۱ - مدينه منوره. ۲ - مکه مکرمه. ۳ - بصره. ۴ - د مشق. ۵ - مصر. ۶ - کوفه. ۷ - يمن.

په دې مراکزو کي د علميت له پلوه د پام وړ مقام کوفې درلود ځکه؛ په کوفه کي په زرګونو صحابه کرامو ژوند کړی و او د حضرت عبدالله بن مسعود ﷺ او ابو هريرة ﷺ په شان صحابه کرامو په کوفه کي په زرګونه شاګردان پرېښي وو. په هم دې خاطر کوفه د علم الحديث او فقهي علومو له کبله د خلکو د رجوع يوه ښه مرجع بلل کېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (۱۲۰) هـ له مخه د کوفې د امام،د حديثو د حافظ او د هغه وخت د فقهي د ستر استاد ، حماد صاحب رحمه الله په درس او د هغه په درس ګاه کې، د ده د شاګردانو په ډله کي تر ټولو ممتاز او ذهين طالب علم امام اعظم رحمه الله و.

د ستر استاد حماد رحمه الله له وفات وروسته، د ده د درسګاه مدرس امام اعظم رحمه الله سو. کله چي امام اعظم صاحب رحمه الله په دې منسب کښېنوست، د خپلي زيرکتيا له مخي يې په هر لوري د خپل فکر سپرلی ځغلول. ده ته دا څرګنده سوه چي، په نن وخت کي کوم علماء کرام موجود دي. سبابه نه وي. که نن ورځ د دوی له وجود څخه ګټه وا نه خستل سي، کېدای سي سبا دغه د علم ستر دريابونه زموږ له لاسه وتلي وي او بيا به وچي شونډي ګرځو او داهم يوه څرګنده خبره ده چي په هروخت کي نوي نوي مسائل رامنځ ته کيږي.

نو دا يوه اړينه خبره ده چي، نن ورځ يو داسي قانون جوړ کړل سي چي د راتلونکونسلونو د ژوند لپاره څراغ و ګرځي او دا قانون بايد داسي ترتيب سي چي د انساني ژوندانه و هر اړخ ته په کي ځای ور کړل سوی وي.دغو اړتيا وو ته په کتو سره امام اعظم رحمه الله په خپلو زرګونو شاګردانو کي وکتل، د هغوی له ډلې څخه يې څو کسه د هغوی د لوړو استعدادونو او زرکتياوو له مخي غوره کړل چي شمېر يې نژدې څلويښتو ته رسيږي اونومونه يې په لاندي ډول دي:

۱ - امام زفر رحمه الله چي په ۱۵۸هـ کي وفات سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - امام داؤد طايي رحمه الله چي په ۱۲۰ هـ کي وفات سوی دی.

۳ - امام حبان بن علي رحمه الله چي په ۱۷۳ هـ کي وفات سوی دی.

۴ - امام زهير بن معاويه رحمه الله چي په ۱۷۳ هـ کي وفات سوی دی.

۵ - امام حماد بن امام اعظم رحمه الله چي په ۱۷۶ هـ کي وفات سوی دی.

۶ - امام شريک بن عبدالله رحمه الله چي په ۱۷۸ هـ کي وفات سوی دی.

۷ - امام عبدالله بن مبارک رحمه الله چي په ۱۸۱ هـ کي وفات سوی دی.

۸ - امام محمد بن نوح رحمه الله چي په ۱۸۲ هـ کي وفات سوی دی.

۹ - امام ابوسعيد يحيى بن ذکريا رحمه الله چي په ۱۸۴ هـ کي وفات سوی دی.

۱۰ - امام اسد بن عمرو رحمه الله چي په ۱۸۸ هـ کي وفات سوی دی.

۱۱ امام علي بن مسهر رحمه الله چي په ۱۸۹ هـ کي وفات سوی دی.

۱۲ امام عبدالله بن ادريس رحمه الله چي په ۱۹۲ هـ کي وفات سوی دی.

۱۳ امام علي بن طيان رحمه الله چي په ۱۹۲ هـ کي وفات سوی دی.

۱۴ امام وکيع بن جراح رحمه الله چي په ۱۹۷ هـ کي وفات سوی دی.

۱۵ امام يحيى بن سعيد القطان رحمه الله چي په ۱۹۸ هـ کي وفات سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۶ امام ابو حفص بن عبدالرحمن رحمه الله چي په ۱۹۹ هـ کي وفات سوی دی.

۱۷ امام خالد بن سليمان رحمه الله چي په ۱۹۹ هـ کي وفات سوی دی.

۱۸ امام حسن بن زياد رحمه الله چي په ۲۰۴ هـ کي وفات سوی دی.

۱۹ امام مکي بن ابراهيم رحمه الله چي په ۲۱۵ هـ کي وفات سوی دی.

۲۰ امام مالک بن مغول رحمه الله چي په ۱۵۹ هـ کي وفات سوی دی.

۲۱ امام مندل بن علي رحمه الله چي په ۱۲۸ هـ کي وفات سوی دی.

۲۲ امام عمرو بن ممون رحمه الله چي په ۱۷۱ هـ کي وفات سوی دی.

۲۳ امام ابو عصمه رحمه الله چي په ۱۷۳ هـ کي وفات سوی دی.

۲۴ امام قاسم بن معين رحمه الله چي په ۱۷۵ هـ کي وفات سوی دی.

۲۵ امام هياج بن بسطام رحمه الله چي په ۱۷۷ هـ کي وفات سوی دی.

۲۶ امام ابو يوسف رحمه الله چي په ۱۸۲ هـ کي وفات سوی دی.

۲۷ امام هشيم بن بشير السلمي رحمه الله چي په ۱۸۳ هـ کي وفات سوی دی.

۲۸ امام فضيل بن عياض رحمه الله چي په ۱۸۷ هـ کي وفات سوی دی.

۲۹ امام محمد بن الحسن رحمه الله چي په ۱۸۹ هـ کي وفات سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۰ امام يوسف بن خالد رحمه الله چي په ۱۸۹ هـ کي وفات سوی دی.

۳۱ امام فضل بن موسی رحمه الله چي په ۱۹۲ هـ کي وفات سوی دی.

۳۲ امام حفص بن غياث رحمه الله چي په ۱۹۴ هـ کي وفات سوی دی.

۳۳ امام هشام بن يوسف رحمه الله چي په ۱۹۷ هـ کي وفات سوی دی.

۳۴ امام شعيب بن اسحاق رحمه الله چي په ۱۹۸ هـ کي وفات سوی دی.

۳۵ امام ابو مطيع بلخي رحمه الله چي په ۱۹۹ هـ کي وفات سوی دی.

۳۶ امام عبدالحميد رحمه الله چي ۲۰۳ هـ کي وفات سوی دی.

۳۷ امام ابو عاصم النبيل رحمه الله چي په ۲۱۲ هـ کي وفات سوی دی.

۳۸ امام حماد بن دليل رحمه الله چي په ۲۱۵ هـ کي وفات سوی دی.

۳۹ امام نضر بن عبدالکريم رحمه الله چي په ۱۲۹ هـ کي وفات سوی دی.

۴۰ امام عافيه بن زيد رحمه الله چي په ۱۸۰ هـ کي وفات سوی دی.

دغه علماء کرام چي پورته يې نومونه ياد کړل سول د خپل وخت مجتهدين او جيد علماء کرام وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې څلويښتو علماء کرامو له جملې څخه لس (۱۰) يا دوولس (۱۲) يې داسي عالمان وو چي تر خپل منځ يې ځانګړې ناستي يا مجلسونه درلودل. دغو علماء کرامو د خپلي ښې ورتيا له مخي د پورته يادو څلويښتو علماء کرامو پر مجالسو ځانګړې نظارت درلود.

د دغه مخصوص مجلس غړي، امام ابو يوسف رحمه الله، امام زفر رحمه الله، امام داؤد طائي رحمه الله، امام يوسف بن خالد رحمه الله، يحيى بن ذکريا رحمه الله، امام محمد رحمه الله، عبدالله بن مبارک رحمه الله وو. همدا ډول په دغه مجلس کي امام ابو حنيفه رحمه الله هم خپله ګډون درلود.[73]

د هم دغه فقهي مجلس په اړه امام وکيع بن جراح رحمه الله او امام شافعي رحمه الله وايي:

(د امام ابو حنيفه رحمه الله په کار کي به څنګه غلطيا پيداسي) له امام صاحب سره په کارونو کي ابويوسف رحمه الله، حفص بن غياث رحمه الله او د حبان رحمه الله په څېر د حديثو پوهان موجود دي. د عربي لغاتو استاد او ماهر قاسم بن معين رحمه الله ور سره ملګرى و. همدا ډول د نفير طايي رحمه الله، فضيل بن عياض رحمه الله په څېر د تقوى او پرهېزګارۍ څراغان ور سره ملګري وو. په داسي حال کي چي، له چاسره داسي ستر کسان ملګري وي په هغه وخت د غلطۍ امکان تر ډېر حده نه وي او که کله کومه غلط فهمي رامنځ ته هم سي په هم هغه مهال يې د حل لاري چاري لټوي څکه چي،

73 - الجواهر المضية : ۱ جلد، ۱٤ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کوم ځای کي چي کوم کارونه د یوه فکر پر ځای د ډیرو فکرونو او پوهو علماء کرامو له خوا حل کیږي تل یې نتیجه ښه وي.[74]

ټول علماء کرام، پر دې خبر یوه خوله دي چي، امام اعظم رحمه الله تابعي دی. د صحابه کرامو څخه یې د حدیثو روایات په ثبوت رسېدلي دي.

امام اعظم ابو حنیفه رحمه الله د ټولني د اصلاح او سیاست لوړ شخصیت یادیږي او د ټولني د اصلاح او سیاست په رازونو پوهېدل، حق ویل، د باطل مخ نیول، د اسلام او دین پر مخ بېول، حنیفي فقهي ته ترتیب ور کول، دا ټول داسي حیرانوونکي کارونه دي چي، د تاریخ د پام وړ برخه ګرځېدلې ده.

دغسي د علم او د ښه فکر خاوند، زاهد، متقي او مجاهد کس د خپلو پورته یادو، لوړو لوړو کارنامو سره سره له دې بېوفا نړۍ څخه په ۱۵۰ هـ کي سترګي پټي کړې او د ابدي ژوند پر لوري یې سفر وکړ.

انا لله و انا الیه راجعون.

که از آن دم که تو سفر کردي — از حلاوت جدا شدیم چو موم
همه شب چو شمع می سوزیم — ز اتشش جفت وزانګبین محروم
در فراق جمال تو مارا — جسم ویران وجان ازاد چون بوم

[74] - جامع المسانيد : ۳۳ مخ.ړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هان عنان را بدین طرف برتاب   زفت کن پیل عیش را خرطوم

بې حضورت سماع نیست حلال   همچو شیطان طرب شده مرجوم

یک غزل بې تو هیچ گفته نشد   تا رسید آن مشرفه مفهوم

پس بزوق سماع نامه تو

غزل پنج و شش بشد منظوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام مالک رحمه الله د انس زوی، انس رحمه الله د مالک زوی او هغه د ابي عامر زوی دی.

د امام مالک رحمه الله اصلي نوم مالک رحمه الله دی. لقب يې امام دار الهجرة دی او کنيت ابو عبدالله دی.

امام مالک رحمه الله د صحيح رواياتو لمخي په (۹۳) هـ سنه کي، د مدينې منورې په ستر ښار کي و زېږد.

امام مالک رحمه الله په خپل وخت کي د مدينې منورې د احاديثو امام، فقهي، زاهد او د ډيري لوړي هستئ شخصيت و.

د موطا په نامه کتاب يې د حديثو په فن کي خورا ډېر مشهور دی. د امت محمدي علماء کرام ورته په ډېره درنه سترګه ګوري.

امام مالک رحمه الله لکه څرنګه چي، په مدينه منوره کي زېږېدلی دی، همداسي په مدينه منوره کي د څلميتوب دورې ته هم رسېدلی دی او په همدغه ښار کي يې و زده کړو ته هم مخه کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام مالک رحمه الله د قرآن کریم د قرآئت سند له امام القراء ابو ثالث نافع بن عبدالله څخه تر لاسه کړی دی. همدا ډول د احادیثو له زده کړي سره یې له ماشومتوب څخه مینه درلوده.

د امام مالک رحمه الله د احادیثو لومړی استاد حضرت نافع رحمه الله دی، حضرت نافع رحمه الله هغه لوی شخصیت و چي، د خپل ژوندانه لویه برخه یعني (۳۰) کاله یې د عبدالله ابن عمر رضي الله عنه په خدمت کي تېره کړېده.

امام مالک رحمه الله د حضرت نافع رحمه الله سره سره د نورو ګڼو استاذانو څخه هم زده کړي، کړي دي.

د امام مالک رحمه الله د استاذانو شمېر تقریباً (۹۳) کسانو ته رسیږي. په هغه وخت کي د علم د تحصیل دائره دومره پراخه نه بلکي په فنونو کي زده کړه او مهارت ضروري بلل کېده. ډېره پاملرنه. تفسیر القرآن، حدیث پوهنه، فقه، علم ادب او لغت ته کېدله.

امام مالک رحمه الله چي کله په مروجه علومو کي پوهه او مهارت حاصل کړ، په لږ وخت کي یې د خپل ښه ذهن او ښه استعداد له مخي د استادۍ مقام ته ورسېد. په دې دپاسه امام مالک رحمه الله په فتوی ور کولو او اجتهاد کي ځانګړی استعداد درلود.

امام مالک رحمه الله چي کله د امت مسلمه یا امت محمدي د خدمت لپاره ملا و تړله، په دې وخت کي د امام مالک رحمه الله عمر (۲۴) کاله و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام مالک رحمه الله په دې لږ عمر کې د خپل وخت پیاوړی مفتي، لاربنود او مدریس یاد ولاړی سو.

امام مالک رحمه الله په خپل وخت کې د یوې ښې درسګاه او تدریس مدریس یادیږي. ده محترم په درس کې له نورو څخه بېله لاره درلوده.مثلاً: د ده د درس یوه تګلاره دا وه چې، ده محترم به د درس په وخت کې په خپله د کتاب متن او عبارت نه وایه بلکې د کتاب عبارت به یې په شاګردانو وایه.

امام مالک رحمه الله به یې سماع کول یعني درس به یې اوربده. د محدیثینو په اصطلاح و دې طریقې ته (**قرائت علی الشیخ**) ویل کیږي. له دې طریقې څخه د امام مالک رحمه الله موخه دا وه چې، د حدیثو کره کتنه هم وسي او شاګرد هم د عبارت له ویلو سره بلد سي.

د امام مالک رحمه الله د درسګاه ځانګړتیاوې:

د ده مبارک درسګاه به ډېره ارامه وه. امام شافعي رحمه الله وایي:

ژباړه: موږ به د امام مالک رحمه الله په تدریسي ساعت کې د کتاب پاڼې هم په ډېر احتیاط سره اړوې تر څو اواز و نه کړي.

امام مالک رحمه الله د خپل وخت ستر عالم او ستر شخصیت و. د علمیت اواز یې تر لیري لیري ځایونو پوري تللی و. د هرچا په زړه کې د امام مالک رحمه الله سره محبت او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه وه. که به څوک ور سره مخالف و، هغه به هم د ده په علمیت او تقوی اقرار کاوه.

په هغه وخت کې به چې کوم حجاج د حج د فریضې د ادا کولو لپاره بیت الله شریفې ته راتلل: د حکومت له خوا به په دې موسم کې یو مفتي ټاکل کېده تر څو د حجاجو شرعي مسئلې حل کړي.د امام مالک رحمه الله په وخت کې دغه منصب و ده ته ور کول سوی و. د امام مالک رحمه الله سره په دې خدمت کولو او فتوی ورکولو کې امام ابن ذئب رحمه الله هم ملګری و.

امام مالک رحمه الله د فتوی په ور کولو کې ډېر د احتیاط څخه کار اخیسته . که د کومې مسئلې په هکله به یې معلومات نه درلود ، نو و خلکو ته به یې په ښکاره ویل چې، زه په دې مسئله کې معلومات نه لرم.

یوه ورځ یو کس امام مالک رحمه الله ته راغلی، د یوې مسئلې اړوند یې پوښتنه څینې وکړه. امام مالک رحمه الله ورته وویل: زه په دې مسئله نه پوهېږم.هغه کس ورته وویل: اې امامه! زه له ډېر لیرې ځاي څخه تاسو ته راغلی یم او غواړم چې د دې مسئلې ځواب له تاسو څخه واورم او ته راته وایې چې زه د دې مسئلې په اړه معلومات نه لرم. کله چې بېله کوم ځوابه خپل کلي یا وطن ته ولاړسم، زه به د خپل وطن خلکو ته د دې مسئلې په اړه څه ځواب وایم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام مالک رحمه الله ورته وويل: ته چي کله خپل وطنوالو ته ورسېدې. هغوی ته induced ووايه چي، امام مالک رحمه الله ويل چي، زه په دې مسئله نه پوهېږم. سبحان الله. د وخت پېږندل سوې څېره، ښه عالم او زاهد په فتوی کي څونه احتياط کوي او زموږ په وخت کي موږ بيا د فتوی په ورکولو کي له يو لږ بې علمی سره څومره بيړه کوو.

څرنګه چي هر ساکښونکی اخر په مرګ محکوم دی او دا د قرآن فيصله ده چي، يو ساکښ به هم ژوندی نه پاته کېږي بېله يوه الله جل جلاله، نو امام مالک رحمه الله هم د الله جل جلاله د مخلوقاتو له جملې و چي، تل پاته ژوند يې نه درلود.

دی مبارک د عمر په وروستيو کي درې (۳) ورځې سخت ناروغه سو. د ناروغۍ په موده کي ورته ډېر مخلصين د پوښتني لپاره راتلل.په ۱۷۹ ه.کي. د الهي قضا سره يې د (۸۶) کلونو په عمر د مرګ فرشتوته لبيک ووايه.

انا لله و انا اليه راجعون.

ايها النور في الفواد تعالی

غاية الوجه والمراد تعالی

ايها السابق الذي سبقت

منک مصدوقة الوداد تعالی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چون بیائي زهي کشاد ومراد

چون نیائي زهي کساد تعالی

انت کشمس ازدت ونات

یاقریب علی البعاد تعالی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله مذهب د امام شافعي رحمه الله:

محمد د ادریس، هغه د عباس، هغه د عثمان، هغه د شافع، هغه د سائب، هغه د عبید، هغه د عبد، هغه د هاشم، هغه د عبدالمطلب، هغه د عبد مناف القریشي الهاشمي زوی دی.

د امام شافعي رحمه الله اصلي نوم محمد دی، کنیت یې ابو عبدالله دی او لقب یې ناصر السنة دی.

امام شافعي رحمه الله په (۱۵۰) هـ سنه کې د فلسطین په مشهور ښار عسقلان کې دې نړۍ ته سترګې روښې کړې.

امام شافعي رحمه الله د عسقلان د مشهوره علماء کرامو او پوهانو له جملې څخه و. په حدیثو او فقه کې یې د پام وړ خدمتونه کړي دي او د ده دا خدمتونه له هیچا څخه پټ نه دي.

امام شافعي رحمه الله په ماشومتوب کې د خپل پلار له مهربان سیوري څخه بې برخې سوی دی او په کوچني والي کې یې د یتیم والي ستړیاوي وګاللې.

مور مبارکې یې دا خپل یتیم او نازولی زوی مکې مکرمې ته ولېږه او هلته یې د زده کړې زمینه ورته مساعده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام شافعي رحمه الله په مکه مکرمه کي د ماما په کور کي اوسېده. ماما يې هم په ډېر غربت کي ژوند کاوه. په هم دې خاطر يې ماما هم د ده رحمه الله د زده کړو پوره مصارف نه سوای ورکولای.

امام شافعي رحمه الله چي کله مکې مکرمې ته راغی په دې وخت کي د امام شافعي رحمه الله عمر تقريباً لس (۱۰) کاله و.

امام شافعي رحمه الله د شعر، ادب او لغت سره ډېر مينه لرله. په هم دې خاطر امام شافعي رحمه الله يو څه موده له هذيل قبيلې سره تېره کړه. په دې مهال کي امام شافعي رحمه الله په عربيت، شعر، او لغت کي ډېر څه تر لاسه کړل.

امام شافعي رحمه الله د خپل خدای ورکړي ښه ذهن او استعداد له امله په لږ وخت کي مروجه فنون ولوستل. له دې وروسته امام شافعي رحمه الله په مکه مکرمه کي د امام مسلم بن خالد رحمه الله سره درې کاله تېر کړل. وروسته امام شافعي رحمه الله مديني منورې ته ولاړ او هلته يې د امام مالک رحمه الله په درسگاه کي شريک سو او له امام مالک رحمه الله نه يې ښه زده کړه وکړه. په دې دپاسه امام شافعي رحمه الله د مديني منورې له نورو جيدو علماء کرامو څخه هم زده کړي وکړې او د هغوی له فيوضاتو څخه برخمن سو.

امام شافعي رحمه الله په لږ وخت کي د حديثو د فن په کره کتنه کي لوی لاس پيدا کړ. دی جناب لا په دې وخت کي ځوان و چي د حديث په تفسير، فقه، نبوي سيرت،

(c) ketabton.com: The Digital Library

لغت، تاریخ، طب او په ادب کي يې پوره ورتيا وموندل او وروسته د هم دې علومو د استاد په حيث و منل سو.

امام شافعي رحمه الله د علم د حاصلولو لپاره ډېرو سيموته سفرونه وکړل لکه: مکه مکرمه، مدينه منوره، عراق، حجاز او هم داسي نورو سيمو ته تللی دی.

د امام شافعي رحمه الله ځيني استاذان د ډېر شهرت خاوندان دي لکه: امام مسلم بن خالد رحمه الله، امام مالک بن انس رحمه الله، امام محمدبن حسن رحمه الله، محمد بن اسماعيل رحمه الله او عبدالله بن نافع رحمه الله چي تر ډېره ليري پوري يې د علم او پوهي اوازې رسېدلي وې.

امام شافعي رحمه الله د مروجه علومو د فراغت وروسته په مکه مکرمه کي په درس بوخت سو. له دې امله د امام شافعي رحمه الله د درس او علميت اوازه په لږ وخت کي تر ليري ليري ځايونو پوري ورسېده. طالب علمان به د زده کړي لپاره د پتنګانو په څېر ور ته راتلل.

امام شافعي رحمه الله د خپل علمي ژوند په وختونو کي د امت محمدي لپاره داسي علماء کرام وروزل چي هر شاګرد يې د اسلامي تاريخ ځلانده ستوری بلل کيږي لکه: امام احمد بن حنبل رحمه الله او نور.

امام شافعي رحمه الله د درس او تدريس برسېره ځيني کتابونه هم ليکلي دي. ترټولو لوی تصنيف يې. مسند امام شافعي دی چي، د حديثو په برخه کي يې ليکلی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې پرته يې نور تصنيفات هم سته لکه: (کتاب الام) (الرسالة) (کتاب اجماع العلم) (اختلاف الحديث) (خلاف مالک) او هم داسې نور، د امت محمدي دغه ستر عالم په (۲۰۴) هـ کې د رجب المرجب په مياشت کې د ورپېښې سوي ناروغۍ له امله په (۵۴) کلنۍ کې وفات سو او د تل لپاره يې له دې نړۍ څخه سترګې پټې کړې.

انا لله و انا اليه راجعون.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله: امام احمد بن حنبل صاحب رحمه الله:....................

امام احمدد محمد، هغه د حنبل شيباني المروزي رحمه الله زوی دی.

نوم يې احمد دی، کنيت يې ابو عبدالله او لقب يې امام الحافظ دی.

امام احمد بن حنبل رحمه الله د ربيع الاول په مياشت کې په ۱۶۴ هـ کې د بغداد په ښار کې دې نړۍ ته سترګې روښې کړې.

امام احمد بن حنبل رحمه الله دوخت له وتلو علماء کرامو، فقهاؤ او محدثينو څخه ګڼل کيږي. د اسلامي نړۍ ټول علماء کرام د امام احمد بن حنبل رحمه الله علمي مقام، پوهې او د دين په لاره کې نه هېرېدونکې هڅو او ستړياو ته د قدر په سترګه ګوري.

د امام احمد بن حنبل رحمه الله مور مبارکې خپل د سترګو تور زوی د ديني علم د زده کړې لپاره په ماشومتوب کې لادوخت د ښو علماء کرامو تر درسګاو پورې د علم د زده کړې په موخه ورساوه. د ده مبارک د مبارکې مور د هڅو نتيجه دا سوه چې ده مبارک په ماشومتوب کې قرآن کريم حفظ کړ.

د قرآن کريم تر حفظ وروسته يې د علم لغت او د وخت د نورو مروجه علومو په لور مخه کړه. تر لومړني زده کړو وروسته يې خپله ټوله پاملرنه د تفسير او حديثو په لور واړوله. ده مبارک اووه کاله (۷) کاله پر له پسې د بغداد له سترو علماء کرامو او حديث پوهانو څخه زده کړه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر دې وروسته بصرې ته ولاړ او بيا حجاز ته ولاړ. په حجاز کې د امام شافعي رحمه الله سره يې ملاقات وسو. په امام شافعي رحمه الله باندې يې اصول الفقه، ناسخ او منسوخ او د امام مالک رحمه الله موطا وويل.

په (۱۹۸) هـ کې يې د حج د فرضيې د ادا کولواراده وکړه او د حج سفر يې په خېر سو او د حج تر ادايينې وروسته د يمن پلازمېنې (پايتخت) صنعا ته ولاړ. د ده اراده وه چې پر مشهور محدث امام عبدالرزاق رحمه الله باندې د احاديثو نورې زده کړې هم وکړي. په دې سفر کې له امام احمد بن حنبل رحمه الله سره امام يحيى بن معين رحمه الله هم ملګرى و.

کله چې امام احمد بن حنبل رحمه الله په مروجه علومو کې مهارت حاصل کړ او د ده د علميت شهرت د اسلامي نړۍ تر ليرې کونجونو ورسېد ، نو په درس او فتوى ورکولو يې پيل وکړ.

امام احمد بن حنبل رحمه الله د احاديثو په روايت کې ډېر احتياط کا وه. هيڅ وخت يې د خپلې حافظې په زور کوم حديث نه روايت کاوه. بلکې له خپلو ليکنو يې شاګردانو ته حديث اورول. همدارنګه يې د فتوى په ورکولو کې هم له حده زيات احتياط کاوه. په ناخبرۍ کې يې چا ته فتوى نه ورکول.

امام احمد بن حنبل رحمه الله د اسلامي نړۍ په نوموتو علماء کرامو زده کړې و کړې. د ټولو استاذانو شمېر يې ډېر دى مګر په هغوى کې يې د ځينو استاذانو نومان راوړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه: امام شافعي رحمه الله، امام عبدالرزاق رحمه الله، هشيم بن بشير رحمه الله، عمير بن عبدالله رحمه الله، عبدالرحمن بن مهدي رحمه الله، ابوبکر بن عياش رحمه الله او همداسي نور.

امام احمد بن حنبل رحمه الله د خپل ژوند د تېر ولو پر مهال له ډېرو سترو کړاونو سره مخ سوی دی. د امام احمد بن حنبل رحمه الله په وخت کي د عباسي خلفاوو خلافت و. په دې وخت کي د عباسي خلفاو په ملاتړ او د معتزله و په لمسون د قرآن کريم د مخلوقيت مسئلې خورا زور اخيستی و او حکومت رسماً دا اعلان کړی و چي که څوک دا عقيده و نه مني هغه به زندان ته ځي او شکنجې به ور کول کيږي.

په دې لړۍ کي د اسلامي نړۍ ګڼ ديني پوهان او علماء کرام له ننګونو، ستونزو او کړاونو سره مخ سول. ځينو علماء کرامو سمدستي د قرآن په مخلوقيت اعتراف وکړ او ځينو بيا تر لږ وهلو ټکولو وروسته خپل دريځ پرېښود مګر امام احمد بن حنبل رحمه الله د هغو علماء کرامو له جملې څخه و چي له هر ډول ځورولو او سختۍ سربېره پر خپله عقيده پاته سو.

ده دا عقيده هيڅ کله و نه منل. هغه عقيده چي په قرآن او سنت کي د هغه دليل نه وي او بنسټ يې يوازي د فلسفې پر اندونو او اصولو بنودل سوی و. د رسمي تحقيقاتو پر مهال چي به هر وار د دې عقيدې خپلو لو ته اړ ايستل سو نو د امام ځواب به دا وو چي ماته له قرآن او حديثو څخه دليل راوړئ تر څو امام احمد بن حنبل رحمه الله ته تر سختو ازموينو وروسته برياليتوب ور په برخه سو او مخالفين يې له پوره ملي او رسمي طاقت سربېره د ماتي سره مخامخ سول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام احمد بن حنبل رحمه الله په يوازي سر د دغه فتنو سره په مقابله کي ولاړ و. په هم دې خاطر د امام په دغه کارنامه ټوله امت محمدي وياړي. په ټولو مجتهدينو کي و نوموړي امام ته د مجاهد لقب ورکړ سوی دی.

امام احمد بن حنبل رحمه الله د ستونځو او لانجو په دې بهير کي د امت لپاره د تاليف په ډګر کي لوی خدمتونه وکړل. تر ټولو ستر خدمت يې هغه کتاب دی چي د کتابونو مصنفين او د مسائلو استنباط کوونکي او د نړۍ نژدې ډېر مسلمان ترې ګټه پورته کوي.

هغه د نبوي سنتو په ميدان کي هغه ټولګه ده چي زيات شمېر صحيح احاديث يې په کي راټول کړيدي او د مسند احمد بن حنبل رحمه الله په نامه مشهور دی. امام احمد بن حنبل رحمه الله په خپل دې کتاب کي د حديثو د پوهانو په وينا (۲۵) زره څخه ډېر احاديث راټول کړي دي.

دغه ستر امام، مبارز او مجتهد هم په دې بې وفا نړۍ کي دائمي ژوند و نه کړ. آخر د الله جل جلاله په امر له دې دنيا څخه په ۲۴۱ هـ کي د ربيع الاول د مياشتي په ۱۲ نېټه د جمعې په ورځ يې له دې دونيا رخصت واخيست.

انا لله و انا اليه راجعون

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله/څلور سره مذهبه حق دي او حق يې بولو:...............

څلور سره مذهبه حق دي. هغه که مذهب د امام ابوحنيفة رحمه الله وي، که مذهب د امام مالک رحمه الله وي، که مذهب د امام شافعي رحمه الله وي او که مذهب د امام احمد بن حنبل رحمه الله وي.

د دې موضوع اړوند مفصل بيان د تقليد په بحث کې تېر سو، هلته يې ښه مفصله يادونه وسوه خو بيا هم د متن په موافقت بايد يو څه وليکم څکه چې، زموږ لپاره مقصود دادی چې هرځای يا هرڅو ځايه چې حق واضح سي يا واضح کيږي ښه خبره ده.

د څلورو مذاهبو د حقانيت اړوند حضرت شا ولي الله دهلوي رحمه الله وايي:

(و هذه المذاهب الابعة المدونة المحراة قد اجتمعت الامة او من يعتدبها منها على جواز تقليدهاالى يو منا هذا)[75]

دغه څلور مذهبه (مذهب د امام اعظم رحمه الله، مذهب د امام مالک رحمه الله، مذهب د امام شافعي رحمه الله او مذهب د امام احمد بن حنبل رحمه الله) مدون او مرتب سوه. ټول امت يا د امت معتمدو علماء کرامو ددغه څلور مشهورو مذاهبو پر تقليد کولو په جواز باندي اجماع کړې ده او دا اجماع تر نن ورځې پوري باقي ده. (د دې مخالفت کول نه دی جائز بلکي مخالفت يې سبب د ګمراهی دی.

[75] - حجة الله بالغة : ١ جلد ، ٣٦١ مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت شاه ولي الله د هلوي رحمه الله بل ځای واي:

(بالجملة فالتمذهب للمجتهدين سراً الهمه الله تعالی العلماء جمعهم عليه من حيث يشعرون اولا يشعرون.)[76]

خلاصه د خبرو داده چي، دغه مجتهدين (ځلور مذاهبه) او د مذاهبو پابندي (يعني شخصي تقليد) يو راز او سر دی کوم چي الله ﷻ د علماء کرامو په زړونو کي اچولی دی او پر دغه يې ټوله متفق کړي دي هغه که د تقليد کولو په مصلحت او راز پوهيږي او که نه.

موږ اهل سنت والجماعت تل دا وايو چي، ځلور سره مذاهب حق دي. که چيري موږ د مذاهبو له حقانيت څخه لاس واخلو العياذ بالله. دا زموږ لپاره په دنيا او اخرت کي د ناکامۍ سبب ګرځي. داسي هم نه ده چي موږ وايو، تقليد يا د مذاهبو پيروي پر هر چا واجب ده. هغه که هر څوک وي بلکي موږ تقليد او د مذاهبو پيروي د هغه چالپاره واجب بولو کوم څوک چي د اجتهاد مرتبې ته نه وي رسېدلی. کوم څوک چي خپله مجتهد نه وي . د هغه لپاره دا اړينه ده چي تقليد وکړي. ځکه غير مجتهد شخص د دين و حقانيت او شرعي مسائلو ته بېله د مجتهد د تقليد لاس رسی نه سي پيدا کولای.

---

[76] - انصاف عربي : ٤٧ مخ انصاب مع کشاف ٦٣ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل دا خبره هم له هیچا څخه پټه نه ده، کوم کسان چي له تقلید څخه تېښته کوي هغه ډېر وخت د نفس د غوښتنو ښکار سوي دي. د وخت په تېرېدو سره په یوه داسي نا معلوم لوري روان سي چي په اسلامي ټولنه کي یو منفور شخص ځني جوړ سي. له همدې خاطره موږ اهل سنت والجماعت ټل په دې خبره اقرار کوو چي، هم نفسي تقلید سته او شخصي تقلید ته اړتیا سته او کوم کسان چي ټل د تقلید په رد یعني نه منلو کي ولاړ وي او مقلیدین وروڼه بدعتیان او مشرکین بولي او د ځان لپاره بیا د موحدینو او اهل حدیث خطاب کوي، دا کسان اکثره وخت بېلاري سوي دي. راځئ چي د دوی د بېلاري کېدو خبره د دوی له یوه مشره واورو.

د غېر مقلیدینو مشر یا پېشوا، مولانا محمد حسین بټالوي وایي: «هغه کسان چي مجتهدین نه وي او له اجتهاد څه تېښته کوي، دا دوی لپاره جائز نه ده».

همدارنګه[77] مولانا محمد حسین صاحب په یوه بل ځای کي وایي: «زما د ۲۵ کالو تجربه ده. دا خبره ښه راته معلومه سوې ده. کوم کسان چي د بې علمۍ سر بېره د مجتهد مطلق د تقلید پرېښنو دونکی دی، هغوی په اخر کي د اسلام له مبارک دین سره خدای په امان کړېده او کښېښستلی دي.

په دې ډله کي ځیني عیسایان سوي دي، ځیني یې لامذهبه پاته سوي دي او ځیني یې بیا د جماعت لمانځه، د جمعې د لمانځه او روژې نیولو څخه هم سر په لاس سوي دي. تر داسي وخته لا د دې ډلي ځیني کسان رسېدلي دي چي د شرابو له

[77] - اشاعت السنة : ۱۱ جلد، ۲۱۱ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښېنلو او د سود له خوړلو څخه هم پرهېز نه کوي... د دغو ټولو بد بختيو لامل دادی چي دوی د خپلي بې علمۍ د پاسه تقليد پرې ينبنی دی). [78]

هم دا ډول د څلورو مذاهبو په حقانيت باندي او د هغو کسانو په باره کي چي، د تقليد له حقانيت څخه منکر دي، د هغوی په اړه د غېر مقليدينو مجدد نواب صديق حسن خان بهوپالي وايي:

(فقد نبت في هذه الزمان فرقة ذات سمعة وريا ء تدعى انفسها علم الحديث والقران والعمل و العرفان) [79]

ژباړه: يعني په نن وخت کي يوه فرقه پيدا سوې ده چي، د شهرت او ريا کارۍ ښبنتنه ده. د خپلي بې علمۍ سره سره د خپل ځان لپاره د قرآن او حديث او عمل مدعي ثابته وي. سره له دې چي، د قرآن او حديث د عمل بوی هم له دوی سره نسته. بل ځای بيا نواب حسن خان صاحب زياته وي:

(فياللعجب اين يسمون انفسهم الموحدين المخلصين و غېر هم بالمشركين وهم اشدالناس تعصباً و غلواً في الدين) [80]

ژباړه: ډېره د تعجب خبره ده چي غېر مقليدين خپل ځانونه محدين بولي او مقليدين يعني د څلورو مذاهبو پيروان بيا مشرکين بولي. سره له دې چي، غېر

[78] - سبيل الرشاد : ١١٠ مخ. كلمة الفصل : ١١٠ مخ. تقليد ائمة : ١٦مخ.
[79] - الحطه في ذكر صحاح الستهٔ : ٦٧ مخ.
[80] - تقليد ائمه : ١٨ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقلیدین خپله په ټولو خلکو کي ډېر متعصب خلک دي. دی له دې خبرو وروسته بیا وایي:

(**فما هذا دین الافتنته في الارض و فساد کبیر**) [81]

ژباړه: یعني دا دین نه دی لکه څنګه چي غېر مقلیدین ځانونه موحدین بولي او مقلیدین بیا مشرکین بولي مګر یوه فتنه ده پر مځکه او دا یو غټ فساد دی. بیا هم زموږ وروستی خبره هم دا ده چي مخکي مو وویل او اوس هم وایو چي،

څلور سره مذهبه حق دي او حق یې بولو.

---

[81] - تقلید ائمه : ۱۸ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله/ موږ په مذهب د حضرت امام اعظم ابوحنيفه رحمه الله يو..........

زموږ د افغانستان خلک ټول اهل سنت والجماعت دي. اکثره خلک يې په مذهب د امام ابوحنيفه رحمه الله دي.

هم داسي د هندوستان، پاکستان، ترکيې او همداسي چي هغه مسلمانان چي په ايران، ترکمنستان، ازبکستان، تاجکستان او همداسي نورو هيوادونو کي اوسي. اکثره يې اهل سنت والجماعت دي او پر مذهب د امام اعظم رحمه الله دي. داچي ولي په دغو هيوادونو کي حنيفي مذهبه خلک ډير دي؟ يا نژدې ټول يې حنيفي مذهبه دي؟.د دې خبري لپاره ښه ځواب د مولانا شاه ولي الله دهلوي رحمه الله دا وينا ده چي وايي:

(**انسان جاهل في بلاد الهند وبلاد ماوراء النهر وليس هناک عالم شافعي ولا مالکي، ولا حنبلي، ولا کتاب من کتب هذه المذاهب وجب عليه ايقلد لمذهب ابي حنيفه رحمه الله و يحرم عليه ان يخرج من مذهبه لانه حينئذ يخلع من عنقه ربقةالشريعة و يبقي سدي مهملاً**.)[82]

ژباړه: يعني، کوم جاهل يعني په دين کي ناپوه انسانان چي په هندوستان او د ماوراء النهر په ښارونو کي اوسېدل، دلته نه شافعي، مالکي او نه حنبلي عالم و او نه د دغو مذاهبو کتابونه وو. نو په همدې وخت کي پر دوی يعني، د دې هيوادو پر

[82] - انصاف : ۵۳ مخ. انصاف مع ترجمة کساف : ۷۰ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسېدونکو دا واجبه وه چې د امام ابوحنيفه رحمه الله د مذهب تقليد وکړي او پر دوی حرامه ده چې حنيفي مذهب پرېږدي. په داسي وخت کي چې، حنيفي مذهب پرېږدي، دوی به د شريعت رسۍ له غاړي ايستلې وي.

که موږ د افغانستان د علماء کرامو درسي نساب وګورو، دابه راته څرګنده سي چې، دوی اکثر د هندوستان د علماء کرامو پر نقش او قدم دي او بل که موږ د افغانستان د علماء کرامو اسنادو ته وګورو، د دوی اسناد اکثر د هند د علماء کرامو ته رسيږي او د هند علماء کرام ټول حنيفي مذهبه دي. د دې خبري لپاره د شاه صاحب وينا د شاهد په توګه ده چې مخکي ياد سوه. په همدې خاطر زموږ دا خبره به بېځايه نه وي چې موږ وايو: د افغانستان خلک ټوله حنيفي مذهبه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله څلور سره طريقې حقې دي حقې يې بولو.

زما په اند ښه خبره دا راته ښکاره کيږي چي، تر دې متن لاندي يوڅه د طريقت اړوند بحث وکړل سي. که څه هم د طريقت، عرفان لپاره بېشمېره کتابونه، رسالې ليکل سوي دي خو دا ليکنه يوازي د متن په موافقت کووم او بل هر علم او فن ځانګړي آداب او اصطلاحات لري.

صوفيان هم د تدريس او تبليغ په وخت کي د خپلو مخصوصو اصطلاحاتو او طريقو څخه ګټه اخلي چي د دې طريقو تعقيب او تطبيق سالکان او پيروان د مقصود منزل ته رسوي.

په تصوف او عرفان کي ځيني اصطلاحات سته چي مبتدي سالک يې ژر په معنی او تفسير نسي پوهېدلای، همداسي صوفيان هم د خپلي سليقې له مخي د خپل سِر، راز او اسرار تر ډېره وخته پوري هر چاته نه وي څرګند يا نه څرګنديږي. مګر هغه سالکانو او صوفيانو ته چي الله تعالی يې په زړه کي دغه سترامانت ايښی وي، د خپل زړه ټولي غوټي ورته خلاص وي او د خپل طريقت د راز شريک يې ګڼي. صوفيان له خپلي طريقې څخه د باندي کسان د خپلي حلقې نامحروم او ليري بولي، نو ځکه هغوی پخپلو ټولو رازونو نسي پوهولای.

له اکثره صوفيانو څخه که څوک د تصوف په اړوند پوښتنه وکړي، نو يو څه معلومات به ورکړي خو په اخر کي ورته ووايي (**بيا که بيبني**) يعني دراز هرڅه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه نسي بيانېدلای تر څو پوري چي ته په تصوف او طريقت کي داخل نه سې. کله چي د تصوف حقيقت داسي وي، نو دابه راته څرګنده سوې وي چي د تصوف هرڅه د قلم په ژبه نه سي ښکاره کېدلای. زه يوازي هغه څه ستاسو مخي ته ږدم چي زما قلم يې طاقت لري او هغه به هم په تفصيل سره نه وي ډېر مختصر بيان به وي.

هرچه گويم عشق را شرح و بيان

چون به عشق آيم خجل باشم از آن

گرچه تفسير زبان روشنگرست

نيک عشق بيزبان رو شنترست

چون قلم اندر نوشتن ميشتافت

چون بعشق آمد قلم برخوشگافت

چون سخن در وصف اينجا رسد

هم قلم بشکست و هم کاغذ دريد

عقل در شرحش چو خر در گل بخفت

شرح عشق وی عاشقي هم عشق لڤت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تصوف اصطلاح

د تصوف کلمه د هجرت په لومړۍ پېړۍ کي رامنځ ته سوېده.داله دې امله چي د تصوف د يوه لوی شخص حسن بصري رحمه الله څخه روايت سوی دی چي وايي:

د طواف پر مهال مي يو صوفي سړی وليد ، يو څه شی مي ور کړ خو هغه راڅخه وا نه خيست او راته و يې ويل:

(له ما سره څلور دانک سته همدا زما لپاره بس دي). [83] همداسي د تصوف کلمة د سفيان ثوري رحمه الله څخه روايت سوې ده، دی وايي:

(که چيري ابو هاشم صوفي نه وای،مابه د ريا کارۍ باريکي نه وای پېژندلې. [84] په هر صورت د تصوف کلمه يوه نوې کلمه نه ده. بلکي د لومړۍ هجري پېړۍ نه رانقل سوې ده او په را وروسته کي د تصوف د کلمې لپاره بېشمېره تعريفات سوي دي.

شيخ ابو منصور عبدالقادر بغدادي رحمه الله د صوفي او تصوف لپاره (۱۰۰۰) زر تعريفونه کړي دي.

دغه ټوله تعريفونه د الله تعالی جل جلاله پرپېژندنه، او د مسلمانانو پر تقوی او رياضت اتکاء لري او زيات شمېر اسلامي علماء کرام په دې عقيده دي چي، صوف او تصوف يوه عربي کلمه ده او د وړۍ په معنی کارولکيږي.

[83] - اللمع لابي النصر السراج الطوسي : ٤٢ مخ
[84] - حواله سابقه :

(c) ketabton.com: The Digital Library

صوفیانو به د ورع او تقوی په وخت کي ځان معمولاً په وړینو کالو کي ښکاره کاوه، نو ځکه صوفیان (وړین پوښان) وبلل سول. ځیني علماء کرامو بیا دغه کلمه د (صفوة المال) په معنی کارولې ده او ځیني نور یې له (صفة) څخه اخلي په معنی د سایه وان یعني (چتری) دا صفه هغه د ناستي او سکون ځای و چي، حضرت محمد مصطفی ﷺ به په نبوي مسجد کي تر لمانځه ادا کولو وروسته دغي صفې ته راته او یو شمېر صحابه کرامو ته به یې چي په (اصحاب صفه) سره مشهور وو د اسلامي ارشاداتو او تبلیغ کاوه..

اصحابي صفه اکثر بې کوره، بې و دوو خلک وو، نو ځکه د غه صحابه کرام به شپه او ورځ په دغه صفه کي د الله تعالی په ذکر او د الله تعالی په عباداتو او د اسلام د دین په ارشاداتو او تبلیغ بوخت وو.

ابوریحان البیروني د صوفي کلمه د (صوفیا) څخه مشتق بولي. په معنی د پوهني او د هجویري رحمه الله بیا دغه کلمه د (صف، صفا، صفوي) څخه بولي، په معنی د رڼا سره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصوف د قران کريم او حديثو په رڼا کي:

الله تعالی ﷻ فرمايي:

(وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ)[85]

ژباړه: په تفسير خازن کي د دغه ايات شريف تفسير داسي کوي.

(**المراد بظاهر الاثم افعال الجوارح و باطنه افعال القلوب**)

ژباړه: له ظاهري ګناه څخه مطلب دا ندامونو اعمال دي او له باطني ګناه څخه مراد د زړه اعمال دي.

موږ که وګورو د انسانانو اعمال او عبادت په دوه ډوله دی. يو ظاهري دي او بل باطني دي. کوم عبادات چي له ظاهر سره تعلق لري هغه ته علم فقه ويل کيږي او کوم عبادت چي له باطن سره تعلق لري، هغه ته علم حال (تصوف) ويل کيږي. د دې خبري تصديق د دغه لاندي حديث شريف له مفهوم څخه الهام اخلي. ابوهريرة رضي الله عنه وايي:

(**حفظت من رسول الله ﷺ و عائين فامااحدهما فبسطتهاو ما الا خر فلو بسطته قطع هذا البلعوم**).[86]

---

[85] - سورة الانعام : ۱۲۰ ايات،

[86] - مشکوة کتاپ العلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: یعني ماله نبي علیه‌السلام نه د علم دوه لوښي یاد کړي دي. یو مې خلکو ته و ښود خو که دا بل ور وښیم دا غاړه به پرې سي.

د ابو هریرة رضي‌الله‌عنه له وینا څخه دا معلومه سوه چي، ده مبارک د نبي علیه‌السلام څخه دوه علمه یاد کړي وو. یو علم قال و او بل علم حال و. کله چي حضرت عمر رضي‌الله‌عنه د فن سو. ابن عمر رضي‌الله‌عنه د صحابه کرامو په یو مجلس کي وویل:

(نن د علم له لسو (**۱۰**) برخو څخه نهمه (**۹**) برخه یې دفن سوه. په دې خبره ځیني صحابه کرامو رضي‌الله‌عنه ناخوښي ښکاره کړه، عبدالله ابن عمر رضي‌الله‌عنه وویل: له دغه علمه زما مراد د حیض او نفاس علم نه دی. بلکي علم بالله یعني د الله تعالی معرفت دی. کله چي صحابه کرامو د ابن عمر رضي‌الله‌عنه دغه وینا واورېدل ټوله پټه خوله سول.

که چیري مونږ د دې واقعې اخرینۍ حصې ته وګورو چي صحابه کرام ټوله پټه خوله سول دا به دلیل د دې سي چي تصوف په اجماع سکوتي سره هم ثابت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تصوف حکم

عقائد حسنه، اخلاق فاضله، اعمال صالحه،حاصلول پر هر شخص واجب دي. هغه که د کتابو د مطالعې په زريعه وي يا د بزرګانو د مجلس په زريعه وي او يا که د کتابو د ويلو له امله وي. کوم صحابه کرام چې د نبي عليه‌السلام د مجلس مبارک څخه برخمن وو. دوی ته ددغه مجلس په برکت هغه څه حاصل سول چي، د دوی په باطن کي يو نور پيدا کړي. د دغه نور په زريعه به دوی حق او باطل او د حلال او حرام فرق په ښه اسانه سره کولای سوای.

په دې مجلس سره به صحابه کرام دومره تقويه سول چي په عادي حالاتو کي به يې هم نفس او شيطان قابو کولای سوای.

په وروسته کي د نبي عليه‌السلام خلفاء کرامو او د نورو صحابه کرامو د مجلس فيض او برکت نورو ته نقل سو. د دوی په وروسته کي چي کله تغيرات رامنځ ته سول، د اصلي مقصد لپاره د مجاهدې او رياضت اړيتا پيدا سوه. په هر صورت په دا وروسته وختونو کي حالاتو ته په کتو سره رياضت او مجاهدې د سنت يت حکم پيدا کړ. دتصوف حکم دسنت دی. د تصوف د سنت د حکم انکار کول بده خبره ده. [87]

---

[87] - فتاواي محموديه : ٤ جلد، ٤١٥ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فقهي له کتابونو څخه دا معلومیږي چي د تصوف حکم د علم ظاهري په ډول دی. یعني هر حکم چي د علم ظاهري و دی. هغه حکم د علم تصوف هم دی. لکه څنګه چي العلامة ابن عابدین وایي:

(**الطریقة سلوک ، طریق الشرعیة.**[88]

امام رباني مجد دالف ثاني رحمه الله وایي:

(**ظاهر را بظاهر شریعت و باطن را بباطن شریعت که عبارت از حقیقت است**).[89]

---

[88] - رد المختار المقدمة ۱ جلد: ٦٠ مخ.

[89] - مکتوبات مکتوب ۷۳ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصوف د امت د مشاهرو په اند.

شیخ ابو طالب مکي رحمه الله د تصوف اړوند وايي:

(هماعلمان اصليان لاستغنياحدهما عن الاخر بمنزلة الاسلام والا يمان مرتبط كل منما بالاخر كالجسم و القلب لاينفك احدهما من صاحبه)

ژباړه: يعني: دواړه علمونه (علم فقه، علم تصوف) يو له بله مستعني او بې پروا نه دي. د اسلام او ايمان په منزله دي. هر يو له بل سره تړلي دي لکه بدن او زړه په هغوی کي يو له بل څخه نه سي جلا کېدای.

شیخ الاسلام زکریا انصاري رحمه الله د تصوف په اړه وايي:

(الشريعة ظاهري الحقيقة والحقيقة باطن الشريعة و هما متلازمتان لا يتم احدهما الابالاخر)

شریعت د حقیقت ظاهر دی او حقیقت د شریعت باطن دی یو له بله لازم او ملزوم دي له يوه پرته بل تکميل کېدلای نه سي.

امام مالک بن انس رحمه الله وايي:

(من تفقه ولم يتصوف فقد تفسق و من تصوف ولم يتفقه فقه تزندق ومن جمع بينما فقد تحقق)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: چاکه د فقه علم حاصل کړ، دتصوف علم يې حاصل نه کړ، هغه فسق وکړ. او که چا د تصوف علم تر لاسه کړ مګر فقه علم يې حاصل نه کړ، هغه زندق دی.چاکه دواړه علمه سره يو ځای کړل هغه محقق دی .

علامه شامي رحمه الله بيا په دې اړه وايي:

(**الطريقة و الشريعة متلازمان**)

ژباړه: طريقت او شريعت سره لازم او ملزوم دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصوف څه شی دی .

حضرت جنید بغدادي رحمه الله وايي:

(تصوف دادی چي ته له خلکو مخ واړوې او د الله تعالی سره تعلق و نسې.

حضرت ممنون رحمه الله وايي:

تصوف دادی چي ته ځان داسي و بولې چي، زه د هيڅ شي خاوند نه يم او نه کوم شی زما مالک دی. يوازي الله تعالی د هرشي مالک دی او هم زما مالک دی.

حضرت ابو محمد جريري رحمه الله وايي:

تصوف ويل کيږي د هر ډول ښو اخلاقو مندلو ته او له هررنګه بدو اخلاقو څخه ځان ساتلو ته.

حضرت عمرو بن عثمان مکي رحمه الله وايي:

تصوف دادی چي، بنده هره لحظه په داسي کار اخته وي چي له هغی لحظې سره موافق وي.

حضرت محمد بن علي بن الحسين بن علي رحمه الله وايي:

تصوف د ښو اخلاقو دوهم نوم دی، که په تاکي ښه اخلاق ډېر وي، نو پوه سه چي په تاکي تصوف ډېر دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت مرتعش رحمه الله وايي:

تصوف د غوره اخلاقو مجموعه ده.

حضرت ابو علي قزويني رحمه الله وايي:

تصوف داسي اخلاقو ته ويل کيږي په کمو چي الله تعالی جل جلاله خوښ او راضي کيږي
.

حضرت ابوالحسن نوري رحمه الله وايي:

تصوف د يو علم فن نوم نه دی، بلکي د اخلاقو د مجموعې نوم دی.

حضرت احمد خضرويه رحمه الله وايي:

د باطن پاکوالی د کرغېړنو اخلاقو څخه او د باطن په ښه اخلاقو د ښايسته کولو نوم تصوف دی.

حضرت اوبو حفص نشاپوري رحمه الله وايي:

تصوف اداب دي. د هروخت ادب، د هر ځای ادب، د هرحال ادب.

حضرت معروف کرخي رحمه الله وايي:

تصوف د هرڅه د حقيقت پېژندل دي او څه چي د خلکو په لاس کي دي، له هغوی څخه د نا هيلي کېدو نوم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت ابو حمزة بغدادي رحمه الله وایي:

ښه اختیار ول. د ښو اخلاقو او کارو حکم ورکول او له ناپوهانو څخه مخ اړولو ته تصوف ویل کیږي.

حضرت خواجه بهاوالدین نقشبندي رحمه الله وایي:

تصوف دادی چي اجمالي معامله تفصیلي سي، استدلالي معامله کشفي سي.

حضرت مجد الف ثاني رحمه الله وایي:

په اخلاص سره په شریعت عمل کول تصوف دی.

حکیم امت حضرت اشرف علي تهانوي رحمه الله وایي:

تصوف د محوه کولو نوم دی.

حضرت مولانا زکریا رحمه الله وایي:

د تصوف شروع د (**انما الاعمال بالنیات**) څخه ده او پای یې (**ان تعبد الله کانک تراه**)

ژباړه: د تصوف شروع د دې څخه ده چي اعمال په نیت سره دي. اخر و دې نتیجې ته ورسیږي چي، الله تعالی جل جلاله عبادت په داسي ډول سره وکړي لکه: ته چي الله تعالی وینې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت مولانا احمد علي لاهوري رحمه الله وايي:

تصوف دادی چي د الله تعالی په عبادت او د نبي عليه السلام په اطاعت او د الله جل جلاله د مخلوق په خدمت سره راضي کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرشد ته اړتیا:

په هره زمانه او هر وخت کي الله تعالی ﷻ د بشریت دلاز ښوونی لپاره کتاب الله او خپل دوستان چي د کتاب الله د هدایاتو تر نورو رسول کوي را استولي دي.

کله کله خو داسي هم سوي دي چي، الله تعالی ﷻ نوی پیغمبر را استولی دی مګر نوی کتاب یې ورکړی نه وي مګر داسي نه دي سوي چي کتاب یې را استولی وي مګر نبي یې نه وي را استولی.

دا رجال الله، تل دا خبره څرګنده وي چي، الله تعالی ﷻ پر یو قوم عذاب نه دی نازل کړی مګر دا چي د دلیل د پوره کولو لپاره یې نبي رالېږلی دی. الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾(15)[90]

ژباړه:(موږ عذاب ورکړی نه دی تر څو مو کوم رسول ور لېږلی نه وي.)

دا ددې لپاره چي هر انسان ته د خپل ځان د تربیې او روزني لپاره روزنکی او تزکیې لپاره مزکی اړین دی.

لاندې په دې اړوند دلائل راوړم چي د هغوی په رڼا کي دا څرګنده سي چي په هر وخت کي مرشد ته اړتیا سته او بېله مرشده د الله تعالی ﷻ رضا او خوښي که څه

[90] - سوره بني اسرائل : ۱۵ آیهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم د ځینو کسانو او خواصو لپاره ممکن ده مګر د عامو انسانانو لپاره حتمي خبره ده چي ستونځ منه به وي چي بېله مرشده دي لار پيدا کړي ځکه چي، د دوينا ټول امر په خپله هيڅ ځوک نه سي کولای تر ځو يو ځوک يې ورته ونښيي او بيا خپله لاره ووهي. په دې اړه الله تعالی ﷻ فرمايي:

(وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ) [91]

په جلالين کي د دغه ايت شريف تفسير داسي کوي.

(**واتبع سبيل** (**طريق**) **من اناب** (**رجع**) **ای بالطاعة**) [92]

ژباړه:تاسو تلې وکړی په هغه لاره چي، هغه لاره د عبادت او فرمانبرداری ده.

تفسير عثماني بيا د دغه ايت شريف مطلب داسي بيانوي. د پېغمبرانو او مخلصو بندګانو په لاره ځئ.[93]

په مواهب الرحمن کي بيا داسي وايي:

(ته د داسي چا په لاره ځه چي په ټوله بدن زما لورته متوجه وي. هغه لومړی پېغمبران دي او وروسته د هغه د امت صالح کسان دي.

الله تعالی ﷻ بل ځای فرمايي:

---

[91] - سورة القمان : ١٥ مخ.
[92]- جلالين : ٣٤٧ مخ.
[93]- تفسير عثماني: ٥٤٨ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (35)﴾ [94]

ژباړه: اې مؤمنانو له الله تعالی ﷻ څخه و بېرېږئ او د هغه په لور وسیله ولټوئ او په لاره کې جهاد وکړئ تر څو ستاسو خلاصون او کامیابي په برخه سي. د دغه ایت په تفسر کې علامه ابن کثیر رحمه الله داسي وایي:

﴿ وابتغو اليهالو سيلة ﴾ الوسيلة هي التي يتوصل بهاالي تحصيل المقصود ﴾ [95]

ژباړه: یعني وسیله هغه ده چي وصل کېدل او حاصل کېدل د مقصود په راځي.

په جلالین شریف کې بیا داسي وایي:

﴿ ما يقربكم اليه من طاعته ﴾ [96]

د تفسیر د پوهانو خبره ده چي، له وسیلې څخه مراد مرشد ﴿لاربنود ﴾ دی چي، هغه لاربنود چي، الله تعالی ﷻ د قرب او انسانانو د اصلاح لپاره یو ښه سبب جوړېږي. اوله جاهدو في سبيله، نه مراد د نفس سره مجاهده کول په ﴿ تصوف کې شغل ﴾ ته اشاره ده.

په یوه بل حدیث شریف کې راځي:

﴿ المجاهد من جاهد نفسهٔ في طاعة الله ﴾

---

[94]- المائده : ۳۵ مخ.
[95]- تفسیر ابن کثیر : ٥٤ مخ.
[96]- جلالین : ۹۹ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: یعني، مجاهد هغه څوک دی چي له خپل نفس سره د الله تعالی په اطاعت سره جهاد وکړي.

حضرت مولانا خواجه غلام حبیب رحمه الله د دغه ایات شریف اړوند وایي:

له اسمانه باران څوک را وروي؟ الله تعالی جل جلاله مګر وریځ یې وسیله ده. اولاد څوک ورکوي؟ الله تعالی جل جلاله مګر مور او پلار یې وسیله ده. د انسانانو په زړو کي انوار څوک اچوي؟ الله تعالی جل جلاله مګر پیر، مرشد او لار ښود ورته وسیله ده په هم دې خاطر الله تعالی فرمایي:

د هغه په لور وسیله و غواړئ.

همدارنګه الله تعالی جل جلاله فرمایي:

﴿یَا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَکُونُوا مَعَ الصَّادِقِینَ﴾ [97]

ژباړه: اې ایمان والاوو، د الله تعالی جل جلاله څخه و بیرېږئ او د صالحینو سره سئ.

علامة ابن کثیر رحمه الله د دغه ایات شریف په تفسیر کي وایي:

(**قال الضحاک هم ابوبکر، عمر و اصحابهما**) [98]

[97]- التوبة : ۱۱۹ مخ
[98] - ابن کثیر مخ ۴۰۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: يعني،صادقين نه مراد ابوبکر رضي الله عنه او عمر رضي الله عنه دي. دا خبر باید په یاد ولرو چي د څلورو طريقو سلسله د حضرت علي رضي الله عنه او د حضرت ابوبکر رضي الله عنه په واسطه سره یو ځای کیږي او مفتي محمد شفيع رحمه الله په دې اړوند وايي:

دلته په قرآن کريم کي د علماوو او صحابه کرامو په ځای د صادقين لفظ غوره سوی دی. دعالم او صالح پېژندنه يې کړې ده چي، صالح يوازي هغه څوک کېدلای سي چي ظاهر او باطن يې يو ډول وي. نيت او اراده يې سمه وي، عمل يې هم سم وي.[99]

که چيري موږ د مفسرينو ويناو ته وګورو دا به راته څرګنده سي چي په نن وخت کي مصداق د صادقينو يوازي يوازي هم دغه مشائخ کرام دي.

الله تعالی جل جلاله فرمايي:

﴿أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾

د دغه ايات شريف په تفسير کي علامة امام رازي رحمه الله وايي:

(لم يكتف عليه (اهدنا الصراط المستقيم) بل قال صراط الذين انعمت عليهم و هذا يدل على ان المريد لاسبيل له الى الوصول الى مقامات الهداية المكاشفة الا اذا اقتدي بشيخ يهديه الي سواء السبيل و يجنبه عن مواقع الاغا لط والاضاصيل و ذلك لان النقض غالب عن الخلق و عقولهم غير وافية.

[99] - معارف القرآن :

(c) ketabton.com: The Digital Library

بادراک الحق و تميز الصواب عن الغلط فلابد من کامل ي قتدی به الناقص حتی يتقوی عقل ذالک الناقص بزور عقل الی مدارج السعادات و معارج الکمالات. [100]

ژباړه: يعني الله تعالی ﷻ يوازي د (اهدنا صراط المستقيم) د جملې په ويلو سره بسنه و نه کړه، بلکي (صراط الذين انعمت عليهم) يې هم وويل:

دا په دې باندي دلالت کوي چي د مريد لپاره د هدايت او مکاشفې مقاماتو ته د رسېدلو لپاره له دې څخه بله لاره نسته بېله دې چي د يو شېخ کامل او لارښود پسي اقتدا و کړي. هغه چي په همدې سمه لاره ځي . او له ګمراهۍ او غلطۍ څخه ځانونه وساتي. دا له دې خاطره اړينه ده چي، په ډېرو خلکو کي نيمګړتيا غالبه وي، د دوی عقلونه او ذهنونه حق ته د رسېدلو په لاره کي د سم او ناسم تو پير نسي کولای. نو د داسي يو کامل کس اقتدا ضروري ده چي د نيمګړي او ناقص لارښوونه وکړي تر څو هم د دوی ناقص عقل د کامل له نور څخه قوت تر لاسه کړي.

په داسي ډول نو ناقص (انسان) د نېک مرغيو درجو او کمالاتو ته د رسېدلو په زينو تېرېدلای سي، نو د مرشد او مربي د ضروت لپاره دا دليل د حجت د پوره والي درجه لري.

که موږ د انسان و ژوند او طبعيت ته و ګورو، دا راته معلومېږي چي، انسان په هروخت کي يو مربي او مرشد ته اړتيا لري ځکه چي، انسان اکثره وخت يو عمل

---

[100] - تفسير الرازي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي مګر دی په دې نه پوهيږي چي زما اعمال د شريعت موافق دي او کنه؟ دغه هغه وخت څرګنديږي چي کله يې يو څوک ورته په ګوته کړي چي، دا سم او صحيح دي او دا بد دي. مثلاً: يو شاګرد د امتحان پارچه حل کوي، شاګرد د هر سوال جواب لاندي يو څه کاږي، هغه که صحيح وي او که غلط مګر کله چي پارچه د استاذ لاس ته ورسيږي، نو استاذ يې غلطۍ ورته په ګوته کوي چي، دا ځواب صحيح دی او دا غلط دی.

همداسي پير کامل او لارښود هم دغسي دی. د ناقص انسان اعمال ورته په ګوته کوي چي داسي کول کبر، ريا ، بخل دی او داسي کول بيا اخلاص، عجز او سخاده. په هر صورت مرشد ته ضروت سته.

سينه خواهم شـــرحه شرحه ازفراق

تا بــــــګويم شـــرح درد اشتياق

هرکسي کو دور ماند از اصل خويش

باز جويد روزګـــــار وصل خويش

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلامي دورې د مشهورو علماء کرامو د سلوکو استادان:

د حسن بصري رحمه الله د طريقت استاذ حضرت علي کرمه الله وجههُ دی، حسن بصري رحمه الله د اتلس تنو بدري صحابه کرامو څخه علم ظاهر حاصل کړی دی او علم باطني يې له حضرت علي رضي الله عنه څخه حاصل کړی دی.

د سفيان ثوري رحمه الله د طريقت استاذ ابوهاشم الصوفي رحمه الله دی. سفيان ثوري رحمه الله وايي: که چيري ابوهاشم الصوفي رحمه الله نه وای. نوزه به د رياکارۍ په باريکو خبرو پوه سوی نه وای.

د امام ابوحنيفه رحمه الله د طريقت استاذ امام جعفر صادق رحمه الله دی.

د امام شافعي رحمه الله د طريقت استاذ امام محمد بن حسن الشيباني رحمه الله نه فيض او برکت حاصل کړی دی. امام شافعي رحمه الله وايي: ما د صوفي کرامو رحمه الله مجلس غوره کړی دی، د هغوی دوو خبرو راته ډېره ګټه وکړه.

۱ - يوه دا چي: وخت يوه توره ده که ته هغه غوڅه نه کړې، هغه به تا غوڅ کړي.

۲ - دوهم دا، که: تا خپل نفس په حق کي مشغول نه کړ، نو هغه به تا په باطل کي اخته کړي.

د امام احمد بن حنبل رحمه الله د وخت صوفي بشير حافي رحمه الله وو. امام احمد بن حنبل رحمه الله هم دغه صوفي مجلس ته ورغلی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له امام احمد بن حنبل رحمه الله څخه شاګردانو پوښتنه وکړه. محترم استاذه! تاسو دوخت ښه عالم یاست او تاسو د هغه چا حضورته ورځئ چي، هغه علم نه لري؟

امام احمد بن حنبل رحمه الله په ځواب کي ورته وویل: زه په کتاب الله عالم یم او هغه یعني بشیر حافي رحمه الله عالم باالله دی او عالم باالله ته په عالم باالکتاب فضلیت حاصل وي.

د امام غزالي رحمه الله د طریقت استاذ او د علم ظاهري استاذ ، خواجه ابو علي فارمدي رحمه الله دی. ابوعلي فارمدي رحمه الله د نقشبندیه په سلسله کي خورا شهرت لري.

امام رازي رحمه الله له نجم الدین کبدي رحمه الله څخه د سلوک په اړخ کي فیض او برکت حاصل کړی و.

مولانا جلال الدین بلخي رحمه الله د سلوک په برخه کي د شمس تبریزي رحمه الله مخلص او مرید و.

د مولانا عبدالرحمان جامي رحمه الله د طریقت او سلوک استاذ حضرت عبید الله احرار سمر قندي رحمه الله و.

د علامه سید محمد شریف جرجاني رحمه الله د طریقت استاذ خواجه علاوالدین عطار رحمه الله و.جرجاني رحمه الله وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

(والله ماعرفت الحق سبحانه و تعالی مالم اصل في خدمة العطار)

د شيخ عبد الحق محدث دهلوي رحمه الله په نقشبنديه طريقه کي تعلق له خواجه باقي بالله رحمه الله سره و.

قاضي ثناء الله پاني پتي رحمه الله د طريقت استاذ شيخ مرزا مظهر جان جانان رحمه الله دی. په هم دې خاطر قاضي صاحب دخپل کتاب نوم تفسير مظهري ايښی دی.

حضرت مولانا شاه ولي الله محدث دهلوي رحمه الله په ماشومتوب (۱۵) کلنۍ کي له خپل پلار سره بيعت کړی و.

د مولانا محمد قاسم رحمه الله د طريقت او سلوک استاد حاجي امدادالله مهاجر مکي رحمه الله و.

د مولانا رشيد احمد ګنګوهي رحمه الله فيض او برکات له حاجي امدادالله مهاجر مکي رحمه الله څخه و.

همداسي ډېر علماء کرام سته چي د يو پېر کامل په سيوري کي يې روحاني ژوند کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کامل شېخ علامې

کامل شېخ په ظاهر کې د عامو انسانانو په څېر وي مګر په باطن کې له عامو انسانانو څخه ډېر توپیر لري لکه: خوړې او تروې اوبه، په ښکاره صورت کې یو ډول دي مګر د ننه یې خوند بېل وي.

نېک او بد یا فاسقان انسانان هم په ښکاره یو ډول وي او کوم توپیر په ظاهر کې نه لري مګر په باطن کې په یوه کې شهوت پیدا کېږي او په بل کې د الله تعالی ﷻ د عبادت کولو قوت.

لکه څرنګه چې په ظاهري ډول مرشد (پیر) د عامو انسانانو څخه توپیر نه لري. په همدې ډول علماء کرامو د ظاهري کامل مرشد د معرفت لپاره دغه لاندې علامې اېښي دي. که چیري په یو شخص کې دغه علامې موجودې وي هغه پیر کامل بللای سو.

په فتاوایي عزیزي کې د مرشد یا کامل پیر لپاره دغه پنځه علامې اېښي دي.

مرید شدن ازان کس درست است که دران پنج شرط متحقق باشد.

شرط اول: علم کتاب او سنت رسول الله داشته باشد. خواه خوانده باشد، خواه از عالم یاد داشته باشد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرط دوهم: انکه موصوف بعدالت و تقوی باشد و اجتناب از کبائر و عدم اصرار صغائر نماید.

شرط سوم: انکه بې رغبت از دنیا و راغب در آخرت باشد، و برطاعات مؤکده و اذکار منقوله که در حدیث صحیحه آمده اند مداومت نماید.

شرط چارم: امر مروف و نهي از منکر کرده باشد.

شرط پنځم: انکه از مشایخ این امر گرفته باشد و صحبت معتد ب ه ا ایشان نموده باشد، پس هرگاه این شروط درشخص متحقق شوند مرید شدن ازان درست است.[101]

علامه ابن عربي رحمه الله د مرشد کامل لپاره درې صفتونه لیکي.

۱ دین به یې د انبیاو وي.

۲تدبیر به یې د طبیبانو وي.

۳ سیاست به یې د پاچهانو وي.

په فتاوای محمودیه کې د پورته شرطونو سربېره یو بل شرط هم ایږدي، هغه دا چې، په مریدانو (سالکانو) کې به ورځ تر بلې بهتري او اصلاح راځي.[102]

---

[101]- فتاوای عزیزي : ۱ جلد ، ۱۰٤ مخ.
[102] - فتاوای محمودیه : ٤ جلد، ۳٥۲ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که کوم سالک د دې شروطو او اوصافو لرونکی پیر کامل و مومي نو ښه خبره ورته داده چې هغه دې د ځال لپاره ښه لاز ښود و بولي. ژر دې لمن ونسي او د هغه صحبت دی د ځان لپاره غمنت وبولي.

هر کرا جامه زعشقي چاک شد

او ز حرص و عیب کلي پاک شد

شاد باش اې عشق خوش سودایي ما

اې طبیب جمله علتها ئي ما

اې دوائي نخوت و ناموس ما

اې افلاطون و جالینوس ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سالک لپاره اداب.

ازخدا جویم توفیق ادب
بي ادب محروم ماند از فضل رب
بي ادب تنها نه خود ارداشت بد
بلکي آتش در همه آفاق زد

ادب، ادب دی. هر انسان په ادب سره تر یوه منزله رسېدلای سي، هغه که د نیاوي وي او که آخر وي وي. د ادب لحاظ او مراعات د هر مسلمان لپاره لاژمي خبره ده، په ځانګړي ډول د سالک لپاره خو لا اړینه خبره ده.

ابو حفص نیشاپوري رحمه الله وايي. (**التصوف کله ادب**) تصوف ټوله ادب دی.سالک چي څومره د ادابو خاطر وساتي، هومره ژر ترقي کوي. که سالک د ادابو لحاظ پرېږدي خوا که دی له خپل مرشد سره وي او که له بله چا سره وي، په دې باور سه چي دغه سالک له باطني نعمتونو بې برخي سو.

زه دلته د سالک لپاره یو څو اداب را نقلوم. کوم اداب چي خواجه عبدالمالک صدیقي رحمه الله ویلي دي. د ده پر ادابو به زه یو څه اداب نور هم زیات کړم چي ما د خپلو استاذانو څخه اورېدلي دي.او یامي د تصوفو په کتابونو کي لیدلي دي.

۱ د پیر ظاهري حیثیت، قومیت، هشمت، شوکت، کسب او نور څه ته مه ګوره. هغه حقیر او کم مه ګڼه، بلکي هغه احسان او نعمت ته وګوره چي الله تعالی جل جلاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ورکړی دی. هغه د الله تعالی ﷻ د معرفت وسیله ګڼه، په صدق او یقین سره یې له صحبت څخه فیض او برکت واخله.

۲ خپل شېخ د خپل ځان لپاره تر ټولو انفع یعني (خېرو روسوونکی) و بوله او دا باور ولره چي، زما د باطن اصلاح او د معرفت د حصول مطلب له دې شېخ څخه په اسان حاصلیږي. که بل لوري ته توجه وکړم نو له فیض او برکت څخه بې برخي کیږم.

۳ هر ډول چي وي سالک به د مرشد مطیع او امر منونکی وي ځکه؛ د مرشد سره له عقیدې او مینې پرته د فیض او برکت دورازه نه پرانستله کیږي. د مینې او محبت غوښتنه اطاعت او خدمت دی.

۴ له خپل وس سره سم په ځان او مال د خپل مرشد خدمت کول او ورباندي احسان نه بلل، بلکي د شېخ احسان دی پرځان بولي چي ده ته یې د خدمت کولو د شرف اجازه ورکړې ده. د خدمت په مقابل کي دی له شېخ څخه هیڅ ډول طمع او غوښتنه نه لري. څومره خدمت چي یې کوي د الله تعالی لپاره او په اخلاص دې یې کوي تر څو د ایمان په کمال ورسیږي او له دې نعمته برخمن سي.

۵ د مرشد امر سم د ستي منل، د هغه د فعل اقتداء دي د هغه له اجازې پرته نه کوي. ځکه؛ هغه کله کله د خپل حال اومقام په غوښتنه یو کار کوي، هغه بیا مرید ته د استعداد نه لرلو له امله زیان من ثابتیږي خو د قول متابعت دي کوي. تر څو یې له مرشد سره مینه او مناسبت پیدا سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶ د مرشد په حضور کي په ټول بدن سره هغه ته متوجه کېدل باید وسي تر هغو چي، له فرض او سنت پرته نوافل یا نوري وظیفې د هغه له اجازې و نه سي. باید د هغه صحبت غنیمت و ګڼي تر څو د شېخ د شفقت نظر حاصل کړي. د هغه له باطني فیض څخه برخه حاصله کړي. د نقشبندیه طریقې مشائخ وایي: د شېخ په موجودیت کي د قلبې وقوف پرځای قلبي رابطه ډېره ګټوره ده.

۷ له شېخ سره په ادب، عاجزۍ او ټیټ خوله کښېناتل د هغه غوره وېناوي په غور سره اورېدل. د مرشد په مجلس کي باید سالک و دېخوا اې خوا ته و نه ګوري. د هغه له اجازې پرته خبري نه کول، د اړتیا پرمهال لنډې خبري کول او په توجه سره جواب ته انتظار کول، نرمي خبري کول او خپل اواز د مرشد تر اواز نه لوړول، داسي نوري خبر باید د مرشد په مخ کي و نه سي چي، په هغه سره مرشد په خفه کېږي.

۸ د مرشد په مجلس کي خپل ځان ممتاز نه ښوول، ځان حقیر، اړ، تږی او غوښتونکی ثرګندول.

۹ د مرشد د ناستي په ځای نه کښېناستل او د هغه پر مصله پښه نه ایښودل.

۱۰ له اجازې پرته د هغه په وړاندي خوراک نه کول او به نه څښل او داسي کولو لپاره د مرشد لوښی نه کارول، د مرشد د اوداسه پر ځای اودس نه کول. هغه اداب چي د مرشد په وړاندي مراعتېږي، هغه دي په غیاب کي هم مراعات سي ترڅو یې اخلاص په برخه سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱ چیري چي مرشد ناست وي، هغه لورته دي پښې نه غځوي. هغه لوري ته دي ناړې نه توکي که څه هم هغه حاضر نه وي.

۱۲ د مرشد په سیوري دي قدم نږدي. که شونې وي داسي ځای دي نه دریږي چي د سالک سیورى د مرشد پر سیوري یاجامو ولویږي.

۱۳ تر مرشد دي وړاندي نه ځي. وروسته تلل دي شرم نه بولي. د ځان لپاره دې نېکمرغي وبولي او که په مخ کي خطره وي. بیا که مرشد وروسته او سالک مخکي روان وي پروا نه لري.

۱۴ که مرشد ولاړ وي، سالک دي هم ولاړ وي او کله چي مرشد کښېني سالک دي هم کښېني.

۱۵ له شېخ سره مخامخ او یا د شېخ په غیاب کي یو ډول اسېدل، ظاهر او باطن یو ډول درلودل، یعني د ژبي او زړه تر منځ توپیر ،نه وي.

۱۶ د مرشد ټولي وینا وي، کره وړه ربښتیني بلل، نیوکه نه کول، شک او شبه نه درلودل، که په کومه خبره ونه پوهیږي نو د موسی علیه‌السلام او خضر علیه‌السلام قیصه دي ور یاد کړي.

۱۷ د شېخ په درد او منت کولو نه خفه کېدل او ورباندي نه بدګمانه کېدل، د شېخ منت د موريد لپاره صیقل کولو کار ورکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۸ که د مورید په زړه کي یوه شبهه وي په ښه ډول دي پوښتنه وکړي. که په ځواب د شېخ د مورید شبهه حل نه سوه، دا د مورید د فکر د کموالي نښه ده نه د مرشد. که مرشد د شبهې ځواب ور نه کړ باید پوښتونکی او نور کسان په دې ټکي پوهـ سي چي مورید د دغه شبهې د ځواب اورېدلو استعداد نه لري.

۱۹ د شېخ سره د مناظرې صورت مه جوړه وئ. د مرشد خبري مه رده وی. که څه هم حق د مورید په لور وي خو دا باور ولري چي د شېخ خطا زما تر سم کار ښه ده.

۲۰ د شېخ په وړاندي عبث خبري نه کول او د یوه مسلمان ورور له غیبت کولو څخه ځان ساتنه سم کار او عمل دی.

۲۱ د مرشد له خپلوانو او دوستانو سره محبت کول، د هغه د دوستانو خپلوانو او طالبانو مراعات کول، په هغوی پسي له بدو ویلو او مخالفت څخه یې ځان ستاتنه ستر ادب دی او باید دا ادبیات پر ځای کړل سي.

۲۲ خپل باطني حال (که ښه وي او که بد) خپل مرشد ته وایاست ځکه مرشد یو روحاني طبیب دی. تر اطلاع وروسته اصلاح کوي. د مرشد په کشف اعتماد وسي او چوپتیا غوره شې ده.

۲۳ که په خوب کي څه شي ولیدل سي هغه دي مرشد ته وویل سي. که یې کوم تعبیر په ذهن کي راغلی وي هغه دي هم بیان کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۴ د کوم ورد او وظیفې چې مرشد تعلیم وکړي، هغه خپل عادت کول له هغه نه پرته نور پرېږدي. که هغه یې له خپل لوري شروع کړی وي یا بل چا ورته ښوولی وي مګر مسنون اعمال له دې څخه مستثنې او وتلي دي.

۲۵ له شېخ سره کښېنستل او بیا په وظیفه مشغولېدل په کار نه دي. که د څه شي د لوستلو ورته لازم و له هغه دي پټ کښېني او ودې لولي.

۲۶ کوم باطني فیض او برکت چې ورته رسیږي، هغه دي د مرشد په طفیل وګڼي. که څه هم په خوب یا مراقبه کي ووینې چې، د بل شېخ ورته فیض رسیږي دا فکر دي وکړي چې، زما د شېخ کومه لطیفه د دې شېخ په صورته ظاهره سوې ده.

۲۷ خپل د مرشد خبري او وینا وي د هغو خلکو سره وکړي چې، هغه په پوهیږي، که په دې پوه سواست چې عام خلک نه په پوهیږي بیا دي یې نه کوي.

۲۸ که کومه مرتبه یا منصب ورته و بخښل سي، د الله تعالی ﷻ د رضا لپاره دي و مني. په زړه کي دي کوم د دنیا خیال نه کوي.

۲۹ د خپل مرشد له اجازې پرته بل شېخ ته د بیعت لپاره مراجع نه کول. تر څو د نېکمرغۍ شتمني ترلاسه سي.

۳۰ کله چې مرشد وفات سي، هغه ته د مغفرت دعا کول، تر څو ور سره تعلق پاته سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۱ په کومه علاقه کې چې مرشد او سېدی د هغه ځای سره محبت ساتل په کار دی چې دا هم یو ډول اثر پیدا کوي.

۳۲ د مرشد د وفات وروسته هم د مرشد د خپلوانو سره پالل،

۳۳ که د مرشد نه داسې عمل ولیدل سي چې، هغه د شریعت خلاف وي په هغه کي تامل کول، تر څو عقیده دي پر حال پاته سي.

۳۴ خپل مرشد تر نورو شېخانو غوره بلل. تر څو محبت دي وره سره ډېر سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله طريقه نقشبنديه شريف......................................

دغه متن دوه مقصده لري يا مشتمل په دوو مقصدونو دی.

اول: د نقشبند د کلمې وضاحت.

دوهم: د نقشبنديه د طريقې د موسس احوال.

د لومړي خبري اړوند بايد دا ووايو چې، دا کلمه نقشبندي ده او که نقشبند ده. ډېر خلکد دغي کلمې په هکله پوښتنه کوي، دا نوم (نقشبند) دی، نه نقشبندي. دا يوه فارسي کلمه ده چي، معنې يې انځور ليکونکی دی لکه: د انځور ګر په شان او په ډبرو کي يوڅه نقش جوړ کړي. د نقش کلمه عربي کلمه ده.

(**العلم في الصغر كالنقش في الحجر**)

داسي هم ويل سوي دي چي د شېخ بهاوالدين رحمه الله نيکونه انځور ګران وو مګر دا خبره صحيح نه ده. که دا خبره صحيح وای، نو د شېخ بهاوالدين رحمه الله نوم به نقشبندي وای نه نقشبند او خپله شېخ بهاوالدين نقشبند رحمه الله په ټوله ژوند کي پرته له صوفيانه ژوند څخه نور سلوک نه درلوی، نو په دې توګه دا نتيجه په لاس راځي چي، د نقشبند کلمه معنوي اړخ لري، يعني شېخ بهاوالدين رحمه الله د زړونو انځور ګر و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځيني کسان وايي: نقشبند په بخارا کي د يوه کلي نوم دی او شيخ بهاوالدين رحمه الله د هغه کلي اوسېدونکي خو دا خبره هم ناسمه ده ځکه؛ په دغه نامه په بخارا کي کوم کلی نسته او د شيخ بهاوالدين رحمه الله د ژوند د اوسېدو ځايونه ټوله روښانه دي.

داسي روايت هم سته چي، شاه نقشبند صاحب رحمه الله د خپل پلار په شان د کېمخا ټوکران اوبدل او پر هغوی باندي د نقشبند (ګل) جوړه ولو په وجه د کسب د نسبت له کبله نقشبند بلل سوی دی او دا چي ده په خپل کسب کي ډېر مهارت درلود ، نو په دې خاطر په شاه نقشبند سره مشهور سو.

په اصل کي شاه نقشبند صاحب رحمه الله د زړه نقاش و او کلمه د نقش هم معنوي اړخ لري، هغه دا چي، شاه نقشبند صاحب رحمه الله هم پر خپل زړه او هم د خپلو مريدانو په زړونو باندي د الله جل جلاله نوم مبارک نقش کړی و.

دوهم مقصد:

(د حضرت بهاوالدين شاه نقشبند صاحب رحمه الله ژوند ته لنډه کتنه)

شيخ بهاوالدين محمد ، د محمد ، هغه د محمد زوی په شاه نقشبند سره مشهور او لقب يې محمد بخاري دی چي په **۷۱۷** هـ کي د محرم الحرام په مياشت کي پيدا سوی دی.

شيخ بهاولدين نقشبند رحمه الله د خواجه محمد بابا السماسي رحمه الله مورید و. شيخ خواجه محمد بابا السماسي رحمه الله د خواجګانو د طريقې شيخ و او بابا

(c) ketabton.com: The Digital Library

السماسي رحمه الله په ۷۵۵ هـ کي وفات سوی دی دا چي د پيدا يښت سنه يې نه ده راته معلومه نو ماهم دلته نه راوړه.

يو وخت خواجه شيخ السماسي بابا رحمه الله د شيخ بهاوالدين نقشبندي رحمه الله دي کلي ته ولاړ. په دې وخت کي، شيخ بهاوالدين نقشبند رحمه الله د (۳) درو ورځو و. د دهٔ نيکه مبارک خپل دغه لمسی د شيخ خواجه محمد السماسي رحمه الله و حضورته يووړ. شيخ بابا السماسي رحمه الله د شيخ بهاوالدين نقشبند رحمه الله په ليدلو ډېر خوشاله سو

شيخ بابا السماسي رحمه الله په دې وخت کي دا وويل: دغه ماشوم ما خپل ځوی وبلی او خپلو موريدانو ته يې زېری ورکړ. دغه ماشوم به په راتلونکي کي د خپل وخت لارښود وي.

د شيخ بهاوالدين رحمه الله پلار دا غوښتل چي زوی يې صوفيانه روزنه تر لاسه کړي. په هم دې خاطر چي کله شيخ بهاوالدين نقشبند رحمه الله د اتلسو کالو سو، واده يې ورته وکړ. په هم دغه کال يې د وخت د لوی عارف شيخ خواجه محمد بابا السماسي رحمه الله خدمت او له هغه څخه د طريقت د بيعت په خاطر سماس ته بوتلی او د شيخ السماسي رحمه الله تر وفات وروسته په ۷۵۵ هـ کال کي يې نيکه مبارک له ځان سره کړ، تر څو يو داسي صالح لارښود و مومي چي شيخ بها والدين نقشبند رحمه الله ښه و روزلای سي. د همدې مقصد لپاره سمر قند ته ولاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سمر قند کي د شېخ امیر کلال رحمه الله په حضور کي حاضر سو. شېخ امیر کلال رحمه الله د شېخ محمد السماسي رحمه الله خلیفه و. شېخ بهاوالدین نقشبند رحمه الله د شېخ امیر کلال رحمه الله سره بیعت وکړ.

امیر کلال رحمه الله ورته وویل: ما ته حضرت شېخ خواجه محمد بابا السماسي رحمه الله د بهاوالدین رحمه الله په هکله وصیت کړی دی او راته ویلي یې دي چي، زما د زوي بهاوالدین رحمه الله په روزنه او له هغه سره په شفقت او مهربانۍ کي له هیڅ ډول زیار څخه ډډه و نه کړې، نو ځکه یې د شېخ بهاوالدین نقشبند رحمه الله. شېخ امیر کلال رحمه الله به وړاندي په صوفیانه ذکر او فکر او سلوک او د زړه په صوفیانه روزنه او د نفس په تزکیه شروع وکړه.

د شېخ بهاوالدین نقشبند رحمه الله استعداد ډېر اوچت و. ده به د یو کال مزل په میاشت او د میاشت مزل په هفته او د هفتې مزل په ورځ او د ورځي مزل په ساعت کي کاوه.

یوه ورځ شېخ امیر کلال رحمه الله خپل مریدان راټول کړل. و محمد بهاوالدین نقشبند رحمه الله ته یې د هغو په مخکي وویل. ماستا د روزني په هکله د خپل مرشد خواجه بابا السماسي رحمه الله وصیت پرځای کړی دی. ستا په روزنه کي مي له هیڅ ډول زیار او تکلیف څخه ډډه نه ده کړې. بیا شېخ امیر کلال رحمه الله خپل لاس مبارک په سینه ور کښېښود او ورته وې ویل. ماټولي هغه شیدې چي زما په سینه کي وې په تا و څښلي او په دې و توانېدم چي تا د بشریت له ډلي را وکاږم او له شیطان او نفس

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څخه دي وژغورم اوس ته لوی سړی یې زما مقام ته را رسېدلی یې مګر ستاسو همت ولالوړو مقاماتو ورتیا لري. تر اوسه پوري همدا زما د روزني په حد کي وه.

له دې پورته تاته اجازه ستـه او کولای سې چي، تر مابل علاوه صالح شخص د ځان لپاره وګورې کېدای سي هغه تا لالوړ مقام ته ورسه وي. کله چي، شېخ امیر کلال رحمه الله و شېخ بهاوالدین نقشبند رحمه الله ته اجازه ورکړه، نو شېخ بهاوالدین نقشبند رحمه الله د مولانا الدیک کرایي رحمه الله و حضورته ورغلی. مولانا الدک کرایي رحمه الله د شېخ امیر کلال رحمه الله خلیفه او ملګري و.

شېخ بهاوالدین نقشبند رحمه الله د مولانا الدیک کرایي رحمه الله سره **۷** کاله تېر کړل او بیا د شېخ ترکي رحمه الله په حضور کي حاضر سو. د شېخ ترکي رحمه الله سره یې **۱۲** کاله تېر کړل. په هم دا ډول یې د خپل ژوند اصلي مقصد و مونداو تر لوړو مقاماتو یې ځان ورساوه.

شېخ بهاوالدین نقشبند رحمه الله سربېره پر سلوک د علماء کرامو د درسي حلقو په منځ کي هم شاملېده.

شېخ بهاوالدین نقشبند رحمه الله دوه ځله د بیت الله شریفي د زیارت لپاره تللی دی او ډېرو مختلفو علاقوته یې سفرونه کړي دي. په یوه سفر کي د افغانستان د هرات ولایت ته هم راغلی دی. په دې وخت کي د هرات ولایت د واکمن ملک معزالدین په لاس کي و. د ده له خوا د شاه نقشبند رحمه الله خورا ډېر درناوی و سو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیخ بهاوالدین نقشبند رحمه الله د سفرونو په لړ کې د دغه علاقو څخه لیدنه کړې ده. سمر قند، سمنان، وایورتون، مرو، طوس، مشهد، افغانستان، هم داسې نور.

شیخ بهاوالدین نقشبند رحمه الله د (۷۹۱) هـ کال د ربیع الاول د میاشتې په دریمه، د دوشنبې په شپه د (۷۴) کلنۍ په عمر وفات سو. په خپل باغ کې د خپل وصیت له مخې خاورو ته وسپارل سو.

(انا لله و انا الیه راجعون)

وروسته د هغه پیروانو د هغه پر قبر یوه لویه ګنبده جوړه کړه چې تل د خلکو خصوصاً د عارفانو او د حق د لاري تلونکو او د سلوک د مینه والو زیارت سو. په دې کې هیڅ شک نسته چې شاه نقشبند رحمه الله په لس هاوو زره مریدان وروزل چې، ځینو یې مطلقه اجازه تر لاسه کړه او د بقا بعد الفنا درجې یې تر لاسه کړې او د هغه په فیض او برکت یې خلیفه ګانو او نایبانو د خپلو مریدانو قدرت لوړول او هدف ته رسول حاصل کړل چې یو له هغو نایبانو څخه یې خواجه محمد پارسا رحمه الله و چې په بخارا کې په ۷۴۹ هـ کال زیږېدلی دی او په ۸۴۵ هـ کې په بلخ کې وفات سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله/ طريقه قادريه شريفه...

د دې طريقې باني يا مؤسس شېخ حضرت محي الدين عبدالقادر ګيلان رحمه الله دی چي په ۴۷۰ هـ کي يې دې فاني دنيا ته سترګي روښي کړي دي او په ۵۴۱ هـ کال په بغداد کي وفات سوی دی.

داراشکوه چي د شاه جهان مغول پاچاه زوی و او په (دارا) سره مشهور و، د دغي طريقې مريد او مخلص و. هغه په خپل کتاب (سکينت الاوليا) کي وايي:

(بنای سلسله متبرکه قادريه بر طريقه (صحو) يعني هوشياري است و کثرت فتوح و عدم تفرس است و صحو عبارت است از حصول مراد و صحبت حال).

د دغي طريقې پيروان په عراق، مراکش، اندلس، افغانستان، پاکستان، هند او منځنۍ اسيا کي خورا ډير دي.

د قادريه د طريقې سالکان پر رياضت، خلوت او د مشائخو په مزاراتو باندي دخپل سلوک خاص او غوره اداب چلوی.

شېخ عبدالقادر ګيلاني رحمه الله چي په غوث الاعظم دستګير سره هم شهرت لري، دی حنفي مذهبه و مګر د فتوا په وخت کي به د امام شافعي رحمه الله او احمد بن حنبل رحمه الله د مذاهبو څخه يې هم ګټه کوله.

د شېخ عبدالقادر ګيلاني رحمه الله مشهور تاليفات دادی.

الفتح الرباني والفيض الرحماني، فتوح الغيب، ملفوظات، غنية الطالبين ،مكتوبات ،حزف نشا، الخيرات، الوهاب الرحمانيه، و الفتوحات الرحمانيه، جلاءالخاطر، سرالاسرار، ردالرافضه، تفسير القران.

شيخ عبدالقادر ګیلاني رحمه الله دخپل وخت صوفي او عالم و. پر دې سر بېره په شعر او شاعرۍ کې هم برلاسی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله/ طريقه چشتيه شريفه:

ددې طريقې باني يا موسس خواجه معين الدين حسن سکجزي چشتي رحمه الله دى چي د غياث الدين حسن زوى دى.

چشتي صاحب په ۵۳۷ هـ کي د افغانستان په سکجزي نومي کلي کى زېږېدلى دى او په ۶۳۲ هـ کي د هندو ستان په اجمير کي خاوروته سپارل سوى دى.

چشتي يې ځکه بولي چي، د ده د طريقې او ارادت سلسله په اوم پښت کي و حضرت ابو اسحاق شامي چشتي رحمه الله ته رسيږي او ابو اسحاق شامي چشتي رحمه الله د شيخ علود بنوري رحمه الله مريد و.

چشت د افغانستان د هرات ولايت يوه مشهوره ولسوالي هم ده. په دې ولسوالي کي ډېر صوفيان او بزرګان پيدا سوي دي.

د (فرشتې تاريخ) (اخبارالاخيار) (تاريخ مشائخ) د ده د نسب سلسله په ۱۴ پښت کي حضرت علي رضي الله عنه ته رسولې ده.

حضرت خواجه معين الدين چشتي رحمه الله په افغانستان کي د لوېديځو سيمو د مدرسو تر ليدلو وروسته په شپاړس کلني عمر کي سمرقند او بخارا ته ولاړ او هلته يې د دين علم پوره زده کړ.وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بېرته را ګرځېدلو په وخت کې یې له خواجه عثمان هاروني رحمه الله سره په نشاپور کې ولیدل او د هغه په مریدانو کې شامل سو.

د قطب الدین ایبک په زمانه کې اجمیر ته ولاړ او هلته یې د هند د حکومت د استازي له لوري خورا تود هرکلی وسو. ده په دهلي کې د وعظ او ارشاد له لارې ډېر موریدان پیدا کړل. مرحوم غلام سرور رحمه الله او هم داسې نورو بزرګانو وینا ده چې په هند کې د اسلام ډېره د چشتي د کورنۍ له خوا بله سوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله/طریقه سهر ور دیه شریفه...

دغه طریقه شېخ بهاولدین سهروردي رحمه الله څخه را شروع سوېده .

شېخ بهاوالدين سهرور دي رحمه الله د شېخ محمد عمر رحمه الله زوی او په ۵۳۶ هـ کي د زنجان په سهر ورد کي زېږېدلی دی او په ۶۲۲ هـ کي په بغداد کي وفات سوی دی او هلته په بغداد کي خاورو ته سپارل سوی دی.

شېخ بهاوالدين سهروردي رحمه الله د منبع الاسرار، مطلع الانوار، عالم رباني، او استاد الشيوخ په نومانو سره هم ياد سوی دی.

د دې طريقې په تاسيس کي روايات مختلف دي. ځيني اشخاص د دې طريقې موسس شېخ عبدالقادر چي په (شېخ ابو نجيب عبدالقادر سهروردي) سره مشهور دی بولي.

د شېخ شهاب الدين رحمه الله نوم ځکه زيات دې طريقې ته منصوبېږي چي د ده خليفه ګانو په هند کي او هم دارنګه د منځنۍ اسيا په سيمو کي د دې طريقې په رواج کولو کي ډېر کوښښ کړی دی.

پر پورتنيو څلورو مشهورو طريقو سر بېره نوري طريقې هم سته چي هغه طريقې و يو خاص شېخ ته منسوب سوي دي. په دغو طريقو کي ځيني په اوس وخت کي لمنځه تللي دي او يوازي نوم يې پاته دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حضرت مولانا عبدالرحمن جامي رحمه الله د تاليف (نفحات الانس) او د (سكينة الاولياء) د محمد دارا شكوه د تاليف او د الفاخوري او خليل صبر تاليف (تاريخ فلسفه عربيه) د روايتاتو له مخي هغه طريقې دادي.

طريقه جنيديه: د حضرت شيخ جنيد بغدادي رحمه الله طريقه ده چي د هجرت په دريمه پېړۍ کي پيدا سوې ده.

طريقه زېديه: دا د حضرت خواجه عبدالواحد زيديه رحمه الله طريقه ده . و دې طريقې ته واحديه هم وايل کيږي.

طريقه نوريه: دا طريقه د حضرت شيخ ابو الحسن نوري رحمه الله نامه ته ځانګړې سوې ده او د ده طريقه ياديږي

طريقه طيفوريه: دا طريقه د حضرت شيخ بايزيد بسطامي رحمه الله په نامه ياده سوې ده.

طريقه ادهميه: دا طريقه د حضرت شيخ ابراهيم بن ادهم رحمه الله په نامه ياده سوې ده.

طريقه محاسبيه: دا طريقه د حضرت شيخ ابو عبدالله حارث بن اسد المحاسبي رحمه الله په نامه ياده سوې ده.

طريقه حكميه: دا طريقه د حضرت شيخ محمد بن علي حكيم ترمذي رحمه الله په نامه ياده سوې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طريقه خزارية: دا طريقه د حضرت شیخ ابو سعید خرازي رحمه الله په نامه یاده سوې ده.

طريقه سهيلية: دا طریقه د حضرت شیخ سهیل بن عبدالله تستري رحمه الله په نامه یاد سوې ده.

طريقه خفيفية: دا طریقه د حضرت شیخ ابو عبدالله خفیف رحمه الله په نامه یاده سوې ده.

طريقه سيارية: دا طریقه د حضرت شیخ ابوالعباس سیار رحمه الله په نامه یاده سوې ده.

طريقه اويسية: دا طریقه د حضرت شیخ او ویس قرني رحمه الله په نامه یاده سوې ده.

طريقه كبروية: دا طریقه د حضرت شیخ نجم الدین کبرا رحمه الله په نامه یاده سوې ده.

طريقه احمد ية: دا طریقه د حضرت شیخ سید احمد بدوي رحمه الله په نامه یاده سوې ده.

طريقه شاذليه: دا طریقه د حضرت شیخ ابوالحسن شاذلي رحمه الله په نامه یاده سوې ده او دا طریقه د حضرت شیخ ابو مدین تلمساني رحمه الله چي په **۵۹۳** هـ کي وفات سوی دی جوړه کړې ده. دا طریقه په شمالي افریقا خصوصاً په مصر کي ډېر پیروان لري.

طريقه جزولية : دا طریقه د شاذلي رحمه الله د طریقې یوه مشهوره څانګه ده چي په مراکش کي یې رواج پیداکړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

طريقه مولويه: دا طريقه د حضرت شيخ مولانا جلال الدين بلخي رحمه الله په نامه ياد سوې ده.

طريقه ملامتيه: دا طريقه د حضرت شيخ حمدون بن احمد قصار رحمه الله طريقه ده چې بل نوم يې قصاريه ده.

طريقه شطارية: دا طريقه د حضرت شيخ عبدالله حشطار رحمه الله په نامه ياده سوې ده. دا طريقه په اندونزيا او هندوستان کي ډېر پيروان لري.

طريقه سنوسية: دا طريقه د سيد محمد سنوسي ادريس رحمه الله په نامه ياده سوې ده.

طريقه خلوتيه: دا طريقه د سهر وردي او کبريه طريقې د ځانګو څخه يوه ځانګه بلل کيږي.

طريقه غزاليه: دا طريقه د حضرت شيخ امام محمد غزالي رحمه الله په نامه ياده سوې ده.

طريقه رفاعية: دا طريقه د حضرت شيخ سيد احمد بن ابوالحسن رفاعي رحمه الله په نامه ياد سوې ده.

طريقه حلاجية: دا طريقه د حضرت شيخ حسين بن منصور حلاج رحمه الله په نامه ياد سوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

طريقه حيدرية: دا طريقه د حضرت شېخ حيدر رحمه الله په نامه ياد سوې ده. له دې امله ورته حيدريه طريقه وويل سوه. دا طريقه د هجرت په اومه (٧) پېړۍ کي په خراسان او شاو خوا سيمو کي زيات پيروان درلودل. د اسلامي نړۍ مشهوره سياح ابن بصوطه رحمه الله ددې طريقې په اړه وايي: د حيدري طريقې سالکان په زهد کي خوار ډېر مشهور وو او سالکانو يې د ډېر زهد له کبله ودونه نه کول.

طريقه نعمت اللهية : دا طريقه د حضرت شېخ شاه نعت الله ولي رحمه الله په نامه ياده سوې ده. د دې طريقې اساسات زياتره د حضرت شېخ ابن العربي رحمه الله د طريقې سره ورته دي.

په اصل کي دغه ټولي طريقې د مخکنيو څلورو مشهورو طريقو څخه الهام اخلي مګر د لاربنودني ډول يې سره بېل دی. د ټولو طريقو مشايخو شجره او احوال که وکتل سي، دا به څرګنده سي چي د ټولو مصداق او هدف يو دی. څوک پر يوه لاره ورځي او څوک پر بله لاره ورځي. الله تعالی جل جلاله دې موږ او تاسو ته هغه لاره رانصيب کړي چي حدف ته ژر رسېدونکې وي

آمين ثم آمين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله/ زیارتونه که لیري وي او که نژدې وي ورتګ یې جائز بولو......

د محترم حاجي اغا صاحب مبارک د عبارت نه دلته درې خبرې معلومیږي.

۱ زیارت ته تلګ.

۲ نژدې زیارت.

۳ لیري زیارت.

اول : د قبرونو زیارت کول. د قبرونو زیارت کول د انسان لپاره یو مهم درس دی. د قبرونو زیارت و انسان ته خپل اصل ور معلوموي چي، له کوم لوري څخه را غلی یم، زما ابتدا څه وه او پر کوم ځای زما انتهاده او دا ورته په ګوته کوي چي ای انسانه ستا د ژوندانه په دې سفر کي مقصد څه و او آخرنی منزل دي کوم یو دی.

د دغي آرامي بیدیا چي، د ټولو شتمنو، زورواکو او کمزورو د ژوندانه څراغ په کښي مړ کېدونکی دی د قبرونو زیارت انسان ته دا فکر ور پیدا کوي چي، دا هغه د وحشت او خوف او یوازي والي کور دی چي، استوګن یې د ظاهري شتمنۍ نه فقط دوه سفین ټوکران لري او هغه هم د بل د لوري ور کول سوي دي. که انسان د عبرت سترګي ولري، دقبرونو کتنه زړونه لړزوي، تمه او حرص ختمه وي. په لړ فکر سره و انسان ته دا خبره ښه څرګندیږي چي، دا لاره د عبرت ده. دوخت شتمن او نېستمن شاه او ګدا دلته د دنیا د لړ ژوندون څخه دغه اوږده ژوندون ته راغلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی و دغه نوي ژوندانه ته په کتو سره د انسان رنډې سترګي بينا کيږي. کاڼه غوږونه يې بيداروي. د غفلت په خوب بيده په خپل مسؤليت خبره وي. انسان ودې ته اړباسي چي پر تېر ژوند بيا کتنه وکړي او د آينده ژوند پلان و نسي تر څو د ژوند په مقصد او په خپل مسوليت پوه سي. **رحما بابا** څومره ښه وايي:

هر زنده چي د مرده پر قبر ورسي

بس دی دومره نصحت په دا دنياد

په هر صورت د قبرو زيارت کول د مسلمان لپاره ښه درس دی. و دغه درس ته ورتلګ د اسلام له نظره يو غوره کار دی مګر د بلي خوا ځيني عناصر سته چي، د هر مسلمان په غوږ کي دا ور کوي چي، زيارت ته ورتلګ شرک دی مګر ښه خبره داده چي، زيارت ته تلګ څه و څېرو چي، د اسلا م له نظره څنګه دی.

ابو هريرة رضي الله عنه فرمايي چي، نبي عليه السلام وويل:

(زوروا القبور فانها تذكر الاخرة) [103]

يعني زيارت د قبرونو کوئ. دا تاسو ته اخيرت درياد وي او بي بي عائشه رضي الله عنها وايي:

(ان رسول الله ﷺ رخص في زيارة القبور) [104]

---

[103] - ابن ماجة : ١ جلد ، ١١٢ مخ.
[104] - ابن ماجة : ١ جلد ، ١١٢ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: يعني رسول الله ﷺ د زيارت کولو اجازه کړې ده.

عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه وايي:

﴿ **ان رسول الله ﷺ قال كنت نهيتكه عن زيارت القبور فزوروهافانها تزهدفي الدينا د تزكرالاخرة** ﴾[105]

ژباړه: يعني نبي عليه السلام وفرمايل: ما تاسو د زيارت د ورتلګ څخه منع کړي واست. اوس تاسو د قبرونو زيارت کوی. دا تاسي د دنيا نه بې پروا کوي او آخيرت در ياده وي.

د دغه اخرني حديث شريف څخه په ښکاره او د مخکنيو دوو حديثونو څخه په ضمني ډول او له هغه ټولو احاديثو څخه چي په صحاح سته کي رانقل سوي دي، د دې ټولو څخه دا خبره معلوميږي چي، نبي عليه السلام د څه وخت لپاره صحابه کرام رضي الله عنهم د قبرونو د زيارت کولو څخه منع کړي وو خو څه وخت وروسته يې بيا اجازه ورکړه چي زيارت د قبرونو ته ورځئ.

ښايي نبي عليه السلام د يوې وجهي له امله د زيارتونو له ورتلګ څخه منع کړې وي او وروسته يې بيا اجازه ور کړې وي. د نبي عليه السلام د منع وجه ځيني علماء کرام داسي بيانه کړې ده.

---

[105]- ابن ماجه: ١ جلد، ١١٢ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوله وجه: پخواني مړه اکثره مشرکين او بت پرست وو. اسلام د مشرکينو له نړۍ سره د مسلمانانو د هر راز اړيکو پرېکول غوښتل.

دوهمه وجه: يابه مسلمانانو د قبرونو د زيارت په وخت کي هغه اعمال او اقوال کول کوم چي د اسلام د قانون څخه وتلي وو.

دريمه وجه: کېدای سي، داله دې وجهي وي چي، کفري نړۍ ته دا معلومه سي چي دمسلمان او کافر هيڅ تعلق نسته هغه که په ژوند کي وي او که وروسته تر ژوند وي.

همداسي نوري وجهي هم لري مګر کله چي د مسلمانانو په زړونو کي د ايمان رښې محکمه سوې او د اسلامي ادابو اقوالو اعمالو څخه خبر سول، نو بيا نبي عليه‌السلام د قبرو د زيارت کولو عامه اجازه وکړه چي، تاسو د قبرونو زيارت کوئ. دا تاسي د دنيا څخه بې پروا کوي او اخيرت درياد وي.

داسي نه ده چي نبي عليه‌السلام يوازي امت ته دا وينا کړېده چي، تاسو د قبرونو زيارت کوئ بلکي نبي عليه‌السلام خپله هم د قبرونو زيارت کړی دی. نبي عليه‌السلام د خپلي مور د قبرو زيارت کړی دی.

په دې اړه ابوهرېرة رضي‌الله‌عنه وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

(زار النبي ﷺ قبر امه فبكي وابكى من حوله فقال استاذنت ربي في ان استغفر لهافلم ياذن لي و استاذنت ربي في ان ازور قبرها فاذن لي فز وروا القبور فانها تذكر كم الموت) [106]

ژباړه: یعني نبي علیه السلام د خپلي مور د قبر زیارت وکړ او د قبر څنګ ته یې وژړل او ورته را تاو خلک یې هم وژړول او وې ویل: له الله تعالی ﷻ څخه مي اجازه اخیستې ده چي د خپلي مور د قبر زیارت وکړم. تاسي هم د قبرونو زیارت وکړئ، ځکه؛ د قبرونو زیارت د مرګ، آخیرت د یادولو سبب دی.

نبي علیه السلام یواځي هم تللی دی د قبرونو زیارت کولو ته او کله به د صحابه کرامو په ملګرتیا تلی، کله چي به صحابه کرام رضي الله عنهم ور سره ملګري وو، هغوی ته به یې د قبرونو د زیارت کولو اداب ور ښودل لکه څنګه چي دا خبره د مسلم شریف له دغه حدیث څخه معلومیږي.

(كان رسول الله يعلمهم اذا خرجو الي المقابر) [107]

ژباړه: یعني نبي علیه السلام به صحابه کرامو ته د هدیرې اداب ور ښودل چي، کله به هدیرې ته ولاړل. هم داسي مخکني علماء کرام هم د قبرونو په زیارت کولو قائل دي.

---

[106]- ابن ماجة : ۱ جلد، ۱۱۳ مخ.
[107]- صحیح مسلم : ٦٢ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام شافعي رحمه الله د امام اعظم صاحب ډېر احترام کاوه. د ردالمختار ملاصاحب په دې هکله داسي وايي:

(انه قال انی لاتبرک بابي حنيفه و اجئ الی قبره فاذا عرضت لي حاجة صليت رکعتين وساء لت الله تعال عرلاقبره فتقضی سريعاً)[108]

ژباړه: وايي امام شافعي رحمه الله به ويل: زه په امام صاحب رحمه الله تبرک حاصلوم کله چي به ماته يوه سخته را پېښه سوه. ما به د امام صاحب دقبر سره دوه رکعته نفل لمونځ وکړ او د الله تعالی جل جلاله څخه به مي د خپل مشکل په اړه سوال وکړ. زما حاجت به ډېر ژر پوره سو.

امام الغزالي رحمه الله وايي:

(و کل من يتبرک بمشاهدته في حياته يتبرک بزيارته و فاته) [109]

يعني کوم څوک چي په ژوندونکي د هغه په ليدو سره تبرک حاصله وي. هم دغسي تبرک په زيارت د وفات وروسته هم حاصلولای سي لکه: څنګه چي څوک په ژوند کي چاته د تبرک په خاطر ورځي لکه: ورتلل د اولياووالله، مجلس ته د علماء کرامو، درسي حلقوته، هم داسي و قبرونو ته هم ورتلای سي ترڅو تبرک په حاصل کړي. په

[108]- رد المختار: ١جلد، ٣٨ مخ. طبع بيروت
[109] - احيا العلوم ٢جلد ٢٤٧ مخ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر صورت که د مذهب کتابو نو او حدیثونو ته ځوک نظر وکړي او بېله تعصبه فکر په کښې وکړي دا خبره ورته ځرګندېږي چي، د قبرونو زیارت ته تګ جائز دی.

که ځني کسان د قبرونو د زیارت څخه منکر دي، دا د هغوی سؤء فهامي ده که څه هم دوی و ځان ته اهل حدیث هم وايي او وايي چي، موږ په حدیثو عمل کوو. مګر د دوی دا خبره سراسر غلطه ده چي موږ په احادیثو عمل کوو ځکه د حدیثو کتابونه د زیارت القبور په نامه ځانګړي بابونه اېښي دي.

زه نه پوهېږم، دغه مخکني احادیث چي ما ذکر کړل دوی لیدلي نه دي او که پر دغه ځای یې شخصي ګټه مدي نظر نولې ده چي مازي د عوامو په سترګو کي خاور ي اچوي.

په دا اوس وخت کي چي کوم غېر مقلدین دي، دوی د احادیثو سربېره د خپل پېشوا محمد بن عبدالوهاب نجدي خبره هم نه مني. محمد بن عبدالوهاب نجدي هم د مطلق زیارت څخه نه دی منکر دی وايي:

(د پېغمبر ﷺ د قبر زیارت کول مستحب کار دی)[110]

افسوس د دې خلکو پر حال دی چي، کله دوی د حج فرضیي لپاره ولاړسي د نبي علیه‌السلام زیارت مبارک ته نه ځي او حال دا دی چي د دوی مشر په دې اقرار کوي چي د نبي علیه‌السلام زیارت مبارک ته تلل مستحب کار دی.

[110]- الهداية السنية رسالة : نمبر ٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نبي عليه‌السلام د زيارت مبارک پوري يوه قصه را ياد سوه.

زموږ په علاقه کي يو غېر مقل يږ و. هغه حج ته ولاړی. کله چي راغلی يوه کس پوښتنه ځيني وکړه. حاجي صاحب تاسو د نبي عليه‌السلام زيارت مبارک ته هم ولاړ است. دې غېر مقلږ ور ته وويل: هو زه مديني منورې ته ولاړم مګر د نبي عليه‌السلام د زيارت لپاره نه بلکي د مديني منورې د تعميراتو دليدلو لپاره تر څو د هغو ننداره وکړم.

درنو لوستونکو دغه غېرمقلږ زموږ په وطن کي د غېر مقل يږينو په مابين کي خورا د شهرت او عزت وړ کس دی

ماته د ده په دې خبره يوه پوښتنه را ياد سوه. هغه داچي تاسو دغه حديث شريف د ځان لپاره قوي دليل بولي.

(**لا تشد الرحال الا الی ثلاثه مساجد المسجد الحرام والمسجد الاقصی و مسجدي**).

له دې حديث شريف څخه خو دتعميراتو ننداري لپاره هم سفر کول حرام دی. که موږ د غېر مقلدينو عمل او وينا سره وګورو ډېر فرق لري . په هر صورت موږ اهل سنت والجماعت د قبرونو زيارت منو او پر دې خبره وياړ هم کوو.

دوهم : نژدې زيارتونه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نژدې زیارتونو اړوند خبره که څه هم د مخکني بحث څخه معلومه سوه بیاهم دې ته اړتیا سته چې په احادیثو راته معلومه سي چې، نبي علیه السلام ایا د هغو صاحبه کرامو او شهیدانو و زیارتونو ته تللی دی کوم چې، په مدینه منوره کي موجود وو.

له بي بي عائشة رضي الله عنها څخه روایت دی.

(**قالت كان رسول الله ﷺ كلما كان ليلتها من رسول الله ﷺ يخرج من اخر الليل الى البقيع الحديث**)[111]

ژباړه: یعني کله چې به نبي علیه السلام زما په نوبت کي و. د شپې په اخره حصه کي به بقیع (جنت بقیع) ته تلی. جنت بقعیه هغه هدیره ده چې، په مدینه منوره کي ده. په دې هدیره کي ځیني صحابه کرام او شهیدان ارام کوي. هم داسي د نبي علیه السلام چې به کله دې هدیرې ته ولاړی، د مسلمانانو د مړو لپاره به یې دعا وي کولې او د دوی لپاره به یې د الله تعالی جل جلاله نه مغفرت غوښتنه کول.

بي بي عائشة رضي الله عنها وایي:

(**قالت كنت ادخل بيت الذي فيه رسول الله ﷺ و اني واضع ثوبي الحديث**)[112]

ژباړه: یعني زه به داخلېدلم د نبي علیه السلام د زیارت لپاره و خپلي خوني ته، هغه (خونه) چې، نبي علیه السلام مبارک په کښي پروت دی.

---

[111]- مشکوة : ۱جلد، ۱٥٤ مخ.
[112]- مشکواة ۱جلد، ۱٥٤ مخ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې څخه دا ښه معلومه سوه چي هم زيارت ته ورتلل جائز دي او هم د کور او کلي سره نژدې زيارت ته ورتلل جائز دي، يوازي دا نه چي ورتلل جائز دی بلکي دا يوه ښه عمل هم دی. له پورته حديث شريف څخه دا خبره هم معلومه سوه چي. زيارت ته ورتلل وخت هم نه لري چي، هروخت دي فراغت پيدا کړ ورځه. هغه که د قريبانو زيارت وي او که د صلحاؤ او شهيدانو او که دعامو مسلمانانو وي.

دريم: ليري زيارتونه:

مونږ اهل سنت والجماعت دا خبره منو که د يو صالح، ولي، اونبي او همداسي نورو معتبرو کسانو د زيارتونو لپاره څوک سفر وکړي جائز او روا عمل دی او په دې سره به ثواب هم وي.

د بل لوري، زمونږ سره غېر مقليدين په دې خبره مخالف دی چي، دوی دا عقيده لري چي، د زيارت لپاره سفر کول حرام دی که څه هم د نبي عليه‌السلام د زيارت لپاره وي.

غېر مقليدين د خپلي دعوې لپاره دا حديث شريف دليل گرځوي.

(عن ابي هريرة رضي‌الله‌عنه عن النبي ﷺ قال لاتشدالرحال الاالی ثلاثة مساجد المسجد الحرام والمسجد الاقصی و مسجدی)[113]

[113]- بخاري شريف: ١جلد، ١٥٨مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: یعني د سفر تابیا او پښتی نه تړل کیږي بیله دغه دري مساجدو. زما خپل مسجد (مسجد نبوي) مسجد الحرام او مسجد اقصی.

دغه حدیث صحاح سته وو رانقل کړی دی. موږ مقلیدین د حدیث د صحت اړوند خبره نه کوو ځکه زموږ په وړاندي دغه حدیث یو معتبر حدیث دی.

غیر مقلیدین د حدیث و ظاهر عبارت او متن ته ګوري مګر موږ مقلیدین د حدیث د عبارت څیړنه کوو.

که موږ و ګورو د حدیث متن ته (**لاتشدالرحال الاالی ثلاثة مساجد** ...) دا معلومه خبره ده چي په حدیث شریف کي لفظ د (**الا**) حرف استثناء ده.

(**الی ثلاثة مساجد**) مستثنا ده. د عربي د ګرامر او قانون له مخي باید په داسي ځای کي دري شیان موجود وي، مستثنی، مستثنی منه او حرف استثناء. په دې حدیث شریف کي مستثنی او حرف استثناء سته مګر مستثنی منه نسته په کوم ځای کي چي داسي جمله راسي د عربي د قانون له مخي باید موږ هلته مستثنی منه مقدره و منو. نو موږ هم دلته مستثنی منه مقدوره ایږدو. کله چي موږ مستثنی منه مق دو ره و منو د حدیث عبارت به داسي وویل سي.

اول مثال:

(**لاتشد الی مسجد من المساجد الاالی ثلاثه مساجد**...)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم مثال:

(**لا تشد الی مکان من الامنکنة الا الی ثلاثه مساجد...**)

د حدیث د مفهوم درک په دې پورې دی چې، له دې دوو مقدرو مستثنی منه څخه یو مراد کړو.

که د حدیث مفهوم اول فرض کړو، نو د حدیث مفهوم به دا کیږي چې، هیڅ یوه مسجد ته د سفر پښتی نه تړل کیږي. بېله له دې درو مساجدو څخه. په دې صورت کي د حدیث شریف هغه معنا نه کیږي کوم چې غېر مقلدین یې کوي.اوس نو که څوک د پیغمبرانوو امامانو او صالحانو د زیارت لپاره عزم د سفر وکړي، هیڅکله د حدیث په منع کي نه راځي ځکه؛ د حدیث موضوع مساجدو ته د سفر د عزم ده نه د زیارتونو لپاره د سفر کولو.

په دې صورت کي به دا خبره د حدیث شریف څخه مقصد وي چې، د دنیا ټوله مساجد یو شان دي. د نړۍ یو مسجد ته په بل مسجد فضلیت نسته ماسوا د هغه درو مساجدو څخه کوم چې نبي علیه‌السلام ذکر کړي دي. دې خبري ته په لاندي حدیث شریف کي هم اشاره سوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(عن شهر بن خوشب قال سمعت اباسعيد ﷺ و ذكرت عنده الصلواة في الطور فقال: قال رسول الله ﷺ لاينبغي للمصلي ان يشد رحاله الى مسجد تبتغي فيه الصلوة غير المسجد الحرام و المسجد الاقصي و مسجدي)[114]

له دې حديث څخه دا خبره ښه معلوميږي چي، د لمانځه لپاره شدرحال منع دی. د زيارت او بل شي لپاره شد رحال کي داخل نه دی او بل چي موږ کومه مستثنی منه منلې وه د دغه حديث شريف چي، موږ کوم مفهوم را ويستی دی دغه مفهوم د پرو کتابونو ذکر کړی دی لکه: النوی، عمدة القاري، عيني شرح بخاري و فتح الباري، اعلاالسنن، اشعة اللمعات، مرقات، رد المختار، امدادالفتاوی، احسن فتوی. د دغه ټولو کتابو عبارت رانقل کول راته ګرانه خبره وه يوازي مي نومان ياد کړل.

که د چا د ښه معلوماتو لپاره زړه وي، د دغه حديث شريف اړوند دغه کتابونه دي مطالعه کړي.

دوهم: تقدير چي کله موږ لفظ د مکان و منو چي مستثنی منه ده، په دې صورت کي به له دې درې ځايونو پرته ټول سفرونه ممنوع وي. د جومات د زيارت لپاره سفر وي او بيا که د نورو ځايونو لپاره وي مګر د قطعي او پريکنده قرائنو له مخي به دا روښانه سي چي د سند د صحت په فرضولو کي د حديث مفهوم هم هغه لومړنی دی.

[114]- فتح الباري: ۳ جلدو ۵۳ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اول: مستثنی درې ګوني مساجد دي. څرنګه چې، استثناء متصل استثناء ده نو ښکاره ده چې مستثنی منه به مساجد کلمه وي نه مکان او ځای.

که څوک ووايي، ماجاء ني الا زيد، بايد وويل سي. مستثنی منه د انسان لفظ او يا هغه ته ورته مشابه لکه: قوم او نور دي. نه سي او موجود انسان وي يا غېر انسان په وسيع او جامع معنی.

دوهم: که هدف ټول معنوي سفرونه منع کول وي. نو محدودول به سم نه وي. ځکه؛ حج په مناسکو کښې انسان، عرفات، مشعر، او منی ته شدالرحال کوي او د سفر کولو قصد کوي. که مذهبي سفر له دې درو ځايونو پرته جائز نه واى، نو بيا دې دريوته ولي جائز سوی دی.

دريم: د الله تعالی په لاره کي جهاد کولو ته سفر کول. د علم د زده کړې او د صله رحمي او د مور او پلار د زيارت لپاره سفر له هغه سفرونو څخه دی چې، په آيتونو او حديثونو کي تصريح سوی دی لکه الله تعال ﷻ چې فرمايي:

﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ [115]

ژباړه: ولي له هري قبيلې څخه يوه ډله له کوره نه وځ ئ چې، دين زده کړي او خپلي قبيلې ته تر را ستنېدو وروسته ووېروي دوی، ښايي هغوی ووېرېږي.)

[115] - سورة توبه : ١٢٢ اية.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له همدې امله سترو څېړنګیو حدیث داسي تفسیر کړی دی لکه چي و مووېل: امام غزالي رحمه الله په خپل کتاب احیاء العلوم کي داسي وایي:

دویم ډول مسافرت دادی چي، د عبادت لپاره وي لکه: جهاد، حج، د پېغمبرانو، صحابه کرامو، تابعانو، او لیاو کرامو، د قبرونو زیارت لپاره مسافرت کولو ته تلل وي.

د چاچي په ژوندون کي زیارتونه معتبر وي، په مړیني یې هم بختور وي او شد الرحال د دغو اهدافو لپاره څه خبره نه ده او له حدیث سره ټکر نه لري چي (شدالرحال) بېله دریو مساجدو جائز نه ګڼي څکه؛ په هغوی کښي موضوع مساجد دي او څرنګه چي، ټول مساجد د فضلیت له پلوه سره یو شان دي، ویل سوي دي چي، مسافرت ورته جائز نه دی او که له مساجدو تېر سو، د اولیاء او انبیاء زیارت فضلیت لري. که څه هم په درجه او مرتبه کښي بېل بېل دي.[116] نو هغه څه چي د نهي وړ دي، له دې درې ګونو مساجدو پرته ټولمسجد ته شد الرحال دی نه دزیارت او نورو معنوي چارو لپاره شد الرحال.

دلته دیوه ټکي یادونه ضروري ده چي، که پېغمبر ﷺ فرمایي، بېله دې درو مساجدو نورو ته د سفر پېټیې نه تړل ضروري ده چي شد الرحال له دریو پرته حرام دی بلکي مقصد دادی چي، هغه نور د دې وړ نه دي چي څوک ورته د سفر قصد شد

[116]- احیاء العلوم: ۷ جلد، ۲٤۷ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الرحال وکړي او کړاو وګالي او ليدو ته يې ولاړ سي. ځکه؛ د کلي، ښار، د خپل وطن، د بل وطن، جامع، جوماتونه او مساجدتوله سره يو شان دي.

داسي هم نه ده که څوک د يو مسجد نه بل مسجد ته ولاړ سي، نو حرام کار يې وکړی او سفر يې ګناه ده ځکه د دې خبري شاهدي دا ده

﴿ **ان النبي ﷺ کان ياتي مسجد قبا کل سبت ماشياوراکباً و ابن عمر کان يفعل کذالک** ﴾[117]

ژباړه: يعني نبي عليه السلام هره شنبه د مسجد قبا دزيارت لپاره پياده او سپور راته او عبدالله ابن عمر هم داسي کول.

د دغه حديث چي شړ الرحال دی، د دې په تائيد چي د حديث څخه زيارت د قبرو نه دی مراد، يو بل بحث ايږدم چي، د نبي عليه السلام دروضې مبارکي زيارت دی ځکه؛ د نبي عليه السلام زيارت مبارک ته سفر کول حتمي دی. خاصبياده حاجي لپاره. دا خبره به معلوه سي چي، زيارتونوته سفر کول کوم حرام کار نه دی.

[117]- بخاري شريف : ۲جلد، ۷٦ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مقبرې زیارت کول د حضرت محمدﷺ

د نبي علیه السلام د روضې مبارکې زیارت د اهل سنت والجماعت په نزد یو په زړه پورې سفر دی او د ټولو پر یقین دی چې، د نبي علیه السلام د قبر زیارت کول یو ښه او نېک عمل دی ځکه؛ د حدیثو کتابونه په دې اړه یې ډېر احادیث رانقل کړي دي مګر زه دوومره وس نه لرم چې، هغه ټول رانقل کړم خو زه به یو څو احادیث رانقل کړم او هم داسې به د حنیفي مذهب د کتابونو عبارات او اقوال درته بیان کړم.

(**عن ابن عمر رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ من زار قبري و جبت له شفاعتي**).[118]

ژباړه: د عبدالله ابن عمر رضي الله عنه څخه روایت دی چې، نبي علیه السلام وفرمایل: هر چاچې زما د قبر زیارت وکړ پر ما یې شفاعت لازم دی.

د اهل سنت والجماعت څلورو مذاهبو علماء کرام د دغه حدیث شریف له مخې فتوی ورکړېده.

د ښه معلوماتو لپاره د تقي الدین علي بن عبدالکافي سبکي رحمه الله د (شفاء السقام) کتاب ۳ او ۱۱ مخونه وګورئ.

شفاء السقام یو ډېر ښه کتاب دی چې د اهل تسنن لیکوالو د نبي علیه السلام د قبر د زیارت لپاره د سفر د منعې په باب د شیخ ابن تیمه د فتوی په ځواب کې لیکلی دی.

---

[118]- شفاء السقام : ۳، ۱۱ مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(من جاء زائرا لاتعمله حاجة الا زيارتي كان حقاً على ان اكون له شفيعايوم القيامة)

ژباړه: څوک چي ماته د زيارت په نيت راغلی، په ما يې حق سو چي د قيامت په ورځ يې شفاعت وکړم.

دغه حديث شريف (**۱۶**) حافظانو او محدثينو په خپلو کتابونو کي رانقل کړی دی او په (شفاء السقام) کي په **۱۳** مخ کي يې د دغه حديث شريف ښه څېړنه کړې ده هغه وګورئ او (الوفاء الوفاء) کي په **۴**جلد او **۱۳۴** مخ کي يې مطالعه کړئ.

(من حج وزار قبرئ بعد موتي كان ممن زارني في حياتي)

ژباړه: څوک چي حج وکړي او بيا زما زيارت وکړي لکه: په ژوند کي چي يې زما زيارت وکړي. دا حديث شريف **۲۵** لوړ رتبه محدثينو او حافظانو په خپلو کتابونو کي رانقل کړی دی او په (شفاء السقام) کي په ۱۲ مخ کي د دغه حديث شريف ډېره ښه څېړنه سوې ده هغه وګورئ او د (الوفاء الوفاء) نومي کتاب د **۴** جلد په **۱۳۴** مخ کي هم در سره وګورئ.

(من حج البيت فلم يزرني فقد جفاني)

ژباړه: څوک چي حج وکړي او زما زيارت ونه کړي له ما سره يې جفا وکړه. دا حديث شريف (**۹**) مشائخو کرامو او حافظان و رانقل کړی دی (الوفاء الوفا) **۴** جلد، **۱۳۴۳** مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(من زارني بعد موتي فكانما زارني في حياتي)

ژباړه: چاچي زما تر وفات وروسته زما زيارت وکړ لکه: په ژوندوني چي يې زما زيارت وکړي. دا حديث ۱۳ محدثينو او حافظانو رانقل کړی دی. (وفاء الوفاء) ۴ جلد، ۱۳۴۷ مخ.

داد نبي عليه السلام د پرېمانه احاديثو هغه بېلګي دي چي خلک يې په کښېي خپل زيارت ته رابللي دي او د (الغدير) د معلوماتو له مخي د دغسي حديثونو شمېر ۲۲ ته رسيږي او دوفاء الوفاء) مصنف ۱۷ راجمع کړي دي.

ملا علي القاري رحمه الله وايي: ځيني کسان چي مخالف دي (د نبي عليه السلام) د زيارت کولو سره په هغو باک نسته او په اجماع (اتفاق) د مسلمانانو زيارت د نبي عليه السلام د اعظم القربات، افضل الطاعات، وانحج المساعي څخه دی بلکي رژدې ده و درجې ته د واجب حتې ځيني علماء کرام د نبي عليه السلام زيارت د واجباتو د درجې بللی دی بلکي څنګه چي، دا خبره په (الدرة المضئةفي الزيارة المصطفوية) کي سوېده که د چا طاقت و د زيارت کولو بيا يې هم د نبي عليه السلام زيارت پرې ښودی دا يو لوی غفلت او غټه جفا ده.

دغه بيان ما د ملاعلی القاري رحمه الله د مناسک نه را خلاصه کړی دی.[119]

صاحب الدر المختار وايي:

[119]- مناسک ملا علي القاري: ٣٣٤ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(و مكة افضل منها علي الراجع الاضم اعضاء ه عليه الصلاة و السلام فانه افضل مطلقا حتى من الكعبة والعرش والكرسي و زيارت قبرهٔ مندوبة بل قيل واجبة لمن له سعة اه)[120]

ژباړه: يعني له كومي ځكي سره چي د نبي عليه‌السلام بدن مبارك موښتى وي، يعني په كومه حصه د ځكي چي نبي عليه‌السلام پر پروت دى دغه ځكه تر مكې، عرش او كرسي بهتره ده او زيارت د نبي عليه‌السلام مستحب دى ځيني كسانو ويلي دي چي د نبي عليه‌السلام زيارت واجب دى په هغه چا باندي چي طاقت يې ولري.

اعلاء السنن په حواله د العلامة الشوكاني وايي:

(و قد اختلف اقوال اهل العلم فذهب الجمهور الى انها مندوبة و ذهب بعض المالكية و بعض الظاهرية الى انها واجبة و قال الحنيفة انها قريبة من الواجبات)[121]

ژباړه: او د نبي عليه‌السلام د زيارت اړوند د علماء كرامو رايي مختلفي دي. د جمهورو علماء كرامو په نزد مستحب دى. ځيني مالكي او ځيني اهل ظواهر بيا وايي: واجب دى او احناف وايي: د نبي عليه‌السلام د قبر زيارت نز دې واجب ته دى. تر اوږده بيا ن وروسته د علاء السنن ليكوال وايي:

120- د رد المختار بهامش رد المختار: ٢ جلد، ٢٥٧ مخ. بيروت.

121- اعلاء السنن ٤ جلد، ٣٢٧ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(قلت و قوله ﷺ من زار قبري عام لكل زائر سواء كان من اهل المدينة او من غير هم ولا دليل على كونه خاصاً لمن كان قريباً من المدينة اومن اهلها كما لايخفي فثبت جواز شد الرحال لزيارة قبره ﷺ) [122]

ژباړه: وايي: زه وايم د نبي عليه السلام دا وينا (**من زار قبري**) عامه ده د هر زيارت كوونكي لپاره هغه كه د مدينې منورې استوګن وي او كه د بل ځاى وي. په دې كي هيڅ دليل نسته چي دا وينا دي خاصه سي چي، هغه به مدينې منورې ته نژدې وي او يا به د اهل مدينه څخه وي لكه څنګه چي دا خبره پټه نه ده، نو دا خبره ثابته سوه چي (**شدالرحال**) د نبي عليه السلام د زيارت لپاره سته او په دې اړه علامه عسقلاني رحمه الله وايي:

(ومن اعتقد غير هذا فقد انخلع من ربقة الاسلام و خالف الله ورسوله. ﷺ و جماعت العلماء الا علام و قد اطلق بعض المالكية، انها واجبة وقال عياض انها سنة من سنن المسلمين مجمع عليها و فضلية مرغب فيها) [123]

ژباړه: يعني كه څوك دا دې عقيدې سوا بله عقيده درلوده. ده كړۍ د اسلام له غاړې څخه وكښل او مخالفت د الله تعالى جل جلاله او دهغه د رسول ﷺ او د ټولې د علماء كرامو څخه وكړ. څكه: ځيني علماء كرام د امام مالك رحمه الله د مذهب د نبي عليه السلام د

122- اعلاء السنن: ۱۰ جلد، ۳۳۰ مخ.
123 مواهب الرحمان : ۲ جلد، ۳۸۳ مخ.-

(c) ketabton.com: The Digital Library

قبر زيارت واجب بللي دی او عياض رحمه الله وايي: دا سنت دی په اجماع د مسلمانانو په دې کې ډېر فضليت سته.

که څوک دا خبره کوي چي، نبي عليه السلام خپل امت ته فرمايي:

(**لاتتخذو اقبري عيداً**)

ژباړه: يعني زما زيارت مه نيسئ د اختر په څېر .د دې خبري لپاره علماء کرامو دوه ځوابه کړي دي.

اول : د اختر په څېر زما د قبر د زيارت لپاره يو خاص تاريخ مه معلومه وئ .

دوهم : زما پر قبر مبارک د اختر په څېر زېب او زينت او د لهو لعب لپاره مه جمع کېږئ بلکي زيارت د دعا ، سلام او استغفار لپاره دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځو لپاره د قبرونو زيارت:

د قبرونو د زيارت په مسائلو کي يوه مسئله د ښځو لپاره زيارت ته تلل دي چي ايا جائز دی او که نه.

په دې اړوند بايد موږ اول د حديثو په رڼا کي دا مسئله وڅېړو او دا خبره هم بايد واضح کړو چي ولي ځيني علماء کرام په دې مسئله کي دومره سختي کوي چي ښځي دي د قبرونو زيارت ته نه ځي.

ښه خبره داده چي دحديث شريف په حضور کي د خپلي رايي څخه لاس پر سر سو ځکه؛ دحديثو له مخ ه دا خبره معلوميږ چي، په ځينو او قاتو کي احوال تغير کوي او يا يو حکم د منع او جواز پر شرائطو بنا وي. په هر صورت.

(ثابت عن ابيه قال لعن رسول الله ﷺ زوارات القبور)[124]

ثابت رضي الله عنه د خپل پلار څخه روايت کوي چي نبي عليه السلام لعنت ويلی دی پر هغه ښځوباندي چي د قبرونو زيارت ته ځي.

دغه حديث شريف هغه علماء کرامو د ځان لپاره دليل ګرځولی دی چي وايي: ښځي دي زيارت ته نه ځي خو بايد وکتل سي چي، د دغه حديث شريف له مخي او استدلال سره بايد پرښځو باندي د زيارت پرتلل بنديزونه ولګول سي هغه د څو وجهو په خاطر.

[124]- ابن ماجة ۱۱۳ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اول : ډېر علماء كرام دغه نهي كراهتي بولي او د كراهت وجه يې هم هغه خاص شرائط وو چي په هغه وخت كي حاكم وو. و دغي خبري ته اشاره د (مفتاح الحاجة) مصنف د دغه حديث شريف لاندي په حاشية كي هم كړېده دی وايي:

علماء كرام د نبي عليه‌السلام د نهي په باب دوې ډلي دي چي ايا دا نهي تحريمي دي او كه كراهتي مگر زياتره پر دې معتقد دي چي كه ښځي له فتنې نه مطئينه وي د قبرونو زيارت ته تلای سي.[125]

دوهم: (**عن عائشه ان رسول الله ﷺ رخص في زيارة القبور**)[126]

بي بي عائشة رضي الله عنها وايي: نبي عليه‌السلام د قبرونو د زيارت كولو اجازه وكړه. په دغه حديث شريف كي عامه اجازه د قبرونو د زيارت ده. هم نارينه ته او هم ښځينه ته. نو كه چيري ښځه له دې حكم څخه بېله وای، نو په كار ده چي، ويل سوي وای چي دا حكم يوازي د نارينه ؤ لپاره دی نه د ښځو لپاره.

بل د دغه حديث شريف روايت كوونكې ښځه د.د دې څخه دا معلومېږي چي، نبي عليه‌السلام دغه حكم په هغه وخت كي كړی دی چي په مجلس كي ښځينه هم موجودي وې. دا خبره طبعي ده چي كله څوک په مجلس كي ناست وي. كه چيري متكليم دا قصد وي زما خبره دي تر هغه معلوم مخاطب پوري ورسيږي، نو هغه د نور اشخاصونه ممتاز كړي او كه دا قصد يې وي چي، ټولو ته دي زما دا خبره ورسيږي

125. ١ جلد، ١٦٤ مخ. - مفتاح الحاجة شرح ابن ماجة ددغه حديثلږوند
126- ابن ماجه : ١١٣ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو خپله خبره عامه کړي. دلت موږ یوه داسي کرښه نه وینو چي هغه تخصیص دي د یو چا په کښني وي بلکي په دې حدیث شریف کي خبره عامه سوېده.

دریم: په ځینو احادیثو کي راځي چي، نبي علیه السلام و بي بي عائشة ته د زیارت کولو طریقه ور وښودله ځکه؛ بي بي عائشته رضی الله عنها وایي چي نبي علیه السلام راته وویل:

د دې ځای پر مؤمنانو، مسلمانانو زموږ تېر او راتلونکو سلام ووایه، الله تعالی جل جلاله دي پر دوی رحم وکړي. موږ هم ژر له تاسي سره یو ځای کیږو.[127]

څلورم: امام ترمذي رحمه الله نقل کوي چي، د بي بي عائشة رضی الله عنها ورور عبدالرحمن بن بکر رضی الله عنه په حبشي کي وفات سو. جنازه یې مکې مکرمې ته یووړه او هلته په مکه کي دفن سو. کله چي بي بي عائشة رضی الله عنها و مکې ته راغله د مدینې څخه د خپل ورور د قبر زیارت ته ورغله او د قبر سره یې دغه دوه بیتة هم وویل:

(و کناکزلا ماني جذیمة حتبه – من الدهر حتی قیل لن یتصدعا.

(فلما تفرقنا کاني ومالکا- لطول اجتماع لم نبت لیلة معا.

وروسته په دغه حدیث شریف کي داسي راځي.

(ثم قالت والله لو حضرتک مادفنت الاحیث مت و لوشهد تک ما زرتک)[128]

[127]- ابن ماجه : ۱۱۱ مخ.
[128]- ترمذي :۱ جلد، ۲۰۳ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حديث شريف په دغه اخرنۍ جمله باندي ځيني خلک اعتراض کوي.

۱ په دې حديث کي خو بې بې عائشة رضي الله عنها خپل عذر بيان کړی؟

۲ نبي عليه السلام په زيارت کوونکو ښځو باندي لعنت ويلی کښه هم بې بې عايشة رضي الله عنها عذر بيانه وي؟

د دې خبرو جواب په ترمذي کي د دغه حديث اړوند حاشيې کړي.

(و يمکن ان يجاب عند ان النهي محمول على تکثرالزيارة لانه صيغة مبالغه ولزاقالت لو شهد تک ما زرتک لان التکرار ينبي الاکثار)[129]

د ترمذي شارح امام حافظ ابن العربي په خپلو تعليقاتو کي ليکي. صحيح داده چي، نبي عليه السلام ښځي او نارينه دواړوته د زيارت ته اجازه ورکړې ده که ځني خلک يې زيارت ته تلل مکروګڼي هغه پر قبر باندي د تلوسې بې صبرۍ او يا د پوره ستر د نشتوالي له امله دي.

پنځم: پر دې سربېره نور احاديث او واقعات هم راغلي دي چي په هغو کي ښځي د قبرونو د زيارت کولو څخه نه دي منع سوي. (وفاء الوفاء) کي ويل سوي دي چي بي بي فاطمة رضي الله عنها به د هري جمعې په ورځ د حضرت حمزه رضي الله عنه و زيارت ته تلل او هلته به يې ژړل او هم به يې لمونځ نفلي وکړ.[130]

129- د ترمذي حاشيه : ۱ جلد،۲۰۳ مخ.
130- وفاء الوفاء : ۱۱۲ مخ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام قرطبي رحمه الله وايي: نبي عليه السلام پر هري زيارت کونکي ښځي لعنت نه دی ويلی بلکي: هغه ښځي يې يادکړي دي چي، ډېري زيارتونو ته ځي دا ځکه په حديث کي د (زيارت القبور) لفظ راغلی دی. دغه لفظ د مبالغې صيغه ده او بل کېدای سي په ډېر تلو سره وزيارتونو ته د ښځي څخه د خاوند حقوق پاته سي او يا هغه واجب کارونه ځيني پاته سي کوم چي د دې پر ذمه دي او په وخت او ناوخته تلو باندي زيارت ته کمه ستونزه نسته ځکه، د نبي عليه السلام په ډېرو احاديثو کي عام خطاب سوی دی. هغه هم نارينه ته او هم ښځينه ته متوجه دی.

په هر صورت د حديثو څخه دا معلومېږي چي ښځه زيارت ته تللای سي مګر حالتوته په کتو سره چي په نن وخت کي د فتنو باران دی، په هرلوري شيطاني دروازې راخلاصي دي. په انسانانو کي د الله تعالی جل جلاله څخه بېره ورځ تر بلې په کمېدو ده. په هم دې خاطر علماء کرام رحمهم الله دا فتوی ورکوي چي د ښځي لپاره و زيارت ته تلو مکروه دی او له دې کراهته د نبي عليه السلام زيارت مبارک و تلی دی يعني د نبي عليه السلام زيارت مبارک ته هم ښځينه او هم نارينه تللای سي.

زه دلته د هغه علماء کرامو اقوال را نقل کوم چي د ښځي لپاره زيارت ته تلو مکروه بولي.په فتح ابوداؤد حاشية ابوداؤ کي وايي:

(قيل كان ذالک حين النهي ثم اذن الهن حين نسخ النهی و قيل لبقين تحت النهي لقلة صبر هن و كثرة جز عهن و هوالا قرب الی تخصيصهن بالذكر)

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ملا علي قاري رحمه الله په شرح مشکوة کي وايي:

(في الشرح السنة قيل هذا قبل الترخيص فلما رخص د خل في الرخصة الرجال و النساء و قيل بل نهي انساء باق لقلة صبر هن و کثرة جز عهن)

او د قاضي عياض رحمه الله نه د ښځو اړوند پوښتنه وسوه چي ايا د قبر و زيارت ته تلای سي او که يا؟

ده ورته وويل: اې سوال کوونکې! د دې جواز او فساد پوښتنه له مانه مه کوه بلکي د دې د ګناه د اندازې پوښتنه وکړه او د لعنت اړوند پوښتنه وکړه. پوسه چي کله ښځه د زيارت لپاره ووځي. پر دې د الله تعالی جل جلاله او ملائکو لعنت وي او له هر طرفه شيطان ور سره ملګری سي او د قبر مړي پر دې لعنت وايي تر هغه وخت چي بيرته کورته راستنه کيږي.

له حضرت سلمان رضي الله عنه او ابو هريرة رضي الله عنه څخه روايت دی. يوه ورځ نبي عليه السلام د مسجد څخه د کور پر طرف راغلی که ګوري په دې وخت کي بي بي فاطمه رضي الله عنها راغله. نبي عليه السلام پوښتنه ځني وکړه. لوري له کوم ځای څخه راغلې؟ بي بي فاطمې رضي الله عنها ورته وويل: فلانکی ښځه وفات سوې وه د هغې کورته تللې وم. نبي عليه السلام ورته وويل: د هغې قبر ته هم ولاړې؟ بي بي فاطمې رضي الله عنها ورته وويل: د الله تعالی جل جلاله نه پنا غواړم. زه به هغه کار څنګه کوم چي له تا څخه مي د هغه په اړوند کي څه نه وي اورېدلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نبي علیه‌السلام ورته وویل: که چیري ته د هغې قبر ته تللې وای نو بیا به د جنت بوی هم نه وای لیدلی.

قاضي ثناء الله پاني پتي رحمه‌الله په مالابد منه کي وایي: زیارت د قبر د نارینه وو لپاره جائز دی، نه د ښځو لپاره.

په هر صورت موږ چي و احادیثو ته وګورو او د علماء کرامو اقوالته وګورو دا خبره ځني معلومیږي چي د قبر زیارت کولو حکم په وخت او زمان، طبیعت او شرائطو پوري اړه لري. که موږ دا موضوع ښه په تحقیق او په عمیق نظر و څېړو هم دغه دري خبري ځیني راته څرګندیږي او بل په دې تړوله بیان کي چي نهي ذکر سوې، هغه هم په دې خبرو پوري اړه لي لکه وخت او زمان، طبیعت او شرائط.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اولیاء الله له قبرو سره لمونځ او دعا کول

زموږ د اهل سنت و الجماعت دا عقیده ده چي، په کوم ځای کي چي د الله تعالی پېغمبر، اولیاء الله، شهیدان، علماء کرام پراته وي، هغه ځای د فیض او برکت څخه برخمن دی. د دوی د قبرونو سره دعا کول، هم داسي نفلي لمونځ کول او د صوفیه کرامو په اصطلاح و ظیفه کول جائز او روا کار دی.

دالدر المختار مصنف رحمه الله وایي:

(الاماضم اعضاء ه علیه الصلاة و السلام فانه افضل مطلقا حتی من الکعبة والعرش والکرسي) [131]

ژباړه: یعني له کومي حصې د مځکي سره چي دنبي علیه السلام بدن مبارک موښتی دی، هغه مځکه تر مکې مکرمې، عرش او کرسي هم بهتره ده.

دا ځکه چي دغي مځکي چي کوم شرافت پیدا کړی دی داله وجهي د دغه شریف او صالح انسان. هم داسي ددنیا په هر کنج کي چي د الله تعالی جل جلاله صالح بنده وي، هغه ځای به خامخا له برکت او فیض څخه برخمن وي.

د اصحاب کهف د مدفن اړوند ویل سوي دي.

(لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا) سورة الکهف ایات- ۲۱-

131- الدرالمختار بهامش ردالمختار ۲جلد، ۲۵۷ مخ.بیروت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: یعني موږ پر دوی باندي مسجد جوړه و. د اصحاب کهف پر مدفن باندي مسجد جوړول کوم بل غرض لپاره نه جوړیږي، بلکي د لمانځه او عبادت لپاره او همدارنګه د دعا او استغفار لپاره ځکه؛ دا د هغه وخت د انسانانو چي موحدین وو، دا عقیده وه چي دلته د الله تعالی ﷻ صالح بندګان مدفن دي، دا ځای خامخا د فضلیت او برکت څخه برخمن دی. دوی د تبرک حاصلو لو لپاره دا کار کاوه. د مسجد جوړونه د اصحاب کهف پر مدفن دا کار په هغه وخت کي هغه چا تې وړاندیز وکړ چي هغوی محدین وو. که چیري د موحدین دغه کار الله تعالی ﷻ ته ناخوښه وای. ارو مرو به د الله تعالی ﷻ له لوري دغه عمل بد بلل سوی وای مګر د دوی دغه عمل ته په سپکه ونه کتل سوه.

امام زمخشري رحمه الله د دې ایات په تفسیر کي وایي:

(یصلي فیه المسلمون و یتبرکون بمکانهم)

ژباړه: یعني په دغه مسجد کي به مسلمانان لمونځ کوي او تبرک به کوي په دغه ځای کي هم. دغسي تفسیر په تفسیر نشاپوري کي هم سوی دی. الله تعالی ﷻ بیت الله شریفي زیارت کوونکو ته وایي.

(وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى) سورة البقره ۱۲۴ اية.

ژباړه: په کوم ځای کي چي ابراهیم علیه السلام د عبادت لپاره دربده.هغه ځای مخصوص د لمانځه لپاره کړئ. ښایي هلته ابراهیم علیه السلام د الله تعالی عبادت کړی وي. د ده د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبادت له خاطره دغه ځای تبرک پیدا کړی وي، نو کله چي يو ځای د ابراهيم عليه السلام له درېدلو څخه د شرافت او تبرک وړ ګرځي نو د الله تعالی ﷻ نورو پېغمبرانو، اولیاو الله کرامو، د حق د لاري دشهیدانو، صالحو بندګانو او بزرګانو د ښخېدو ځای به تبرک او فضلیت ونه لري؟

خامخا به د دوی مزارات تر نورو ځایو نو تبرک او فضلیت ولري او لمونځ او دعا به ښه قبلیږي. داسمه ده چي ایت یوازي د ابراهيم عليه السلام په باب نازل سوی دی، ایا موږ له هغه نه کلي حکم نه سورا ایستلای؟

په مسجد نبوي کي منصور د وانقي له امام مالک رحمه الله نه پوښنته کوي. د دعا په وخت کي د قبلې په لور مخ کړم او که د نبي عليه السلام د قبر مبارک په لور.؟

امام مالک رحمه الله ورته وویل: ولي د نبي عليه السلام نه مخ اړوې. په داسي حال کي چي هغه مبارک ستاسو او ستاسو د پلار ادم عليه السلام وسیله دی. د نبي عليه السلام قبر ته مخ کړه او له هغه مبارک څخه و غواړه چي ستاسو په حق کښي شفاعت وکړي. [132]

له دې واقعې نه دا خبره معلومه سوه چي، د نبي عليه السلام د قبر سره دعا منعه نه ده او په دې واقعې کي دې خبري ته اشاره ده چي د دعا په وخت کي بهتره داده چي د نبي عليه السلام و قبر ته مخ سي او که قبلې ته؟ امام مالک رحمه الله په دې نظر دی چي د نبي عليه السلام قبر ته مخ کول بهتره خبره ده په نسبت قبلې ته او یا دواړو ته فرق نه لري.

132- وفاء الوفاء ٤ جلد، ١٣٧٦ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځيني کسان په دې نظر او عقيده دي چي د قبرو سره نفلي لموڅ کول او دعا کول روا نه دی لکه څنګه چي دغه خبره د غېر مقليدينو په کتابونو کي ذکر سوې ده.

د غېر مقليدينو پېشوا محمد بن عبدالوهاب نجدي په زيارت القبور کتاب کي ليکلي دي.

(لم يذکر احد من ائمة السلف ان الصلاة عند القبور وفي مشاهد ها مستحبة ولا ان الصلاة و الدعا هناک افضل).

ژباړه: يعني مخکنيو يوه هم نه دي ويل چي، د قبرونو د اولياوو او مشائخو سره لمونځ کول مستحب کار دی او نه تر نورو ځايونو هلته لمونځ او دعا ښه کار دی. په را وروسته کي غېر مقليدنو دغه مسئلې ته ښه زرو ورکړی دی چي داسي کول شرک دی او هغه کسان چي داسي عمل کوي هغه مشرکين دي.

موږ مقليدين يعني اهل سنت والجماعت وايو ځوک چي له قبرو سره لمونځ کوي او دا عقيده ولري چي لمونځ خاص د قبر د خاوند لپاره کوم او کومه دعا چي په هغه کي خپله غوښتنه د قبر له خاوند څخه کوي او قبر د قبلې په ځېر ګڼي بېشکه داسي وينا کول او عقېده درلودل شرک دی او عمل کوونکی يې مشرک دی.

مګر د مځکي پر مخ به يو ځوک داسي مسلمان پيدا نه کړي چي هغه قبر دانبياء، صالحانو او اولياوو کرامو د قبلې په ځېر مني او خپل عبادت دي د قبر د ښښتن

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره کوي او يا خپلي غوښتني دي د قبر له خاوند څخه و غواړي چي ، کله داسي نه وي نو بيا مسلمانانو ته مشرک ويل ډېره بې ځايه خبره ده.

اهل سنت والجماعت چي کومه دعا او لمونځ کوي، د قبرو سره دا په دې نيت کوي چي دوی د الله تعالی ﷻ پاک صالح بندګان وو چي دلته مدفن سوي دي او دا ځای د خاص شرافت نه برخمن دی او د تبرک په سترګه ورته ګوري، نو ځکه دلته به لمونځ او دعا کول ډېر ثواب ولري.

مخکي يو څه دلايل د دې مسئلې اړوند ذکر سول. د هغوی په رڼا کي دا خبره واضح سوه. د ښه وضاحت لپاره يو څه دلايل نور هم ذکر کوم تر څو دا خبره نوره هم ښه روښانه سي.

د معراج په باب چي کوم روايت راغلي دي چي نبي عليه السلام طيبه، طور سينا او بيت الحم په څېر ځايونو کښي لمونځ وکړ. جبرائيل عليه السلام ورته وويل: اې د الله تعالی رسوله! ته پوهېږې چي، په کوم ځای کي دي لمونځ وکړ؟ تاد عيسی ﷻ د زېږېدو په ځای کي لمونځ وکړ. [133]

موږ چي دې خبري ته وګورو بل مطلب په لاس نه راځي بېله دې چي دغه ځاي تبروک حاصل کړی دی په سبب د عيسې عليه السلام د زېږدو.

[133] - الخصائص الكبري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بي بي هاجري ا ﷺو اسماعيل عليه السلام چي د الله تعالی ﷻ په لاره کي زغم او غربت و ګاله نو الله تعالی ﷻ هم دوی د قدمونو نخښي د عبادت ځايونه و ټاکل يعني د صفا او مروا مابين. [134]

که حقيقت ته وګورو دا خبره راته معلوميږي چي، د بي بي هاجري ﷺ او اسماعيل عليه السلام زغم، صبر او اخيستي قدمونه دونږي مبارک سول چي د مسلمانانو د عبادت يوه حصه وګرځېدل. په همدې خاطر چي نبي عليه السلام د ټولني د اصلاح او سمون لپاره کوم کړاونه ګاللي دي او ډېر صبر يې کړی دی، نو د ده مبارک قبر به څنګه مبارک نه سي او څنګه به دلته لمونځ او دعا منع سي او بل که چيري د نبي عليه السلام او اولياؤ قبرونو ته د دوی په خاطر فضيلت نه حاصليږي نو بيا ولي که موږ د سيرت کتابونه مطالعه کوو، دا خبره راته مخکي کيږي چي، شېخينو مبارکانو لکه: حضرت ابوبکر رضي الله عنه او حضرت عمر رضي الله عنه د دې خبري اسرار کړی دی يا يې کوي چي، موږ د نبي عليه السلام د مبارک قبر سره او د نبي عليه السلام و اړخ ته ښخ کړئ. دوی مبارکانو دا کار د دې لپاره کاوه چي دوی د دی ځای د فيض او برکت څخه برخمن سي.

که څوک دا پوښتنه وکړي چي، نبي عليه السلام خپله پر مايي: (**اللهم لاتجعل قبري وثنا، الحديث**)

ژباړه: يعني يا الله! زما قبر د بت غوندي مه ګرځوه چي راته عبادت وسي.

---

[134]- جلاء الافهام ک ٢٢٨ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه په نورو احاديثو کي راغلي دي چي نبي عليه السلام فرمايي: الله تعالی جل جلاله دي پر يهودو او نصاراوو لعنت وکړ چي دوی د خپلو پېغمبرانو له قبرونو څخه جوماتونه جوړ کړي وو. هم داسي نور. که چيري و دغو حديثونو ته وګورو نو بيا ولي اهل سنت د قبرونو سره لمونځ او دعا جائز بولي؟ د دې خبري ځواب موږ داسي کوو.

که په رښتيا د قبر تر څنګ لمونځ او دعا روانه وای نو بيا ولي ام المؤ منين حضرت عائشة رضي الله عنها په خپل خونه کي د نبي عليه السلام د قبر تر څنګ لمونځونه کول؟

که د دې حديث چي وايي: (خدای جل جلاله دي پر يهودو او انصارو لعنت وکړي ځکه چي د پيغمبرانو له قبرونو يې جوماتونه جوړ کړي وو.) معنی همداسي وي لکه غېر مقلدين چي وايي: نو بيا ولي د همدې حديث راوي حضرت بې بې عائشة رضي الله عنها نژدې ۵۰ کاله په هماغه خونه کښي لمونځ کاوه او د خدای تعالی په عبادت بوخته وه او له بلي خوا يهودو او نصاراوو خو د خپلو پېغمبرانو قبرونه قبلې ګرځولي وو او هغوی يې لمانځل. په داسي حال کي چي مسلمانان داسي نه کوي نو ځکه نبي عليه السلام ويلي دي (اللهم لاتجعل قبري وثنا)[135]

ژباړه: خدايه زما قبر د بت غوندي نه کړې چي راته عبادت وکړل سي)

[135]- مسند احمد بن حنبل : ۳ جلد، ۲٤۸ مخ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اولیاوو کرامو وسیله کول

یا ایهاالذین امنوا اتقوالله حق تقاته ولا تموتن الا وانتم مسلمون. فان خیر الحدیث کلام الله و خیر الهدي هدي محمد، وشرالامور محدثاتها و کل محدثة بدعة و کل بدعة ضلالة و کل ضلالة في النار.

په مسئله د توسل کي ډېر اختلاف دی. د حلال او حرام دروا او ناروا، د الله تعالی د دربار د دوستانو و سیله کول د نړۍ په مسلمانانو کښي ډېر زیات دود دی. د احادیثو له لارې یې مشروعیت هم په ډاګه سوی دی.

یوازي په اتمه هجري پېړۍ کي د شیخ ابن تیمیه له خوا ترې انکار و سو او تر هغه دوې پېړۍ وروسته، محمد بن عبدالوهاب چي د غیر مقلدینو بنسټ ایښودونکی بلل کیږي له خوا یې ډېر زور واخیست او د الله تعالی د اولیاوو وسیله کېدل ناروا او بدعت وګڼل سو او کله هم ور ته د اولیاوو عبادت او شرک وویل سو او په دې کي شک نسته چي بېله الله تعالی عبادت د بل چا کول بېله شکه حرام دی.

مګر د اولیاوو وسیله کول، د ډېرو پخوانیو د جمهور علماء کرامو عادت دی. څکه د دوی په اکثره اقوالو کي داسي راځي.

(**اللهم بحق نبیک او بجاهه او یقدره عندک عافني وعف عني. و اللهم اني اسالک بحق البیت الحرام ان تغفرلي. و اللهم بجاه الاولیاء والصالحین و مثل فلان و فلان**)او یا داسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(اللهم بكرامة رجال الله عندك، و بجاه من نحن في حضرته و تحت مدده فرج اللهم عناو عن المهمومين. و اللهم اناقدبسطناالیک اکف الضراعة . متوسلين اليک بصاحب الوسيلة و الشفاعة ان تنصر الاسلام والمسلمين الخ) (التوصل الی حقيقه التوسل ١٢ مخ بيروت چاپ.

هم داسي نور اقوال. و دغه ته توسل وا يي. په دې مسئلې کې ځيني کسانو ډېره لاره خلاصه کړې ده چي، عوامو د درختو او ډبرو توسل شروع کړی دی او ځيني بيا دوندي سختي کړې ده چي، هغه څوک چي مشروع توسل هم کوي هغه ته مشرک وايي.

ښه خبره داده چي، اصله مسئله د ايات او احاديثو په رڼا کي ښکاره سي او زموږ اهل سنت والجماعت مسلک څرګندسي، نو په دې اساس زه اول دا خبره کوم چي، دا موضوع ډېره پيراخه ده پر دې موضوع ډېر کتابونه ليکل سوي دي خو زه صرف په مختصره طريقه يو څه بيان کوم. د الله تعالی په فضل سره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

توسل په لغت کي.

التوسل (وسیله) عربي لغت دی. دغه لغت په قرآن او حدیث او په کلام عرب کي په شعر او نثر کي ذکر سوی دی.

ابن الاثیر رحمه الله په النهایة کي وایي:

الواسل. الراغب والوسیلة القربة والواسطة و مایتوسل به الی الشیء و یتقرب به و جمعها وسائل)

فیروز ابادي په قاموس کي وایي:

(وسل الي الله تعالی توسیلاً عمل عملاً تقرب به الیه کتوسل)

یو بل معنا هم ورته سته.

(المنزلة عند الملک والدرجة والقربة)

لکه څنګه چي دا معنا له حدیث شریف څخه هم معلومیږي چي نبي ع فرمایي:

(اذا سمعتم المؤ ذن فقولوا مثل مایقول. ثم صلوا علی فانه من صلي علی صلاة صلي الله علیه بها عشراً. ثم سلوا الله اي الوسیلة فانها منزلة في الجنة لاتنبغي الا

(c) ketabton.com: The Digital Library

العبد من عباد الله و ارجو ان اكون انا هو فمن سال لي الوسيلة حلت له الشفاعة .[136](

مخکنيو عباراتو ته په کتو سره موږ ته د توسل درې معناوې په لاس راځي.

اول: واسطة . دوهم: هغه عمل چې په هغه سره و الله تعالی ﷻ ته څوک په نژدې کيږي يعني مقبول عبادت . دريم: درجة او مرتبه .

اول مثال:

اللهم اني اتوسل اليک نبيک محمد ﷺ انتقضي حاجتي)

ژباړه: يعني يا الله ﷻ زه درته ستا نبي ﷺ واسطه کوم چې زما اړتيا تر سره کړه.

دوهم مثال:

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا.)(البقرة أية 57)

د دغه ايات شريف به تفسير كي الحافظ ابن كثير رحمه الله د عبد الله بن عباس رضي الله عنه څخه نقل کوي.

(ان امعنی الوسيلة فيها القربة)

[136]- سنن ابوداؤد حديث نمبر ٥٢٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم داسي د مجاهد، ابي وائل، الحسن، عبدالله بن کثیر، اسدي، ابن زید هم داسي له نورو نه چي، هغوی نقل کوي له قتاده ﷺ څخه.

(اي تقربوا اليه بطاعته،العمل بما يرضيه)

وروسته ابن کثیر رحمه اللهوايي: دا هغه معناده چي په دې کي هيڅ اختلاف نسته.

دريم مثال:

(ثم سلوا الله لي الوسيلة فانها منزلة في الجنة: الحديث)[137]

کله چي مورږ د توسل معنا وي و پېژندلې چي په معنی د واسطه، عمل مقبول، منزلة، (مرتبه او درجة) ده اوس نو تقسيم د وسيلې کوو.

د توسل اقسام:

په اول تقسیم کي وسیله یا توسل پر دوه ډوله دی.

وسيلة **كونية** ، وسيلة **شرعية**

سيلة كونية ، هري هغي واسطې ته ويل کيږي چي طبعي وي، هغه که د انسان په خلقت وي او که د الله تعالی په خلقت وي.یوازي په دې واسطه سره د مقصود موندل

137 - حواله سابقه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي. دغه ډول وسيله په مسلمان او کافر پوري تخصيص نه لري بېله فرقه ده. د دې قسم د مثاله ، اوبه واسطه او سيله د تندې لپاره د انسان ، خوراک وسيله د مړتياده، کالي وسيله د ساتنې د ګرمي او له يخنۍ څخه، موټر وسيله ده د انتقال د يوه ځايه بل ځای ته،

وسيله شرعية:

هغه واسطه ، مرتبه، منزلت او عمل صالح دی چې، په طريقه شرعيه سره ګرځول د ي کوم چې د کتاب الله او سنت نبوي ﷺ يې ښرګندوي، دغه طريقه د وسيلې خاص ده په مسلمان پوري.

دغه ډول وسيله خپل ډولونه لري چې په لاندې ډول دي.

(**التوسل باسماء الله تعالیٰ و صفاته**)

(**التوسل بعمل صالح قام به الداعی**)

(**التوسل بالانبياء ع**)

(**التوسل بدعاء الرجل الصالح**)

(**التوسل بالانبياء من قبل نبينا**)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(التوسل بالاولياء كرام)

(c) ketabton.com: The Digital Library

التوسل باسماء الله تعالی و صفاته

التوسل په اسماء الله او صفاتو سره يو جائز عمل دی، لکه څرنګه چي موږ د غه توسل په عام او قاتو او خاصو حالاتو کي کوو دمثال په توګه:

(اللهم اني اسالک بانک الرحمن الرحيم اللطيف الخبيران تعافيني)

(اللهم اسالک برحمتک التي وسعت کل شيءٍ ان ترحمني و تغفر لي)

د دغه ډول لپاره دليل دروا والي دغه ايت کريمه دی.

(وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا) سورة الاعراف ۱۸۰

تاسي له الله تعالی ﷻ غوښتنه وکړئ او هغه ته وسيله ژغنکي سئ په اسماء حسنی سره هم داسي نور اياتونه هم سته چي پر جواز او روا والي د توسل د الله تعالی د اسماء حسنی او په حديثو کي هم د دې لپاره ډېر دلا ئل سته. زه دلته له هغي جملې څخه يو څو حديثونه رانقلوم.

يوه صحابي ﷺ په لمانځه کي د ناستي په وخت کي داسي وويل:

(اللهم اني اسالک يا الله الواحد الاحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد، و لم يکن له کفواً احد. ان تغفرلي ذنوبي انک انت الغفور الرحيم)

کله چي نبي عليه السلام له هغه صحابي څخه دغه وينا واورېدل نو نبي عليه السلام وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

(قد غفرله قد غفرله)[138]

يو بل صحابي بيا په اتحيات کي داسي وويل:

(اللهم اني اسالک بان لک الحمد لااله الاانت و حدک لا شريک لک المنان يابديع السماوات ولارض يا ذاالجلال والاکرام ياحي يا قيوم اني اسالک الجنة و اعوذبک من النار).

کله چي نبي عليه‌السلام له صحابي رضي‌الله‌عنه څخه دغه وينا واورېدل. نو بيې نورو صاحبه کرامو ته وويل: تاسي پوهېږئ چي ، ده په څه شي باندي غوښتنه وکړه؟ صحابه کرامو ورته وويل: الله تعالی جل‌جلاله او د هغه رسول صلی‌الله‌علیه‌وسلم په خبر دی. نبي عليه‌السلام ورته وفرمايل:

(والذي نفسي بيده لقد دعا الله به اسمه العظيم.)

په بل روايت کي بيا داسي راغلي دي:

(الاعظم الذي اذا دعي به اجاب و اذا سئل به اعطی)

په يوه بل حديث شريف کي راځي که پر چاغم ډېر سو دغه دعا دي وه وايي:

الهم اني عبدک و ابن عبدک او ابن امتک، ناصيتي بيدک، ماضی في حکمک، عدل في قضاؤک، اسالک بکل اسم هولک سميت به نفسک او علمته احدمن خلقک او انزلته في کتابک او استاثرت به في علم الغيب عندک ان تجعل القران

138 - التوسول الی حقيقة التوسل بحواله ابوداؤد و ترمزي : ۳۱ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربیع قلبي، و نور صدري، وجلاء حزني. و ذهاب همي الاذهب الله همه و حزنه و اجد له مکانه فرجا. [139]

دغه احادیثو ته په کتو او هغه احادیثوته په کتو چي د دې مشابه وي د ټولو څخه دا معلومیږي چي، توسل د الله تعالی ﷻ په اسما الحسنی او صفاتو سره کول یو امر مشروع دی او په داسي توسل سره الله تعالی ﷻ راضي کیږي هم څکه. دغه مخکنی توسل چي، ذکر سوی، د نبي علیه السلام له لوري خپل امت ته درس کول سوی دی او نبي علیه السلام د دې لپاره راستول سوی دی چي د الله تعالی ﷻ بندګان یو داسي عمل وکړي چي هغه د الله تعالی ﷻ د رضا سبب وګرځي او د نبي علیه السلام اقوال او اعمال ټوله زموږ لپاره زریعه د هدایت دي . الله تعالی ﷻ فرمایي:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾ سورة الحشر ۸

[139] التوصل الی حقیقة التوسل مخ ۳۱په حواله ابوداود،ترمیذي

(c) ketabton.com: The Digital Library

التوسل بعمل صالح قام به الداعي

دا ډول توسل هغه توسل دی چي يو بنده خپل نېک عمل او عبادت و الله تعالی ﷻ ته وسيلة کړي. هغه اعمال او عبادات چي د شريعت له لوري مشروع بلل سوي وي لکه: يو صالح بنده چي وايي.

(**اللهم بايماني بک، و محبتيک، و اتباعي لرسولک اغفرلي**)

(**اللهم اني اسالک بحبي محمد و ايماني به ان تفرج عني**)

دغسي توسل يو مشروع توسل او الله تعالی ﷻ هم په راضي کيږي. په دغه توسل باندي موږ ډېر دلائل لرو. هغه هم د قرآن او حديث دواړو څخه.

(الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) سورة ال عمران ١٦)

(رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ..

(رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ۚ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ)

(إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ)

دغه دري دلائل د کتاب الله تعالی څخه ما رانقل کړل مګر که موږ په کتاب الله کي و ګورو دغسي ډېر اياتونه په لاس راځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دغه ډول توسل لپاره ډېر احاديث سته چي يو بنده خپل نېک عمل و الله تعالی ﷻته وسیله کړی دی. د هغه نېک عمل په خاطر د الله تعالی ﷻځخه د خپل مشکل د خلاصون غوښتنه وکړي او دا داسي توسل دی چي وسیله کوونکی يې دالله تعالی ﷻ مخلص بنده ګڼل کېږي او کومو کسانو چي په خپلو صالحو اعمالو وسیله نیولې هغه کسان الله تعالی ﷻ کامیابه کړي دي او خپل مقصد ته رسېدلي دي. دا حدیث صحاح رانقل کوي.

(عبدالله ابن عمر ﷺ قال، سمت رسول الله يقول انطلق ثلاثة رهط ممن كان قبلكم حتى او واالمبيت الى غار فدخلوه فانحدرت صخرة من الجبل فسدت عليهم الغار. فقالوا، انه لاينجيكم من هذه الصخرة الا ان تدعوا الله بصالح اعمالكم. الحديث رواه البخاري.

عبدالله ابن عمر ﷺ وايي: ماله نبي عليه‌السلام نه اورېدلي دي چي، درې نفره هغه ترتاسو مخکي وو. يعني په پخوا وخت کي دوی ولاړل د خوب يا استراحت لپاره يو غار ته. د غره نه يوه لويه ډبره د غار خولې ته را ولوېده . د غار خوله بنده سوه دوی په خپل مابين کي سره وويل:له دې ډبري څخه نه خلاصيږو مګر نه هغه وخت چي الله تعالی ﷻته خپل نېک عمل او عبادت وسیله نه کړو.

دغه حدیث شریف ډېر اوږد دی ما نور پرېښود ځکه؛ دا قصه ډېره مشهوره ده. په هر صورت توسل په عمل صالح او عبادت سره هغه توسل دی چي الله تعالی ﷻ او د هغه رسول خوښ بللی دی. الله تعالی ﷻمونږ ته د داسي عمل او عبادت توفيق را

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیب کړي چې موږ يې هم الله تعالی ته وسیله کړو او د هغه په خاطر زموږ نه دغه فتنې او عذابونه لیرې کړي

امین ثم امین.

(c) ketabton.com: The Digital Library

التوسل بالانبیاء

په مخکنې بیانونو کې د توسل کوم حکم چې ذکر سو زما په اند په هغه کې به څوک اختلاف و نه لري ځکه؛ هغه اقسام په ښکاره د ایات او حدیث څخه معلومېدل مګر توسل په دې نورو قسمو نو کې لږ غوندې کسان سته چې اختلاف لري خو دغه اختلاف هم د ناپوهۍ له امله دی. که چیرې موږ په احادیثو کې ښه پلټنه وکړو حق به خامخا راته څرګندېږي مګر نه هغه کسانو ته چې سترګې له حق څخه پټوي.

په هر صورت دغه بیان دی په بیان د توسل بالانبیاء. یعني د الله تعالی ﷻ انبیاء وسیلة کول. دا مسئله زموږ د اهل سنت والجماعت په مذهب یو جائز عمل دی مګر ځیني کسان داسې توسل نه منع کوي. دوی و دغه ډول توسل ته عبادت د عبادو وایي او حرام یې بولي. موږ اهل سنت والجماعت چې دغه ډول توصل جائز بولو ښه واضح دلائل لرو هغه دلائل زه اوس ستاسو په مخ کې ایږدم . انشاء الله

دغه توسل پر دوه ډوله دی.

اول: د انبیاء کرامو په ذات توسل لکه چې وایي:

(**اللهم اني اتوسل الیک نبییک محمدﷺ ان تقضي حاجتي.**)

ژباړه: یا الله! زه درته ستا پېغمبر وسیله کوم چې ته زما مقصد پوره کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم: د انبیاء کرامو مقام، مرتبه، منزلت او درجه، الله تعالی ﷻ ته وسیله کول لکه چي وايو.

(اللهم اني اتوسل اليک بجاه محمد ﷺ و حرمته وحقه ان تقضی حاجتي)

ژباړه: اې الله ! زه د پېغمبر علیه السلام هغه مقام چي له تا سره يې لري درته وسيله کوم چي ته زما اړتيا تر سره کړه.

د غېر مقلدينو پېشوا محمد بن عبدالوهاب نجدي او غېر مقلدين ټول دغه دواړه ډوله د توسل منع بولي.

که موږ د نبي علیه السلام احاديث او اسلامي سيرت ته په کتو سره د ژوند فيصله وکړو دا به راته معلومه سي چي دغه دواړه ډوله توسل جائز دی.

(ان رجلا ضريراً اتي الی النبي ﷺ فقال ، ان يعافني فقال ان شئت دعوت و ان شئت صبرت و هو خير قال فادعه فامره ان يتوضأ فيحسن و ضوه و يصلي رکعتين و يد عو بهذا الدعاء اللهم اني اساء لک والتوجه اليک بنبيک محمد نبي الرحمة يا محمد اني اتوجه بک الی ربي في حاجتي تقضی. اللهم شفعه في قال ابن حنيف فوالله ما تفرقنا و طال بنا الحديث حتی دخل علينا کان لم يکن به ضر (التوصل الی حقيقة التوسل ۱۵۸ مخ طبع بيروت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: يعني يو ړوند کس و نبي عليه‌السلام ته راغی او ورته و يې ويل: اې د الله تعالی ﷻ رسوله! د الله تعالی ﷻ څخه و غواړه چي ماته صحت او بينايي راکړي. نبي عليه‌السلام ورته وفرمايل: که ته غواړې چي دعا راته وکړه، دعا درته کوم او که ته صبر وکړې، صبر ستا لپاره ډېر ښه دی.دغه ړانده کس ورته وويل: يا صبر نه سم کولای، دعا راته وکړه. نبي عليه‌السلام ورته و فرمايل: ورسه ښه اودس تازه کړه، بيا دوه رکعته لمونځ وکړه وروسته دا دعا وکړه.

(اې پر ور ديګاره ز ه درنه غواړم او ستا د پېغمبر محمد ﷺ د رحمت د پېغمبر په وسيلة تاته مخامخ کېږم چي، الله تعالي ﷻ زما حاجت تر سره کړي. يا الله تعالی! ﷻ زما اړوند د هغه شفاعت ومنه.

د دې حديث شريف څخه د توسل بالانبياء لپاره ښکاره جواز معلوميږي. هم دغه حديث د توسل بالانبياء لپاره ښه دليل دی.

کېدای سي ځيني کسان دا ووايي چي: دا توسل د نبي عليه‌السلام په ژوند کي سوی دی موږ اهل سنت والجماعت تل دا وايو چي، توسل په نبي ﷺ هغه، که وفات وي او که ژوندی وي جائز بولو او عبادت د نبي لپاره کول، هغه که ژوندی وي او که وفات شرک او حرام يې بولو.

د دې حديث شريف په سند کي هيڅ شک نسته چي، دا حديث صحيح دی. د دې حديث شريف د سند اړوند محترم مولوي سيد محمود حکمي په خپل کتاب (

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهابیت د قرآن او سنتو په رڼا کې د ډېرښه معلومات راجمع کړي دي. د هغو معلوماتو څخه یو را نقل کوم تر څو تاسو ته هم څ ـ ـ ـ ـ ېړه ښه واضح سي. دی محترم وايي:

د دې حدیث د سند او صحت په باب څه خبره نسته. ان چي شیخ ابن تیمیه یې هم سند صحیح بولي او ویلي یې دي. له ابوجعفر څخه چي د حدیث په سند کې دی مراد. هغه ابو جعفر خطمي دی او هغه د منلو وړ دی. د امام احمد رحمه الله په مسند کې (ابو جعفر) د خطمي په لفظ ستایل سوی دی خو په صحیح ابن ماجه کې مطلق ابو جعفر راغلی دی.

د محمد ابن عبدالوهاب دډلي معاصر رفاعي د دې حدیث په باب وايي:

ولا شک ان هذا الحدیث صحیح و مشهور و قد ثبت فیه بلا شک و لاریب ارتداد بصرالاعمی بدعاء رسول الله ﷺ. [140]

ژباړه: یعني شک نسته چي، دا حدیث صحیح او مشهور دی او په دې کې هم شک نسته چي یوه ړانده سړي د نبي ﵇ په دعا سترګي و غړولې.

رفاعي په خپل کتاب التوصل کي وايي: دا حدیث نسائي، طبراني، ترمذي او حاکم په خپل مستدرک کي را وړی دی او دی وروستیو دووکسانو د (وشفعه في) پرځای (اللهم شفعني فیه) را وړي. [141]

---

[140] - التوصل لی حقیقة التوسل : ۱۵۸ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکونکی دا حديث له لاندنيو مدارکو څخه را نقلوي.

سنن ابن ماجه ۱جلد، ۴۴۱ مخ د دار احياء چاپ. د محمد فواد عبد الباقي څېړنه **۱۳۸۵** حديث. ابن ماجه له ابو اسحاق څخه نقل کوي چي (هذا حديث صحيح) بيا زياته وي. دا حديث ترمذي په (ابواب الادعيه) کي را اخيستی دی او وايي:

(**هذا حديث حق صحيح غريب**) مسند بن حنبل. **۴**جلد **۱۳۸** مخ چاپ المکتب الاسلامي بېروت. په درو طريقو را نقل کړی دی. مستدرک حاکم **۱** جلد: **۳۱۳** مخ چاپ حيدر آباد افست.

د دغه حديث شريف د نقل وروسته وايي:

(**هذا حديث صحيح على شرط الشيخين و الم يخرجا**)

الجامع الصغير. سيوطي. له ترمذي. مستدرک او د حاکم څخه رانقل کړی دی. هم دغسي التاج په ۱جلد (**۲۸۶**)مخ کي رانقل کړی دی هم داسي نورو کتابونو را وړی دی.

که موږ و دغوکتابونو ته و ګورو. ايا د حديث په سند کي به د شک خبره پيداسي؟ په هر صورت تاسي دا حديث له عربي ژ ـې سره يو بلد سړي ته ورکړئ، داسي يو سړي ته چي، د (توسل بالانبياء) په مسئله کي يې د وهابيانو يا غېر مقل ـې ينو له

[141] - مخکنی حواله:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناندريو نه ذهن ببخي پاک وي او پوښتنه څني وکړئ چي، د پېغمبر ﷺ په هغه دعا کي چي راغلي ده ته يې وښودل څه امر کړی دی؟ او هغه ته يې د دعا په قبلېدو کي څه لار ښوونه وکړه؟ له واره به درته ووايي چي، پېغمبر ﷺ ورته وويل چي، د رحمت پېغمبر ﷺ وسيله کړه او له الله تعالی ﷻ څخه و غواړه چي حاجت دي پوره سي.

دا خبره له لاندنيو جملو څخه ښه معلوميږي.

الف: (اللهم اني اساءلک واتوجه اليک بنبيک)

ژباړه: اې الله! له تانه غوښتنه کوم او تاته ستا د پېغمبر ﷺ په مخ- مخ در اړوم. د (نبيک) ټکي په مخکني دوو جملو پوري اړوند دی. يو (اساءلک) او بل (الوجة اليک) په ښکاره وينا هم د نبي عليه السلام په وسيله له الله ﷻ څخه سوال کوي.او هم د هغه ﷺ په وسيله الله تعالی ﷻ ته مخ کوي او له نبي څخه مراد خپله نبي عليه السلام دی نه د نبي عليه السلام دعا، او غرض دادی چي، د هغه ﷺ په دعا سره تاته مخ در اړوم. (متوجه کېږم) او په تنيجه کي د دعا غوښتنه له پېغمر ﷺ څخه ده ځکه د دعاء د کلمې نه شتوالی او تقدير پر دې سر بېره چي بې ځايه او بې دليله ده. د بلاغت پر خلاف هم ده. د (توجه) منظور د پېغمبر ﷺ دعا ده نه د هغه ﷺ خپل ذات او دا فرادو دعا ته توجه څه خبره نه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ب : د دې لپاره چي څرګنده سي چي له الله تعالی ﷻ څخه د سوال مقصد د پیغمبر ﷺ لاره او د هغه په وسیله خدای تعالی ﷻ ته توجه ده. د (نبیک) لفظ یې له (**محمد نبي الرحمة**) جملې سره توصیف کړی دی چي حقیقت څرګند او روښانه دی.

ج : د (**یا محمد اني اتوجه بک الی ربي**) جمله داښیي چي نبي علیه السلام دعا لپاره وجه ګرځوي نه د خپلي وجهي (**توجه**) لپاره د هغه دعا.

د : د (**وشفعه في**) جملې مطلب دادی چي، پرور دګاره. هغه ﷺ زما شفیع وګرځوې او زما په باب د هغه شفاعت ومنې.

په دغو ټولو جملو کي چي څه د څېړني او خبرو وړ وي، هغه په خپله پیغمبر اکرم ﷺ او د هغوی ﷺ ستر مقام دی او د پیغمبر ﷺ د دعا خبره نه ده او توسل بالانبیاء څه نوې خبره نه ده. دا مسئله د حضرت ادم علیه السلام له واقعې څخه ښه څرګندیږي.په هغه واقعه کي راځي چي، ادم علیه السلام ته الله تعال ﷻ مخصوص کلمات ور وښودل چي د هغه کلماتو د ویلو په خاطر یې د الله تعالی رضا حاصله کړه. الله تعالی ﷻ فرمایي.

(فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ) [142]

ژباړه: آدم علیه السلام له خپل رب ﷻ څخه ځیني خبري (کلمې) په خضوع او اطاعت سره زده کړ ي دي او په هغه سره یې توبه وکړه. رښتیا چي هغه الله تعالی ﷻ توبه قبلوونکی او مهربانه دی.

[142]- سورة البقره : ۳۸ ایة،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلامي امت مفسرینو او محدیثین د هغه کلمو په اړوند چي آدم علیه‌السلام ته د الله تعالی جل‌جلاله لوري ورښودل سوي دي، داسي په خپلو کتابونو کي ليکي لکه: المعجم الصغير، مستدرک صحاح، دلائل النبوه، الدرمنثور، روح المعاني، هم داسي نور.

دغه ټولو مفسرينو د (کلمات) په تفسير کي د حضرت عمر رضي‌الله‌عنه هغه قول رانقل کوي کوم چي ده د نبي علیه‌السلام نه اورېدلی دی.

(لما اذنب ادم بالذنب الذي اذنبه رفع راسه الی السماء فقال اساء لک بحق محمد الاعفرت لي؟ فاو حی الله اليه و من محمد ﷺ؟ فقال تبارک اسمک. لماخلقتني رفعت راسي الی عرشک فاذا فيه مکتوب لا اله الا الله محمد رسول الله. فقلت انه ليس احد اعظم عندک قدر ممن جعلت اسمه مع اسمک فاو حی الله اليه يا ادم انه اخر النبيين من ذريتک ولولا هو لما خلقتک) [143]

ژباړه: يعني کله چي ادم علیه‌السلام خطا وکړه مخ يې اسمان ته کړ. ويې ويل: اي الله! جل‌جلاله تاته د محمد ﷺ په خاطر سوال کوم چي، ما وبخښه. الله تعالی جل‌جلاله ورته په وحي وويل: محمد ﷺ څوک دی؟ آدم علیه‌السلام ځواب ورکړ. زه چي دي څه وخت پيدا کړم عرش تمی وکتل ومي ليد چي پر ليکلي سوي و.

(لا اله الا الله محمد رسول الله)

143- الدرالمنثور : ۱ جلد، ۱٤۲ مخ.طبع بيروت

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ځان سره مي وويل: محمد ﷺ د هغه الله ﷻ ستر مخلوق دی چي الله تعالی ﷻ يې نوم له خپل نامه سره يو ځای کړی دی، نو بيا و آدم عليه‌السلام ته وحي وسوې چي، هغه ﷺ ستا د زامنو څخه ورستنی پيغمبر دی او که هغه نه وای ته مي نه پيدا کولې.

د دغه حديث شريف متن په ذکر سوي کتابونو کي يو شان نه دی مګر مضمون د ټولو يو دی او له دې حديث شريف څخه دا څرګنده سوه چي، په ايات کښې چي کوم لفظ (کلمات) ذکر سوی دی له هغه څخه نبي عليه‌السلام مراد دی. هم داسي په قرآن کريم کي ډېر ځايونه سته چي د کلمې لفظ ذکر سو ی او مراد ځني ستر شخصيتونه دي.

الله تعالی ﷻ فرمايي:

(يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ آل عمران **۴۵** آيه

هم داسي نور اياتونه . په ټولو کي له کلمات څخه مراد ستر شخصيتونه دي او همدارنګه د تاريخ ، سيرت، احاديثو کتابوڅخه دا خبره ښه معلومه ده چي ادم عليه‌السلام د دعا په وخت کي نبي عليه‌السلام وسيله کړی دی. دا خبره مخکي هم تېره سوه چي امام مالک رحمه‌الله منصور دوانقي ته وويل:

(**هو وسليتک ووسيلة ابيک ادم**) [144]

[144] وفاء الوفاء ٤جلد، ١٣٧٦ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: يعني نبي عليه‌السلام ستا او ستا د پلار ادم عليه‌السلام وسيله ده. د دې مخکښې خبرو څخه موږ ته دوه مطلبه په لاس راغله اول وسيلة جائز عمل دی او دوهم: توسل بالانبياء هم روا دی.

که چيري غير مقلدين د مطلق توسل څخه منکر سي او که د توسل بالانبياء څخه دواړي خبري يې باطلي دي. که دوی موږ ته په دې عمل کولو سره مشرک وايي او يا بدعات پسنده راته وايي دا اعتراض پر موږ نه دی ځکه؛ هغه دي زموږ په وړاندي د الله تعالی ﷻ او د هغه د رسول ﷺ ويناوي پرتې دي. موږ د هغه د قول موافق عمل کوو.

په اصل کي د غير مقل دينو څخه خطا سوې ده چي، ځان ته د اهل حديث نوم ورکوي مګر نور مسلمانان يې تر سترګو بد ايسي. بې دريغه د مشرک الزام پر لګوي.

قد اجاب الله آدم اذدعا ونجا في بطن السفينة نوح

قوم بهم غفرت خطيئه آدم و هم الوسيلة و النجوم الطلع

(c) ketabton.com: The Digital Library

التوسل بدعاء الرجل صالح

دغه ډول توسل هم يو مشروع او روا توسل دی. دا توسل هغه دی چي، يو مسلمان ته يو تکليف او مصيبت ورسيږي نو دغه مسلمان يو داسي صالح او تقوا درلودونکي ته ورسي چي، هغه په کتاب الله او د هغه د رسول ﷺ په اقوالو خبر وي. يعني عالم وي يا ولي وي، يا سيدوي، يا زوي مور او پلار ته ورسي، يا شاګرد خپل استاذ ته ورسي چي، ته زما په حق کي دعا وکړه چي، زه ددې تکليف او مصيبت څخه خلاصون پيدا کړم او د الله تعالی ﷻ څخه و غواړه چي، زما کاميابي په برخه سي.

دغه ډول توسل يو مشروع عمل دی. د دې پرصحت باندي په حديثونو او شريعت کي خورا ډېر دلايل سته چي، زه له هغو څخه يو څو حديث د نمونې لپاره را اخلم.

(عن عائشة قالت شکاالناس الی رسول الله ﷺ قحوط المطر فامر بمنبر فوضع له في المصلي الحديث)[145]

ژباړه: بې بې عايشة ﵂ وايي: نبي علیه السلام ته خلکو د وچکالی (د باران د نه اورېدو) شکايت وکړ ويل يې. اې د الله ﷻ رسوله! ته دعا وکړه چي، الله تعالی ﷻ پر موږ باران وکړي. د الله ﷻ پېغمبر ﷺ هم دعا وکړه په دې وخت کي باران وسو.

145- مشکواة ١جلد: ١٣٢ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځينو محدثينو را اخيستي دي چي يو صحرايي عرب پېغمبر ﷺ ته راغی او داسي يې وويل:

(**لقد اتيناک ومالنا بغيريط والا صبي يغط**)

ژباړه: موږ تا ته په داسي حال کښ راغلي يو چي، نه مو اوښ ستړه چي، فرياد وکړي او نه مو کوچنی چي ويده سي او دا شعرونه يې وويل:

(**اتيناک والعذراء بدمي لبانها**

و قد شغلت ام الصبي عن الطفل

ولاشيئ همايا کل الناس عرﻻ نا

سوی الحنظل العامي و العلهزالغسل

وليس لنا الا اليک فرارنا

و اين فرار الناس الا الی الرسل.

ژباړه: يعني موږ تاته راغلي يو په داسي حال کي چي، داسونو له سينوويني څاڅي، مور له خپل کوچني نه جلاکړای سوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره څه را سره نسته چي، څوک يې و خوري (هن) هغه ترخه مړه غونې سته چي د لوږي په کال خوړل کيږي او د وينو او کارغانو له غذا پرته نور څه نه لرو او د خلکو پنا ځای له پېغمبرانو پرته بل کوم ځای کيدای سي.

وروسته بيا:

(فقال رسول الله ﷺ يجر ردائه حتى صعدالمنبر، فرفع يديه. اللهم اسقنا غيثاً ....
فمارد النبي ﷺ يديه حتي القت السماء ....ثم قال الله درابي طالب لوكان حيالقرت عيناه. من ينشدنا قوله؟ فقام علي بن ابي طالب و قال وكانك تريد يا رسول الله قوله.

و ابيض يستسقي الغمام بوجهه

تمال اليتامي عصمه للارامل

يطوف به الهلاك من ال هاشم

فهم عنده في نعمه و فواضل

ژباړه: هغه سپين مخ چي په خاطر يې له وريځو څخه باران غوښتل کيږي او د يتيمانو پنا ځای او د بيوسو کونډو مرستندوی دی. د ب ني هاشم محتاجان تر ي راټول وي او د ده له برکته په نعمتونو او بخششونو کي ډوب دي.

نبي عليه‌السلام وفرمايل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو زما مقصد همدا دی چي، و مولوست. بیا حضرت علي ﷺ د هغه د قصیدې یوه برخه ولوستله. بیا د بني کنانه قبیلې یو سړی ولاړ سو، یو څو بیته یې وویل چي، د اول بیت مضمون یې دادی.

ژباړه: الله تعالی ﷻ ستاینه تالره ده. ستا شکر کوونکي بندګان ستاینه کوي. موږ د پېغمبر ﷺ له مخه په باران او به سوو.[146]

حافظ ابن عساکر رحمه الله وايي: د معاویة بن ابو سفیان په وخت کي وچکالي راغله. د دعا لپاره یې یزید بن الاسود الجرشي.را وغوښت ورته و یې ویل:

(یا یزید ارفع یدیک الي الله . فرفع یدیه ورفع الناس ایدیهم الحدیث)

ژباړه : یعني اې یزیده د الله تعالی ﷻ و لورته لاس پورته کړه او دهغه ﷻ نه باران وغواړه او خلکو هم لاسونه د دعا لپاره پورته کړل.

په هر صورت. توسل د صالح سړي په دعا سره یو مشرع عمل دی. که څوک یو چاته ورسي چي دعا راته وکړه ډېر ښه کار دی. د دې م وضوع لپاره په شریعت او په حدیثو کي ډېر مثالونه سته خو زموږ لپاره دومره بس دي

انشا ء الله تعالی.

[146]- عمدة القاري : ۷ جلد، ۳۱ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(التوسل بالانبياء من قبل نبيناء)

موږ اهل سنت والجماعت دا وايو ،توسل په انبياء كرامو باندي جائز دی. هغه كه ژوندی وي او كه د وفات وروسته وي. يعني كه زموږ نبي وي او كه مخكني انبياء كرام وي. د دې توسل د جواز لپاره موږ دغه حديث راوړو.

فاطمه د اسد لور چي، څه وخت وفات سوه. رسول الله ﷺ يې د مرګ په خبرېدو سره راغلی او سر ته يې كښېنوست او وې فرمايل:

(له مور څخه مي وروسته مور يې. يا الله ﷻ ته باندي ورحمېږه. بيا يې اسامه، رضي الله عنه ابوايوب رضي الله عنه او عمر بن الخطاب رضي الله عنه او يو تور مريي يې را وغوښتل چي قبر جوړ كړي. قبر جوړ سو. لحد يې پېغمبر ﷺ په خپل لاس جوړ كړ اوخاوره يې په لاس كي را واخيسته او په قبر يعني په لحد كي په اړخ سو او دا دعا يې وكړه.

ژباړه: يا الله ﷻ چي ژوندي كول او مړه كول كوې او ته ژوندی يې او نه مرې. مور مي فاطمه د اسد لور و بخښه او كور يې پراخه كړه. دخپل پېغمبر او له ماڼه د مخكنيو پېغمبرانو په خاطر. د (خلاصة الكلام) مؤلف وايي:

رواه الطبراني في الكبير والاسط و ابن حبان والحاكم صحيح و صححوه....)[147]

[147]- كشف الاستياب. ٣١٢ مخ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبراني في الكبير والاوسط کښي روايات کړی او ابن حبان او الحاکم صحيح کړی او تصديق کړی يې دی. سيد احمد ذيني د حلان په خپل کتاب (الرد السنية في الرد على الوهابية) کښي وايي:

مشهور محديث ابن ابي شيبه له جابر ﷺ الله عنه څخه دا احديث رانقل کړی دی او همدارنګه ابن عبدالبر له ابن عباس ﷺ او ابو نعيم له انس ﷺ څخه رااخيستی دی او جلال الدين سيوطي بيا دا ټولي خبري په جامع کبير کي راوړي دي.[148]

همداسي (الاستيعاب) ۴ جلد، ۳۸۲ مخ. مسندرک حاکم: ۱ جلد. ۱۰۸ مخ. اصول کافي: ۱ جلد، ۴۵۳ مخ. حلية الاولياء: ۳ جلد، ۱۲۱ مخ. د توسل پر مشرعيت دا حديث شريف ډېر ښه دلالت کوي او د دغه حديث د بيان د صحت لپاره دغه کابونه وګورئ. که تاسي دغه کتابونه مطالعه کړئ ارومرو به دا درته څرګنده سي چي توسل په مخکنيو انبياء کرامو باندي هم جائز دی.

148- الدرر السنية : ۸ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

التوسل بالاولياء كرام

داسي نه ده چي توسل يوائي د اوس وخت د امت عمل دی بلکي د پېغمبرانو او تر هغه په راوروسته زمانه کي د مسلمانانو چلند تل دا و چي، د الله تعالی ﷻ او اولياء کرامو ذات، مقام او منزل به يې وسيله کاوه چي، دلته يې يو څو بېلګي رااخلو.

ابن اثير عزالدين علي بن محمد عبدالکريم رحمه الله په (اسد الغابة في معرفة الصحابه) کي ليکي، کله چي د حضرت عمر رضي الله عنه د خلافت په وخت کي وچ کالي سوه نو حضرت عمر رضي الله عنه د حضرت عباس رضي الله عنه په وسيله د باران غوښتنه وکړه. د الله تعالی ﷻ د هغه په وسيله هغوی په باران خړوب کړل سول او ځمکي يې سمسوري کړې.

حضرت عمر رضي الله عنه خلکو ته مخ کړ او وې ويل: په الله تعالی ﷻ قسم چي عباس رضي الله عنه، الله تعال ﷻ ته زموږ وسيله دی او د الله تعالی ﷻ په وړاندي يو مقام او مرتبه لري.[149]

همداسي پر دغه واقعه باندي احسان بن ثابت رضي الله عنه څو اشعار هم وويل.

سال الامام و قدتتابع جدبنا | فسحقنى الغمام بغراة العباس

عم النبي و صووالده الذي | ورث النبي بذاك دون الناس

[149]- اسدالغابة: ۳ جلد، ۱۱۱ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احیا الاله به البلاد فاصبحت مخضر ة الاجناب بعد الیاس

ژباړه: امام داسي وخت د باران غوښتنه وکړه چي، قحطي پر ځای خپره وه او د اسمان وریځي د عباس ﷺ په نورانیت خلک خړوب کړل. عباس ﷺ د پیغمبر علیه السلام اکا او د پیغمبر ﷺ د پلار سیال دی.

مقام او منزلت ورته له هغه نه په میراث پاته دی الله تعالی ﷻ هغه له مخه ځمکي ژوندی کړي او هر ځای تر نا امیدی وروسته سمسور سوی دی.

په اسدالغابة کي وایي:

(**و لما سقي الناس طفقوا یتمسحو بالعباس و یقولون، هنیاً لک ساقي الحرمین**)
150

ژباړه: کله چي باران هر ځای ته ورسېد، خلکو به تبروکاً د عباس ﷺ پر بدن ځانونه مښل او ورته ویل به یې. اې د دواړو حرمینو ساقي! آفرین.

د دغي واقعې یوه برخه یې په صحیح البخاري کي هم راغلې ده. داسي چي دوسیلة کول یو مصداق هم د عزتمنو اشخاصو او د منزلت د خاوندانو وسیلة کول چي په خپله د داعي او متوسل تر منځ د نژدېکت او وړتیا سبب ګرځي.

تر دې به بل روښانه تعبیر د وسیلة کولو لپاره څه وي.

[150]- خواله سابقه ک

(c) ketabton.com: The Digital Library

(هذا والله الوسيلة الی الله والمکان منه)

جلال الدین سیوطي رحمه الله په خپل کتاب (المواهب اللدینه بالمنح المحمدیه في السیرة النبویة) کي وایي: کله چي حضرت عمر رضي الله عنه د حضرت عباس رضي الله عنه په وسیلة د باران غوښتنه وکړه ویې ویل:

خلکو رسول الله صلی الله علیه وسلم به عباس رضي الله عنه ته د پلار په سترګه کتل، په ده پسي ولاړسئ او الله جل جلاله ته یې خپله وسیلة وګرځوئ.په همدې څرګندونو کي د توسل (وسیلة کول) جواز پروت دی او د هغو کسانو نظر چي، بیخي او یا له پېغمبر صلی الله علیه وسلم څخه پرته توسل نه مني باطل سوی دی.[151]

امام حسین رضي الله عنه به د روژې د میاشتې په راتلو سره داسي دعا کول.

ژباړه: اې الله جل جلاله تا څخه د دې میاشتي او د هغه چا پر مخ دعا غواړم چي، د دې میاشتي له اولي شپې څخه تر پایه پوري ستا نمانځنه کوي. هغه که ستا ملائیکه وي، که نبي مرسل دي او یا ستا کوم ګران نېک بندګان دي.

امام شافعي رحمه الله به ویل: د نبي علیه السلام کورنۍ الله جل جلاله ته زما وسیله ده او د همدوی په وسیله امید لرم چي، ماته به زما عمل نامه په راسته لاس کي راکړي.[152]

151- المواهب ۳ جلد، ۳۸۰ مخ. فتح الباري ۲ جلد، ۴۱۳ مخ.
152- الصواعق المحرقة: ۱۷۸ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر صورت زموږ د اهل سنت والجماعت دا عقیده ده چي، توسل (وسیلة کول) په هغه مخکني ټولو اقسامو جائز ده پر دې اقسامو سر بېره زموږ دا هم عقیده ده چي، د نبي علیه السلام په وربښتانو، نوکانو، کالو، هم داسي نورو باندي توسل کول جائز دی.

دغه د توسل په مسئلة کي غیر مقلدین زموږ سره مخالف دي. ځیني بیا دا وایي: توسل په ژوندوني کي سته یعني د نبي په ژوند کي په نبي توسل، د ولي په ژوند کي په ولي توسل کول جائز دي اګر که وفات سي بیا توسل نسته.

د توسل بیان خورا پیراخه بیان دی مګر ما ستاسو حضورته یواځي خپله د اهل سنت والجماعت عقید لږ قدري روښانه کړه، که د چا شوق وي چي په دې مسئله ښه ځان پوه. کړي د دغه لاندي کتابونو مطالعه دي وکړي. په دې کتابونو کي د مخالفینو د لائل هم ورسره ذکر سوي دي. په ځینو کي دومره وضاحت سوی وي چي د دغي مسئلې لپاره یې ځانګړی باب اېښی دی او ځینو بیا اشاره ورته کړې ده.

ردالمختار بهامش: ۱ جلد، ۳۸ مخ.

احیاء العلوم: ۲ جلد، ۲۴۷ مخ.

فیض الباري: ۲ جلد ۴۵ مخ.

امدادالفتاوه: ۲ جلد، ۱۲۸ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عقائد د یوبند: ۲۲۰ مخ.

شواهدالحق: ۸۲ مخ.

اشعة اللمعات: ۱ جلد، ۷۱۲ مخ.

شرح الصدور: ۱۲۹ مخ.

البصائر: ۳۳ مخ.

هم داسي نور کتابونه هم شته چي د توسل د وضاحت لپاره ډېر ښه بیان کوي.

اولیاء راهست قدرت ازاله

تیر جسته بازیگر داند زراه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله: خوردې او مالګې له زيارته را اخيستل جائز بولو...

د خوردو را اخيستل له زيارتونو څخه مسلمانان د دې لپاره کوي چي، دوی په دې سره تبرک حاصله وي. په خوردو سره د امراضو دفع کول داسي نه ده چي، دا شرک دی او يا مسلمانان په خورده سره قضاء الهي باطله وي بلکي داله دې امله ده چي مسلمانان ورته درناوی لري. د نبي عليه‌السلام د قبر مبارک خاوري او د اولياء کرامو د زيارتونو خاوري هم داسي نوري ټولي يورقم خاوري دي. ټولي يو رقم مالګې دي مګر کله چي د دې خاوري او مالګې نسبت و نبي عليه‌السلام ته يا يو ولي ته وسي د هغه په خاطر يې موږ مبارکي بولو.

بګفتا من ګلي ناچيز بودم — وليکن مدتي باګل نشستم
جمال همنشين درمن اثر کرد — وګر نه من خاکم که هستم

تبرک حاصلول په داسي شيانو سره چي، د هغو نسبت د الله تعالی جل‌جلاله و سترو دوستانو ته سوی وي. موږ اهل سنت والجماعت يې جائز بولو.

ځيني کسان و دغسي عمل ته شرک وايي لکه: د محمد بن عبدالوهاب نجدي پيروان. ښه خبره به دا وي چي موږ دا مسئله د ايات او حديث په رڼا کي روښانه کړو تر څو دا معلومه سي چي هغه مسلمانان چي د اولياء کرامو د اثارو تبرک کوي چي، ايا دا عمل د دوی شرک دی او که د نبي عليه‌السلام او د الله تعالی جل‌جلاله د دوستانو سره مينه او محبت دی. په دې اړه الله تعالی جل‌جلاله په قرآن کريم کي فرمايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

﴿ اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ... ﴾

ژباړه: زما دغه قميس در سره یو سئ او زما د پلار پر مخ باندې یې و غورځوئ، د هغه د سترګو بینایي به بیرته ورکړل سي او خپله ټوله کورنۍ ماته راولئ.

نو که اوس یو مسلمان د نبي علیه السلام د قبر خاوره د نور اولیاو کرامو د قبرونو خاوري د تبروک لپاره و کاروي او په هغه کې تبرک ولټوي او ووایي چي، الله تعالی په دې خاورو او مالګه کي داسي تاثیرات او برکات ایښي دي. د وخت د پیغمبر حضرت یعقوب علیه السلام پیروي وکړي نو ولي ورته مشرک وویل سي.

او که موږ د نبي علیه السلام و تاریخ ته وګورو. صحابه کرامو به دنبي علیه السلام په حضور کي د ده په ناړو، د اوداسه په ابو، ورېښتانو تبروک کاوه. که چیري دغه تبرک حرام وای، نبي علیه السلام به دوی منعه کړي وای. زه د دې خبري د اثبات لپاره یو څو احادیث مبارکان درته را اخلم.

﴿ عن انس بن مالک رضی الله عنه قال: کان النبي صلی الله علیه وسلم یدخل بیت ام سلیم فینام علي فراشها ولیست فیه قال: فجاء ذات یوم فنام علی فراشها فاتت فقیل لها هذا النبي صلی الله علیه وسلم نائم في بیتک علی فراشک قال فجاءت وق د عرق واستنقع عرقه علی قطعة ادیم علی الفراشف فتحت عتیدتها فجعلت تنشف ذالک العرق فتعصره في

(c) ketabton.com: The Digital Library

قواريرها ففزع النبي ﷺ فقال ما تصنعين يا ام سليم فقالت يا رسول الله نر جو بركته لصبياننا قال اصبت .[153]

د دې حديث شريف خلاصه داده چې نبي عليه السلام بيده و. د ده مبارک بدن خوله کړې وه. ام سليم رضي الله عنها دغه خوله په ښيښه کې اچول. نبي عليه السلام چې کله پوه سو پوښتنه يې وکړه. ام سلم دا څه په کوې؟ ام سليم رضي الله عنها ورته وويل: زه اراده لرم چې په دې سره تبرک حاصل کړم د خپلوماشومانو لپاره (يعني ستا سو دغه مبارکه خوله خپلو ماشومانو ته د خور دې او تبرک په خاطر ورکړم.

(عن انس رضي الله عنه ان رسول الله ﷺ لما حلق راسه، كان ابو طلحه اول من اخذمن شعره).[154]

ژباړه: حضرت انس رضي الله عنه وايي: کله چې نبي عليه السلام خپل سر مبارک وخرايه، ابوطلحه رضي الله عنه اول کس و چې، د نبي عليه السلام ورېښتان يې واخيستل.

(عن ابن سيرين قال: قلت لعبيدة عندنا من شعر النبي ﷺ اصبناه من قبل انس او من اهل انس فقال لان تكون عندي شعرة احب الى من الدنياو مافيها).
155

[153]- صحيح مسلم: ٢ جلد، ٢٥٧ مخ.
[154]- صحيح البخاري : ١ جلد. ٢٩ مخ.
[155]- صحيح البخاري : ١ جلد، ٢٩ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: ابن سیرین وایي: ما وعبیدة ﷺ ته وویل: زما څخه د نبي علیه‌السلام وربښتنان سته، هغه ماته د انس ﷺ یا د انس ﷺ د کورنۍ له خوارا کول سوي دي. دغه وربښتان ماته تر دواړو جهانونو ارزښتناک او غوره دي.

تا سو فکر وکړئ چي، د نبي علیه‌السلام وربښتان دوی د څه لپاره ساتل؟ او ولي دومره په خوشحاله وو؟ داد دې لپاره چي دوی به تبرک په حاصلا وه او د خور دې کار به یې ځیني اخیسته.

(ابا حجیفة یقول خرج علینا النبي ﷺ بالهاجرة فاتي بوضوء فتوضاء فجعل الناس یا خذون من فضل و ضوء فیتمسحون به، الحدیث). [156]

ژباړه: یعني د نبي علیه‌السلام د اوداسه له ابو څخه یو څه پاته سوې. صحابه کرامو دغه اوبه پر بدن و موښلې، لاسونه او مخونه یې په مسح کول، لپاره د تبروک.

هم داسي په بل حدیث شریف کي راځي:

(ثم توضاء فشربت من وضوئه)

ژباړه: یعني نبي علیه‌السلام ماته دعا وکړه. زما تر سر یې لاس را تېرکړ، بیا نبي علیه‌السلام او دس وکړ. ما هغه پاته سوی اوبه د اوداسه و څښلې.

[156]- صحیح البخاري: ۱ جلد، ۳۱ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحابه کرامو د نبي عليه‌السلام په اثارو دومري تبرک حاصلاوه چي کله به دوی ته د نبي عليه‌السلام د اوداسه اوبه ورسېدې. د تبرک او خور دې په نيت به يې څښلې او کله کله به، د دغه اوبو پر سر خبره جنجال ته ورسېده. لکه په حاشيه کې چي وايي:

(کادو يقتلون على وضوئه)

هم داسي ډېر احاديث سته چي د نبي عليه‌السلام په ناړو مبارکو، ورېښتيانو او هم دغسي نورو باندي صحابه کرامو تبرک کاوه. او د خوردې لپاره يې خوړل.

موږ چي کوم احاديث رانقل کړل، په دې ټولو کې د صحابه کرامو مينه او محبت و د نبي عليه‌السلام سره چي، د نبي عليه‌السلام په اثارو کې به يې تبرکات لټول.

د محمد بن عبدالوهاب پيروان چي خلک د انبياوو او اولياوو د اثارو له تبرکاتو منع کوي. داسي فکر کوي چي، د مړي احترام د هغه عبادت دی. په داسي حال کي چي په اسلام کي د عبادت لپاره ټاک لی حد او پولي سته او داسي نه ده چي، هر احترام به عبادت وي.

موږ اهل سنت د ا وايو ايا احترام عبادت دی که احترام عبا دت وي نو تاسو د دې ايات او احاديث په اړوند څه واياست.

(إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ..)

د دغه ايات شريف په تفسير کي ابن کثير رحمه‌الله وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ان الاحد عشر کوکبا عبارة عن اخوته و کانوا احد عشر رجلا سواه و الشمس والقمر عبارة عن ابیه و امه، روي هذا عن ابن عباس والضحاک)

ژباړه: یعني یو ولس ستوري عبارت د یو ولس ورو ڼو څخه دي، ماسپوا د ده علیه‌السلام څخه او د لمر او سپوږمۍ څخه مراد د یوسف علیه‌السلام پلار او مور دي.

هم داسي د نبي علیه‌السلام په معجزاتو کي راځي چي، درختي و نبي علیه‌السلام ته سجده وکړه. اوس زموږ پوښتنه داده ، ایا دا سجده کول د یوسف علیه‌السلام په قصه کي او د درختي سجده و نبي علیه‌السلام ته د احترام په خاطر وه او که د عبادت په خاطر؟. ارو مرو به تاسي وایاست چي دا د احترام په خاطر وه، نو کله چي احترام یو امر مشروع د ی، نو موږ هم د انبیاء کرامو او اولیاء کرامو و اثارو ته د احترام په سترګه ګورو او په هغه کي د ځان لپاره تبرک لټوو.

(عثمان بن عبدالله بن موهب رضي‌الله‌عنه قال: ارسلني اهلي الی ام سلمة بقدح من ماء وکان اذا اصاب الانسان عین او شی بعث الیها مخضبة فاخرجت من شعر رسول الله ﷺ و کانت تمسکه في جلجل من فضة فخضحضته له فشرب منه قال فاطلعت في الججل فرایت شعرات حمراء). [157]

عثمان بن عبد الله وایي: زه واستولم خپل اهل یعني کورنۍ د ابو په یوه کاسه سره. ام سلمة رضي‌الله‌عنها ته. داسي عادت وو چي، کله به یو انسان ته د سترګو ناجوړي او یا نظر

[157] - مشکواة : ۲ جلد، ۳۹۰ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یا یو بل مرض ورسېدی هغه به یې ام سلمة ﷺ ته استوی. په یوه پیاله د اوبو سره. ام سلمة ﷺ د نبي علیه السلام ورېښتان مبارک را و ایستل. دې دغه ورېښتان د زرو په لوښي کې ساتلي وو. دغه ورېښتان به دې په اوبو کې وښورول بیا به وڅښل سول.

موږ اهل سنت والجماعت و دغو ټولو احادثو ته په کتلو سره دا حکم کوو چې د خوردې څښل په نیت د تبرک جائز دي.

که څوک دا پوښتنه کوي چې، دا خو د نبي علیه السلام د اثارو خصوصیت دی مګر په نورو مخلوقاتو کې دا خصوصیت نسته.

موږ یې په دې اړوند داسي ځواب کوو. ایا یعقوب علیه السلام د یوسف علیه السلام قمیص د بترک په خاطر پر مخ نه و اچولی. او بل د نبي علیه السلام د اثارو بر سېره هغه دي د بیت الله شریفي خاوري د خوردې لپاره په نیت د تبرک وړل جائز دی . لکه په ردالمختار کي چي وایي:

(لاباس باخراج التراب والا حجار التي في الحرام و كذا قيل في تراب البيت المعظم اذاكان يسير اللتبرک) [158]

په دې کي هیڅ باک نسته (یعني جائزده) خاوري شګي د حرم شریف را ایستل هم داسي خوردې د بیت الله شریفي خاوري د تبرک او خوردې لپاره. هم داسي (الحموي على الاشباه والنظائر) کي وایي:

[158]- ردالمختار ۲ جلد. ۳۷۸ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(اما ان اخزه للتبرک فجائز کما قالوا في تراب الکعبة)[159]

ژباړه: د مسجدو خاوري اخيستل د تبرک لپاره جائز دي لکه څرنګه چي، د مکې شريفي خاوري د تبرک لپاره اخيستل جائز دي.

هم داسي پير طريقت صاحب شريعت محترم حاجي اغاصاحب رحمه الله متن هم د خوردې د جائز والي لپاره ځينو کتابونو ته اشاره کړې ده.

دى مبارک وايي: کله چي امام بخاري رحمه الله وفات سو، د امام بخاري رحمه الله د قبر د خاورو بوى د مشکو و. خلکو بېد امام بخاري رحمه الله د قبر خاوري د تبرک او خور دې لپاره وړلې. حاجي اغا صاحب رحمه الله و دغو کتابونو ته حواله کړې ده.[160]

د دې مخکنيو ټولو عباراتو څخه دا خبره ښکاره سوه چي، د انبياء کرامو او اولياء کرامو، د کعبې شريفي او مساجدو څخه خاوري، مالګي، لرګي، شګي او داسي نور د تبرک او خوردې لپاره وړل جائز دي.

159- حموي ٤ جلد، ٥٤ مخ.

160- مرقات ١ جلد، ١٥ مخ. تيسرالقاري : ١جلد، ٦مخ. شيخ الاسلام برهامش تيسرالقاري : ١جلد، ٩ممخ. رحمت بيان : ١جلد، ١٧٧ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله/دور اسقاط جائز بولو........................

دور اسقاط یا د اسقاط د دورې په مسئله کې د نن وخت م تعصب کسان غېر مقلدېن ډېر سخت مخالفت کوي. و دور اسقاط ته د بدعات او حرام په سترګه ګوري. د دور اسقاط د ابطال لپاره ډول ډول دلائل راوړاندې کوي آن چې دا خپل بې مفهومه اواز يې د عوامو تر غوږ او ذهنونو پورې هم رسولی دی. امت مسلمه يې په تشويش کې اچولی دی. د دې مسئلې اړوند دوخت علماء کرامو د خپل مسئوليت له مخې پر دې موضوع ډېرې ښې رسالې ليکلې دي او هر يوه يې ډېر واضح او قناعت کونکې دلائل وړاندې کړې دي. کوم اشخاص چې په ځان کې د ادراک ماده ولري. هغوی ډېر ژر دغه د لائل قبول کړي.مګر نه هغه اشخاس چې منکر او معاند دی.زه به ددې موضوع اړوند يو څه بحث نور هم اضافه کړم. الله تعالی ﷻ امید لرم چې قناعت وړ به وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حيلة الاسقاط

حيلة الاسقاط يو مركب اضافي دى. د حيلة اضافه و اسقاط ته سوى دى. كله چي جمله مركبه سي. هلته ضروري ده چي، د مضاف او مضاف اليه جلاجلا تشريح وسي ځکه؛ د مركب پېژندل موقوف پر اجزاوو دى.

(حيلة) د بخاري په حاشيه كي وايي: (حيل جمع ده او مفرد يې حيلة ده او حيلة ويل كيږي. هغه مباح كار يا خبري ته چي په هغه سره يو مقصد ته په پټه او خفيه توګه ځوک ورسيږي.[161]

دې ته ورته نورو علماء كرامو هم د حيلې تعريف كړى دى. فتح الباري كي وايي:

(**الحيلة مايتوصل به الى مقصود بطريق خفي مباح**)[162]

په مفردات كي وايي:

(**الحيلة مايتوصل به الى حالتٍ مافي خفية**)[163]

په الاشباه والنظائر كي واي:

(**الحيلة هى تقليب المنكر حتي يهتدي الى المقصود**)[164]

161- بخاري : ۲ جلد، ۱۰۲۸ مخ.
162- فتح الباري : ۱۲ جلد، ۲۷٤ مخ.
163- مفردات ۱۳۸ مخ.
164- الاشباه والنظائر : ٤۱۷ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(الاسقاط) اسقاط مصدر دی د باب الافعال څخه د سقط، یسقط څخه دی مذکر دی په معنا د ذمه فارغولو دي هغه چي د چاپر ذمه وي.

کله چي حیلة الاسقاط سره مرکب سي، بیا ویل کیږي ساقطول یا فارغول د ذم ې ده د لمانځه، روژې هم داسي له نورو څخه، کوم چي په خپل وخت کي لازم سوي وو پر مکلف باندي.

کله چي موږ معنی د حیلة الاسقاط و پېژندل اول به اثبات د نفسی حیلې په ایت او حدیث سره وکړو،

انشاء الله تعالی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اثبات د نفسي حیلې

د نفسي حیلې د اثبات لپاره په قرآن کریم کې واضح دلائل موندل کیږي. فکر نه کوم چې له دغسې واضح دلایلو څخه یو عاقل ان کار وکړي. الله تعالی ﷻ د یوسف علیه‌السلام په واقعه کې وایي:

(كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ) سورة یوسف ۷۶ .)

ژباړه: همدارنګه موږ یوسف علیه‌السلام ته حیله وزده کړه لپاره د ورور خپل (بنیامین) چې ځان سره یې را وګرځوي.

(**کما احتال یوسف** علیه‌السلام **لاخیه**) **منهاج السنن لمفتي فرید**) **۴** جلد **۲۲** مخ.

ژباړه: لکه څنګه چې حیلة جوړه کړه یوسف علیه‌السلام د خپل ورور لپاره.

الله تعالی ﷻ د ایوب علیه‌السلام په اړوند فرمایي:

(**وخذ بیدک ضغثافاضرب به ولا تحنث**)

ژباړه: او ونیسه په لاس خپل یو مټ خاشې، ناړۍ، وروسته ووهه په دغو سره خپله ښځه او ځان مه حانث کوه.

(**هذه رخصة من الله تعالی لعبده ورسوله ایوب** علیه‌السلام **فیما کان من حلفه لیضربن امراته مائة سوط فقیل حلفه ذالک لبیعها ضفایرها وقیل لانه عرضها الشیطن في**

(c) ketabton.com: The Digital Library

صورة طبيب يصف لها الدواء لايوب عليه‌السلام فاتته و اخبرته فعرف انه الشيطن فحلف ا‌ه) البدايه والنهاية. ۱جلد ، ۲۱۰ مخ .

ژباړه: يعني حضرت ايوب عليه‌السلام ته الله تعالى ﷻ د خپل قسم څخه د حانث کېدو يعني خلاص والي لاره ور وښودله چي، قسم يې کړی و چي، خپله بي بي به سل لښتي وهي ځکه چي، هغې خپلي کوڅی لپاره د نفقې د ايوب عليه‌السلام بېله اجازې د ده خرڅي کړي وې او يا داچي، شيطان په شکل د يوه طبيب دې ته د يوې دوا مشوره ور کړې وه حال داچي دې شيطان نه پېژانده او د ايوب عليه‌السلام اجازه هم نه وه.

(فقال الله تعالى و خذبيدک ضغثا فاضرب به ولاتحنث الاية و قد استعمل کثير من الفقهاء هذه الرخصة في الاحکام من الايمان والنذر و توسع اخرون حتى و ضعوا هذه . الاية في کتاب الحيل) البداية والنهاية: ۱ جلد: **۲۲۰** مخ.

د اقول د الله ﷻ چي (**وخذ بيدک**) په تحقيق سره ډېرو فقهاو د اقول رخصت لره استعمال کړی دی. په ځينو احکامو لکه د قسمونو او نذرونو کي او ځينو نورو بيا وسعت ورکړی دی تر دې چي دا ايت شريف يې په کتاب د حيلو کي اېښی دی.

(و في المحيط باب مشروعية الحيل د ليلها قصة ايوب عليه‌السلام)

ژباړه: او په محيط کي په باب د روا والي د حيلو کي يې هم د ايوب عليه‌السلام قصه دليل ګرځولې ده او بل د ابراهيم عليه‌السلام د واقعې څخه د حيلې ثبوت معلو ميږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(و كما روي ابراهيم عليه‌السلام في ثلاثه مواضع الاول: ماقال في شان امراته هذه اختی و الثاني: بل فعله كبير هم ولثالث قوله اني سقيم والتشريح في الكتب و هذ اليس موضع التفصل) منهاج السنن. ۴ جلد ۲۲ مخ.

ژباړه: او لکه څرنګه چي خبره پټه کړه ابراهيم عليه‌السلام په دريو ځايونو کي. لومړی هغه چي د خپلي بي بي په شان کي يې وويل چي، دامي خور ده. دوهم هغه چي د بتانو د ماتولو په اړوند يې وويل چي، دا کار دغه لوی بت کړی دی او دريم هغه چي، نمروديانو ته يې وويل چي، زه مريض يم. تشريح يې په نورو کتابو کي وګورئ. دا ځای د تفصيل نه دی. د حيلي جواز د دې واقعې نه هم ثابتيږي، هغه واقعه کومه چي رسول الله ﷺ د يوه مريض سړي چي واده يې هم نه و کړی د حد زنا په باره کي يې حيله جوړه کړه چي تفصيل يې په لاندي ډول دی.

(قالوا ماراينابا حد من الناس من الضر مثل الذي هو به لو حملنا اليک لتفسخت عظمامه ما هوالاجلد على عظم فامر سول الله ﷺ ان ياخذوا له مائة شمراخ فاضربوه بها ضربة واحدة)[165]

ژباړه: رسول ﷺ ته صحابه کرام راغله چي، د دغه سړي غوندي مريض موږ په خلکو کي نه دی ليدلی، که يې موږ تاته راوړو نو هډونه يې ماتيږي او په بدن يې خالص پستوکی پاته دی. وروسته رسول الله ﷺ خپلو اصحابو کرامو ته وفرمايل چي، سل ښاخه وړې د خرما راوړئ او په يو واريې پرې ووهئ.

[165]- ابوداؤد: ٢جلد، ٦١٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(اذا احدث احد كم في الصلوة فليأخذ بانفه حتى يظن الناس انه رعف)

ژباړه: کله چي له تاسونه څوک په لمانځه کي بې اودسه سي، نو خپله پزه دي ونسي تر څو نور خلک دا فکر وکړي چي پزه يې وينې سوې ده.

د دې مخکې بيان څخه دا ثابته سوه چي، مطلق حيلة هغه حيلة چي د شريعت سره موافقه وي روا او جائز ده او که د شريعت خلاف حيلة وي بيا حرامه ده لکه څنګه چي دې خبري ته عيني شرح بخاري کتاب الحيل کي اشاره کړې ده.

(الحيل للفرارعن الحرام و التباعد عن الوقوع في الاثام لاباس به بل هو مندوب اليه و امالاحتيال لابطال حق المسلم فاثم و عدوان وقال النسفي في الكافي عن محمد بن الحسن قال ليس من اخلاق المسلمين الفرار عن احكام الله بالحيل الموصلة الي ابطال الحق)

ژباړه: هغه حيلې چي لپاره د تښتي وي، له حرامو څخه او يا لپاره دلري والي وي له پرېوتو څخه په ګناهونو کي. نو مباح دي بلکي غوره سوي دي او کومه حيله چي د مسلمان د حق د باطلولو لپاره وي پس هغه ګناه ده او ظلم دی او نسفي صاحب په کافي کي، د محمد بن حسن څخه روايت کوي چي، وايي: دا د مؤمنانو له اخلاقو څخه نه ده چي، څوک تېښته وکړي له حکمونو د الله تعالی ﷻ څخه په سبب د هغو حيلو کوم چي انسان حق باطلولو ته رسوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي نفس حیله ثابته سوه فکر نه کوم چي یو متعصب شخص دي هم د حیلې څخه منکر سي. مګر زموږ او د غیر مقلدینو د اختلاف مسئله (حیلة الاسقاط) ده. و دغي حیلې ته غیر مقلدین بدعات وایي او دا وایي چي، د دې حیلې لپاره شرعي دلیل نسته موږ اهل سنت والجماعت وایو:

(**ما راه المؤمنين حسن فهو عند الله حسن**)

کوم شی چي مسلمانان یې خوښ و بولي هغه د الله تعالی په وړاندي هم خوښ دی. موږ هم دا وایو چي دغه حیله د امت علماء کرامو خوښه کړې او په دې حیلې کولو باندي یې اسرار هم کړی دی او کوم شی او کار چي د امت علماء کرامو خوښ بللی وي و هغه کار ته بدعت او حرام ویل راته سخته ګناه معلومیږي. د شواهدو په خاطر د امت د علماء کرامو د کتابونو یو څه عبارات درته رانقلوم.

په رد المختار کي وایي:

(**ولو لم يكن له مال اي اصلاً او كان ما اوصي به لا يفي زاد في الامداد او لم يوصي بشى يستقرض ورثه نصف صاع مثلاً ويد فعه لفقير ثم يدفعه الفقير للموارث ثم و ثم حتى يتم**).[166]

په فتوای هندیة کي وایي:

[166] - ردالمختار : ۱ جلد، ۴۹۲ مخ.طبع بیروت

(c) ketabton.com: The Digital Library

(و ان لم يترک مال يستقرض ورثتهٔ نصف صاع و يدفع الى مسكين ثم يتصدق المسكين على بعض ورثته ثم يتصدق ثم وثم حتى يتم لكل صلوة ماذكرنا كذافي الخلاصة)[167]

په نورالايضاح کي وايي:

(و ان لم يف ما اوصى به عما عليه يدفع ذالک للفقير فيسقط عن الميت بقدره ثم يهبه الفقير للولى و يقبضه ثم يدفعه للفقير فيسقط بقدره ثم يهبه الفقير للولي و يقبضه ثم يدفعه الولي للفقير و هكذا حتى يسقط ماكان على الميت من صيام و صلاة و يجوز اعطاء فدية صلوات لواحد جملة بخلاف كفارة اليمين والله سبحانه و تعالى اعلم.[168]

په مراقي الفلاح کي وايي:

قوله و ان لم يف ما اوصى به بالميت عما وجب عليه من الفدية او لم يكف ثلث ماله او لم يوصى بشىء و اراد احدالتبرع بقليل لايكفى فحيلة لابراء ذمة الميت عن جميع ماعليه ان يدفع ذالک المقدار السيربعد تقريره بشىء من صيام او صلاة او نحو هما ..... للفقير بجهة الاسقاط متبرعاً به عن الميت اهـ)[169]

---

[167] - فتوى هندية ۱ جلد ، ۱۲۵ مخ.
[168] - نورالايضاح : ۱۰۱ مخ.
[169] - مرافي الفلاح:

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسي نورو کتابونو ته په کتو سره دا خبره جوته کيږي چي، دورة الاسقاط يوه شرعي حيله ده او د ټولو علماء کرامو په دې خبره اتفاق سته. که موږ د اهل سنت والجماعت اقوال او عبارات و ګورو ډېر ژر به دا معلومه سي چي، حيله د اسقاط يوه شرعي حيلة ده او دا حيلة د مړي لپاره منفعت ده او د ژوندو له خوا ور سره تبروع او نيکي ده. داسي نه ده چي، موږ دغه حيله پر ژوندو باندي د مړي لپاره واجب بولو مګر دا فسوس خبره خو داده چي. ځيني کسان دغه حيله له سره نه مني او ځيني خو بيا په ظاهره دغه حيله مني مګر په باطن کي لږ شک موجود وي. د دې کسانو پر حال افسوس دی. دوی د خپل امامت او شخصي منفعت په خاطر دا کار کوي.

يو وخت له يوه ملا امام سره مخامخ سوم راته وايي: په څه بوخت يې؟ ماورته وويل د پير حاجي اغا صاحب رحمه الله پر رسالة شرح ليکم. ده راته وويل: په دې رساله کي د دورة الاسقاط مسئله هم سته، هغه به څنګه کړې. دا مسئله خو يو رقم بل رقم نه ده؟

ما ورته وويل: محترم مول وي صاحب! دورة الاسقاط هغه مسئله ده چي د امت محمدي پر اتفاق سته، موږ هم دا مسئله منو او موږ د دې مسئلې د جواز لپاره ښه دلائل هم لرو هغه داچي، په کوم شي باندي چي د امت محمدي د علماء کرامو اتفاق وي هغه موږ ته قبوله ده څکه چي نبي عليه السلام فرمايي:

(وعن ابن عمر رضي الله عنه قال، قال: رسول الله ﷺ ان الله لايجمع امتي او قال امة محمد علي ضلالة و يدالله على الجماعة و من شز شز في النار رواه الترمذي و عنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال قال: رسول الله ﷺ اتبعو السواد الاعظم فانه من شز شز في النار. رواه ابن ماجة من حديث انس رضي الله عنه مشكوة . ۳۰ مخ.

ژباړه: يعني عبدالله ابن عمر رضي الله عنه وايي: نبي عليه السلام وفرمايل: الله تعالی جل جلاله زما امت پر ګمراهۍ نه سره جمع کوي او د الله تعالی جل جلاله ملګرتيا او مرسته له جماعت (ټولۍ) سره ده. او که څوک د دې ټولۍ څخه بېل سو، هغه به په اور کې وي او نبي عليه السلام وايي: دغسي وويل: تاسي له سواد اعظم سره سئ. سواد اعظم يعني د مسلمانانو لويه ډله.

محترمو لوستونکو تاسو فکر وکړئ دورة الاسقاط له کوم وخته راشروع سوی دی؟ او لږ علماء کرام په دې مسئله باندي با ور لري که ډېر؟ خامخا به دا ورته معلومه سي چي د پيړۍ نه تر پېړۍ دا مسئله را روانه ده او په هر وطن کي لږ اشخاص د دې مسئلې څخه اعراض کوي او اکثره علماء کرام د دې مسئلې په جواز اعتراف کوي.

موږ تل دا دعا کړې او کوو يې چي، يا الله تعالی جل جلاله موږ ته د سواد اعظم اتباع رانصيب کړه

امين ثم امين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غیر مقلدینو سوالونه

غیر مقلدین د دورة الاسقاط پر حیلة یو څو اعتراضونه او سوالات کوي. د دوی دغه سوالات سطحي دي. په اصل کي د دوی مقصد دادی چي په داسي سوالاتو سره د عوامو ذهنونه خراب کړي. حقیقت دوی ته هم معلوم دی. مازي سترګي پټوي تر څو د مسلمانانو په سترګو کي خاوري واچوي.

اول سوال: د اسقاط په حیله کي خو رجوع په صدقه او هبې باندي راځي ځکه چي، یو وار یې فقیر ته ورکړي او بیا یې بیرته څني غواړي. دغسي کول خو په حدیث شریف کي ډېر بد مثال لري لکه نبي علیه السلام چي فرمایي:

(العائد في هیبه کالکلب العائد في قیئه)

ژباړه: یعني خپلي هبې ته بیرته رجوع کول داسي ده لکه سپی چي قی وکړي او بیا بیرته یې وخوري او دا خو حرام کار دی.

ځواب: د غیرمقلدینو د داسي سوالاتو څخه داسي معلومیږي چي، دوی تش په نامه اهل احادیث دي، یعني داسي نه دي چي د حدیثو په مطلب پوهیږي او نه د عربي ژبي له عباراتو سره ښه بلد تیالري چي په مقصد پوهـ سي. موږ به د دوی دغه سوال په څو وجوهو سره ځواب کړو د الله ﷻ په مرسته سره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوله وجه: په دور اسقاط کي مطالبه (غوښتنه) د هبه ورکونکي د لوري نسته بلکي هبه اخیستونکی په خپله رضا سره یې ورکوي لپاره د مړي د ګټې.

دوهمه وجه: تاسي د غسي کار حرام بولئ او مونږ دا وایو چي، سپی کله مکلف وچي تاسو د سپي فعل او کار حرام بولی او مونږ دا منو چي د سپي دغه کار مکروه طبعي دی حرام نه دی.

دریمه وجه: په حدیث شریف کي راځي (**الواهب احق بهیبة مالم یثب**). له دې څخه دا معلومیږي چي، هبه کوونکی د هبې په اخیستلو کي حقداره دی تر هغه چي د هبې عوض یې نوي اخیستی.

څلورمه وجه: اوله هبة خو پوره سوه، په ایجاب ، قبول او قبض سره. دویم، دریم وار هبه، دا بله هبه ده په ایجاب او قبول کي نوی قبض غواړي.

پنځمه وجه: رجوع پر هبه خو صحیح ده تر څو چي موانع د رجوع نه وي موجود سوی. هغه موانع چي فقهاوو یاد کړی دي.

شپږمه وجه: په اصل کي غیر مقلږین د (العائد) رجوع معنی نه پیژني، ځکه؛ رجوع د اقالې او فسخې د صدقې او د هبې ته وایي لاکن دلته خو غوښتنه ده رجوع نه بلل کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم سوال: غیرمقلدین وایي: تاسي مقلدین خو د هر چا لپاره دوره اسقات حیله کوئ هغه که یو چا په ژوند کي د لمانځه، روژې او نورو عباداتو ښه احتمام هم کړی وي. نو د ده لپاره د حیلی څه اړتیا سته؟.

ځواب: موږ مقلدین د هر چا لپاره د اسقاط حیله جوړه و. دا په دې خاطر چي انسان عاجز دی کېدای سي له ده څخه په عباداتو کي یو خلل راغلی وي او دی په خبر نه وي او بل موږ دا حیله د عباداتو د ساتني او پوره والي په خاطر احتیاطاً کوو په عباداتو کي احتیاط واجب دی. په رساله ابن عابدین کي وایي:

(**هکذا ینبغي ان یفعل و ان کان الشخص محافظا علی صلوته احتیاط خشیة ان یکون وقع خلل ولم یشعربه اهه منة الجلیل**)[170]

ژباړه: دغسي ښایي چي، داکار (دوره اسقاط) وسي که څه هم (مړ ي) احتیمام د لمونځونو کړی وي. احتیاطاً پر دې ببره ده چي کېداسي له ده څخه یو خلل واقع سوی وي دی په خبر نه وي.

په دې اړه د ردالمختار ملاصاحب وایي:

(**من الاخذ بالاحتیاط في باب العبادات واجب**) [171]

---

[170] - رسالة ابن عابدین : ۱ جلد، ۱۲۱ مخ.
[171] - ردالمختار : ۲ جلد، ۷۷ مخ.طبع بیروت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: احتیاط په عباداتو کې واجب دی. دلته د اسقاط په حیله کې موږ د دغسې کس لپاره د دغه حیلې احتیاطاً عملي کوو.

بل ځای د ردالمختار ملاصاحب صراحتاً وایي.

(صلوة عمره مع انه لم یفته منها شئٍ لایکره لانه اخذ بالاحتیاط).[172]

ژباړه: چې په ټول عمر کې یې لمونځ نه وي قضا کړی، د داسې کس په حق کې د اسقاط دوره هم نه ده مکروه ځکه؛ دا عمل په احتیاط سره دی.

دریم سوال: تاسې مقلدین خو دا وایاست چې، د اسقاط دوره حیله یو نېک کار دی. نېک کارونه خو نور هم ډېر دي، ولې پر دغه نېک کار دومره ټینګار کوئ؟.

ځواب : الحمد لله موږ مقلدین یو. مقلدین تل د خپلو مشرانو په اقوالو عمل کوي. زموږ د مذهب دا پرېکړه ده چې، د اسقاط په دوره باندې خلکو ته ترغیب ورکول په کار دی مګر د هغه شرائطو سره کوم چې، په وروسته کې به انشاء الله راسې ځکه چې، په دې حیلې سره انسان د الله تعالی ﷻ له عذابه نجات پیدا کوي او نه ښایي چې په دې کار کې څوک سستې وکړي.

(کما قال الفقهاء ولا ینبغي ان یساهل في هذا الامر فان به نجات الانسان من عذاب الله و غضبه. فاسئلوا هل الذکران کنتم لا تعلمون)[173]

---

[172] - ردالمختار : ۱ جلد، ٥٤٢ مخ.طبع بیروت
[173] - مجموع الرسائل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شلورم سوال: تاسي مقلدين چي، د اسقاط په دوره دومره ټينګار کوئ دا خو ستاسو ملايانو او طالبانو ته يو څه ورکول کيږي. د خپلي ګټي لپاره دومره ټينګار کوئ.

ځواب: موږ مقلدين اول دا وايو چي د (اسقاط په دوره) کي ګټه د مسلمانانو د مړو ده. ځکه؛ مړي ډېر احتياج در لودونکي دي نسبت و ژونديو ته او بل موږ کله دا وايو چي، د اسقاط دوره د حيلي وروسته ده. خامخا يو څه ملايانو او طالبانو ته ورکړئ بلکي فقيرانو ته دي يې ورکړي او موږ دانه وايو چي خامخا دي يو څه طالبانو ته ورکړي ځکه؛ که مړي وصيت نه وي کړی او ورثه يې کوچنيان وي، په داسي وخت کي ډېر ځله د اسقاط دوره وسي، مګر ټوله مال بيرته وارث ته حواله سي، تاسي زموږ د مذهب کتابونه وګورئ تاسي ناخبره ياست.

(فان كنت لاتدري فتلك مصيبة، و ان كنت تدري فالمصيبة اعظم)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د الاسقاط د دورې شرطونه.

د اسقاط دوره یوه حیله ده. مونږ مقلدین دغه حیله جائز او ښه کار بولو. داسې هم نه ده چې د اسقاط دوره جائز سوه، نو چې هر چا هر ډول کول، کوي به یې، بلکې مونږ د دې حیلې لپاره ځانګړي شرائط وضع کړي دي. که چیرې دغه شرائط په کښې موجود وو، نو دا هغه حیله ده کومه چې مونږ مقلدینو جواز ورکړی دی او ستائلې موده او که دغه شرائط په کښې نه وه بیا دا حیله و مړي ته هیڅ کله ګټه نه رسوي، بلکې یو رسم او رواج دی.

اول شرط: د اسقاط په دوره کې به غني، غلام، وصي، لېونی، ماشوم، بېعقل، کافر، د مړي وارث او مدبر مریی نه وي، که چیرې د اسقاط په دوره کې کښېناستل نو اسقاط په هغه صورت کې نه صحیح کیږي.

(والمنصوص علیه في المذهب و علیه العمل ان یجمع الوارث عشرة رجال مثلاً لیس فیهم غني، ولا عبد، و لا وصي، ولا مجنون، ولا سفیه، ولا کافر، ولا وارث، ولامدبر).[174]

دویم شرط په اسقاط کې چې کوم شی ورکوي، هغه به خالص مسکینانو او فقیرانو ته ورکوي ځکه چې، دا د دوی حق دی.

(منها الدفع الی الفقیر او المسکین) منهاج السنن ۴ جلد، **۲۵** مخ.

---

[174] - مجموع الرسائل لابن عابدين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريم شرط: فقيرانو ته به يې د مسخرو په توکه نه ورکوي او نه به يې د خلکو د شرم او رواج په خاطر ورکوي بلکې دا به يو شرعي کار بولي.

(و منها الا جتناب عن الدفع الى الفقير هذلاً)[175]

څلورم شرط : په وارثانو کې به غائب سړی او يتيم کوچنی نه وي. که چيرې يې وصيت و نه کړ او که يې وصيت وکړو ، نو بيابه يې د دريمې برخې مال څخه خامخا ورکوي که څه هم په وارثانو کې يتيم او يا څوک غائب وي.

(و منها ان لايكون في الورثة يتيم يعني صغير ولاغائب اذالم يوصى كما صرح به ابن عابدين في رسائله) [176]

پنځم شرط: د مړي وارث به له داسي خلکو څخه رو پۍ او يا نور شيان نه راټولوي کوم چې، هغه يې په خپله مالک نه وي او نه به له داسي چا څخه پور قرض اخلي چې له هغه سره بل څوک شريک وي اود شريک اجازه يې نه وي او که د شريک اجازه وه بيا پر وا نه لري.

(ويجب ان يخترزعن جمع الصرة و استها بها و استقراضهامن غير مالک او من احد الشريکين بدون اذن الاخر)[177]

---

[175] - حواله سابقه.
[176] - حواله سابقه.
[177] - حواله سابقه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږم شرط: که چیري د اسقاط دوره داسي سرې ګرځوله چي، د وارث او یا د وصي له طرفه وکیل و، نو بیا به یې په طریقه د وکالت له مؤکل (یعني هغه سړي چي، دی یې وکیل جوړ کړی دی) څخه ورکوي او چي کله یې بیرته له فقیر څخه هبه غواړي نو دا غوښتنه به یې په طریقه درسالت لپاره د مؤکل وي. په نیت کي به هم دغه نیسي او په خوله به هم چي کله یې له فقیر څخه اخلي دا وایي چي، زه یې قبلوم خو دا قبلول مي لپاره د مؤکل دی چي، دوارث او یا وصي دی او که چیري دغه ګرځوونکی چي، په دې علم و نه لري نو بیا په دغي دورې باندي د مړي غاړې نه خلاصیږي، بلکي یوازي یې ثواب ورسیږي. ښه خبره دا ده چي د اسقاط دوره په خپله د مړي ولي یعني وارث یا وصي وګرځوي او که دا وارث یا وصي نه پوهېده بیا دي یو عالم وکیل و نیسي تر څو د اسقاط دوره په پورتني ډول سره وګرځول سي او که دغه وکیل بیا بل وکیل و نیسي هغه به پوهوي چي داسي به وایي چي ځما قبول ده د مؤکل د مؤکل لپاره په طریقه د رسالت سره. دا خبره ډېره ضروري ده د مساجدو امامانو ته چي خلکو ته یې ورسوي تر څو اسقاط په صحیح طریقه سره اداسي او دمړو غاړې خلاصي سي.

(والا حسن لا داره الصرة ان یدروها الولي ای المتصرف في ماله بالوراثة او الوصیة و اذاکان جاهلاً لا یدر بطریق دورة الاسقاط فلابد من یعلم و یدرک ذالک کله من اهل العلم و الصلاح فیکون وکیلا في الدفع الی الفقیر ورسولاً في الاستهاب منه یعني یخرج الکلام من مخرج الرسالة هکذه استو هبت منک لمن و کلني فلو لم

(c) ketabton.com: The Digital Library

يخرج الكلام مخرج الرسالة فقد ملك الوكيل الذالك المال و قبض النفسه لا للتوكل ثم اذا وقع الوكيل الى الفقير يكون دفع الاجنبي عن الميت و هو لايصح من الاسقاط لانه تبرع من الاجنبي و ان وصل الى الميت ثوابه لكن لايفرغ ذمته من الواجبات لحديث انسايي يطعم عند وليه)[178]

اوم شرط: په وخت د ورکولو کي و فقير ته به نيت د هزل، مسخرو او د حيلې نه کوي بلکي په دې نيت به يې فقير ته ورکوي چي په حقيقت کي هم فقير د دغو روپو او يا نورو شيانو مالک ګرځي او په بيرته ورکولو کي به فقير مجبوره کيږي نه.

(و يجب ان يحترز في الدورة الدفع الى الفقير بطريق الهزل او الحيلة سواء كان الدافع الولي او وكيله بل يجب ان يدفع عازما على تمليكها اليه حقيقة لاتحيلاً ملا حظا ان الفقير اذا ابي عن هبتها كان له ذالك و لايجبر على الهيبة)[179]

اتم شرط: فقير به په دې پوه وي او يا به يې ځوک پوهوي او ورته به وايي چي دا درکول سوى شى ستا ملک دى، کوم چي ته يې قبض کوې.

(و يجب ان يعلم الفقيران ماقبضه ملكه)[180]

نهم شرط: د اسقاط د دورې وروسته به د فقير د زړه له بدولو څخه به ځان ساتې او دومره شى به د خيرات په شکل ورکوې چي، د فقير زړه په خوشاله سي.

---

[178] - حواله سابقه.
[179] - حواله سابقه.
[180] - حواله سابقه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(و يجب ان يحترز عن كسر خاطر الفقير بعد ذالک بل يرضيه بما طيب به نفسه و يتصدق بشيءٍ من ذالک المال على الفقيراء) [181]

لسم شرط: اسقاط که د دوري په شکل وي يا د حقيقت په شکل وي (**حقيقت لکه** فقيرانو ته يو څه ورکول بېله دورې) غوره خبره دا ده چي تر دفن کولو نه مخ کي ورکړل سي. هغه که تر لمانځه مخته وي يا وروسته او که عذر وي بيا په هروخت کي جائز دی.

(و ينبغي ان يغدي قبل الدفن و ان جاز بعده کما في القهستا) رسائل ابن عابدين.

181 - حواله سابقه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسقاط د دورې کفیت او ترتیب

اول به تر هر څه مخکې د مړي عمر معلوم کړي.مثلاً: که مړی نارینه وي او عمریې ۶۰ کاله وي ۱۲ کاله به یې تر بلوغ مخکې عمر ځیني وباسي، نو ۴۸ کاله پاته سوه او که ښځه وه عمر یې ۶۰ کاله و نو ۹ کاله ځیني وباسئ نو ۵۱ کاله پاته سول. د یوې ورځي له و ترو سره شپږ لمنځونه کیږي په ورځ کي ۱۲ رکعة سنت دی چي د هغو قضاء نسته یوازي د مړي پر زمه فرض او واجب پاته دي چي هغه د ورځي شپږ لمنځونه دي.چي د میاشتي ۱۸۰ او د کاله ۲۱۶۰ او د اته څلویشت ۴۸ کلونو کي (۱۰۳۶۸۰) لمنځونه کیږي چي، د اسقاط په دوره کي به د هرلمانځه پر سر نصف صاع (نیم من) غنم او یا د غنمو او یا د غنمو قیمت ورکوي.

که چیري د مړي عمر معلوم نه و بیابه په غالب ګمان سره د مړي عمر په تخمین سره معلوموي، لیکن د زیاتوالي طرفته به ترجیح ورکوي څکه چي فقهاء کرامو غالب ګومان په ډیرو ځایونو کي معتبر ګڼلی دی او احتیاط یې هم خوښ کړی دی.

(ثم یحسب سن المیت فطرح منه اثنی عشرة سنة یعني ادنی مدة البلوغ في الذکر وتسع سنین ان کان انثی و ان لم یعلم سنه فیقدر عمره بغلبة الظن فان یوقف قصد الی الزیادة لان ذالک احوط ثم بعد تخمین علی عمره یخرج الکفارة)

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر کله چي د مړي عمر معلوم سو او دولس کاله د نارينه او نه کاله د ښځي څني وباسئ بيا به نو ټولو روپوته حساب وکړئ چي، څومره غنم په کيږي. د يوه لمانځه په فديه کي به نيم من غنم حساب کړئ.

مثلاً: که ټوله يو لک (۱۰۰۰۰۰) افغاني وي او غنم يو من په سل افغانۍ و چي دغه افغانۍ يوه فقير ته ورکړ ئ نو د ۲۰۰سوو لمنځونو فديه پرې ادا کيږي او تر هغو پوري به يې فقيرانو ته ورکوي ترڅو چي ټوله لمنځونه پرې پوره سي.

کله چي د لمنځونو فديه پوره سي بيابه د روژو فديه وګرځه وي. د يوې روژې فديه هم نيم من غنم ده. بيابه يې د روژو د کفارې په فديه کي وګرځوي او بيابه يې د کفاره ظهار په فديه کي وګرځوي. که مړی نارينه و او که مړی ښځينه و. بيابه يې د ظهار په فديه کي نه ګرځوي. کفاره د ظهار شپېته ۶۰ قبضې غواړي يعني ۶۰ فقيرانو ته به يې ورکوي بيابه يې په کفاره د ايمان (قسمونو) کي وګرځوي خو دلته۱۰ قبضې غواړي، يعني ۱۰ فقيرانو ته به يې ورکوي. ټوله فديه يوه مسکين ته نه سي ورکول کېداى. بيابه يې د قتل خطا د کفارې په فديه کي وګرځوي داهم ۶۰ قبضې غواړي. بيابه يې د واجب اخترې په فديه کي وګرځوي او وروسته به يې د ټولو شرعي حقوقو په فديه کي وګرځوي. دغه ټولو ډولونو ته د فقهي عامو کتابونو په داسي عبارت اشاره کړې ده.

(قال الفقهاء يعطي في فدية الصلوة والرمضان و کفارة الرمضان والاضحية و الايمان و کفارة القتل الخطاء وکفارة الظهار ان کان الميت ذکر او جميع الحقوق الشرعيه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: فقهاء کرام داسي فديه ورکوي. د لمانځه، روژې، کفاره د روژې، اختري، قسمونو، کفاره د قتل خطاء، د ظهار، که چيري مړی نارينه و او د ټولو حقوقو شريعه وو چي ټوله اته دورې کيږي، ماد هر ډول دورې سره خپل تعداد د قبضې هم ذکر کړ. د احتياط خبره داده. په هر ډول کي خامخا هغومره تعداد به لحاظ کوي نه، بلکي هم يو څو کسان دي زيات په نظر کي و نسي د اسقاط دوره دي په ترتيب سره وکړي. په دې کي دوې فايدې دي. يوه به د فقهاؤ د عبارت سره سمه راغلی وي او بله ښاسانه هم وي. که چيري بيا هم ترتيب غلط سي کوم باک نه کوي.

اول اسقاط نماز است عيان — ثاني اسقاط روزه رمضان

دورثالث کفاره رمـــــضان — شد کفاره ظهار رابع دان

شصت قبض شرط است درين دوجا — اگر خواهي گردن ميت رها

باپنجم گردن ايمـــــــــان را — شرط درين ده قبض شداى جانما

بارششم گردن اســـقا ط را — از حقوق جمـــلها شايد رها

درراالفرائد ۱۷۲ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دورة الاسقاط اړوند مسائل)

اوله مسئله: که چیري د مړي خپل مال و او وصیت یې هم کړی و، نو په ولي باندي واجب ده چي، د مال له دریمي حصې به اسقاط ورکوي چي، ذمه یې پرې فارغه سي او که وارث نه و او داسي وصیت یې چاته کړی و چي زما به ټول مال مسکینانو ته ورکوئ په دغه وصي باندي واجب ده چي ټول مال به یې مسکینانو ته ورکوي.

که چیري مړي مال نه درلود. یا یې وصیت نه و کړی نو وارث ته مستحب ده چي له خپل ماله اسقاط ورکړي او که وارث هم مال نه درلود، نو بیا دي له بل چا څخه ور ته قرض کړي او د اسقاط دوره دي پرې وکړي. الله تعالی ﷻ به مړي او وصي، وارث دواړو ته ثواب نصیب کړي.

(ویلزم اي یجب اطعام الوارث عن المیت من الثلث ان کان له وارث والا فمن الکل ان اوصی المورث اي المیت والا اي و ان لم یوصی فلا لزوم علی الورثه عند نا لانها عبادة لا لزوم لعبادة الغیر علیه و ان تبرع الوصي بالاطعام من عنده من غیر وصیة صح و یکون له ثواب ذالک)[182]

دویمه مسئله: د اسقاط په دوره کي دا ضروري نه ده چي، خامخا به پ یسې ګرځي، بلکي هر هغه شی چي قیمت ولري لکه ساعت، جواهرات، سره زر، سپین زر او همداسي نور. و دغو شیانو ته به حساب وکړي او بیا به د غنمو اندازه ورته معلومه

[182] - رسائل ابن عابدین.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي چي څومنه غنم په کيږي. هر څومنه غنم چي په وسول په مخکني حساب او ترتيب به دورة الاسقاط وکړي.

په ردالمختار کي وايي:

(ثم مما تعارفه الناس و نص عيل المذهب ان الواجب اذا كثر اداروا صرة مشتملة على نقد او غيرها كالجواهر او الحلى او الساعة و بنوا للامر على اعتبار القيمة)

دريمه مسئلة: د اسقاط دوره د فقيرانو په تعداد پوري نه ده منحصره چي هر څومره وي صحيح ده تر دې پوري که يو فقير هم وي. د مړي ولي کولای سي چي د غه يوه فقير ته يې ورکړي او بيرته يې څني وغواړي تر هغه پوري چي دوره پوره کړ ي بيا به دغه فقير ته څه صدقه ورکړي چي زړه يې په خوشحاله سي.

(قال الفقهاء ان يجمع الوارث عشرة رجال مثلاً اه : مجموع الرسائل. (يدفع الولي ذالك المقدار للفقير ثم يهبه ذالك الفقير للولي و يقبضه ثم يدفع الولي الى الفقير ثانياً و هكذا حتى يستوفي ماكان على الميت من الواجبات : رد المختار.

خلورمه مسئله: د اسقاط په دوره کي به مالداره، وصی، لېونی، کوچنی، بېعقل، د مړي وارث او مدبر مريی نه کښيني هم داسي کافر.

(ليس فيهم غني ولا عبد و لا وصی، ولا مجنون، ولا سفيه، ولا صغير، ولا كافر، ولا وارث ولا مدبر. مجموع الرسائل ابن عابدين) .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځمه مسئله: د اسقاط په دوره کي که پیسې ډېري وي مکمل نصاب و، نو دا پیسې دي پر حصو تقسیم کړي ترڅو پر فقیر حج، اختری، سرسایه. لاژمه نسي په خپل وخت کي تر نصاب کم ورکړل سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله/ مولد شریف.

و نشهد ان سیدنا محمدا عبد ه ورسوله ماولدت امراة مثیله ولا تلد نظیره والدة عبادالله لقد اظلکم هذا الشهر شهر ربیع الاول شهر ولد فیه الحبیب الشفیع الا کمل علی اصح الاقوال الراضیة فاکثر وافیه الصلوة والسلام علي سیدنا محمد و علی اله و اصحابه الکرام البررة)

(میلاد نبوي ﷺ)

مولد په لغت کي و ولادت وخت او د ولادت ځای ته ویل کیږي او په اصطلاح کي د امت یا دخلکو یو ځای یا جمع کېدل دي. د قرآن کریم تلاوت او هغه روایات بیانول چي رانقل سوي دي په اړوند د انبیاء کرامو او الیاء کرامو د پیدایښت وخت، افعالو او اقوالو اړوند داخبره اعانة الطالبین کړي ده.

(في اصطلاح الامة فهو اجتماع الناس و قراة ما تیسر من القران الکریم و روایة الاخبار الواردة في ولادة نبي من الانبیاء او ولي من الاولیاء و م دحهم بافعالهم و اقوالهم . [183]

په دې اړه د اردو فیروز اللغات وایي: میلاد ، د پیدایښت وخت ته وایي او میلاد النبي. د نبي علیه‌السلام د پیدایښت ورځي ته وویل کیږي.

---

[183] - اعانة الطالبین : ۳ جلد، ۳۶۱ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(د نبي عليه‌السلام د پیدایښت تاریخ)

د نبي عليه‌السلام د پیدایښت تاریخ یو د هغه بحثونو څخه دی چې علماء کرام ډول ډول اقوال په کښې لري. د نبي عليه‌السلام د پیدایښت تاریخ په اړوند به زه هغه اقوال رانقل کړم چې د جمهورو علماء کرامو په وړاندې معتبر وي خو د نبي عليه‌السلام د پیدایښت تاریخ څو اړخه لري.

اول: هغه چې په کوم کال کې پیدا سوی دی.

دوهم: هغه چې په کومه میاشت او تاریخ کې پیدا سوی دی.

دریم: هغه چې په کومه ورځ پیدا سوی دی.

اول: نبي عليه‌السلام په هغه کال و دې نړۍ ته تشریف راوړ ، په کوم کال چې د فیل واقعه پېښه سوې ده. د فیل د واقعې څخه وروسته نبي عليه‌السلام زېږېدلی دی. په دې اړوند الحافظ ابن کثیر الدمشقي رحمه‌الله په خپل کتاب البدایة والنهایه کې ډېر اقوال رانقل کړي دي خو زه یو څو اقوال څني رانقل کوم.

اول قول: (**قال ابن اسحاق و کان مولده ـ عليه‌السلام عام الفیل، و هذا هوالمشهور عند الجمهور**)

دوهم قول: (**قال ابراهیم بن المنذر الخزامي. و هوالذي لایشک فیه احدمن علمائنا انه عليه‌السلام ولد عام الفیل وبعث علی راء س اربعین سنة من الفیل**)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريم قول: (**وروي الحافظ البيهقي من حديث عبدالعزيز بن ابي ثابت المديني. حدثنا الزبير بن موسى عن ابي الحويرث قال سمعت عبدالملک بن مروان يقول لقباث بن اشيم الكتاني ثم الليثی. ياقباث انت اكبر ام رسول لله ﷺ قال**: **رسول ﷺ اكبر مني، و ان اسن ولد رسول الله ﷺ عام الفيل ووقفت بي امي على روث الفيل محيلاً اعقله. و تنبأ رسول الله ﷺ على راس اربعين سنة**)

هم داسي نور اقوال هم الحافظ ابن كثير رانقل كړي دي. په دې ټولو كي په اتفاق سره دا خبره معلوميږي چي نبي عليه السلام د فيل د واقعې په كال زيږيدلی دی مګر په دې خبره كي اختلاف دی چي ايا نبي عليه السلام د فيل له واقعې څخه څومره وروسته زيږيدلی دی او داسي اقوال هم سته چي، نبي عليه السلام د فيل د واقعې مخكي زيږيدلی دی. په هر صورت و دغه اختلاف ته په كتو سره دا راته څرګنديږي چي، نبي عليه السلام د فيل د واقعې په كال پيدا سوی دی او د فيل د واقعې څخه چي، څومره ورځي وروسته نبي عليه السلام زيږيدلی دی په هغه اړوند كره دليل نه تر سترګو كيږي لكه ابن كثير رحمه الله چي وايي:

(**والمجتمع عليه انه عليه السلام ولد عام الفيل**)[184]

دوهم: نبي عليه السلام چي په كومه مياشت كي زيږيدلی دی، په دې خبره كي هم اختلاف سته او په دې كي هم اختلاف سته چي د دغي مياشتي په څوومه ورځ نبي عليه السلام زيږيدلی دی. د دې دواړو خبرو اړوند الحافظ ابن كثير رحمه الله ډير اقوال رانقل كړي

[184] - البداية ولانهاية : ٢جلد، ٥٩٠ او ٥٩١ مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي خو زه يوازي په دې اړوند هغه اقوال را نقلوم چي ده د جمهورو علماء كرامو اقوال بللي دي.

اول قول: (**عن ابي قتاده ان اعرابيا قال: يا رسول الله، ما تقولو في صوم يوم الاثنين ؟ فقال (ذالک يوم ولدت فيه و انزل على فيه**)

دوهم قول: (**عن عباس قال ولد رسول الله ﷺ يوم الاثنين الحديث**)

دريم قول: (**عن جابرو ابن عباس انهما قالا. ولد رسول الله ص عام الفيل يوم الاثنين الثاني عشرمن شهر ربيع الاول..... و هذا هوالمشهور عند المجهور**)[185]

د حافظ ابن كثير رحمه الله له عبارت څخه دا معلوميږي چي، د جمهورو علماء كرامو په نزد دغه خبره معتبره ده چي، نبي عليه السلام د ربيع الاول په مياشت كي پر دولسم تاريخ زيږيدلى دى. كه څه هم د نبي عليه السلام د زيږيدني د تاريخ اړوند بېل اقوال راغلي دي خو په ټولو كي د جمهورو علماء كرامو قول دا دى چي،نبي عليه السلام د فيل د واقعې په كال د ربيع الاول پر دولسمه د دوشنبې په ورځ ودې نړۍ ته تشريف رواړى دى.

ملک دنيا را بسامانش ببين　　　ملک عقبى را بآن شانش ببين

خطبه اينها بگو برنام كيست؟　　　اين همه تزيين پئ اكرام كيست؟

[185] - البداية والنهاية : ۲جلد، ۵۸۹ ، مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

این دوکشور راشد کشور کدام — دولت دارین را سرور کدام

ان شد مسند نشین اصطفا — آن امین حق امام انبیاء

خاک را از مولدش گوهر بلند — اسمان ازخاک پایش سربلند

عزوتو قبر بني آدم ازو — روشني دیده عـــــالم ازو

بارگاه هش مشرق انوار غیب — درس گاه دفتر اسرار غیب

آن شد کشورستان و تاج گیر — فخر فقرش از سلاطین باج گیر

مدتي بابینوائي ساذ کرد — تا در دولت ید امت باز کرد

بر فلک ازوی مقام خاکیان — خاک کویش سرمه افلاکیان

دست او بحر عطای عالم نواز — تیغ او ظلمت زد باطل گداز

پیش لطفش دوست و دوشمن یکي — نزد قهرش فوج باطل اندکي

روز محشر د ستگیر ماست — او شافع ما و نصیر ماست او

گر خرد داري دلا دیوانه باش — گرد شمع نام او پروانه باش

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدعت

د بدعت په نامه بحث او عنوان مي ځکه دلته کښښود چي، په راتونکي بيان کي لوستونکي له مشکل سره مخامخ نه سي. تر څو چي موږ بدعت نه وي پېژندلی دا به ګرانه وي چي، د مولد شريف د ثبوت په بيان کي په دلائلو سم پوه سو. په دې بيان کي به دا خبره واضح او ښکاره سي چي، ايا هر بدعت حرام دی؟ او د بدعت اقسام به و پېژنو.

د بدعت لغوي تحقيق

د لغتو مشهور امام ابوالفتح ناصر بن عبدالسيد المطرازي الحنفي وايي:

(البدعة اسم من ابتداع الامرا ذبتداه و احدثه، كالرفعه اسم من الارتفاع والخلفة اسم من الاختلاف ثم غلب على ماهو زيادة في الدين او نقصان منه)[186]

ژباړه: بدعت د ابتداع اسم دی. معنی يې دا ده چي د يو شي ايجادول، لکه رفعت د ارتفاع او خلفت د اختلاف اسم دی، ليکن د بدعت لفظ غلبه حاصله کړې ده په استعمال کي په هغه شيانو چي سبب د زياتي او کمي کيږي.

علامه مجدالدين فيروز ابادي وايي:

[186] - مقرب : ۱جلد، ۳۰ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(بدعة بالكسر الحدث في الدين بعدالاكمال او ما ستحدث النبي ﷺ من الاهواء ولاعمال)[187]

ژباړه: بدعت په حرکت د زېر د بې د لفظ داسي شي ته ويل کيږي چي، د دين د پوره والي وروسته پيدا سوي دي. هغه شيان چي، د نبي عليه السلام د وفات وروسته د خواهشاتو پر بنا عبادت او اعمالو په بڼه ښکاره سوي دي.

امام راغب اصفهاني رحمه الله وايي:

(البدعة في المذهب ايراد قول لم يستن قائما او فا علها فيه بصاحب الشريعة و اماثلها المتقدمة و اصولها المتقنة)[188]

ژباړه: په مذهب کي بدعت ويل کيږي و هغه شي ته چي، ويونکی او کوونکی د صاحب شرع پر طريقه نه وي او د شريعت په مثالو کي نه ورته مثال وي او نه د شريعت په اصولو وي.

علامه محمد بن ابوبکر بن عبدالقادر الرازي رحمه الله وايي:

(والبدعة الحدث في الدين بعدالا کمال)[189]

---

[187] - قاموس ٢جلد، ٤او ٣ مخونه.
[188] - مفردات قرآن کريم : ٣٧ مخ.
[189] - مختار الصحاح : ٢٨٠ مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: بدعت په دین کي د نوي شي پیدا کولو نوم دی چي، د دین د پوره کېدو وروسته پیدا سي.

امام نوي رحمه الله په شرح د مسلم شریف کي وایي:

(**کل شئٍ عمل علی غیر مثال سابق**) [190]

ژباړه: هر هغه شی چي، د هغه لپاره مخکي مثال نه وي.

---

[190] - شرح مسلم ۱جلد، ۲۸۵ مخ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بدعت شرعي تحقیق

په شریعت کې د بدعت معنا علماء کرام داسې کوي. و دغي شرعي معنا ته اصطلاحي معنی هم ویله سوېده.

حافظ بدرالدین عیني الحنفي رحمه الله وايي:

(البدعة ي اصل احداث امر لم يكن في زمن رسول الله ﷺ) [191]

ژباړه: بدعت په اصل کې ویل کیږي و هغه شي ته چي، پیداسي او هغه د نبي علیه السلام په زما نه کښې نه وي.

حافظ ابن حجر عسقلاني رحمه الله وايي:

(و البداعة اصلها ما احدث على غير مثال سابق و تطلق في الشرع في مقابل السنة فتكون مذمومة) [192]

ژباړه: بدعت په اصل کې ویل کیږي و هغه شي ته چي مخکي ورته مثال نه وي او په شریعت کې بدعت ویل کیږي و هغه څه ته چي په مقابل کې یې سنت وي، نو بدعت بد دی.

علامه مرتضی الذبیدي الحنفي رحمه الله وايي:

---

[191] - عمدة القاري : ١جلد، ٣٥٦ مخ .
[192] - فتح الباري: ٤جلد، ٢٧١ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(كل محدثة بدعة انما يريد ما خالف اصول الشريعة ولم يوافق السنة)[193]

ژباړه: كل محدثة بدعة (د حديث معنا) دا ده چي، هر شی د شريعت د اصولو مخالف وي او د سنت نبوي سره موافق نه وي بدعت دی.

حافظ ابن رجب رحمه الله وايي:

(المراد بالبدعة ما احدث ممالا اصل له في الشريعة يدل عليه و اماما كان له اصل من الشرع يدل عليه فليس بدعة شرعا و ان بدعة لغة) [194]

ژباړه: د بدعت څخه مراد هغه شی دی چي، په شريعت کي ورته اصل نه وي چي، دلالت پر وکړل سي او که په شريعت کي ورته اصل وي چي، دلالت پرو کړل سي، بيا بدعت نه دی. شرعاً که څه هم په لغت کي بدعت ورته ويل کيږي.

علامه ابو اسحاق غرناطي رحمه الله وايي:

(طريقة في الدين مخترعة تضاهي الشريعة يقصد بالسلوک عليها المبالغة في التعبد الله سبحانه)[195]

---

193 - تاج العروس : ٥جلد، ٢٧١ مخ.
194 - جامع العلوم والحكم : ١٩٣ مخ.
195 - الاعتصام ١جلد، ٣٧ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: په دین کي داسي طریقه پیدا کول چي، د شریعت سره مشابه وي. پر دې عمل کول او پیروي د دې لپاره وي چي د الله تعالی په عبادت کولو کي مبالغة مقصود وي

او په درالمختار کي وایي:

(**هي اعتقاد خلاف المعروف عن رسول الله ﷺ لابمعاندة بل بنوع شبهه**)

ژباړه: کوم شی چي له نبي علیه‌السلام څخه په ښکاره را نقل سوی وي، د هغه خلاف عقیده درلودل د ضد او عناد له امله نه بلکي د شبهې له وجهي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بدعت اقسام

د بدعت تقسیم په اعتبار د لغت سره دی، په اصل کي بدعت یو ډول دی د لغت په اعتبار سره. بدعت پر دوه ډوله دی.

اول ډول: بدعت اعتقادي دی.

دوهم ډول: بدعت عملي دی.

اعتقادي بدعت: هغه دی چي یو کس یا یوه ډله داسي عقائد او فکر څرګند کړي چي، د نبي علیه‌السلام او صحابه کرامو او تابعینو د اقوالو او افعالو په پوره ډول سره مخالف وي. دغه ډول بدعت ډېر ډولونه لري. ځیني یې داسي دي چي ښکاره کفر دی لکه: عقیده د خوارجو او یا په اوس وخت کي عقیده د قادیانیانو چي وایي: اوس هم د نبوت دروازه خلاصه ده، یعني دنبي علیه‌السلام وروسته هم بل نبي راځي او ځیني بیا داسي بدعات او اعتقادات دي چي، مرتکب یې کافر نه بلل کیږي بلکي ګمراه بلل کیږي لکه: معتزله غېرغالي، وهابیان او سلفیان هم داسي نور.

بدعت عملي: هغه دی چي په عقیده کي یې کوم تغیر نه وي. عقیده یې هغه عقیده وي چي د اسلام مبارک دین او د دین له اصولو سره برابره وي. مګر ځیني اعمال او کارونه یې دا وي چي، په خېرالقرون کي نه وي تر سره سوي. دا بدعت عملي په خپل ځان کي پر دوه ډوله دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ - بدعت حسنه:

۲ - بدعت سیئه:

بدعت حسنه: چي معلوم سي، بدعت سیئه په خپله ځيني معلوميږي. هغه بدعت سيئه چي مرتکب يې ګمراه بلل سوی دی لکه: په حديث شريف کي چي د بدعت سيئه اړوند راځي.

(**کل بدعة ضلالة و کل ضلالة في النار**)

بدعت حسنة: په خپل ځان کي پر پنځه ډوله دی. (**واجب**) (**حرام**) (**مندوب**) (**مباح**) (**مکروه**)

د بدعت پنځه ډوله دپېژندلو طريقه ډېره اسانه ده چي، ته بدعت د شريعت پر اصولو او قانون باندي عرض کړې، که په هر حکم کي داخل سو، هغه حکم د بدعت هم دی. د مثال په توګه:

واجب بدعت، لکه: زده کړه د علم نحوي د قرآن او احاديثو د پېژندلو لپاره.

حرام بدعت، لکه: مذهب د قادياني، قدرية او ټوله ګمراه فرقې.

مندوب بدعت، لکه: جوړول د مدرسو، قواعدو صوفيه، خانقا او رباط.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مباح بدعت، لکه: تر لمانځه وروسته مصافحه ، ښار ابادول، خوراکونه او څښاک او کالي.

مکروه بدعت، لکه: د مساجدو رنګول، د کتابو ښایسته کول.

کوم بدعت چي حرام بلل سوی دی هغه بدعت حرام (او بدعت اعتقادي) دی چي دغه پنځو ډولونو ته فتواحدثیه او ردالمختار اشاره کړي ده.

(و تنقسم الی خمسة احکام[196]

فقد تکون (ای البدعة) و اجیبة الخ)[197]

(البداعة منقسمة الی واجبة و محرمة و مندبة و مکروهة و مباح)

198

[196] - فتوا حدشية : ۲۰۳ مخ.
[197] - ردالمختار : ۵۳۰ مخ.
[198] - و هکذا في الحاوي للفتاوي ، ۲۰۲ مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میلاد النبي ﷺ په ورځ جلسه جوړول.

د مولود شریف په نامه جلسه او محفل جوړول قطع نظر د بدعتونو او محرماتو څخه یو مشروع عمل او نېک کار دی. د مولود شریف محفل جوړول که څه هم بدعت دی ځکه چي د صحابه کرامو په وخت کي نوو لیکن ډېر داسي بدعتونه سته چي هغه حسنة بدعتونه دي او ټولو علماء کرامو د هغوی پر حسن اتفاق کړی دی. لکه مدرسې، خانقاګاني او داسي نور، نو مولود شریف محفل هم بدعة حسنه دی. کله چي موږ د مولود شریف محفل مسئله د شریعت پر احکامو عرض کړو، هغه احکام چي پنځه دي او بیان یې د بدعت په بیان کي ذکر سو، نو حکم د مندوب ځیني ځرګندیږي، نو ځکه وایو چي د مولود شریف محفل جوړول یو مندوب کار دی.

په دې جلسه کي اهل سنت والجماعت د نبي علیه السلام اخلاق، عدالت، طریقه، معجزات هم داسي نور خبري او کارونه بیانوي، تر څو د راغلو اشخاصو و جلسې ته په زړه کي د محبت نبوي ﷺ ولوله بیا تازه کړي.

اهل سنت والجماعت په مسلک کي او په څلورو مذهبو کي یو داسي څوک به و نه لیدل سي چي د نبي علیه السلام د سیرت د بیانولو سره مخالف وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر د وخت په تېرېدو سره کېدای سي په ځينو شيانو کي تغير راسي اويو د هغوی له جملې څخه د مولود شريف اړوند محفلونه دي. په دې خاطر د وخت علماء کرام د نظريو له مخي پر دوو برخي وېشل سوي دي.

ځيني علماء کرامو د مولود اړوند ډېره نرمي کړې ده او ځينو بيا ډېره سختي کړې ده. هغه کسان چي د دې محفل او جلسې په ورځ کوم نامشروع عمل کوي، لکه رقص، ډول، اصراف، فرض عبادت م عطل کېدل، هم داسي نور دغسي مولود شريف په نامه جلسه جوړول، موږ اهل سنت والجماعت دغسي کول په مطلق ډول سره حرام بولو او د دغه سي کسانو مخ نيول د هر مسلمان فرضي او واجب ه زمه واري بولو او هغه علماء کرام چي د مولود شريف د جلسو، په دغه ورځ د خيرات او نورو کارونو سره مخالف دی او دا وايي چي، دا يو بدعت دی. د نبي عليه‌السلام او صحابه کرامو او تابعينو په وخت کي يې وجود نه درلود. د دې په څنګ کي د خپلو اهدافو د تقويې په خاطر د جاهلو عوامو افعال هم د ځان لپاره د منع دليل و ګرځوي خو موږ اهل سنت والجماعت تل دا اقرار کړی دی او اقرار کوي چي، موږ مذهب خوښي يو او په مذهب عمل کول د ځان لپاره ستره لاسته رواوړنه بولو او کوم کسان چي په دې ورځ نا مشروع عمل کوي هغه موږ غندو. هغه که د مولود شريف په ورځ وي او که بل وخت وي. بد بد دي ښه ښه دي. زموږ د مذهب علماء کرامو او هم داسي د څلورو مذاهبو عمده علماء کرام و په دې مسئله اقرار کړی دی چي، د مولود شريف لمانځنه يو ښه عمل دی. جلسه جوړول د نبي عليه‌السلام سيرت په کښي بيانول

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترعمل دی هم دغو علماء کرامو پر دغه موضوع باندي ډېري ليکنني کړي دي خو زه د عجز په خاطر هغه ټولي نه سم کولای چي را نقل يې کړم بلکي يواځي به د هغو کتابونو نومونه رانقل کړم چ ي، دغه ټول کتابونه په دې خبره دي چي د مولود شريف په ورځ جلسه جوړول، د نبي عليه السلام سيرت بيانول، د نبي عليه السلام په زېږېدلو خوشحالي کول او دغه ورځ لمانځل، خيراتونه کول، روا او مشروع عمل دی خو په دې شرط سره چي دا هرڅه د شريعت سره موافق وي بايد له هغه کارون و او عقائدوڅخه ځانونه و ساتل سي چي هغه دشريعت له خوا منع سوي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه کتابونه چي د مولود په جواز اقرار کوي.

۱ میلاد النبي ﷺ.۲۱۳ مخ،العلامة محمد طاهري اللاهوري رحمه الله.

۲ عرف التعریف باالمولدشریف ۸۲مخ، العلامة الحافظ شمس الدین ابن الجزري رحمه الله.

۳ اللفظ الجمیل في مولد النبوي ﷺ۴۵مخ،العلامة الامام محمد المدني، رحمه الله. مړینه په ۸۵۰ کې.

۴ الدر المنظم في مولد النبوي ۲۵ﷺمخ، العلامة الامام محمد بن عثمان رحمه الله، مړینه په ۸۵۰ کې.

۵ السنته والبدعة ۸۸مخ، شیخ عبدالله الحداد رحمه الله.

۶ الاعلام باعلام بیت الله الحرام ۱۹۲مخ، العلامة قطب الدین الحنفي رحمه الله.

۷ فتاوی مظهري ۲۳۵مخ،العلامة المفتي محمد مظهر الله الدهلوي رحمه الله.

۸ حول الاحتفال بذکر المولدالنبوي ﷺ ۲۲مخ،العلامة محمد بن علوی المالکي رحمه الله.

۹ اقوال الاخیار في تشرح مولد ۴۹مخ، العلامة عبدالله الذاکري الحنفي رحمه الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰ المولد النبوي ﷺ **۵۸**مخ، العلامة الامام ابن الجوزي، رحمه الله. مړینه په **۵۷۹** کي.

۱۱ الباعث على انكار البدع والحوادث ۱۳مخ، العلامة الامام ابو شامة شیخ نووي رحمه الله.، مړینه په **۵۹۹** کي.

۱۲ المولد الجسماني والروحاني **۳۵**مخ، العلامة الامام محي الدين، رحمه الله. مړینه په **۲۳۸** کي.

۱۳موعد الكرام لمولد النبي ﷺ **۴۰**مخ، العلامة الامام برهان الدين براهيم رحمه الله. .مړینه په **۷۳۲** کي.

۱۴ سير اعلام النبلاء **۲۴۵**مخ ۱۲جلد: العلامة الحافظ الامام الذهبي. رحمه الله . مړینه په **۷۴۸** کي.

۱۵البداية ولنهاية ۱۲۰ مخ ۷ جلد. ۱۲۱ مخ ۱۳ العلامة الامام ابن كثير رحمه الله. ،مړینه په **۷۷۴** کي.

۱۲ المولد النبوي **۵۰**ﷺمخ، العلامة الامام ابن كثير رحمه الله.، مړینه په **۷۷۴** کي.

۱۷ مولود مولد النبي **۲۵**مخ، العلامة الامام سليمان البرسوي رحمه الله.، مړینه په ۸۰۰ کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۸المورد الهني في مولد النبي ﷺ ۲۵مخ، العلامة الحافظ عبد الرحیم العراقي رحمه الله. مړینه په ۸۰۸ کې.

۱۹ تواریخ حبیب الله ۵۵مخ، العلامة المفتي عنایت الله کاکوروي رحمه الله.. مړینه په ۸۱۳ کې.

۲۰ تشنیف الاذان ۱۳۲مخ، العلامة الامام ابوزرعة العراقي رحمه الله.. مړینه په ۸۲۲ کې.

۲۱ جامع الاثار في مولد النبي المختار ﷺ ۲۵مخ، العلامة الحافظ محمد الدمشقي. رحمه الله . مړینه په ۸۴۲ کې.

۲۲ اللفظ الرائق في مولد خیر الخلائق ﷺ۲۹مخ، العلامة محمد بن ابي بکر. رحمه الله.مړینه په ۸۴۳کې.

۲۳ المورد الصادي في مولد الهادي ۳۹مخ، العلامة الحافظ بن ابي بکر. مړینه په ۸۴۲ کې.

۲۴ التنویر في مولد البشیر النذیر ﷺ۳۰مخ، العلامة الامام ابو الخطاب ابن دحیة رحمه الله.. مړینه په ۲۷۳ کې.

۲۵ المولد الشریف ۱۵مخ، العلامة الامام السخاوي رحمه الله.. مړینه په ۹۰۲ کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۶حسن المقصد في عمل المولد ۲۵ مخ، العلامة المفسر الامام جلال الدين لاسيوطي رحمه الله ، مړینه په ۹۱۱کي.

۲۷ الحاوي الفتاوی ۱۸۱مخ، العلامة المفسر الامام جلال الدین السیوطي رحمه الله ، مړینه په ۹۱۱ کي.

۲۸المواهب اللدنیه ۱۴۵مخ، العلامة القطلاني شارح بخاري رحمه الله. ، مړینه په ۹۲۳ کي

۲۹سبیل الهدی والرشاد ۳۲۲مخ، العلامة الامام محمد الصالحي رحمه الله، مړینه په ۹۴۲ کي.

۳۰مولداً نبویاً ﷺ۲۹مخ، العلامة الحافظ عبدالرحمن رحمه الله.. مړینه په ۹۴۴ کي.

۳۲التفاوی الحدیثیة ۲۰۲مخ، العلامة الامام ابن حجر المکي، رحمه الله. مړینه په ۹۷۳ کي.

۳۳النعمة الکبری علی العالم ۱۲۲مخ، العلامة الامام ابن حجر الهیشي المکي. رحمه الله.مړینه په ۹۷۳ کي.

۳۴الجامع اللطیف في فضل نباء البیت ۳۰۱مخ، العلامة الامام محمد ابن ظهیره القریشي. رحمه الله . مړینه په ۱۰۱۰ کي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۵ المورد الروي في مولد النبي ﷺ ۱۳مخ، العلامة الفقيه الملاعلی القاري رحمه الله.. مړینه په ۱۰۱۴ کي.

۳۶ ماثبت بالسنة ۲۰مخ، العلامة الفقيه عبدالحق المحدث الدهلوي. رحمه الله.مړینه په ۱۰۵۲ کي.

۳۷ الدرالثمین ۴۰مخ، العلامة الشاولي الله المحدث الدهلوي. رحمه الله . مړینه په ۱۱۷۴ کي.

۳۸ حجة الله علی العلمن ۲۳۳مخ، العلامة اللنبهاني رحمه الله . مړینه په ۱۳۵۰ کي.

۳۹ الانوار المحمدیة ۲۰ﷺمخ، العلامة یوسف بن اسماعیل النبهاني رحمه الله ، مړینه په ۱۳۵۰ کي.

۴۰ فیوضات الحرمین ۸۰مخ، العلامة الشاولي الله المحدث الدهلوي. رحمه الله . مړینه په ۱۱۷۴ کي.

۴۱ شمائم امدادیه ۹۲۱مخ، مرشد کامل حاجي امدادالله المهاجر المکي رحمه الله. مړینه په ۱۲۳۳کي.

۴۲ شرع الزرقاني علی المواهب ۲۵۸مخ، العلامة الامام محمد الزرقاني رحمه الله.. مړینه په ۱۱۲۲ کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۳ تفسیر روح البیان ۲۸مخ ۹ جلد العلامة مفسر اسماعیل صفی البروسوي. رحمه الله. مړینه په ۱۱۳۷ کې.

۴۴ اثباد المولد النبوی ﷺ ۲۴۸مخ، العلامة حضرت شاه احمد سعید. رحمه الله. مړینه په ۱۲۳۷ کې.

۴۵ مجموعة الفتوی ۳۳۵مخ ۴ جلد العلامة الامام عبدالحی لکنوی. رحمه الله. مړینه په ۱۳۱۷ کې.

۴۶الحقائق في قرائة المولد النبي ﷺ ۲۰مخ، العلامة الامام السید عبدالخالق الاسکندراني. رحمه الله. مړینه په ۱۳۲۸ کې.

۴۷فتاوای کاملة ۲۲۳مخ، العلامة الفقیه محمد کامل الحنفي الطرابلسي. رحمه الله.

۴۸ محمد رسول الله ﷺ ۲۲مخ، العلامة محمد رضا المصری. رحمه الله.

۴۹المهند علی الم ڤهند ۷۸ مخ،العلامة خلیل احمد سهارنپوري. رحمه الله.په کې وفات سوی دی. ۱۳۴۶.

۵۰حول الاحتفال بزکرالمولد النبوي ﷺ ۲۲مخ، العلامة محمد بن علوي المالکي. رحمه الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۱ فصل الخطاب بین الصواب والخطا ۲۱۷مخ، العلامة شاه محي الدین قادري دیلوري رحمه الله.

۵۲ امداد الفتاوی ۲۴۹ مخ ۵جلد حکیم الامت مولانا اشرف علي تهانوی رحمه الله.

۵۳ احسن الفتاوی ۳۴۷ مخ ۱جلد فقیه العصر مفتي رشید احمد رحمه الله.

۵۴ روح المعاني ۲۱۳مخ ۳جلد العلامة شهاب الدین محمد ابن عبدالله رحمه الله.

۵۵ البصائر ۲۰۱مخ، العلامة مولانا حمدالله جان الداجوی رحمه الله.

دغه پورته ذکر سوي کتابونه ټول پر دې خبره دي چي، د نبي علیه السلام د پیدا ایښت په ورځ خوشالي کول، د نبي علیه السلام د یاد تازه کولو لپاره جلسې جوړول، په جلسو کي د نبي علیه السلام اخلاق، معجزات اوسیرت بیانول یو روا او مشروع عمل دی. په دغه ورځ خیرات کول هم نېک کار دی خو دغه ټول کتابونه د مولد شریف غونډې جوړول بدعت عمل بولي مګر بدعت حسنه یې بولي نه بدعت قبحه.

په دغه ورځ چي ځیني کسان هغه اعمال کوي چي هغه د شریعت د دائرې څخه وتلي وي هغه موږ هم حرام بولو، په هروخت کي چي د حلال سره حرام ګډ سي حلال، حلال دي او حرام حرام دی او که د حرامو سره حلال یو ځای سي، بیا هم حرام حرام دي حلال حلال دي. موږ هم د مولد شریف ورځ لمانځل روا بولو مګر ځیني کسان چي په دغه ورځ حرام افعال کوي موږ هغه په سخته سره غندو. د هغوی د بدو افعالو په خاطر موږ خپله عقیده نسو پرېښودلای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه یادونه: دغه کتابونه چي ما یې نومان ذکر کړل دغه ټوله مانه دي مطالعه کړي مګر ډېری یې ما لوستلي دي خو ما ټولو ته حواله ورکړل ځکه؛ زما دا یقین دی چي دا کتابونه د کندهار د مشهوري دارالافتاء (دارالافتاء مدرسة الاحناف کندهار) له خوا په ښه دقت سره مطالعه سوي دي.

زما په اند د یوه مقالې لپاره دغه لاندي عبارت ځلېدونکې توره ده.

(اعلم انه ای ان عمل المولدبدعة..... لکنها بدعة حسنة لما اشتملت علیه من الاحسان الکثیر للفقراء و من قرائت القران واکثار الذکر و الصلوة والسلام علی النبي ﷺ و اظهار السرور الفرح به ﷺ محبته و اغاظة اهل الزیع والعناد من الزنادقة والملحدین والکفرة والمشرکین ... و لولم یکن في ذالک الا ارغام الشیطان و سرور اهل الایمان لکفي و قال اذاکان اهل الصلیب اتخذ والیلة مولد نبیهم عیدا اکبر فاهل الاسلا اولی و اجدر ... وروئي ابولهب عمه ﷺ في النوم فقیل ماحالک قال في النار الا انه خفف عني کل لیلة اثنین و امص من بین اصبعي هاتین ماء وان ذلک عند اعتاقي لثویبة عند مابشرتني بولادة النبي ﷺ قال ابن الجزري و اذاکان ابولهب الکافر الذي نزل القران بزمه الذي لاذم فوقه جوزي في النار بفر جه لیلة مولده فما حال المسلم الموحد من امته یسر بمولده و یبذل مایقدرعلیه في محبة ﷺ لعمري انما یکون جزاءه من الله الکریم ایدخله بفضله العمیم في جنات النعیم انتهت عبارت الهیتمي بلفظه) فصل الخطاب ۶۷ مخ.

و ذکرک للمشتاق خیر شراب   و کل شراب دونه کسراب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي د نبي عليه السلام وفات نه لمانځو؟

که څوک دا پوښتنه وکړي چي، تاسو د نبي عليه السلام د پيدا ښت ورځ لمانځئ او په دغه ورځ جلسې جوړه وي. د نبي عليه السلام راتلل و دې نړۍ ته د الله تعالی ﷻ له لوري يو ستر نعمت بولئ او دا ورځ د خپل ژوند تر ټولو نېک بخته ورځ بولئ. نو ښه په دغه ورځ خو نبي عليه السلام له دينا څخه رحلت هم کړی دی ولي دغه ورځ د خپل ژوند توره ورځ نه بولئ. بايد تاسو په دغه ورځ خوابدي سئ.

زه د دې پرځای چي لومړی د دې پورته پوښتني ځواب وکړم غواړم چي، اول بايد د نبي عليه السلام د وفات تاريخ واضح سي او بيابه د دې خبري ځواب وکړو چي، ولي موږ د نبي عليه السلام د پيدا ښت ورځ لمانځو او د وفات ورځ يې نه لمانځو.

علامه صفي الرحمن المبارکپوري رحمه الله د نبي ﷺ د وفات د تاريخ اړوند وايي:

(وقع هذا الحادث حين اشتدت الضحى من يوم الاثنين ۱۲ ربيع الاول سنة ۱۱ ه [199].

ژباړه: دا واقعه يعني د نبي عليه السلام د وفات واقع سو په هغه وخت کي چي غټ څاښت سو. يعني د غرمې خوا وه په ورځ د دوشنبې د ربيع الاول دولسمه او د هجرت يوولسم کال و.

علامه ابن کثير رحمه الله په البداية والنهاية کي وايي:

[199] - رحيق مختوم : ٤٤٠ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(والمشهور قول ابن اسحاق والواقدي، ورواه المواقدي عن ابن عباس و حدثني محمد بن عبدالله عن الزهري عن عروة، عن عائشه،قالا: توفي رسول الله ﷺ يوم الاثنين لثنتي عشرة لية خلت من ربيع الاول) [200]

ژباړه: مشهوره خبره (د نبي عليه السلام د وفات اړوند د اسحاق او واقدي ده. بي بي عائشة رضي الله عنها وايي: نبي عليه السلام د دوشنبې په ورځ د ربيع الاول د مياشتي پر دوولسمه وفات سو.

مخکي موږ دا خبره کړې وه چي، د ربيع الاول پر دولسمه او د دوشنبې په ورځ نبي عليه السلام زېږېدلی دی اوس دا هم معلوه سوه چي د ربيع الاول پر دولسمه او د دوشنبې په ورځ هم وفات سوی دی. اوس دا خبره چي، موږ اهل سنت والجماعت د ربيع الاول په دولسمه ورځ ولي مولد شريف لمانځو او وفات د نبي عليه السلام نه لمانځو؟.

دا ځکه؛ موږ شريعت امر کړي يو په دې سره چي که يو ماشوم و زېږېدی، تاسو عقيقه وکړئ لپاره د شکر او خوشالي او که بيا يو انسان وفات سي بيا شريعت امر د صبر راته کړی دی او دا موږ منو چي د شکر او د خوشالۍ ورځ زموږ لپاره د نبي عليه السلام د مولود ورځ ده او د ټول امت مسلمه لپاره لويه د خفګان ورځ د نبي عليه السلام د وفات ورځ ده او نبي عليه السلام په خپله موږ امر کړي يو چي، تاسو پر مړي غم تر درو ورځو بلا مه کوئ او نه خفګان په اسلام کي تر درو ورځو وروسته په دې خبره باندي د حديثو کتابونه شاهدان دی چي، د نبي عليه السلام له دغسي اقوالو څخه برخمن

---

[200] - البداية والنهاية : ٤ جلد، ١٧٠ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي. هم داسي دې خبرې ته علامه الامام جلال الدين سيوطي رحمه الله په الحاوي للفتاوی کې هم اشاره کړې ده چې وايي: د الفاکهاني په ځواب کې.

(و قوله (مع ان الشهر الذي ولد فيه) الى اخره جوابه ان يقال. اولاً ان ولادته ﷺ اعظم النعم علیناه ووفاته اعظم المصائب لنا. والشريعة(حثت)على اظهار شکرالنعم والصبر والسکون والکتم عند المصائب. وقد امر الشرع بالعقيقة عند الوالادة وهي اظهار شکر و فرح بالمولود. ولم يامر عندالموت بذبح ولا بغيره. بل نهي عن النياحة والظهار الجزع فدلت قواعد الشريعة على انه يحسن في هذالشهر اظهار الفرح بولادته ﷺ دون اظهار الحزن فيه بوفاته. [201]

لنډه دا چې،د نبي عليه السلام زیږېدل یو لوی نعمت دی چې،موږ ته راکول سوی دی او وفات یې یو لوی غم دی زموږ لپاره خو چې کله یو ماشوم و زیږي شریعت امر په عقیقه سره کوي لپاره د ښکاره کولو د شکر او خوشالي په ماشوم سره او موږ شریعت امر کړی نه یو د انسان په وفات کې په حلالېدو سره د پسه او نه بل شي. بلکې منع کړي یې یو له چیغو او خفګان ښخه او د شریعت قواعدي پر دې دلالت کوي چې، موږ د دغې میاشتې چې، ربیع الاول ده او د نبي عليه السلام مولود دی چې موږ خوشالي وکړو او نه غم او خفګان په وفات د نبي عليه السلام.

ماذا عالى من شم تربه احمد ان لايشم مدي الزمان غواليا

صبت على مصائب لوانها صبت على الايام صرن لياليا

[201] - الحاوي للفتاوی: ۲۰۳ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولود شریف اول چا ولمانځی

د نبي علیه السلام د میلاد زېږېدنه او په دې اړوند جلسه او محفل جوړول د نبي علیه السلام او د صحابه کرامو او تابعینو په وخت کې وراج نه و. د مولود اړوند غونډې جوړول د ۶ پېړۍ په اخر کې او د ۷ پېړۍ په پیل کې د مسلمانانو په منځ کې مشروعیت و موند. د تاریخ له کتابو څخه دا څرګندیږي چې په لومړي وار د میلاد نبوي ﷺ په نامه جلسه او محفل د مظهرالدین ابوسعید کوکبوی بن زین الدین علی بن بکتګین چې د موصل پادشاه و په وخت جوړه سوه.

د دغه پاچا اړوند ډول ډول اقوال راغلي دي. ځیني کسانو په ډېرو سپکو او بې باکو نومونو نومولی دی او ځینو علماء کرامو دغه پادشاه په ډېرو ښایستو نومونو یاد کړی دی خو زه دا فکرکوم چې تاریخ د تېر وخت هنداره ده. په هنداره کې ک لهٔ ښه ، بد معلوم سي او کله بد ، ښه معلوم سي .ګنې تاسو یې تجربه کړئ خو موږ په اوس وخت کې هم مولود شریف لمانځنه یو روا عمل بولو اول چاچې دغه کار کړی دی هغه هم د ستاینې وړ بولو او بل موږ یې هم ښه شخص بولو او د ده په حق کې دا دعا کوو چې، الله تعالی ﷻ دې رحمت باندې وکړي.

علامه ابن کثیر الدمشقي ددې اړوند واي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

(له اثار حسنة و قد عمر الجامع المظفري بسفح قاسيون و كان مع ذالك شهماً شجاعاً فاتكاً بطلاً عاقلاً عالماً عادلاً رحمه الله و اكرم مثواه)[202]

علامة جلال الدين سيوطي رحمه الله وايي:

(صاحب اربل الملك المظفري ابو سعيد کوکيري... احدالملوک الامجاد والکبراء الاجواد، وکان له اثار حسنة و هوالذين عمرالجامع الظفري بسفح قاسيون)[203]

حال دا چي د الحافظ ابن کثير الدمشقي او د جلال الدين سيوتي رحمه الله غوندي علماء کرامو و دغه پاچا ته په درنه سترګه کوري، نو موږ ته هيڅ ضرورت نسته او نه دا حق لرو چي سپکاوی يې وکړو. الله تعالی جل جلاله دي پر دغه پاچا رحمت وکړي او د مولد شريف د محبت او رواجولو په خاطر دي الله جل جلاله اجر او خير ورکړي

امين ثم امين.

(من سن في الاسلام سنة حسنة فله اجرها و اجرمن عمل بها)

---

202 - البداية والنهاية : ۷ جلد، ۳۸۷۵ مخ.
203 - الحاوي الفتاوی : ۲۰۰ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مولود شریف کي له لاندي شیانو څخه ځان ساتنه اړینه ده.

اول: د ټولو څخه عظیم او ډېر خطرناک دادی چي، واعظان په دې محفل او جلسه کي موضوعي احادیث، روایات او د درواغو قصې خلکو ته بیانوي، یعني خلکوته یې وایي چي، هغه اکثره د اسلام د دین د دښمنانو له خوا څخه جوړي سوي وي او د خلکو د عقیدو او افکارو د خرابولو باعث ګرځي او باید واعظان ښه علماء کرام وي چي احکام او قصې سمي او غلطي سره بیلي کړي.

بل داچي، په وعظ کي دي له هغه کتابونو څخه ګټه وسي چي، په هغو کي ضعیفه او موضوعي قصې او روایات نه وي او په دې هکله پوره اهتمام وسي لکه: په حدیث شریف کي چي راغلي دي.

(**من کذب علی فلیبوء مقعده من النار**) بخاري **۱**جلد ، **۲۱** مخ.

دوهم: زائد او بې ضرورته مصارف کول لکه: د ډیرو قالینو او د اعلی درجه نالیو او بالښتانو اهتمام کول او کله په بعضي ځایونو کي د منبرونو او چوکیو اهتمام په ډېره اعلی درجه سوی وي. د داسي فعلو نو څخه باید اجتناب وسي. ولي چي په ایت مبارک کي راځي:

(ولاتبذر تبزیرا)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نبي عليه‌السلام سره په محبت کي هغه ثوک صادق دی چي، دده د اخلاقو، اقوالو او اعمالو زيات متابعت کوي او ده مبارک په داسي شيانو سره اهتمام نه کاوه، بلکي ساده او بې تکلف ژوند يې خوښا وه.

دريم: ډېر شاعران او نعت ويونکي داسي شعرونه وايي چي، که څه هم په ظاهره نعت وي خو په باطن کي د نبي عليه‌السلام په حق کي کستاخي او بې ادبي وي. د مثال په ډول: ډېر شعرونه داسي سته چي، په هغوی کي ده مبارک عليه‌السلام ته په خپل محضه نوم سره خطاب کوي او وايي: (اې محمده) بېله ذکر څخه د درود شريف چي دلته منظور يوازي د خپل شعري وزن برابرول وي او دې ټکي ته فکر نه کوي چي، که موږ يو ثوک چاته دغسي ساده خطاب وکړو بېله ضميمې څخه د حاجي ملاصاحب. اغا صاحب. نو دا بې ادبي بلل کيږي، نو د نبي عليه‌السلام په حق کي به څنګه بې ادبي نه وي. تاسو فکر وکړئ چي الله تعالی ﷻ په قرآن کريم کي خطاب په خپل محضه نوم نه ورته کوي بلکي وايي: (ياايها النبي. يا ايها الرسول) هم داسي نور.

از خدا جويـــــــــم توفيق ادب

بې ادب محروم ماند از فضل رب

څلورم: د نبي عليه‌السلام په هکله داسي قصې کول چي، مستلزم وي دې لره چي، د بعضي عوامو د نورو انبياء ع ليه السلام يا ملائکة کرامو په ه کله اعتقاد ضعيف سي يا د هغوی د توهين واسطه وګرځي نعوذبالله تعالی، نبي عليه‌السلام فرمايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

(**لاتطروني كما اطرت النصارى الحديث**) (**لاتخيروني علي موسى و قال ماينبغني لعبد ان يقول اني خير من يونس بن متى**) (**لا تفضلوا بين انبياء الله الحديث**) **اى تفضيلاً يوءدي الى تحقير بعض**) امدادالفتاوى ، ۵– جلد ، ۲۴۹ مخ.

پنځم: دا عقيده ساتل چي، نبي عليه‌السلام دې محفل او جلسې ته تشريف راوړ ی دی دا خبره ثبوت نه لري.

شپږم: څوک چي په دې محفل او جلسه کي شرکت نه کوي په دې شرط چي، عقيده سالمه وي، هغه ته به بد نه وايې نه به يې ملامته وې ځکه چي الله تعالى فرمايي:

(وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ)

اووم: په ځينو ځايونو کي، په دغسي محفلونو کي عکسونه هم اخيستل کيږي او فلمبرداري کيږي چي، دا قطعي حرام دي او په دغسي مجالسو کي شرکت حرام دی. د عکسونو اخيستل اړوند د شريعت حکم ډېر روښانه دی.

اتم: اول خو بايد داسي مجالس او محافل په مساجدو کي نه وي او که په مساجدو کي وي هم بايد د ډوډۍ انتظام له مساجدو څخه دباندي بل ځای وي. د مساجدو احترام په پوره ډول بايد وساتل سي.

نهم: که اړتيا نه وي، نو د ګويا څخه بايد ګټه و نه سي او که اړتيا وي بايد په مسجد کي د دننه ګوياوو څخه ګټه واخيستل سي چي، ږغ يې د اړتيا په اندازه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي، د نورو خلکو د تکلیف باعث ونه ګرځي او له خوبه و نوزي او که د داخلي ګویا اسانتیا نه وي نو باید د شپې تر نا وخته پوري پروګرام جوړ نه کړل سي چي، خلق له خوبه څخه و زي که داسي وسي په هغه صورت کي به یې تر ثواب عذاب ډېر سي.

لسم: ډول وهل، چک چکي کول، نارې وهل او داسي نور غ ډېري مشروع کارو نو څخه باید په کلکه ځان و ساتل سي ځکه؛ دغه ناوړه اعمال په نور وخت کي هم حرام دي. په داسي یو مبارک مجلس کي خو بیخي حرام دی.

﴿ **و اما الالات فیحرم في المشهور من المذاهب الاربعة الحنیفه رحمهم الله والمالکیة، و الشافعیة والحنابلة** ﴾ **۳ جلد، ۵۷۴ مخ الفقه الاسلامي.**

یوولسم: اکثر د دغسي محافلو د جوړولو په وجه او بیا په دغه محفلونو کي د ډېري ستړیا، یا ډېرو ویلو او اوریدلو په وجه په ځینو عباداتو کي تغیر راځي لکه: د جماعت لمونځ چي، د دې خبرې زیاته پاملرنه په کار ده. بلکي پر واعظانو دا لازمه ده چي، د دغسي محفلونو څخه په ګټه اخیستني سره خلکو ته د فرائضو او واجباتو خصوصاً د جماعت د لمانځه په هکله ډېري توصیيې وکړي او خلک دي د جماعت لمانځه ته تشویق کړي.

دوولسم: دا به اړینه نه بولي چي، خاص د ربیع الاول دوولسمه د مولد شریف د غونډي، جلسې او وعظ لپاره مناسب ده بلکي د ربیع الاول د میاشتي په هره روځ کي د نبي علیه السلام د سیرت د بیانولو لپاره یو مجلس جوړ سي هغه ثواب لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیارلسم: د مولد شریف په ورځ که چا دوکان نه وي بند کړی یا و جلسې ته نه وي راغلی یا یې خیرات نه وي کړی باید بد پر ونه ویل سي.

مولد شریف او د دیوبند د علماء کرامو عقیده او فتوی.

زموږ په ټولنه کي ځیني داسي کسان سته چي په ظاهره دا دعوه کوي چي، موږ د دارالعلوم دیوبند د علماء کرامو پر مسلک او عقیده یو مګر که د دوی و کارونو ته وګورو، هغه د دیو بند د علماء کرامو له عقائدو څخه خلاف وي.

د دې خبري د اثبات لپاره یو ښه مثال د مولود شریف لمانځنه ده. دا کسان تل د مولد شریف لمانځني ته بدعت سیئه په ستړګه ګوري او یا د ځینو ناخبره عوامو افعال پر موږ تفي او حال دا چي، موږ د مولد شریف لمانځنه یو روا او مستحب عمل بولو خو سره د خپلو شرائطو او کوم څوک چي، په دې ورځ ناروا عمل کوي هغه موږ هم بد بولو. هغه ناروا که په هر وخت کي وي لکه: څنګه چي و دغي خبري ته په (المهند علی المفتد) کي اشاره ورته سوې ده. هغه داسي لیکي.

د نبي علیه‌السلام د ولادت ذکر د اعلی درجې مستحب دی. موږ خو څه، یو مسلمان هم هیڅ کله داسي نه دی چي، د انحضرت ﷺ د ذکر ولادت شریف بلکي د هغه ﷺ د چمپلانو د ګرد او د هغه د سپرلۍ، د خره د بولو بیانولو ته بد او بدعت سیئه یا حرام ووایي، هغه ټول حالات له کوموسره چي د نبي علیه‌السلام یو څه تعلق دی د هغه ذکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بیان زموږ په نزد ډېر خوښ او د اعلى درجې مستحب دی. هغه که د ولادت شریف ذکر وي یا د هغه ﷺ د ناستي ولاړي، بیداری، خوب یا بل څه ذکر وي لکه: څنګه چي زموږ په رساله براهین قاطعه کي په بېلا بېلو ځایونو کي په وضاحت سره ذکر سوی دی او زموږ د مشایخو په فتوی کښي مسطور دی، څرنګه چي د شاه محمد اسحاق صاحب د هلوی مهاجر مکي رحمه الله شاګرد مولانا احمد علی سهارنپوري رحمه الله فتوی په عربي کي ترجمه کړل سوې ده را نقل کوو، لپاره د دې چي، د ټولو د تحریرونو مجموعه زموږ څخه جوړه سي.

(استفتاء)

د مولانا صاحب څخه چا پوښتنه کړې وه چي، مجلس شریف څنګه جائز دی او څنګه ناجائز دی؟

د ولادت د ذکر په فضلیت کي د مولانا احمد علی سهانپوري رحمه الله فتوی.

فتوی

مولانا صاحب د هغه دا ځواب ولیکه چي، د سیدنا رسول الله ﷺ د ولادت شریفه ذکر له صحیح روایاتو څخه دی. په هغه وختونو کي چي د واجب عباداتو څخه خالي وي. په هغه کیفیاتو سره چي، د صحابه کرامو او د اهل قرون ثلثه د طریقې څخه خلاف نه وي د کوم د خبر کېدلو چي، حضرت محمد ﷺ خبرو ورکړی دی. د هغه عقیدو څخه چي، د شرک او بدعت وهم، هم په کښي نه وي. په هغه ادابو سره چي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحابهٔ کرامو، د هغه سیرت څخه مخالف نه وي کوم چي، د نبي عليه السلام د ارشاد (**مانا علیه و اصحابي**) مصداق دی.هغه مجلسونه چي، د منکرات شرعیه څخه خالي وي د خیر او برکت سبب د ي په شرط د دې چي په رښتني نیت او اخلاص او په دې عقیده سره وسي چي داهم د نورو ټولو ښو ذکرونو څخه یو ښه ذکر دی او له هیڅ یوه وخت سره خاص نه دی، نو هر کله چي داسي وسي، نوز موږ په علم کي به هیڅ یو مسلمان هم د ناجائز یا بدعت کېدو حکم نه ورکوي.

له دې څخه معلومیږي چي، موږ د ذکر ولادت شریف منکر نه یو بلکي د هغه ناجائز کارونو منکر یو کوم چي، له دې سره یو ځای سوي دي لکه څرنګه چي، د هندوستان د مولود په مجلسونو کي تاسو لیدلي دي چي، د موضوعي روایات بیانیږي، د ښځو او سړو اختلاط کیږي. په شمعو بلولو او نورو سینګارونو باندي فضول خرڅي کیږي او دا مجلس واجب ګڼي. څوک چي په کښي ګډون ونه کړي، په هغه ملامتیا او تکفیر کیږي. د دې څخه علاوه نور هم څه منکرات شرعیه دي چي، د هغه څخه به شاید چي، کوم یو مجلس میلاد خالي وي. که چیري د مولود مجلس له ناروا وو څخه خالي وي، نو خدای مکړه چي، موږ به دا وو ایو چي، د ولادت شریفهٔ ذکر نا جائز او بدعت و ي او د داسي خرابي وینا د یو مسلمان طرف څخه چیري ګومان کېدای سي، نو په موږ دا بهتان د دروغجنو بې دینو او دجالانو یو الزام دی چي، خدای ﷻ دي دوی و شرموي او لعنت دي پر وکړي په وچه او لنده، نرمه او سخته مځکه کي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(السوال الواحد والعشرون)

اتقولون ان ذكر ولادته ﷺ مستقبح شرعاً من البدعات السيئه المحرمة ام غير ذالک ؟

الجواب : حاشا ان يقول احد من المسلمين فضلا ان نقول نحن ان ذكر ولادته الشريفة عليه الصلواة والسلام بل و ذكر غبار نعاله و بول حماره ﷺ مستقبح من البدعاتالسيئه المحرمة فالا حوال لتي لها ادنى تعلق برسول ﷺ ذكر ها من احب المندوبات و اعلى المستحبات عند نا الخ .[204]

محترمو لوستونکو اوس تاسو فکر وکړئ چي، ايا دغه مولود شريف لمانځنه چي منکرات په کښي نه وي په هغه شرائطو برابره وي کوم چي مخکي موږ ذکر کړل. ايا دا د ديو بند د علماء کرامو خلاف کار دى؟ نه هيڅ کله نه دى. بلکي لکه څنګه چي موږ ځان ته اهل سنت والجماعت وايو اوپه مذهب حنيفي کي د ديو بند په مسلک يو نو زموږ اقوال او افعال هم د هغوى سره سم دي خو افسوس د هغه چا پر حال چي، ځان ته هم داپورته خطاب کوي مګر د همدې مسلک خلاف دى.

---

[204] - المهند على المفتد : ۷۲ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مولد شريف شپه بهتره ده او كه د قدر شپه .

په اقوال الاخيار في تشريح مولد النبي المختار كي په حواله د مجموع الفتاوی كي دا خبره رانقل كوي چي، ايا د نبي عليه‌السلام د زېږېدني شپه بهتره ده او كه د قدر شپه. البته په هغه كتاب كي دا خبره په عربي سره سوې ده خو زه يې وتاسو ته دلته يوازي ژباړه راوړم.

اولسوال:

د قدر د شپې فضيلت د قرآن كريم په اياتونو سره ثابت دی او له ځينو محدثينو څخه روايت سوی دی چي، د مولد شريف شپه د قدر تر شپې بهتره ده. نو كومه يوه افضله ده؟.

الجواب :

د قدر شپه تر ټولو شپو بهتره ده ځكه؛ د قدر د شپې ثبوت په اياتو نو سره سوی دی او د دغي شپې شرف له وجهو څخه دی.

اول: د ملائكه وو راكښته كېدل مځكي ته.

دوهم : د الله تعالى جل‌جلاله انوار او فيوضات د دنيا اسمان ته راكښته كېدل له ماښام څخه بيا تر سهار پوري .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریم : د قرآن کریم نزول په دغه شپه کې. یعني په دغه شپه کې قرآن کریم نازل سوی دی له لوحي محفوظ څخه د دنیا و اسمان ته .

د دې شپې د عبادت برکات او ثواب تر نورو زرو شپو څخه ډېر زیات دي د مسلمان د زړه د تسکین او تسلا لپاره. په دې اړه الله تعالی ﷻ فرماي:

(لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ)

او په احادیثي نبوي کي په دې تاکید سوی دی چي، دا شپه تاسو په عبادت سره رڼه کړئ. او ځینو محدثینو چي ویلي دي چي، د مولد شریف شپه د قدر تر شپې افضله ده. دا په دې حیثیت نه ده چي، د مولد شریف د شپې عبادت تر زرو شپو تر عبادت زیات دی. ځکه؛ د ثواب او عذاب حکم ثابتیږي. د شارع له لوري په کوم شي کي چي، د شارع له لوري څه نه وي ویل سوي، هلته به څنګه ثابته سي چي، ثواب یې دومره دی. هو دا خبره سته چي، د مولد شریف د شپې فضلیت عبارت دی د لوړوالي د مرتبې په حضور کي د الله تعالی ﷻ د مولد شریف شپه په ذات کي د قدر تر شپې افضله ده.

په **القصدة العربیة في الحوال خیرالبریة** ﷺ کي راغلي دي (**تتباهي بک العصور**) او شیخ عبدالحق دهلوي رحمه الله ویلي دي په (ماثبت بالسنة) کي وایي: چي موږ کله دا وایو چي د مولد شریف شپه د قدر تر شپې افضله ده . بېله شکه ده ځکه چي، د مولد شریف شپه، شپه ده د نبي علیه السلام د زېږېدني او د قدر شپه و نبي علیه السلام ته ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرل سوې ده، نو هغه شپه چي مشرفه ده په ظهور د نبي ﷺ دا افضله ده پر هغه شپه چي و ده مبارک ﷺ ته ورکړل سوې ده او بل د قدر شپه په راکښته کېدو د ملائکو افضله ده او د مولد شپه په ظهور د نبي علیه السلام افضله ده.

بل د قدر شپه بهتر ه او افضله یوازي د دنبي علیه السلام پر امت ده او د مولد شریف شپه تر ټولو موجوداتو افضله ده.

شیخ الحدیث حافظ ابن حجر رحمه الله وايي:

وخت او ځای شرافت پیدا کوي په شرافت د هغه کس یا شي چي، په هغه وخت یا ځای کي وي، د هغه کس یا شي د زیات کمال او شراف له امله، نو له همدې امله ځینو کسانو ویلي دي چي (**ان لیلة مولد ﷺ افضل من لیلة القدر انتهي**) ۴۴مخ اقوال الاخیار في تشریح مولد النبي ﷺ المختار بحواله مجموعة الفتاوی ۳جلد، ۹ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله/ او نور د ښو شپو خيراتونه جائز او روا بولو..............................

له دې عبارت څخه دوې خبرې معلوميږي.

اول: وخت لره فضيلت سته، يعني ځيني وختونه، شپې او ورځې پر نورو افضل دي.

دوهم: په دغو خاصو شپو، ورځو او وختونو کي خيراتونه عبادات د نورو عامو شپو، ورځو او وختونو تر خيراتونو او عباداتو بهتري لري.

زموږ اهل سنت والجاعت دا عقيده ده چي، په اسلام کي بد پالي نسته او ورځي او شپې، وختونه ټول مبارک دي، په ټولو وختونو او شپو کي خيراتونه کول، عبادات کول د الله تعالى ﷻ درضا سبب ګرځي خو الله تعالى ﷻ په ځينو ورځو کي خير او برکت ډير اېښى وي. حضرت مجدد الف ثاني رحمه الله وايي:

ددې امت، يعني امت محمدي ﷺ په هيڅ يوه وخت کي بد فالي نسته مګر په ځينو ورځو او تاريخونو کي خير او برکت ډير وي.[205]

ملا علي قاري صاحب د مشکاة شريف په شرح مرقات کي وايي:

(**والوقت اذاكان افضل كان العمل الصالح فيه افضل**)[206]

[205] - فتاوى محمودية : ١جلد، ٢٣٤ مخ.
[206] - مرقات : ٣ جلد، ٥١٢ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: کله چي وخت بهتر سي، نو عمل صالح، يعني عبادات، ذکر، خيراتونه) هم په دې وخت کي بهتر دي.

امام غزالي رحمه الله په ډېر وضاحت سره وايي چي، وخت لره هم فضلت سته او افضله وخت کي خيرات او عبادات کول ډېر ثواب لري پر نورو وختونو باندي. زه د ده وينا مکمله رانقل کوم انشاء الله ډېره ګټوره ده لپاره دوخت د فضلت او په خاصو ورځو کي خيرات او عبادت هم ډېر ثواب لري تر نورو عامو ورځو، دی وايي:

(علم ان استجاب الصوم بتاكد في الايام الفاضلة، و فواضل الايام بعضها يوجد في كل سنة. و بعضها يوجد في كل شهر، و بعضها في كل اسبوع، اما في السنة بعد ايام رمضان فيوم عرفة و يوم عاشورا، و العشر الاول من ذي الحجة، والعشرالاول من المحرم، و جميع الاشهر الحرم، رمضان الصوم، وهي اوقات فاضلة، وكان رسول الله ﷺ يكثر صوم شعبان حتى كان يظن انه في رمضان و في الخبر، افضل الصيام بعد شهر رمضان شهر الله المحرم. لانه ابتداء السنة فبناؤها على الخيراحب و ارجي لدوام بركته. وقال ﷺ صوم يوم من شهر حرام افضل من ثلاثين من غيره. و صوم يوم من رمضان افضل من ثلاثين من شهر حرام وفي الحديث من صام ثلاثة ايام من شهر حرام الخمس والجمعة والسبت كتب الله له بكل يوم عبادة تسعمائة عام و في الخبر، اذ كان النصف من شعبان فلاصوم حتى رمضان، ولهذا يستحب ان يفطر قبل رمضان اياماً، فان وصل شعبان برمضان فجائز فعل ذالك.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله ﷺ مرة و فصل مرارا كثيرة، ولايجوزان يقصد استقبال رمضان بيومين او ثلاثة الا ان يوافق ورداله، و كره بعض الصحابة ان يصام رجب كله حتى لايضاهي بشهر رمضان، فالاشهر الفاضلة، ذولحجة و المحرم ورجب، وشعبان، ولاشهر الحرم، ذولقعدة و ذلحجة والمحرم ورجب، و احد فردو ثلاثة سود، و افضلها ذولحجة لان فيه الحج والايام المعلومات والمعدودات و ذوالقعدة من الاشهرو الحرام و هو من اشهرو الحج. وشوال من اشهر الحج وليس من الحرم ، ورجب ليامن اشهر الحج و في الخبر. مامن ايام العمل فيهن افضل واحب الى الله وعزوجل من ايام عشرذي الحجة ان صوم يوم منه يعدل صيام ستة و قيام ليلة منه تعدل قيام ليلة القدر قيل ولا الجهاد في سبيل الله تعالى قال: ولا الجهاد في سبيل الله عزوجل الامن عقرجواده و اهريق دمه. و اماما بتكررفي الشهر. فاول الشهر و اوسط و اخره، ووسطه الايام البيض و هي الثالث عشر والرابع عشر، والخامس عشر، و اما في الاسبوع، فالاثنين والخميس والجمعة فهذه هي الايام الفاضلةفيستحب فيها الصيام و تكثير الخيرات لتضاحف اجورها ببركة هذه الاوقات الخ.[207]

د امام غزالي رحمه الله له دغه عبارت څخه دا خبره معلومه سوه چي، ښې ورځي په کال کي هم سته، په مياشت کي هم سته او په هفته کي هم سته. په کال کي د رمضان مبارک له مياشتي سېوا د عرفات، عاشورا اولس ورځي اولی د ذی الحجة، لس ورځي اولی د محرم او ټوله مياشت د حرم، دا ټوله اوقات فاضله دي..... او په

[207] - احياالعلوم الدين : ١ جلد، ٣٠٤ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میاشت کي اوله حصه، مابین او اخر دی او په مابین کي د میاشتي، دیارلسم، څوارلسم، پنځه لسم دي او په هفته کي دوشنبه، پنځشنبه او جمعه ده. دغه ټول ي ښې او د نیکۍ ورځي دي.

په دې ورځو کي روژه نیول ډېر خیراتونه کول مستحب دي او ثواب یې دوه برابره دی په برکت د دغه وختونو.

هم داسي شیخ عبدالقادر جیلاني رحمه الله په الغنیة کي د ښو ورځو اړوند ځانګړی باب ایښی دی چي وایي: په ځینو وختونو او شپو کي عبادت ډېر فضیلت لري نسبت نورو ورځو ته.[208]

علامه سیوطي رحمه الله وايي:

(کان ﷺ **یخص الاوقات الفاضلة بزیادة فعل البر فیها و کثرة الخیرات**)[209]

ژباړه: یعني نبي علیه السلام خاص والی، ښې ورځي او بهتره اوقات په ښه کولو لکه: عبادت، تلاوت او په ډېر ښت د خیراتونو سره.

په هر صورت موږ دا منو چي هم ښه وخت سته او هم ښه شپه او ورځ سته، په دې کي خیرات او نور عبادات ډېر فضلت لري نسبت نورو ورځو ته .

[208] - الغنیة : ۲ جلد، ۳۳۸ مخ.
[209] - الحاوي للفتاوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله/ دمونه، تعویذونه او ځانښتونه جایز او روا بولو.................

موږ اهل سنت والجماعت دمونه، تعویذونه او ځانښتونه روااو جائز بولو. موږ دا عقیده لرو چي، په دې کي الله تعالی ﷻ هغه تاثیرات ایښي دي چي، د ډیرو پوهانو عقلونه یې ادراک نسي کولای. ډېر پوهانو طبیبانو د ښه فکر کولو وروسته دا فکر کړی دی چي، د دې حکمت او تاثیر په وجود اقرار وکړئ.

د مونه، تعویذونه او ځانښتونه منل عقیده ورته درلودل، یو مشروع عمل دی. منونکي ته یې مشرک ویل راته سخته ګناه معلومیږي. زه به په دې اړوند اول د امراضو تقسیم او بیان وکړم او بیابه دا خبره معلومه کړو چي ایا دا زموږ په اسلام دین کي مشروعیت لري او کنه.

د مرض اقسام.

د مرض اړوند بحث د طیب په کتابونو کي په ښه وضاحت سره سوی دی مګر زه د خپل بیان د وضاحت په خاطر یو څو اقسام بیانوم تر څو مقصد اصلي واضح سي.

په اول کي مرض پر دوه ډوله دی. (مرض قلبي) دوهم (مرض ابدان) که د زړه مرض دی او که د بدن، د دغو دواړو اړوند په قرآن کریم کي بیان سوی دی.

د مرض قلبي یا د زړه د مرض اړوند الله تعالی ﷻ وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا[210]

(وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ (48) وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ (49) أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (50))[211]

(وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا (31))[212]

کله چي موږ دغه اياتونه د مذهب د تفسيرونو په رڼا کي و ګورو دابه راته معلومه سي، چي په دې کي د زړه و امراضوته اشاره ده، هغه حسد، شبهه، او شک وي او که د کافرانو د مسلمانانو او اسلام اړوند وي.

هم داسي شهوت، نفسي غوښتني هم د زړه په ناروغي کي يادېږي و دي ډول ته هم په قرآن کريم کي اشاره سوې ده. الله تعالی ﷻ فرمايي:

(يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ ۚ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ)[213]

او د مرض ابدان په اړه الله تعالی ﷻ فر مائلي دي.

(لَّيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ)[214]

---

[210] - البقره : ١٠- اية.
[211] - سورة النور : ٥٠-٤٨ اية.
[212] - المدثر : ٣١ اية
[213] - الحزاب :٣١ اية.
[214] - النور : ٦١ اية.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ (184))[215]

(فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ)[216]

(وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ) الية[217]

په دې اياتونو کې و هغه امراضوته اشاره سوې ده چې د بدن سره تعلق لري. د بدن امراض پر دوه ډوله دي.

اول: ډول هغه امراض دي چې طبيب او دوا ته اړتيا نه لري لکه: تنده، ، لوږه، ګرمي، يخني او داسي نور.

دوهم: ډول هغه ناروغۍ دي چې طيب او د واته اړتيا لري. دا خبره معلومه ده چې الله تعالی ﷻ چې هره ناروغي پيدا کړې ده، د هغي ناروغۍ لپاره يې دوا هم پيدا کړې ده، نو څکه نبي عليه‌السلام فرمايي:

(لكل داءٍ دواء فاذا اصيب دواء برا باذن الله عزوجل)[218]

الله تعالی ﷻ د زړه د مرضونو لپاره دوا، خپل اتباع يعني د الله تعالی ﷻ او د هغه د رسول ﷺ د حکم منل ورته دوا ګرځولې ده او د بدن د امراضو لپاره يې هم دوا پيدا کړې ده خو د بدن امراض کله په ظاهري دواسره ښه کيږي. د ظاهري دواو څينو

215 - البقره : ١٨٤ اية.
216 - البقره : ١٩٦ اية.
217 - المائدة : ٦ اية .
218 - مسلم : حديث نمبر ٢٢٠٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکو ته په احاديثو کي هم اشاره سوې ده لکه عسل، خرما ، سيه دانه، هم داسي نور.

کلۀ ظاهري امراض يعني د بدن امراض په ظاهري دوا سره شفاء نسي موندلای. د هغوی لپاره هغه دوا ده چي، ډېر ژر تاثير وکړي خو په دې شرط سره يې کوي لکه د الله تعالی ﷻ او د هغه د رسول ﷺ پر اقوالو باور کول او دا يقين کول چي په دې اسماء الله تعالی ﷻ او قرآني آيتونو کي، الله تعالی ﷻ زما د مرض شفا اېښېده. که چيري اخلاص او ربښتونولي نه وی فکر نه کوم چي تاثير يې کړي وای. دا هغه دوا ده چي د طبيب او حکمت پوهانو نه ده کشف کړي بلکي دا هغه دواده چي الله تعالی ﷻ له لوري و خپل رسول ﷺ ته الهام سوې ده چي، موږ تعبير په دم تعويذ او ځانښت څني کوو.

زه به د هر يوه لپاره په خپل ځای کي دلائل را نقل کوم چي، دا داسي دوا ده چي، په سند رسيدلي ده شرک بلکي د شرک له بوی هم پاکه ده خو کوښښ به کوم چي اول به د احاديثونو د جواز دلائل رانقل کړم خو که ما د خپل علم د نشتون له خاطره په احاديثو کي دليل نه کی پيدا بيا په کوښښ کوم چي د مذهب د کتابونو څخه به يو څه را اخلم او دا ټول دا الله تعالی ﷻ په توفيق سره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دم د جواز دلائل .

دم هغه موثر علاج دی چي، د انسان په عقل پوري ارتباط نه لري او نه په عقل کشف سوی دی. په ظاهري دواکي چي کوم اثرات پراته دي، هغه داسي نه دي چي، دوا خپله تاثیر کوونکې ده. بلکي په دواکي تاثیر د دوا خالق الله تعالی ﷻ اېښی دی. دا د الله تعالی ﷻ حکمت دی چي، د ځینو امراضو لپاره یې دفع په ظاهري بوټو کي اېښې ده خو ځیني بیا داسي دي چي په ظاهري د واسره هم جوړېږي مګر کله کله کار و نه کړي ځکه؛ د الله تعالی ﷻ اراده نه وي سوې خو په هم داسي حالاتو کي الله ﷻ خپلو بنده ګانو ته نور علاجونه هم د خپل نبي په زریعه ورښوولي دي هغه لکه دم (رقیه).

زموږ اهل سنت والجماعت دا عقیده ده هغه دمونه چي، د شرک الفاظ په کي نه وي، د جهالت د وخت نه وي، یوازي هغه دم چي د الله تعالی ﷻ په کلام او د نبي علیه السلام نه رانقل سوي وي، هغه خامخا مؤثر دي.که موږ د احادیثو کتابونه و ګورو خامخا به داسي باب راته مخکي سي چي هغه به خاص سوی د نبي علیه السلام د دمونو لپاره وي چي، هم به نبي علیه السلام دم کړی وي او هم به یې نورو ته د دم لاره ښونه کړې وي خو زه د دم اړوند یو څو احادیث را نقلوم د نومونې لپاره.

(**عن انس رضي الله عنه ان النبي ﷺ رخص في الرقية من الحمه والعين والنملة**.[219]

---

[219] - مسلم : حديث نمبر ٢١٩٦ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(عن عائشة قالت امرني النبي ﷺ اوامران نسترقي من العين)[220]

(عن ام سلمة ان النبي ﷺ راى في بيتها جارية في وجهها سفعة فقال استرقوالها فان بها النظرة)[221]

(من حديث علي قال، قال رسول الله ﷺ خيرالدواء القران)[222]

(عن عبيدالله بن مسعود قال بينا رسول الله ﷺيصلي اذا سجد فلدغته عقرب في اصبعه فانصرف رسول الله ﷺ و قال لعن الله لعقرب ماتدع نبيا ولا غيره قال ثم دعا باناء فيه ماء وملح فجعل يضع موضع اللدغة في الماء والملح و يقراء قل هوالله احد، والمعوذ تين حتى سكنت)[223]

هم داسي نور احاديث سته چي ټوله د دم د جواز لپاره دليل جوړېداى سي. دغه اړوند احاديث په دين اسلام کي خورا ډېر دي. فکر نه کوم چي يو مسلم د مسلمانانو دي، د دم له جواز څخه منکر سي. بلکي ټوله مسلمانان دم مني او د دم پر موثريت باندي اقرار کوي خو د اختلاف ټکی د تعويذ او ځابنت موضوع ده. د دوی اړوند به دا وو ايو چي ځابنت او تعويذ دواړه مشروع عمل دی. د اثبات لپاره يې زموږ په مذهب کي شواهد موجود دی

[220] - بخاري : حديث نمبر ٥٧٣٨.
[221] - بخاري : حديث نمبر ٥٧٣٩ .
[222] - ابن ماجه : حديث نمبر ٣٥٠١.
[223] - ابن ابي شيبه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعویذ او ځانبت د جواز دلایل

دا خبره تېرلوته معلوه ده چي، دم (رقیه) جائز دی مګر د تعویذ اړوند ځیني کسان خبري کوي چي، تعویذ ثبوت نه لري بلکي تعویذ شرک دی. داسي خبري کول لوی جهالت دی.زموږ په اسلام او دین کي هره هغه خبره او کار د جواز حکم لري چي، صحابه کرامو کړی وي. دا خبره و هر هغه چاته معلومه ده چي لږ غوندي په احادیثو پوهیږي.

(**عن عمرو بن شعیب عن ابیه عن جده ان رسول الله ﷺ قال اذا فزغ احد کم في النوم فلیقل اعوذ بکلمات الله التامات من غضبه و عقابه و شرعباده و من همزات الشیاطین و ان یحضرون فانمالن تضره و کان عبدالله ابن عمر یعلمها من بلغ من ولده و من لم یبلغ منهم کتبها في صک ثم علقها في عنقه. رواه ابوداؤد و الترمذي.**)[224]

عمرو د شعیب زوی د خپل پلار څخه روایت کوي چي نبي علیه السلام و فرمایل: که له تاسو څخه یو څوک په خوب کي و بېرېږي دغه کلمات دي ووایي: (**اعوذ بکلمات الله التامات من عضبه و عقابه و شرعباده و من همزات الشیاطین**)

عبدالله ابن عمرو به دغه کلمیات و غټانو ته وربنول چي پیاد یې کړي او که ماشوم و، وه هغه ته یې پر یوه کاغذ ولیکئ هغه ته یې ورپه غاړ کړئ.

[224] - مشکوة شریف : ۲۱۷ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ان قيصر ملک الروم کتب الی عمر بن الخطاب ﷺ ان بي صداعافارفه الی شيا ء من لدوا ء فانفذاليه قلنسوة فکان اذا وضعها علی راسه سکن مابه من الصداع و اذا رفعها عن راسه عادالصداع اليه فتعجب من ذالک فامر بفتحهاففشت فاذافيها رقعة مکتوب فيما (بسم الله الرحمن الرحيم) فقال ما اکرم هذا الدين و اعذه حيث شفافي الله تعالی باية واحدة فاسلم و حسن السلام)[225]

ژباړه: قيصر دروم پاچا حضرت عمر ﷺ ته يو خط واستاوه چي، زما پر سر درد کيږي که ستاسو سره يوه دوا وي هغه را واسته وه. حضرت عمر ﷺ يوه رخچينه ور واستول. پاچا دروم به چي کله دغه رخچينه پر سر کړل درد به يې ارام سو او چي ايسته به يې کړل بيرته به يې درد را وګرځېده. پاچا په تعجب کي سو چي په دې کي بيا څه راز دی. پاچا د معلوماتو د حاصلولو لپاره رخچينه څيري کړه، که ګوري په رخچينه کي يوه د کاغذ ټوټه ده. په هغه ليک سو ی دی. (بسم الله الرحمن الرحيم) پاچا چي دا وليدل نو وې ويل: څو نه ښه او عزت مند دين دی چي، په يوه ايات سره الله تعالی ﷻ ماته صحت راکړ. نو اسلام يې قبول کړ مسلمان سو.

په (بذل المجهود) کي وايي(**و من لطائف هذه الاسماء ما صرح به جماعة من شراح الصحيحين و غير هما من ارباب الطبقات بان هذه الاسماء اذا کتبت و علقت علی**

[225] - المواهب اللدنية : ۳ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

محموم كانت من انفع الرقي و جربت فكانت كذالك و قال عاصم انها رقية العقرب اى مع البسملة)[226]

په سنن الكبرى للبهيقي كي وايي:

(**ان سعيد بن جبير كان يكتب لابنه المعاذة**)[227]

په تيسر العزيز الحميد د توحيد په شرح كي وايي:

(**اعلم ان العلماء من الصحابة والتابعين فمن بعد هم اختلفوافي جواز تعليق التمائم التي من القران و اسمائه الله و صفاته فقال طائفة يجوز ذالك و هو قول عبدالله بن عمروبن العاص و غيره و هو ظاهر ماروي عن عائشة وبه قال ابو جعفر الباقر و احمد في رواية و حملواالحديث على التمائم الشركية امالتي فيما القران و اسماء الله و صفاته فكالرقية بذالك قلت و هوظاهر اختيار ابن القيم اه**)[228]

په تفسير روح البيان كي وايي:

(**و اما تعليق التعويذ و هوالدعاء المجرب او الاية المجربة او بعض اسماء الله لدفع البلاء فلاباس به**)[229]

په فتواى عالمګيري كي وايي:

---

226 - بذالمجهود : ۱ جلد، ۲ مخ.
227 - تيسيرالعزيز ۱۳۷ مخ.
228 - روح البيان : ٤ جلد، ۲۹٥ مخ.
229 - عالمګيري : ٥ جلد، ۳٥٦ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ولاباس بتعليق التعويذ و لكن ينزعه عندالخلا والقربان كذا في الغرائب)[230]

او په ردالمختار کي وايي:

(الظاهران المراد بها مايسمونه الان بالهيكل والحمائلي المشتمل على الايات القرانية فاذا كان غلافه منفصلا عنه كالمشمع و نحوه جاز د خول الخلاء به و مسه و حمله للجنب و يستفاد منه ان ماكتب من الايات بنية الدعاء والثناء لايخرج عن كونه قرانا بخلاف قراءته بهذه النية فالنية تعمل في تغير المنطوق) (لا المكتوب) [231]

دغه ټوله احاديث مبارکان اودمذهب کتابونه په دې اقرار کوي چي تعويذ يو مشروع او رواشی دی خو هغه تعويذونه چي، د اسلام د دائرې څخه وتلي نه وي او هغه چي د اسلام په شرائطو نه وي برابر. هغه موږ هم حرام او ناروا بولو خو مطلق تعويذ حرام او شرک بلل ډېر لوی جهالت دی. ستاسو د معلوماتو لپاره د يو څو کتابونو نومان ذکر کوم چي، دغه ټولو کتابونو تعويذ روا بللی دی، تاسو کولای سئ چي، هغه کتابونه هم مطالعه کړئ.

(معين الحکام: ۲۳۰ مخ).(فتاوی رشيديه : ۲۱۵ مخ)الفتاوی الحديثية: ۸۸ مخ

(فتاوای عزيزية : ۹ مخ)(فيض الباري : ۳ جلد ، ۲۷۷مخ)(عرف شزي : ۱۱۳ مخ

---

230 - ردالمختار : ۱ جلد، ۱۱۹ مخ. بیروت چاپ.

231 - سنن الکبری : ۹ جلد، ۳۵۱ مخ. بیروت چاپ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احسن الفتاوی: ۸ جلد، ۲۵۵مخ.

هم دغسي د مذهب ډېر نور کتابونه سته چي، تعویذ یو مشروع او روا عمل بولي خو په دغه مخکنی بیان کي نه یوازي دا خبره واضح سوه چي، تعویذ جائز دی. په دې وروسته بیان کي به دا خبره هم واضح سي چي، د ځانښت ځښل هم یو جائز کار دی. په دې خبره باندي د مذهب په کتابونوکي ښه په وضاحت بیان سوی دی خو زه دلته یو څه بیان را نقل کوم.

علامه شاه عبدالحق محدث دهلوي رحمه الله په اشعة اللمعات کي وایي:

(آز مجاهد آمده که باک نیست که نوشته شود قرآن و ششته شود نوشاهیده شود آب آن بمریض.)[232]

حضرت مولانا مفتي سید عبدالرحیم لاجپوري رحمه الله په فتاوی رحمیه کي وایي: دغه ځانښت او تعویذ د سحر لپاره دی. دی مبارک اول داسي وایي وروسته ځانښت او تعویذ وربښیي.

(آیات ذیل لکهه کر مریض کي گلې مین ډال دین اور پاني پر پڑه کر اس کو پلادین)[233]

[232] - اشعة اللمعات: ۳جلد، ٦٠٤ مخ.
[233] - فتاوی رحیمة: ١٠ جلد، ١٠٣٨ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: يعني دغه وروسته ايات نوشته که، په غاړه يې که او يا پر ابو يې وواېه په وې ښنه. هم د غسي زمونږ د مذهب ټوله کتابونه په دې قائل دي چي، تعويذ، څاښت او دمونه ټوله جائز دي . په دې کي چي کوم تاثيرات پراته دي، د هغو پېژندل و انسان ته ستونځمنه خبره ده ځکه؛ دا يو داسي طيب او دوا ده چي، د انسان د لوري نه ده کشف سوې بلکي د مونه، څاښتونه او تعويذونه ټوله يا د قرآن په ايا تونو سره دي او يا په هغه دعاګانو سره وي چي، نبي عليه‌السلام خپل امت ته ورښودلي دي. داسي هم نه ده چي موږ هر تعويذ، څاښت او دم منو بلکي موږ هغه منو چي د اسلام د قانون سره سم وي. په مذهب د اهل سنت والجماعت کي ورته ځانګړي شرائط ابښودل سوي وي. که هغه شرائط په کښي نه وي، هغه زمونږ د عقيدې مخالف دي او سحر ورته وايي.

اول: **شرط**، د الله تعالی ﷻ په نومونو او صفاتو به وي.

دوهم: **شرط**، په عربي خط به وي او که په بل خط وي، په معنی بې څوک پوهيږي.

دريم: **شرط**، تعويذ ورکونکی او ا خيستونکی به دا عقيده لري چي، دا يو سبب دی، په اصل کي الله تعالی ﷻ نفع رسوونکی دی.

څلروم: **شرط**، د قرآن کريم الفاظ به چپه نه کاږي.

پنځم: **شرط**، په تعويذ، څاښت او دم کي به داسي کلمات نه وي چي، هغه د شرک وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تعویذ یا ځابنت کي د ابجد ، یا حساب توري راسي هغه پروا نه لري ځکه، دا هم هر یو لفظ یې ځان ته معنی لري.[234]

یادونه: د ځابنت، تعویذ لپاره ډېر ښکاره دلائل په کتاب د (مصنف ابن ابي شیبه) کي راغلي دي. د ښه معلوماتو لپاره د دغه کتاب **۳۹** مخ وګورئ.

[234] - احسن الفتاوی : ۸ جلد، ۲۵۵مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله: ښه کار به ښه بولو او بد کار به بد بولو...................

د محترم حاجي اغاصاحب رحمه الله د رسالې پوره متن داسي دی.

(او دا خبره دي معلومه وي چي، منکر او بدکار چي، له هره ښکه او ښه کاره سره ملګری سي هغه ښه نه دی خو لیکن ښه کار به ښه بولو او بد کار به بد بولو. ښه کار به کوو او بد کار به نه کوو.

د محترم حاجي اغاصاحب رحمه الله دغه عبارت د هغه سوالونو جواب دی کوم چي، نن ورځ ځیني کسانو د ځان د دفاع په خاطر په لاس کي نولی دی. دغه کسان غواړي په دې فلمه خپل ځان هدف ته ورسوي خو الحمد لله په هر وخت کي الله تعالی جل جلاله د دې امت په مابین کي داسي شېخان مبارکان پیدا کړي دي لکه محترم حاجي اغا صاحب مبارک رحمه الله، تر څو د دې بدبخته انسانانو د کلو، کلو خواری په یوه خبره سره په ابو لاهو کړي. دغه کسان وایي:

موږ ځکه زیارت نه منو چي خلک په زیارتونو کي شرک کوي. موږ ځکه مولد شریف نه منو چي، داخو بدعات دي او خلک ډولونه په کښي وهي. نور ګناهونه هم په کښي کوي یا د اسقاط دور نه منو ځکه؛ داحیله ده خو په شرائطو نه ده برابره او د ښو شپو خیراتونه نه منو ځکه؛ په دې کي تعین راځي هم داسي نور ي ډول ډول خبري کوي چي، په دې خبرو سره له اصله منکر سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

محترم حاجي اغاصاحب رحمه الله د دوی د ټولو سوالونو او شبهو جواب په يوه خوږه کړی دی، هغه دا چي، ښه ښه دي او بد بدي، موږ يې ښه منو او له بدو څخه مخ اړوو. موږ کله دا ويلي دي چي، ځيني جهال کسان چي دغه بد کارونه کوي هغه که په زيارت کي وي، که پهمولدشريف کي وي، که د اسقاط په دور کي وي او يا په نورو ښو شپو کي وي دا ښه عملونه دي. بلکي موږ يې هر وخت د مخنيوي کوښښ کړی دی او کوو يې.

که په حقيقت باندي سترګي پټې نه کړو، داسي وګورو چي، داکوم عقائد چي په دې رساله کي ذکر سوي دي بېله دې چي ځيني جهالو څه کارونه قصداً يا رسماً ورسره يوځای کړي دي. دا يوه خبره د شريعت خلاف ده او که نه ده.

الحمد لله موږ ټوله په دې عقيده يو چي، اسلام سپېڅلی دين دی، د يو څو جهالو په افعالو سره نه سي ورکېدای او په هروخت کي چي د الله تعالی ﷻ له لوري حکم انسان ته سوی دی، هغه انسان ته سوی دی چي عقل ولري. کوم څوک چي عقل و لري هغه ښه او بد سره بېلولای سي، نو موږ هم الحمدلله انسانان يو، عقلونه لرو د ښه او بد توپير کولای سو. په دغه ټولو کي ښه، ښه بولو او بد، بد بولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله: دعا كول وروسته تر فرضو او سنتو په هيئت اجتماعي سره مستحب ده بدعت نه ده.

دعا كول وروسته تر لمانځه هغه فرض لمونځ وي او كه سنت وي، په هيات اجتماعي سره مستحب كار دى. دغه دعا زمونږ د اهل سنت والجماعت په مذهب كي د فرض، واجب او سنت حكم نه لري بلكي د فرض لمانځه وروسته سنت ده او د سنت لمانځه وروسته مستحب كار دى.

كه چا وكړه مونږ يې ښه بولو او كه يې ونه كړه بد پر نه وايو. داسي هم نه ده لكه دا ځيني كسان چي، و دغسي دعا وو ته د بدعت په سترګه ګوري ځكه؛ بدعت نه ده. د دې ډول دعاګانو لپاره دلائل سته. اصل ور لره سته د مذهب ډېرو علماء كرامو داسي دعا مستحب بللې ده.

او كوم احاديث خاص د داسي دعا اړوند نه دى راغلى خو كه سته، په هغه احاديثكي د سند اړوند خبري سوي دي مګر مونږ داوايو، كه په يو حديث كي خبري وسي په هغه حديث سره د شي استحباب ثابتيږي. كه چيري دغه حديث موضوعي نه و. په فتح القدير كي وايي:

(**والاستحباب يثبت بالضعيف غير الموضوعي**)

ژباړه: يعني په ضعيف حديث سره د شي استحبا ب ثابتې د اى سي كه چيري موضوعي نه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځينو حديثونو کي داسي راغلي دي چي، نبي عليه‌السلام لمونځ وکړ او بيا يې په هيات اجتماعي سره دعا وکړه. په فتواى رحيميه کي په حواله د ابن ابي شيبه وايي:

(عن اسودالعامري عن ابيه قال صليت مع رسول الله ﷺ الفجر فلما سلم انحرف ورفع يديه و دعا الحديث)[235]

ژباړه: يعني اسود العامري د خپل پلار څخه روايت کوی. ما د نبي عليه‌السلام سره د سهار لمونځ وکړ. کله چي يې مخ راواړاوه لاسونه يې پورته کړل دعا يې وکړه.

هم داسي نور احاديث سته چي، د فرضي لمانځه وروسته نبي عليه‌السلام دعا کړې او يا صحابه کرام يې و داسي دعا کولو ته متوجه کړي و و. البته دا خبره چي، هغه لمونځ چي، تر فرض وروسته سنت ولري او يا د فرضي لمانځه وروسته په هيات اجتماعي سره امام او مقتديان دعا کوي دا موږ مستحب بولو او که څوک التزام پر کوي (يعني تاريک يې گناه گار بولي) بيا موږ هم د بدعت په سترگه ورته گورو په داسي صورت کي بيا پرېښودل نبه دي. خو زموږ د افغانستا علماء کرام ټوله په دې عقيده دي چي، دا دعا مستحب کار دی څکه؛ زموږ د مذهب ستر علماء کرامو دا دعا مستحب بللې ده. په فيض الباري شرح د بخاري کي وايي:

(و اعلم ان الادعية بهذا الهيئته الكذائية لم تثبت عن النبي ﷺ ولم يثبت عند رفع الايدى دبر الصلوات في الدعوات الا اقل قليل و مع ذالک وردت فيه تر

---

[235] - فتاوى رحمية : ٦ جلد، ٦٧ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غيبات قولية والافي مثله ان لايحكم عليه بالبدعة فهذه الادعية في زما ننا اليست بسنة بمعنى ثبوتها عن النبي ﷺ وليست ببدعة بمعزي عدم اصلها في الدين. [236]

په هم دغه کتاب کي په باب الدعا کي وايي:

(**لاريب ان الادعية دبر الصلوات قد تواترت تواترلا ينكر. اما رفع الايدي فثبت بعد النافلة مرة او مرتين فالحق بها الفقهاء المكتوبة ايضاً و ذهب ابن تيمة ، و ابن القيم الى كونه بدعة. بمعنى ان المواظبة على امر لم يثبت عن النبي ﷺ الامرة او مرتين كيف هى ؟ فتلك هى الشاكلة في جميع المستحبات فانها تثبت طوراً فطوراً ثم الامة تواظب عليها نعم نحكم بكونها بدعة اذا افضى الامر الى النكير على من تركها.**

علامة يوصف البنوري رحمه الله په معارف السنن کي وايي:

(**الدعاء للامام والماموم و المنفرد ، مستحب عقب كل صلواة بلاخلاف و يقول و يستحب ان يقبل على الناس فيدعوا**)[237]

په هر صورت دعا کول په هيئت اجتماعيه سره زموږ په مذهب کي وروسته تر فرضو او سنتو مستحب کار دی او په دې اړوند د مذهب حنفي په معتبره کتابونو کي د

---

[236] - فيض الباري : ٢ جلد، ١٦٧ مخ.

[237] - معرف السنن : ٣جلد، ١٢٣ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

استحباب لپاره د لائل موجود د ي خو افسوس دی نن ورځ د هغه کسانو پر حال چي، پر یو داسي مستحب کار باندي يې د مسلمانانو پر لویه حصه انسانانو باندي د مشرک او بد عت تور لګوي. د مسلمانانو د طرقي او د خلاصون لپاره دغه فرعي مسائلو څېړنه نه ده بلکي طرقي او خلاصون لپاره نوري اصلي لاري سته چي هغه پر مخ بوزي.

اه! موږ که د دې فرعي مسائلو لپاره دلائل راوړي او تشریح کړي مو دي، دا په دې معنی چي، زموږ د عامو مسلمانانو ورونو څخه اصلي لاره ورکه نه سي. تش په نامه صوفیان او ملایان نن ورځ په ټولنه کي خورا ډیر تر ستر ګو کیږي. که چیري د حقیقي صوفیانو او ملایانو له لوري دغسي بیانونه او وضاحت د مذهب نه وي. دا لیري نه ده چي، په یوه کور کي به مقلید او غېر مقلید پر یوې کاسه سره ناست وي. په دې بیانونو کي کېدای سي په ټولنه کي اصلاح راسي او د الله تعالی ﷻ څخه د اصلاح امید لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوله: زموږ د افغانستان علماء او مشائخ او ټول عام خلک نه وهابیان دي، نه سلفیان دي او نه اهل احادیث او نه پنج پیریان دي او نه بریلویان دي. بلکې ټول اهل سنت والجماعت دي پرمذهب د حضرت امام اعظم مبارک رحمه الله باندي دي.

د محترم حاجي اغاصاحب رحمه الله له دې وینا څخه مقصد دا دی چي، د افغانستان اکثره مسلمانان اهل سنت والجماعت دي او پر مذهب د امام عظم ابو حنیفه رحمه الله باندي دي. دا خبره لیر نه ده کېدای سي ځیني کسان وهابي، سلفي، بر یلوي مذهبه او یا نوري عقیدې ولري خو هغه کسان چي دا عقائد ولري په دومره لویه ټولنه کي پر نیست حساب دي

که موږ د افغانستان د علماء کرامو او مشایخو کرامو سوانح وګورو، دا به راته څرګنده سي چي، د افغانستان په هیواد یا ټولنه کي اهل سنت والجماعت او احناف تېر سوي دي.

پر دې سر بېره په ټوله بر صغیر کي مسلمانان د امام اعظم صاحب رحمه الله پر مذهب باندي وو او د ټولو عقیده د اهل سنت والجماعت وه خو په برصغیر کي د دغه اختلافاتو فتنه هغه وخت پیدا سوه کوم وخت چي په هندوستان کي د انګریز جنګ د ماتي سره مامخ سو او په افغانستان کي ټوله احناف وه خو هغه وخت چي روس پر افغانستان ناروا یرغل وکړ، په دې وخت کي د اختلاف مذهب لپاره دو ې لاري خلاصي سوې . یوه د ځینو عربي ممالکو خیریه مؤسساتو او ټولنو وه او بله د

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانانو هجرت بهر ته و. په دې وخت کې د ګوتو په شمېر کسان د نورو د عقیدو تر تاثیر لاندې راغلل.

دا طبعي خبره ده هر څوک چې په کوم مذهب وي هغه د خپل مذهب لپاره تبلیغ کوي خو د دې فرقو لپاره هم دا مهم ه وه چې خپل پیروان ډېر کړي . دغه فرقو و خپلو اهدافو ته د رسېدو لپاره مالي سرچینې په د باندنیو هیوادونو کې اینبي وې. د دغو هیوادو لپاره دا مهمه وه چې مسلمانان هیڅ کله هم په ظاهري جنګ کې ماته نه مني او نه ماتیږي خو که په فکري جنګ اخته سي کېدای سي موږ خپلو اهدافو ته ورسېږو. په هم دې خاطر دغو هیوادو و دغو فرقوته فوراً ډېر مالي امکانات برابر کړل.

محترم حاجي اغاصاحب رحمه الله دا فرقې جلاجلا په نامه یادي کړي دي. په هم دې خاطر زه هم د هري فرقې اړوند جلا جلا بحث ایږدم تر څو د دوی عقائد او مؤسس ټوله واضح سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فريقه وهابيه يا وهابيت:

دغه ډله منسوب ده، شيخ محمد بن عبدالوهاب نجدي ته. په همدې خاطر دغه ډله د وهابيه په نامه ياده سوه ځکه؛ د دې ډلي اول مؤسس هم دغه محمد بن عبدالوه اب نجدي دی.

د محمدبن عبدالوهاب لنډه پېژندنه:

محمد بن عبدالوهاب نجدي په **۱۱۱۱** يا **۱۱۱۵** ه . کي د عينة په ښار کي زېږېدلی دی. عينة ښار د رياض په شمال کي پر **۱۵** کيلومتری فاصله باندي پروت دی او نجدي په دې خاطر ورته وايي چي د ده دغه نوي عقائد د نجد په ښار کي ښکاره سول او د محمد بن عبدالوهاب پلار په عينة کي قاضي و.

محمد له کوچني والي څخه د تفسير، حديث او عقائدو د کتابونو له مطالعاتو سره مينه درلوده. حنبلي فقه يې پر پلار او نورو علماؤ وويل:

محمد بن عبدالوهاب له نجدڅخه بصرې ته تللی و او هلته يې په بصره کي د خلکو له ډيرو اعمالو سره مخالفت پيل کړ خو بصريانو له خپله ښاره وشاړه

له بصرې څخه يې قصد د (زبير) د ښار په لوري وکړ. په لاره کي د لوږې، ګرمۍ او تندي سره مخامخ سو. نژدې و چي ومري خو د (زبير) يو استوګن يې مرسته وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبه او خوراک يې ورکړ. د ځان سره يې پر آس سپور کړ و (زبير) ته يې ورساوه او له دې ښاره (احساء) ته او بيا (حريمله) ته ولاړ.

دا مهال **۱۱۳۹** ه.يا **۱۱۴۹** ه.کال و. او پلار يې (شيخ عبدالوهاب) له عينيه څخه (حريملة) ته راغلى و. (محمد) پر پلار سبقان شروع کړل. په دې دوران کې، محمد د نجد د خلکو پر عقائدو اعتراضونه شروع کړل. د ده او د پلار تر مابين په دې مسائلو سره سخت اختلاف واقع سو. دغه اختلاف څو کاله دوام پيدا کړ تر هغه دا اختلاف و چې، پلاري يې په **۱۱۵۳** هـ کال کې وفات سو.[238]

محمد د پلار تر وفات وروسته د خپلو عقائدو په خپرولو او دخلکو د مذهبي اعمالو د يوې برخې په انتقاد لاس پورې کړ او د حريملة يو شمېر خلکو يې ملاتړ وکړ او دعوت يې مشهور سو. نوموړی له دې ښاره (عينة) ته ولاړ. په هغه وخت کې د (عينة) حکيم او امير عثمان بن حمد و.

عثمان بن حمد د محمد بن عبدالوهاب په راتلو ډېر خوښ سو. د ده يې ډېر احترام وکړ. د عثمان په زړه کې دا خبره ګرځېده چې د ده سره به کومک کوي. کله چې دی د عثمان په اراده پوه سو.په مقابل کې يې دا ورته وويل: چې ټوله (نجد) به د (عثمان) اطاعت ته راوبولم.

[238] - الوسي د نجد تاريخ : ۱۱۱ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد د دعوت خبره د (احساء) امیر ته ورسېده. امیر احساء (عثمان) ته لیک واستاوه چي، محمد د ځان سره مه ساته . د هغه عقائد سم نه دي. کله چي عثمان ته د امیر لیک ورسېده، عثمان محمد را وغوښت دایې ورته وویل: زه نسم کولای چي ستاسو همکاري وکړم. محمد په ځواب کي ورته وویل: ایاته دانه خوښه وې چي ټوله (نجد) ستاسو اطاعت وکړي.؟ خو عثمان دا خبره نه منل. له (عنیة) څخه یې وشاړه.

محمد په ۱۱۶۰ ه. کي له (عینة) څخه وروسته (درعیة) ته ولاړی. درعیة د نجد یو مشهور ښار دی. په درعیة کي امیر محمد بن سعود و. هغه د محمد په لیدو خوشحاله سو. خپله محمد بن سعود د محمد ډېر اعزاز وکړ او د همکاری زېری یې ورکړ. په همدې توګه د محمد او محمد بن سعود تر مابین خورا کلکي اړیکي پیدا سوې.

محمد له وخت څخه په استفاده خپل دعوت شروع کړ. چاچي به یې دعوت نه مانه، نو د کفر او شرک فتوای به یې پرلګول او د جنګي کافر په حیث به یې ور سره چلند کاوه. د دوی مال یې غنیمت باله او ښځو یې ورته د مینځو حیثیت درلود. په نجد، یمن، حجاز او د عراق او سوریې په شاوخوا کي یې ډېري عملي جګړې وکړې. ډېر مسلمانان یې په شهادتونو ورسول. د مسلمانانو مالونه یې لوټ کړل. محمدبن عبدالوهاب په ۱۲۰۶ ه. کي یا په ۱۲۱۰ هـ کي وفات سو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ده تر وفات وروسته د ده پیروانو د ده دعقائدو د ترویج لپاره فعالیت شروع کړ. په دې فعالیت سره په اسلامي ټولنه کې یوه نوې فریقه یا ډله رامنځ ته سوه. د دې ډلې مشرانو د نړۍ د سترو قدرتونو لکه: انګلستان، په څیر د مسلمانانو ضد او دښمن غربي هیواد سره د مسلمانانو د ټکولو په نیت، (هغه چې د دوی عقائد یې نه منل) د دوستۍ لاس یو کړ او د مسلمانانو مرکزي خلافت (خلافت عثماني) یې له منځه یو وړ او ټول عربي هیوادونه یې د وخت د سترو غربي اوشرقي کفري طاقتونو تر منځ وویشل او کله چې، دا فرقه پر مکه مکرمه او مدینه منوره برلاسې سوه، په دې وخت کې ټول اسلامي اثار یې له منځه یوووړل. د هغو له جملې څخه دغه مبارک اثاروو.

۱ د حضرت محمد ﷺ د پیدا ینښت ځای.

۲ د حضرت بي بي خدیجې رضي الله عنها کور.

۳ د مکې دحجر په کوڅه کې د حضرت فاطمې رضي الله عنها د زېږېدلو ځای.

۴د مکې په مسفله کې د حضرت حمزه رضي الله عنه کور.

۵ په احد کښې د حضرت حمزه رضي الله عنه قبر.

۶ د صفا غره سره د ارقم رضي الله عنه کور.

۷ د بدر د غزا د شهیدانو قبرونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸ د احد د شهیدانو قبرونه.

۹ د نبي علیه‌السلام د پلار عبدالله قبر.

۱۰ د امام حسین او امام حسن رضي‌الله‌عنهما د زړېدلو ځایونه.

۱۱ د عامه صحابه کرامو قبرونه اوارول.

۱۲ د نبي علیه‌السلام د مور او نورو ښځو قبرونه اوارول.

۱۳ د امام زین العابدین، امام باقر. امام جعفر صادق، امام مالک رحم الله علیه اجمعین د قبرونو اوارول.

۱۴ په مکه مکرمه کي د اسلامي کتابخانې سوځول.

۱۵ په مدینه منوره کي اسلامي کتابخانه سوځول.

په دې کتابخانو کې پخواني او وروستني کتابونه موجود وو. دمکې معظمې په کتابخانه کې (۶۰۰۰۰) زره کتابونه موجود وو. یوازې ۴۰ زره قلمي نسخې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غېر مقلدين په هندوستان کي

غېر مقلدين يا وهابيان په عربو کي موجود وو. د مسلمانانو په مابين کي دا يوه داسي فرقه وه چي، په ظاهره مسلمانان وو خو باطني مرض يې ډېر بد او له اضرارو ډک و، هغه داچي تل به دوی د مسلمانانو سره په مذهبي اختلافاتو اخته وو.
مسلمانانو به د دې اختلافاتو له امله وخت نه سوای پيدا کولای چي، په اتفاق سي خپل اصلي دوښمن انګلستان ته ماته ورکړي او يا بيرته خپل اسلامي خلافت جوړ کړي. کفري نړۍ تل دا کوښښ کوي چي، دا اختلافات، يعني د مسلمانانو تر منځ اختلافات تازه وساتي ځکه؛ دوی ته دا معلومه سوې وه چي، پر مسلمانانو د برياليتوب وسيله هم دغه لار ده.

کله چي، په هندوستان کي د انګريزانو په مقابل کي جهاد پيل سو. په لږ وخت کي انګرېزان له سختي ماتي سره مخ سول. مسلمانان ورځ تر بلي مخ په طرقي تلل. دوی اخر مجبور سول چي، دا فيصله وکړي چي، بايد د مسلمانانو اتحاد له منځه يوسي. د دې مقصد لپاره يې ځيني کسان په مالي مرسته د ځان تابع کړل. هغه مسلمانانو هم خورا په اخلاص سره د خپلو بادارانو خدمت وکړ. په لږ وخت کي مسلمانان تيت او فرق سول.

په هندوستان کي د علماء کرامو لپاره دوه نومونه وو. (اهل القرآن) (اهل حدث) د اهل القرآن و مفسرينو ته او حافظانو ته ويل کېدل او له اهل حديثو څخه محدثين مراد دېدل. خو کله چي، د انګريزانو له خوا د غېرمقلدينو فتنه جوړه سوه، په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت کي د اهل القران څخه منکرين   اهل حديث او اهل احديث څخه منکرين فقه مراد ېدل.

په هر صورت، هغه کسان چي په تاريخ هند کي په علماء سوء سره ياد ېدل او ياد سوي دي. هغه غير مقلدين دي. د دوی مشرانو د حديث په نامه د فقه څخه انکار وکړ او د ائمه اربعه په مابين کي په اختلافي مسائلو باندي يا په هغه مسائلو باندي چي، هغه ترک سوي وي، دعمل کولو او د هغو د مروج کولو کوښښ يې وکړ او هغه مسائلي يې تخته مشق جوړي کړې چي، هغه د خېرالقرون څخه بيا تر هغه وخته پوري اتفاقي وې او د دې ثمره دا سوه چي، خلک د سلفو څخه بد ګمانه سوه. په دې سره د مسلمانانو په مابين کي خورا ډېر اختلافات راغلل. مخکي به مسلمانان د انګرېزانو د حکومت محاکمو ته نه تلل. کله چي دا اختلافات جوړ سول، نو خلک به د خپلو فيصلو لپاره د انګرېزانو محاکمو   ته تلل او دا د انګرېزاانو لپاره لويه لاسته را وړنه وه. کله چي انګرېزانو د دغه تش په نامه مسلمانانو خدمات وليدل نو مالي کومکونه يې خورا ډېر ورسره وکړل. ښه ښه القاب يې ورته ورکړل. د انګرېزانو مخلصينو چي په دې دور کي اوسېدل خپله ښکمرغي بلل او د حنفي مذهب ختمول يې د برطانيې لپاره د حکومت بقابلل.

دا بيان خورا اوږد دی ما صرف دخلاصې په ډول له (کتاب، علماء هند کي شاندار ماضي) څخه راواخيست، نو راځئ چي نوري خبري د دوی يعني د غېر مقليدينو له مشرانو واورو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نواب صدیق حسن خان وايي:

(د ټولو مسلمانانو لپاره د انګرېز د حکومت مخالفت کول نا جائز کار دی) [239]

بل ځای بیا داسي لیکي:

(فساد ته د جهاد نوم ورکول او د برطانیې د حکومت ختمول او دغه امن چي اوس ستـه ختمول دا ډېره د نادانۍ وړ خبره ده. [240]

مولوي حسین بټالوي د برطانوي حکومت په وفاداري کي د جهاد په منسوخه کېدو کي یوه رساله (الاقتصاد في مسائل الجهاد) لیکلې ده. په دې رساله کي دی واي:

(د دغه مسئلې او دلائلو څخه دا ښکاره معلومېږي چي په هندوستان باندي که څه هم د عیسایانو حکومت دی مګر بیا هم دغه هندوستان دارالاسلام دی. د دې حکومت سره هیڅاته روانه ده چي جنګ وکړي. هغه که د عربو وي او که د عجمو وي، که حضرت سلطان شاه ایران وي او که امیرخراسان وي. [241]

مولوي عبدالمجید خادم، د مولوي حسین بټالوي اړوند وايي:

[239] - ترجمان وهابية : ٤٨ مخ.
[240] - ترجمان وهابية : ٨ مخ.
[241] - اقتصاد في الاجهاد : ٥٤ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مولوي حسين بټالوي د اشاعة السنت په ذريعه سره د اهل حديث ډېر خدمت کړی دی او د ده په خاطر د دغه ډلي نوم اهل حديث سو او ده د انګرېز د حکومت ډېر خدمت کړی دی په هم دې خاطر يې لوی انعامات هم تر لاسه کړی دي.[242]

مولوي حسين بټالوي بل ځای ليکي:

(د برطانوي انګرېز حکومت خلاف جنګ کول هيڅ روا نه دی)[243]

مولوي حسين بټالوي ليکي:

(د اهل ا حديث په دې خبره باندي دليل دادی چي، دوی د انګرېز (برطانوي) حکومت خېر خواهان دي چي، اهل حديث د انګرېز حکومت بقا په دې خاطر غواړي، تر څو دوی د يو اسلامي حکومت په سايه کي ژوند وکړي.[244]

که موږ د هندوستان تاريخ وګورو، دا به ضرور معلومه سي چي، په هندوستان کي اول جنګ د جهاد په نامه عامه مسلمانانو شروع کړ او د مسلمانانو په څنګ کي د هندوستان هغه اوسېدونکي چي هندوان وو (بودايان، بت پرسته) هغوی جنګ د وطن د دفاع په خاطر کاوه خو کله چي، انګرېز ته دا معلومه سول چي، نور پر مختګ په دې ملک کي راته ګران دی، نو د خپل شيطانت او مفکورې پر بنياد يې په مسلمانانو کي فرقې او ډلي پيدا کړې.

---

[242] - اهل حديث اور انگريز ۸۷ مخ بحواله سريرت تنائي، ۳۷۲ مخ.
[243] - الاقتصاد : ۱۹ مخ.
[244] - اشاعت السنة : ۸ جلد، ۲٦۲ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه کسان چې د انګرېز په لومه کې ګیر نه سول او نه یې د انګرېز و ظاهري عېش او عشرت ته سرنګون سول، په خپل جهاد او مبارزه یې لاس پوري کړ او دوام یې ورکړ، هغه د ځیني مسلمانانو او انګرېزانو له خوا په باغیانو و نومول سول لکه:

نواب حسن خان په خپله فتوا کې وایي:

(جهاد او مذهبي جنګ کول د شریعت په اعتبار سره منع دی او کوم خلک چې د دوی په خلاف اسلحه را اخلي او مذهبي جنګ کول غواړي، دغه ټوله باغیان دي او په دغه باندې د اهل حدیث د علماء کرامو اتفاق دی.[245]

او کوم کسان چې د انګرېز په همایت کې ولاړ وو، هغه ته به د انګرېزي حکومت له خوا تحفې او نوري مرستې ورکول کېدلې او ډول ډول القاب به ورته کارول کېدل.

د غېر مقلدینو مشهور عالم ، مولانا مسعود عالم ندوی لیکي:

(معتبر راویانو بیان دی چې، د (رسالة الاقتصاد في الاجهاد) په بدله کې مولوي حسین بټالوي ته د انګرېز له خوا ډېري جائزې ورکول سوې)[246]

د نواب حسن خان واده د (بهوپال) دوالیه سره د انګرېزانو په خوښه وکړل سو. دی خپله وایي: (کله چې دریم کال تېر سو نو ماته درئسي معظمې سره په واده کول سره عزت ورسېدی او دغه کار د لوړ حکومت په اطلاع او د انګرېزي حکومت په خوښه

[245] - ترجمان وهابية : ٦١ مخ.
[246] - دهلي اسلامي تحريک : ٢٩ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره تر سره سو او دغه کار او علاقه غزت منده او ګټوره وه او کالنی ځلرویشت زره روپۍ او خطابونه را کول سول.[247]

په هر صورت په هندوستان کي د غیر مقلدینو پیدا کېدل د انګرېز د حکومت پیدا وار دی تر څو مسلمانان په یوه او بل نامه او مختلفو عقیدو په نامه یو په بل سره و جنګوي تر څو مسلمانان خپل د کور د ننه هم په کراره نه سي.

د ښه معلوماتو لپاره په تفصیل سره د بیان دغه کتابونه وګورئ.

۱ علماء هند کي شاندرا ماضي. اردو.

۲ علماء حق کي مجاهدانه کارنامې. اردو.

۳ نقش حیات. اردو.

۴ غیرمقلدین د احادیثو په رڼا کي. پښتو.

247 - ترجمان و هابية : ۸۲ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غیر مقلدینو عقائد.

۱ مولوي شهود الحق وايي:

(د الله ﷻ څخه درواغ ممکن دي (العياذ بالله) صيانت الايمان. ۲مخ

۲ مولوي حسين خان وايي:

(د انبياء علیهم السلام څخه په د يني احکامو ښو ولو کي هېره راځي) ردالتقليد بکتاب المجيد. ۱۲مخ.

۳ اخند صديق پشاوري د مولوي نذير حسين شاګرد وايي:

په خاتم النبين کي الف ولام عهدي دي، معنی يې دا جوړيږي چي نبي علیه السلام د بعضو انبياء خاتم دی نه د ټولو) نصرالمؤ منين. ۲۱۶ مخ.

۴(هغه اجماع د ټولو امت چي موږ ته يې سند معلوم نه وي شرعي حجت نه ده) معيار حق. ۱۲۱ مخ.

۵ (د مجتهد د شرعي قياس اعتبار نسته) معيار حق. ۷۹ مخ.

۶ هغه کسان چي د حضرت مهدي سره محبت لري، که د مهدي تر ظهور له مخه مړه سي. چي کله مهدي ظهور وکړي، دغه کسان به بير ته را ژوندي کيږي تر څو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهدي د فيض څخه برخمن سي. وروسته به بيا مړه کيږي) دراسات اللبيب. **۲۱۹** مخ .

۷ (د نبي عليه السلام عصمت عقلي دی او د مهدي عصمت نقلي دی) دراسات اللبيب . **۲۱۳** مخ.

۸ (ځلور سره امامان تقليد کونکي مشرکين دي. اعتصام السنة. **۸** مخ.

۹ په اسلام کي د غلطۍ او بدۍ ريښه فقهه ده) ترجمان وهابيه) **۳۵** مخ.

۱۰ شل رکعته تراويح کول بدعت او ګمراهي ده او حضرت عمر رضي الله عنه په دغه کي بدعت کوونکی دی (العياذ بالله) کتاب الانتقاد الرجيح . **۶۲** مخ .

۱۱ (په عالم برزخ کي د نبي عليه السلام د امت په اعمالو باندي علم راتلل بدهي البطلان او په دغه عقيده درلودل موجب د ښکاره شرک دی) منجي المؤمنين . **۱۲۶** مخ .

۱۲ د نبي عليه السلام ټوله اعمال ښه نه وه او د ده لپاره عصمت مطلق ثابت نه دی) کتاب تحقيق الکلام في مسئلة البيعة والالهام . **۴۵** مخ .

محترمو دغه مخکنی عقيدې د غير مقلد يو ځينو زموږ په مذهب کي حرام ي دي. د دغه ټولو عقيدو اړوند زموږ په مذهب کي ښه کره کره دلائل موجود دي. ان تر دې چي په ځينو خبر و يې کتابونه ليکل سوي دي. که يو لوستونکي ته په دغه عقيده کي چي د غير مقلد يو ځينو دي ښه تحقيق ته زړه کېدی هغه دي ژر ورسي د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد له امام ځخه دي په دې اړه پوښتنه وکړي او خبره دي له هغه سره شريکه کړي تر ځو تاسو ته خپله اسلامي عقيده او خپله مذهبي عقيده هغه عقيده چې زموږ پلار او نيکه پر روان وو در وښيي تر ځو په زړه کې مو شبهه پيدا نه سي. د غېر مقلدينو يواځې دغه عقايد نه دي بلکې د دوی په عقيدو کې داسي خراپات سته چې د هغو په رانقل کولو سړي ته شرم درېږي چې، دوی ځان ته مسلمانان هم وايي خو بيا همدغسي عقيدې لري. دا صرف يو نمونه د دوی د عقيدو ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وهابیانو نومان او ډلې.

لکه څرنګه چې زموږ د عوامو په منځ کې یوازې په وهابي سره شهرت لري نو همدارنګه، زموږ د ځینو علماء کرامو په منځ کې بیا په غیر مقل يې ينو سره شهرت لري خو اصلي خبره دا ده چې، دوی لکه غله خپل نوم د وخت سره بدلوي، په کوم نامه سره چې، دوی خپل پر مخ تلګ ګټور وبولي هغه نوم پرځان ږدي.

همداسې دوی په خپل منځ کې څو فرقې دي چې، یوه فرقه د بلې فرقې نه داسې بد وړي چې، هیڅ کله خپل لمونځ یو په بل پسې جائز نه بولي.

د دوی اولنی نوم (موحد) و. نورو خلکو دوی ته (واهبي) وویل: وروسته دوی خپل موحد نوم پرېښود، نوم يې (محمدي) کېښود.[248]

بیا د هغه وروسته دوی خپل نوم اهل حدیث کېښود. دغه نوم يې د انګرېزي حکومت څخه منظور کړی. کله چې په هندوستان کې د انګرېزانو حکم راني وه، زه د هغې عاریضې یو څو کرښې رانقل کوم، کوم چې دوی د انګرېز حکومت ته د دغه نامه اړوند لیکلې وه. عاریضه دا وه.

جناب سیکریټري حکومت په خدمت کې:

248 - الارشاد الهي سبيل الرشاد : ١٣ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ستاسو په خدمت کي د ليکولو اجازت او معافي غوښتونکی یم. ماپه ۱۸۸۶ م کي په خپله ماهانه (میاشتنۍ) رساله کي اشاعت السنه کي ليکلي وه چي وهابي چي، عموماً د باغي او د نمک حرامه په معنی کي کارول کیږي.

د هغه اسلامي فرقې د نامه په توګه کار ول کیږي چي هغه تل د انګریزیانو د حکومت خیر خواه او نمک حلاله پاته سوې ده او دغه خبره هم ثابته سوې ده.په سر کاري خطونو کي دغه خبریه هم منل سوې ده چي، موږ په پوره احترام سره د حکومت څخه عاریضه کونکي یو چي، هغه په سرکاري سطحه دغه نوم منسوخه کړي او د دغه نوم د نه کارولو حکم صادر کړي او دوی د اهل حدیث په نامه سره د نومولو حکم صادر کړي.

څه وخت چي دغه عریضه د انګریز حکومت ومنله دوی په جواب کي د شکریه په خاطر داسي جواب ورواستاوه.

سر چارلس ایجي سن لارډ ډفرن. لیډي ډفرن.

وهابي نوم منسوخه کولو او د اهل حدیث په نوم سره نومولو سره ستاسو نه یو جهان مننه .[249]

بلکي په دې کي مختلفي ډلي سته د هغو نومانو څخه ځیني داسي دي.

249 - اشاعة السنة ۹ جلد، ۲۵۳ مخ. نمبر ۸.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلفي، غرباء اهل حديث، جماعت عرباء اهل حديث، تنظيم روپړ، کانګريس اهل حديث او په (رساله اهل حديث) کي چي د مولوي عبدالوهاب په نامه ده ليکي، په **۱۹۷۲** سنه کي غېر مقلدين په شپاړس **۱۶** فرقو کي تقسيم سوي دي چي يو څو يې دغه فرقې دي.

اول: جماعت غرباء اهل حديث، دا په ۱۳۱۳ هـ کي جوړه سوه.

دوهم: کانفرس اهل حديث. دا په ۱۳۲۸ هـ سنه کي جوړه سوه.

دريمه: فرقه ثنائيه: دا په ۱۳۳۸ هـ کي جوړه سوه.

څلورم: اميرشريعت صوبه بهار. دا په ۱۳۳۹ هـ کي جوړه سوه.

پنځم: فرقه حنفيه عطائيه دا په ۱۳۳۹ هـ کي جوړه سوه.

شپږم: فرقه شريفه: دا په ۱۳۴۹ سنه کي جوړه سوه.

اووم: جمعيت اهل حديث: دا په ۱۳۷۰ هـ کي جوړه سوه.

اتم: د محي الدين لکنوي فرقه: دا په ۱۳۷۸ سنه کي جوړه سوه.

د دې وروسته نوري هم په کنبي پيدا سوي دي خو دغه يې تر يو حده مشهوري دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امت مسلمه فتوی د وهابیانو په حق کي.

هر هغه کس چي دغه ډول عقائد يې وي هغه بدعتي فاسق، فاجر، گمراه او بعضي کفري عقائدو درلودونکی او د زنادقو دي. تنبيه الوهابين، ۴۹۹ مخ چاپ امير محمد كتب خانه.

دغه کسان په مځکه کي فساد خپروونکي دي او دوخت په امام باندي واجب ده چي، د دغه فتنې ځخه خلک وژغوري او دغه مفسدين او زنادقه دي پوه کړي که چيري نه پوهيږي نو له دوی ځخه دي مځکه پاکه کړي.

(فيجب على ولاة الامور ضاعف الله لهم الا جور ردع هذالضال المضل بشديد النكال و لو بالقتل ،مفتي عبدالرحمن بن عبدالله الحنفي المفتي في المكة المكرمة) تنبيع الوهابين ۵۰۰ مخ .

د اهل السنت والجماعت ځخه خارج دي. د دغه سړي سره ولاړه او ناسته كول د هغو سره نكاح كول يا په نكاح كي وركول او د هغوی مسجدونو ته تلل او هغه وخپلو مسجدونو ته پرېښول ممنوع دی او دغه باندي اجماع د اهل السنت والجماعت ده. يو ځه حوالې زه ذكر كوم ټوله اقوال په تنبيه الوهابين په **۴۵۹** مخ كي و گورئ.

په يوه حديث شريف كي راځي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

(**عن انس ان الله اختارني و اختارلي اصحابي و اصهاري و سياءتي قوم يسبوهم و ينقصونهم فلاتجالسو هم والاتشاربو هم ولا تواكلهم و لاتناكحو هم .**) **الجامع الكبير للسيوطي**).

علامه شاه عبدالعزيز د دې ايت، (**و دوالوتد هن فيد هنون**) کي فرمايي:

(در حقائق تنزيل مذکور است که سهل بن عبدالله تسري فرموده اند که، **من صح ايمانه و اخلص توحيده فانه لايو النس الى المبتدع و لايجا لسه ولايو اكله ولايشاربه و يظهر من نفسه العداوة و من واهن بمبتدع سلبه الله حلاوة ايمان و من تحبب الى مبتدع نزع الله نور ايمانه من قلبه**)فتح الرحمن.

او په دوی پسي ګر سره لمونځ نه دی صحيح.

(**و اماالاقتداء بالشافعي فلاباس به اذالم يعتصب اى لم يبغض للحنفي**) **فتاوى عالمګير**.

دوی دي اهل سنت والجماعت و خپولو مساجدو ته نه پرېږدي. که چيري راسي نو باسي دې.

په مؤطا امام محمد کي راغلي دي چي، عمر ﷺ الله عنه يوه ښځه چي په جزام ناروغي سره اخته وه، په مکه باندي د طواف کولو څخه منعه کړه او ورته وې ويل په کور کي کښېنه او خلکو ته تکليف مه رسوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(قال النوی: قوله ﷺ من اکل هذه الشجره یعني الثوم فلا یقربن المساجد هذا تصریح بهي من اکل و نحوه عن دخول کل مسجد و هذا مذهب العلماء الکافة) شرح النووي للمسلم.

شاه عبدالعزیز رحمه الله د دې ایت (**واصبرعلی مایقولون**) په تفسیر کې وایي:

په سلفو باندې بد او رد ویل ډېر بد او د حد څخه زیات لساني تکلیف رسول دی. په اشباه کې لیکلي دي. اذیت رسوونکی د ي و مسجد ته دراتګ څخه منعه کړل سي که څه هم دغه اذیت لساني وي.

نوټ: په دغه فتوی باندې **۴۶۶** اشخاصو علماء کرامو د عربو او اعجمو او څلورو مذاهبو علماءکرامو او مفسیرینو او پوهانو د دین او مذهب لاسلیک کړی دی چې د هغوی نومان په لاندې ډول دي

ګڼه	نوم	ګڼه	نوم
۱	وصي احمد السني الحنفي رحمه الله	۹۸	محمد عبدالرشید رحمه الله
۲	السورقي دهلي رحمه الله	۹۹	محمد کریم الله رحمه الله
۳	محمد عبید الله الحسیني کانپوري رحمه الله	۱۰۰	احمد رحمه الله
۴	محمدشاه فتح پوري رحمه الله	۱۰۱	قاضي شېخ احمد دهلي رحمه الله
۵	محمد ګوهر علي رحمه الله	۱۰۲	محمد عبدالحق فتحپوري رحمه الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶	عبدالله خان رحمه الله	۱۰۳	فقیر محمد حسین رحمه الله
۷	محمد یعقوب رحمه الله	۱۰۴	نظام الدین افغان رحمه الله
۸	محمد حبیب رحمه الله	۱۰۵	محمد علي مدریس مسجد بنوي رحمه الله
۹	محمد محمود رحمه الله	۱۰۶	عبدالجلیل افندي مدرس رحمه الله
۱۰	حضرت محمد شاه جهان رحمه الله	۱۰۷	عبدالله بن احمد مدرس رحمه الله
۱۱	سید عبدالحق رحمه الله	۱۰۸	محمد بن عبدالله مفتي الحنابله بمکه رحمه الله
۱۲	احمد شفیع رحمه الله	۱۰۹	فصیح الدین رحمه الله
۱۳	محمد عابدحسین رحمه الله	۱۱۰	محمد هدایت الله رحمه الله
۱۴	سید محمد الحنفي مدرس بالمسجد الحرام رحمه الله	۱۱۱	امیر محمد رحمه الله
۱۵	عبدالرحمن المدرس باالمسجد الحرام رحمه الله	۱۱۲	محمد مصطفی الیاس مفتي المدینة المنورة رحمه الله
۱۶	عبدالرحمن بن حامد المکي المدرس رحمه الله	۱۱۳	جعفر بن اسماعیل مفتي الشافعیه بالمدینة رحمه الله
۱۷	سید عبدالرحمن رحمه الله	۱۱۴	محمد جلال الدین قاضي مدینه رحمه الله
۱۸	رحمت الله مکي رحمه الله	۱۱۵	حسن بن حسین مدرس مسجد نبوي رحمه الله
۱۹	مصطفی بن محمد المدرس بمکه رحمه الله	۱۱۶	السید یوسف الغزي مدرس مدرسه محمودیة رحمه الله
۲۰	محمد قطب الدین هندي رحمه الله	۱۱۷	فقیر محمد حسین دهلوي رحمه الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۱		۱۱۸	محمد لطف الله رحمه الله
۲۲	محمد عادل حاکم محکمه شرع دهلي رحمه الله	۱۱۹	حسين شاه رحمه الله
۲۳	منصور احمد علي امام مسجدحوض رحمه الله	۱۲۰	محمد شفيع رحمه الله
۲۴	قاضي احمد نصيرالدين رحمه الله	۱۲۱	عثمان خان رحمه الله
۲۵	محمد ابراهيم بن خيار مدرس رحمه الله	۱۲۲	ولي النبي رحمه الله
۲۶	محمد علي دهلي رحمه الله	۱۲۳	محمدحسن رامپوري رحمه الله
۲۷	محمد عمر ابن کريم الله رحمه الله	۱۲۴	عنايت الله رحمه الله
۲۸	محمد عبدالحق رحمه الله	۱۲۵	قادر بخش رحمه الله
۲۹	سيد محمد نذير رحمه الله	۱۲۶	محمد اعجاز حسين رحمه الله
۳۰	محمد اسماعيل دهلوي رحمه الله	۱۲۷	محمد عبدالحق خان رحمه الله
۳۱	محمد عبدالغفورخان رحمه الله	۱۲۸	سيد محمد رحمه الله
۳۲	محمد قاسم رحمه الله	۱۲۹	محمد فضل الرحمن رحمه الله
۳۳	الهي بخش دهلوي رحمه الله	۱۳۰	عبدالقادر خان رحمه الله
۳۴	محمد عبدالنبي رحمه الله	۱۳۱	عبدالقادر رحمه الله
۳۵	محمد عبدالورؤف رحمه الله	۱۳۲	محمد عبدالکريم رحمه الله
۳۶	فتح الدين رحمه الله	۱۳۳	عبدالرحمن حنفي مفتي بمکه رحمه الله
۳۷	عبدالعزيز رحمه الله	۱۳۴	احمد دهلان مفتي رحمه الله
۳۸	عبدالرحمن رحمه الله	۱۳۵	عبدالغفار رحمه الله
۳۹	احمد علي رحمه الله	۱۳۶	غلام حسين رحمه الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	محمد عبدالعزيز رحمه الله	۱۳۷	حاجي دوست محمد رحمه الله
۴۱	سعيدالرحمن رحمه الله	۱۳۸	محمد عطاء رحمه الله
۴۲	سعيد احمد رحمه الله	۱۳۹	محمد عبدالرب رحمه الله
۴۳	عبدالحميد انصاري رحمه الله	۱۴۰	الهي بخش رحمه الله
۴۴	فخرالدين نورعلي رحمه الله	۱۴۱	محمد تراب علي رحمه الله
۴۵	شهاب الدين رحمه الله	۱۴۲	محمد نور الحسن رحمه الله
۴۶	قاضي سعدالدين كندهاري رحمه الله	۱۴۳	احمد علي سهارنپوري رحمه الله
۴۷	مفتي محمد سعيد كندهار ي رحمه الله	۱۴۴	وحيد محمد رحمه الله
۴۸	مفتي غلام محمد امين افغاني رحمه الله	۱۴۵	قادر بخش رحمه الله
۴۹	ادريس محمد رحمه الله	۱۴۶	عبدالرب پنجابي رحمه الله
۵۰	فيض احمد رحمه الله	۱۴۷	عبدالرحمن ملتاني رحمه الله
۵۱	عبدالرحمان كابل رحمه الله	۱۴۸	غلام نبي ملتاني رحمه الله
۵۲	انشاء الله افغاني رحمه الله	۱۴۹	قادر بخش ملتاني رحمه الله
۵۳	محمد علي دهلوي رحمه الله	۱۵۰	فتح محمد ملتاني رحمه الله
۵۴	محمد كريم الله رحمه الله	۱۵۱	غلام غوث رحمه الله
۵۵	محمد عاثم رحمه الله	۱۵۲	نور احمد لاهوري رحمه الله
۵۶	مير محبوب علي رحمه الله	۱۵۳	نور محمد ملتاني رحمه الله
۵۷	محمد مسعود رحمه الله	۱۵۴	خدابخش ملتاني رحمه الله
۵۸	محمديوسف دهلوي رحمه الله	۱۵۵	محمد عبدالرحمن رحمه الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۹	خواجه ضیاءالدین هندي رحمه الله	۱۵۶	مولانا عبدالعزیز رحمه الله
۶۰	احمد الدین رحمه الله	۱۵۷	عبدالواحد رحمه الله
۶۱	محمود سلطان رحمه الله	۱۵۸	غیاث الدین رحمه الله
۶۲	عبدالله مسکین رحمه الله	۱۵۹	محمد علاء الدین رحمه الله
۶۳	خان محمد رحمه الله	۱۶۰	محمد امیرالدین رحمه الله
۶۴	فتح محمد رحمه الله	۱۶۱	محمد امیرالدین رحمه الله
۶۵	سید محمد اسماعیل رحمه الله	۱۶۲	فخر محمد محسن رحمه الله
۶۶	محمدمحمدامین ګلاب رحمه الله	۱۶۳	احمد المکي مدرسه سلیمانیه رحمه الله
۶۷	محسن علي رحمه الله	۱۶۴	حسین بن ابراهیم المالکیه ببلدالله المجید رحمه الله
۶۸	محمدپسهدار خان رحمه الله	۱۶۵	عبدالرحمن بن محمد مراد رحمه الله
۶۹	حافظ محمد عبدالحق رحمه الله	۱۶۶	محمد برکات الشامعي رحمه الله
۷۰	محمد عبدالکریم رحمه الله	۱۶۷	عبدالله رحمه الله
۷۱	حاجي محمد رحمه الله	۱۶۸	فقیر ضیاء الدین رحمه الله
۷۲	محمد غریب الدین رحمه الله	۱۶۹	لطف الرحمن رحمه الله
۷۳	احمد رحمه الله	۱۷۰	ضیاء الله رحمه الله
۷۴	عبدالحکیم رحمه الله	۱۷۱	احمد یار رحمه الله
۷۵	محمد فیض الله رحمه الله	۱۷۲	عبدالحکیم صدیقي رحمه الله
۷۶	عبدالرشید رحمه الله	۱۷۳	محمد مهدي الفرنجي رحمه الله
۷۷	احمد حسین رحمه الله	۱۷۴	علامة الله رحمه الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

٧٨	مجددالدين رحمه الله	١٧٥	نورغلي رضوي رحمه الله
٧٩	نورالنبي رحمه الله	١٧٦	عبدالرحمن رحمه الله
٨٠	عبدالجبار مفتي حنابلة بمدينة رحمه الله	١٧٧	محمد ارشاد حسين رحمه الله
٨١	حافظ فتح محمد الفاروقي دهلوي رحمه الله	١٧٨	عبدالعلي رحمه الله
٨٢	فضل الله رحمه الله	١٧٩	محمد عبداللطيف رحمه الله
٨٣	عمادلاسلام رحمه الله	١٨٠	محمد علي رحمه الله
٨٤	قاضي احمد رحمه الله	١٨١	محمد عبدالواحد رحمه الله
٨٥	محمد عبدالصمد رحمه الله	١٨٢	سيف الدين خان رحمه الله
٨٦	حافظ محمد كشميري رحمه الله	١٨٣	سيد حسن علي رحمه الله
٨٧	حسن شاه بتالوي رحمه الله	١٨٤	محمد عبدالمجيد رحمه الله
٨٨	حافظ عزيزالله رحمه الله	١٨٥	محمد انعام الله احمد خان رحمه الله
٨٩	رحيم بخش رحمه الله	١٨٦	سيد محمد يعقوب پنجابي رحمه الله
٩٠	ابرار علي رحمه الله	١٨٧	محمد حسين خان رحمه الله
٩١	محمد اكرم رحمه الله	١٨٨	حبيب الله قاضي الندوة رحمه الله
٩٢	محمد فضل الرحمن رحمه الله	١٨٩	رضي الدين رحمه الله
٩٣	محمد عبدالرحمن رحمه الله	١٩٠	برهان الحق رحمه الله
٩٤	شيخ لعل محمد رحمه الله	١٩١	محمد سليم الزمان رحمه الله
٩٥	فقير عبدالله رحمه الله	١٩٢	نصيرالدين احمد رحمه الله
٩٦	محمد ابوسعيد رحمه الله.	١٩٣	قاسم علي رحمه الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹۷	سکندر علي خان رحمه الله		

د هم دغه علماء کرامو سر بیره دوخت او زمان د ام ت محمدي مشهوره علماء کرام چي، په عربو او اعجمو کي پېژندل سوي څېرې دي، دهغو لاسلیکونه هم پرسته لکه:

د حضرت علامة مولانا یعقوب نانوتوي رحمه الله.

❁حضرت مفتي علامة رشید احمد گنگوهي رحمه الله.

❁حضرت مولانا شیخ سید احمد رحمه الله.

❁حضرت مولانا محمد الحسن رحمه الله.

❁حضرت مولانا محمد محمود رحمه الله.

❁حضرت مولانا شیخ عبدالحکیم رحمه الله ولد حضرت مولانا علامة شیخ عبدالحی الکنوي رحمه الله.

❁حضرت مولانا شیخ فقه العصر صاحب تحقیق و تدقیق عبدالحی لکنوی رحمه الله.

❁حضرت مولاناشیخ خلیل احمد سهارنپوري رحمه الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه فتوی په کتاب (تنبیة الوهابین) کي موجود ده. په صفحه ۴۶۶ کي. د دې کتاب (تنبیة الوهابین) لیکوال حضرت مولانا عبدالعلي رحمه الله دی چي په دارالعلوم د یوبند کي مدرس دی او حنفي فقه پر مشهوره کتاب شرح الوقایة باندي حاشیة هم کړې ده. د ښه معلوماتو لپاره تنبیة الوهابین کتاب وګورئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غېر مقلدينو په اړوند د دارلعلوم ديوبند نظر

د اسلامي نړۍ د مشهوره دینې مرکز (مدرسه دارالعلوم ديو بند) له لوري يوه رساله د (خطيبه صدارت) په نامه په دې روان کلونو کې خپره سوه. په دې رساله کې د موجوده غېرمقلدينو په اړوند د دارلعلوم ديو بند نظر څرګند سوی دی. دا رساله په اصل کې د ديوبند د مدرسې د مشر د هغې وينا ليکلی متن دی چې د يادي فتنې (غېر مقلدينو) په اړه يې يوه رابلل سوي کنفرانس ته کړې وه چې، د يادي فتنې (د غېرمقلدينو) په اړه يې يو رابلل سوي کنفرانس ته کړې وه. د همدې رسالې په يوه برخه کې داسې يوه د فهم وړ وينا موجوده ده چې، زه به هغه ستاسو حضور ته وړاندې کړم.

د لوړ عزت ددلودونکو درنو علماء کرامو، د دغې ناستې غرض ، هدف، ضرورت او اهميت تاسو ټولو ته ښه معلوم دی لکه څرنګه چې، په بلنليک کې ورته اشاره سوې وه چې، دغه ناسته په دغه هدف او موخه جوړه سوې ده چې، زموږ غېرمقلدين ورو ڼه چې، ځانونو ته اهل حديث وايي، په بېلابېلو سيمو کې د دوی له لوري څخه چې کوم حالت منځ ته راځي پر هغه باندي غور او فکروسي او د راکابو کولو تدارک لاري چاري يې بايد تنظيم سي.

صورت حال د ادی چې د تيرو څو کلونو راهيسې غېر مقلدينو د خپلو هڅو د لړيوندیتوب تر څنګ جارحانه رويه هم غوره کړې ده. دوی په بېلابېلو سيمو کې په حديث باندي د عمل کولو په نامه د ساده عوامو يا د هغه عصري زده کړو زده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوونکو مسلمانان څخه لاره ورکوي یا ورکه کړې ده چې، د دیني علومو څخه ناخبره او هغوی ته داسي تاثر ورکوي چې، ګواکي په حدیث ړلندي د عمل کولو ویاړ یوازي او یوازي د دوی په برخه دی او پاته نورو ټولو خلکو احادیث پرې ایښي دي.

دا په دې معنی چې ټول هغه مسلمانان چې په دین باندي د عمل کولو یا قرآن کریم او احادیثو باندي د پوهېدلو لپاره د حضرات آئمه کرامو څخه لارښوونه تر لاسه کوي او په هغوی کي د یوه امام تقلید کوي، دغو ټولو ګواکي احادیث پرې ایښي دي ګمراهان دي او باطل پرست دي.

اوس خو خبره تر دې اندازې رارسېدلې ده چې غېرمقلدین ښېله تکلیفه پر امامانو مبارکانو د تهمت ژبه اوږدوي په خاص ډول امام ابوحنیفه رحمه الله د دوی د بې ادبۍ او سپین سترګۍ نښان وي او دې خبري ته خو د بد بختۍ انتها ویل کیږي چې، په دوی کي یو شمېر داسي هم سته چې، د صحابه کرامو په سپېڅلي شان کي د سپین سترګۍ او بې ادبۍ کي بې ځایه جرئت کوي.

د دوی د دغي جارحانه رویې په نتیجه کي په ډېرو سیمو کي خپل منځي شخړي رامنځ ته سوي دي او په ځینو سیمو کي د یو شمېر مسلمانانو د خپلو مخکنیو علماء کرامو او اسلافو سره په تړاو او تعلق اغېز من سو ي هم د ي. په ځانګړي ډول په هغو سیمو کي دا فتنه زیاته ده چې، ډېر او سېدونکي یې په خلیجي هیوادونو کي مزدوري کوي. په ځینو سیمو کي یې خپل نمائنده ګان په تنخوا ټاکلي دي چې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پرله پسې ډول د دغي فتنې په خپراوي کي بوخت دي. خلاصه دا چي د غېر مقلدېدينو فتنه په ډېره چټکيا سره خپرېږي. په دې کي شک نسته چي د حق نمائنده ګان هم په شخصي شکل د دغي فتنې پتعقيب او مخنيوي کي بوخت دي.

لکه: دارلعلوم ديوبند ته په کله نا کله رارسېدونکو راپورونو کي چي، اندازه کېدای سي، ياچي کله د دارلعلوم ديو بند خادمان بېلا بيلو سيموته ولاړ سي او په خپله يې ووينې.

په خپله په دارالعلوم ديو بند کي د (تحفظ سنت) په نامه د څو کلونو راهسي ځانګړې شعبه سته چي په کښې پر دغه موضوع باندي د طالبانو د روزني کار جاري دی او له ضرورت سره سم د هيواد په بېلابيلو سيمو کي د همدغي فتنې د مخنيوپه اړه په هڅو کي برخه اخلي.لکن اوس د حالاتو غوښتنه داده چي، دغه کار د پخوا په نسبت بايد په ډېر منظم او پرله پسې شکل تر سره سي او يوه مناسبه کاري لايحه ورته جوړه سي.د دې رسالې په يوه برخه کي د (غېرمقل ېدينو د جارحانه افکارو لنډيز) تر عنوان لاندي داسي راغلي دي.

که چيري تاسو د غېرمقلدېدينو کتابونو ته يوه لنډه کتنه وکړئ او د هغې په رڼا کي د هغوی افکار رالنډ کړ ئ. نو يو ډېر دردوونکی انځور او حالت به راڅرګند سي په لنډه توګه يې وړاندي کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ غېر مقلدين د اصحابو کرامو په اړه د جمهور امت خلاف نظر لري. حضرات صحابه کرام حجت نه مني بلکي د هغوی په اړه نامناسب تعبيرات استعمالوي د دوی د علماوو، عادي خبره او عادت دی تر دې اندازې چي، خلفاي راشدين او نور اکابرين او فقيه صحابه کرام په اړه د کتاب او سنت سره نابلدتيا د نصوصو خلاف عمل په غټو غټو مسائلو کي تېروتنه او په قهر کي غلط ه فتوای ور کول او داسي نور تهمتونه او دبې ادبی. ډکه الفاظ د غېر مقلدينو په کتابونو کي عام دي.

۲ غېر مقلدين د اجماع پر خلاف لاره غوره کوي.

۳ دغه خلک د سلف صالحينو بلکي په احاديثو ثابت د قرآني تفاسيرو په مقابله کي د خپل زړه د خوښي سره سم تفاسيروته ترجيح ورکوي.

۴ په اختلافي فروعي مسائلو کي شدت د دوی ځانګړی شعار دی په کومو مسائلو کي چي، تر يوه د زياتو رايو او نظرونو کنجائش وي په هغوی کي يوازي يو اړخ حق او بل باطل ګڼل د دوی عادت دی. په داسي حال کي دغسي فکر ي طرز د امت د جمهورو علماوو په اند غلط دی.

۵ دغه خلک د مجتهدينو امامانو، فقهاوو، محدثينو او اولياء کرامو په شان کي بې ادبي کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلفيان

که څه هم زموږ په ټولنه کي سلفيان خلک ځانګړې ډله بولي مګر په اصل کي سلفي او وهابي کوم توپير نه لري. صرف دومره فرق يې سته چي، وهابي ډل مخکي پيدا سوې ده او سلفي ډله وروسته پيدا سوې ده.

دغه ډله د سيد محمد رشيد رضا له خوا تائسيس سوې ده، سيد محمد رشيد رضا په **۱۲۶۲** ه. کي په سوريه کي زېږېدلی دی او په **۱۳۵۶** ه. کي وفات سوی دی.

سيد محمد رشيد رضا د شيخ محمد عبده خاص شاګرد دی. سيد محمد رشيد رضا د سلفي په نامه عقيده او ډله په مصر کي جوړه کړه. وروسته دغي ډلي په ورو ورو له مصر څخه د باندي نورو هيوادونو ته لاره پيدا کړه.

په هندوستان کي دې ډلي ته علامه شوکاني او مولوي نظير احمد دهلوي ډېر روشد او طرقي ورکړه. د دوی دواړو کوښښ و چي، سلفي ډله په لږ وخت کي د مشهوره ډلو څخه و بلل سوه. سره له دې چي په اوسني پاکستان کي او افغانستان کي هم ځيني کسانو و دې ډلي ته لبيک وويل. په افغانستان کي د دې ډلي او پيروانو لپاره يې مولوي عبدالله نورستاني ډېر عزت لري.

سلفي ډله ځان ته يو ځانګړی هدف، عقائد، او پيرېندل ګلوي نه لري. دوی په ټولو اهدافو، عقائدواو پيرېندلګلوي په مثل د وهابيانو دی. موږ دا خ بره مخکي واضح

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې ده چې، وهابيان پر يوه قرار نه دي خپل نوم د وخت سره سم بدلوي. کله اهل احديث ، کله وهابيان، کله بيا سلفي وي.

په هر صورت زموږ د اهل سنت والجماعت په وړاندي سلفي داسي حکم لري لکه څرنګه چې، د وهابي دی. ځکه د دوی دواړو عقائد او هدايت يو شان دی. [250]

[250] - شناخت گروها : ۳۰ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنج پیریان:

پنج پیر په اصل کې د پاکستان په صوبه سرحد کې په (صوابۍ) والسوالۍ کې د یوه کلي نوم دی چې اوس و هغه ډلې ته پنج پیر یان ویل کیږي کوم چې د مولوي طاهر پنج پیري له خوا ایجاد سوې ده. مولوي طاهر پنج پیر، د پنج پیر د علاقې او سېدونکی دی، نو په همدې خاطر و دغې ډلې ته د پنج پیریانو نوم کارول کیږي.

دغه ډله په مثل د سلفي نجدي ده. دوی په ظاهره د حنفي مذهب دعوه کوي. په قرآن کریم کې ډېر لرې تاویلات کوي چې، هغه زموږ د مذهب سره سمون نه لري. د دوی عقائدو ته که سړی متوجه سي دا به معلومه سي چې، د دوی او سلفي نجدي عقیده کوم توپیر نه لري خو په ظاهره د ځینو مسائلو څخه منکر دي، هغه مسائل چې په مذهب کې ثابت دي.په فتوی فریدیه کې علامة شیخ القرآن والحدیث مفتي فرید صاحب رحمه الله داسې راپېژني. لکه دعا وروسته ترجنازې، دعا وروسته تر سنتو حیلة دورة الاسقات، توسل، په ذ وات فاصله، زیارت قبور، تعویذ، مطلقا [251] دا ټوله هغه مسائل دي چې په مذهب کې ثابت دی او دهري مسئلې لپاره موږ پوره پوره په وضاحت سره دلائل ذکر کړي دي. په هر صورت که څه هم دغه ډله په ظاهره (حنفي مذهب دعوه کوي مگر د دوی اقوالو ته چې، وگورئ د حنفي مذهبه څخه ناخبره خلک دي ځکه حنفي مذهب ډېر پراحتیاط بنا مذهب دی. په حنفي مذهب کې پر مسلمانان د کافر حکم کول پر خپلو شرائطو بنا دی. په هره خبره سره مسلمان

[251] - فتاوی فریدیة : ۱ جلد، ۱۵۵ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه کافر کوي. د احنافو چي وس وسي بهمسلمان د کافر کولو څخه ځان ساتي که څه هم هغه په تاویلاتو سره وي خو پنځ پیري عقیده درلودونکی شخص لپاره یوه علامه داده چي دوی ژر د کفر حکم کوي.[252]

[252] - شناخت گروها : ۳۵ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بریلویان

د ادیان باطل او صراط مستقیم په حواله تر ۱۲۹۷ ه. کاله پورې د برصغیر ټولو خلکو ځانونه اهل سنت والجماعت او احناف بلل او د تصوف څلور سره مشهوره طریقې، قادریه شریفه ، نقشبندیه شریفه، سهرور دیه شریفه ، او چشتیه شریفه په کښې رائج وی او خلکو په دې طریقو کې بیعت هم کاوه. خلکو په فقهي مسائلو کې د امام اوبوحنیفه رحمه الله او په عقائدو کې د امام ابوالحسن اشعري او امام اوبو منصور ماتوریدي رحمهم الله تعالی مقتدیان ګڼل.

دا طریقه تر حاجي امدادالله مهاجر مکي صاحب پورې را روانه وه. د برصغیر په خلکو کې کوم اختلاف مذهبي نه و موجود. د برصغیر ټول مسلمانان په اتفاق او اتحاد سره اوسېدل مګر کله چې په هندوستان کې سیاسي حالات راغلل، په دې وخت کې د هند مسلمانان د ترکیانو ملګري وو او انګرېز دا نه غوښتل ځکه؛ انګرېز د ترکو سره مخالف درلود.

انګرېزانو یابرطانوي حکمرانو د خپل سیاست له مخې چې مسلمانان په خپل منځ و جنګوي او انګرېز حکومت پر وکړي، دا پرېکړه چې اول باید د مسلمانانو اتحاد او اتفاق ختم کړو.د دې کار لپاره یې دا غوره و بلل چې باید د مسلمانانو په مابین کې مذهبي ډلې پیدا اسي. هغه و چې، انګرېز د دې لپاره د احمد رضا خان بریلوي په نوم یو شخص اماده کړ. انګرېزانو د احمد رضا خان څخه دوه موهم کارونه واخیستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ ځنګه چې مسلمان ه   ېوادونه د ترکیانو ملګري و   و او له همدې خاطره پر انګرېزانو د مسلمانانو پوره رعب پروت وو.نو د همدې اتفاق او اتحاد د ختمولو په کار کښې احمد رضاخان برېلوي ډېر لوی کردار کړی دی او د (دوام المعیس) په نوم یې پر دې موضوع مستقل کتاب ولیکه چې تر کان د خلافت هیڅ حق نه لري چې پر نورو هیوادنو یې وکړي.

۲ بل احمد رضاخان د انګرېزانو لپاره دا کار وکړ چې، د وخته مسلمانان سره متحد وو هغه یې د مذهب په نامه په ډلو او فرقو سره ووېشل. د د ه په کوښښ سره د هندوستان هغه مسلما نان چې یو الله ﷻ یو رسول ﷺ او یوه کتاب ته یې عقیده درلوده په ډلو ډلو سره و وېشي.[253]

قاري احمد پیلي نهیستي وایي: په ۱۲۹۷ ه.کې مولانا شاه احمد رضا خان قلم په لاس کې واخسیت کتابونه یې لیکل. فتوی وي یې ورکولې. حرمینو شریفینو ته یې سفر وکړ. د حرمینو د مشهوره علماء کرامو سره یې وکتل. د یوبند د علماء کرامو پر خلاف یې تصدیق حاصل کړ چې په نامه د (حسام الحرم) سره په کتابي بڼه سره توضیح سوه. مولانا احمد رضاخان پنځوس کاله مسلسل د غسي کو ښښ وکړ. دوه جلاجلا فکرونه یې جوړ کړل. یو د برېلوي او بل د یوبندي په نامه، د دواړو فرقو

[253] - ادیان باطله اور صراط المستقیم : ۲۹۳ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

علماء او اعوام يې په جنجال کې سره واچول او دا کار د مسلمانانو لپاره په هيڅ وخت کې مفيد نه وو.[254]

[254] - حواله سابقه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د احمد رضاخان بریلوي لنډه پیژندنه .

احمد رضا خان د تقي علي ځوی او د رضا علي لمسی دی.د هندوستان په صوبه اتراپردېش کي په (یوپي) کي د بریلوي په ښار کي زېږېدلی دی. احمد رضاخان بریلوي ته ځکه بریلوي وایي چي، دی په بریلوي ښار کي زېږېدلی دی. احمد رضا خان د جون په **۱۸۶۵** ع کي زېږېدلی دی. پلار یې د احمد میا نوم پرکښېښود نیکه د احمد رضا او مور د امن میا خو کله چي احمد رضاخان بریلوي لوی سو، د دخپل ځان لپاره عبدالمصطفی نو م غوره کړ.

په اول کي یې پر خپل پلار سبقان وویل. په مدرسه مصباح العلوم کي. بیا هم داسي پر نورو علماؤ باندي یې درسونه لوستل. په **۱۸۹۴** ع کي یې د اشاعت العلوم په نامه مدرسه جوړه کړه. له هغه وروسته یې په **۱۹۰۴** کي بله مدرسه په نامه د دارالعلوم منظر اسلام سره جوړه کړه. څو کاله یې د مدرسې او فتوی کار وکړ. اخر ډېر په فتوی او لیکوالي کي مشغول سو. په هم دې خاطر یې د مدرسې کار او انتظام و مولانا حامد رضا خان بریلوي ته وسپاره.

د احمد رضا خان بریلوي پیروانو دا یادونه کړې ده چي، د ده تصنیفات د **۲۰۰** بیا تر **۱۰۰۰** پوري دي مګر حقیقت دادی کومي نویشتې ته چي کتاب ویل کیږي، هغه یې تر **۱۰** زیات نه دي. تر ټولو غټ کتاب یې (فتاوی رضویه) دی چي، په **۸** جلدو مشتمل دی. احمد رضا خان بریلوي په **۱۳۴۰** ه. کي د صفري د میاشتي په **۲۵** نېټه وفات سوی دی. البته د **۵۶** کالو پر عمر وفات سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د برېلويانو عقائد.

دغه ډله که څه هم په ظاهره د حنفي مذهب دعوه کوي مګر په اصل کي دوی داسي اقوال او افعال کوي چي، هغه په حنفي مذهب کي مردود دي. د دوی عقيده د احنافو د عقيدې سره ډېر تو پير لري. زه يو څه د نمونې په ډول رانقلوم تر څو تاسو ته معلومه سي چي، دا عق ايد د احنافو له عقيدو څخه نه د ي بلکي د برېلوي عقايدو څخه دي.

برېلويان په بدعاتو کي داسي غرق سوي دي چي د اصلي دين، مذهب او بدعت فرق اوس دوی نه سي کولای. د انبياء کرامو او اولياء کرامو په شان کي داسي خبري کوي. که چيري انبياء کرام او او لياءکرام ژوندي وای، دوی به خپله له دغسي اقوالو او افعالو څخه بېزاري ښکاره کړې وای. د ديو بند د علماء کرامو سره ډېر تضاد لري. ځيني مستحبات، سنت بولي او سنتو ته د فرضو په سترګه ګوري. د تصوف په اړه خورا ډېره عقيده لري. د ډېر افراط له خاطره حقيقي تصوف ځني پاته دی اوس په بدعاتو کي غرقاب دي. کوم څوک چي د دوی سره مخالفت ولري. هغه د وهابي په نامه تورنه وي. د دې خبرو بر سېره نوري خاص عقائد هم لري لکه داسي.

۞نبي عليه‌السلام عالم بالغيب بولي، وايي نبي عليه‌السلام په هرڅه خبر دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞د اولیاء کرامو په حق کي ډېر افراط کوي. دوی وايي د معراج په شپه نبي عليه‌السلام د شېخ بغداد رحمه‌الله په کومک پر بوراک سپور سو او د شېخ بغداد په امر لمر را خیژي او لوېږي.

۞مجذوب معاف دی. که د جذب په حالت کي هرڅه وکړي هغه ورته معاف دی.

۞نبي عليه‌السلام نور دی.

۞نبي عليه‌السلام مختار کل دی.

۞د غېر الله څخه کومک غوښتنه جائز ده.

۞د درود شریف د ویلو په وخت ولاړېدل.

۞قبرونه پاخه جوړول، ګنبده پرجوړول.

۞پر قبرو څراغان شمعي بلول.

۞د جنازې وروسته دعا حتمي کول.

۞چي کله د نبي عليه‌السلام نوم مبارک ذکر سي ګوتي مچول.

۞احمد رضاخان برېلوي په لاس کي شېخ عبد القادر جیلاني دی او شېخ عبد القادر جیلاني په لاس کي د نبي عليه‌السلام دی. داسي په لاس کي کېدل لکه قلم چي د کاتب په لاس کي وي. د نبي عليه‌السلام په حضور کي د الله تعالی جل‌جلاله دی (ماینطق عن الهوی) دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره معلومه سوه چي بريلوي صاحب په حضور كي د الله تعالى دى (ماينطق عن الهوى) العياذ بالله.

۞رضا د الله تعالى رضا د پېغمبر ﷺ ده او رضا د پېغمبر ﷺ په رضا كي ده. احمد رضاخان بريلوي ده.

۞د احمد رضاخان بريلوي ژبه او قلم الله تعالى دواړه د خطاء څخه ساتلي دى، همداسي نور عقائد لري چي، په مذهب حنفي كي ورته په كلكه جواب ويلى سوى دى كه څه هم دوى په ظاهر ځان حنفي بولي خو حنفي نه دي بلكي دا يو ګمراه ډله ده او نه په حنفي مذهب كي داسي عقائد ولالره ځاى نسته. د ښه معلوماتو لپاره دغه كتابونه وګورئ.

١ اديان باطله.

٢ صراط المستقيم.

٣ شناخت ګروها.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه کتابونه:

چې د ماخذونو په توګه استفاده ځيني سوېده په لاندي ډول دي.

۱ قرآن مجيد
۲. بخاري شريف.
۳ مسلم شريف
۴. ابوداؤد شريف.
۵ ترمذي شريف
۶. مشکوات شريف.
۷ مکتوبات امام رباني
۸. تلويح توضيح.
۹ مجالس ابرار
۱۰. غنية الطالبين.
۱۱بحرالرائق
۱۲. ابوالمنتهي .
۱۳ د ستور اساسي مع ائين دارالعلوم ديوبند.
۱۴ فتاوی رحميه
۱۵. شرح منار.
۱۶ نامي شرح حسامي
۱۷. الاجتهاد.
۱۸ حديث او تقليد شخصي
۱۹. اعلام الموقعين.
۲۰ مجموع الرسائل ابن عابدين.
۲۱. الاقتصاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲عقد

۲۳ کلمة الفصل.

۲۴ تذکرة الحفاظ

۲۵. انصاف .

۲۶ اشرف جواب

۲۷. فتاوی ابن تیمه.

۲۸ محمد بن عبدالوهاب

۲۹. الهدیة السنیة.

۳۰ حطة في ذکر صحاح السته

۳۱ نزهة الخواطر .

۳۲ قول المختار في مولد نبي المختار

۳۳. . فتاوی فردیة

۳۴ حدائق حنفیة

۳۵. انوار الباري.

۳۶ تذکرة محدثین

۳۷. تفسیرات احمدیة.

۳۸ الاعتدال في مراتب الرجال

۳۹. . شرح مؤطاء

۴۰ هدیة الهدی

۴۱. بدورالاهله.

۴۲ اسرار اللغة

۴۳. عرف البحاري.

۴۴ العزاب المهین

۴۵. احیاء العلوم الدین.

۴۶ جامع بیان العلم

۴۷. اشاعة السنة.

۴۸ الجواهر المضیة.

۴۹ جامع المسانید.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۰ حجة الله بالغة
.۵۱ انصاف مع کشاف.
۵۲ سبیل الرشاد
.۵۳ تقلید ائمة.
۵۴ اللمع لابي النصر السراج الطوسي
.۵۵ فتاوی محمودیة.
۵۶ ردالمختار.
۵۷ درلمختار.
۵۸ تفسیر عثماني
.۵۹ تفسیر ابن کثیر.
۶۰ جلالین
.۶۱ معارف القرآن.
۶۲ تفسیر الرازي
.۶۳ فتاوی عزیزي.
۶۴ ادیان باطله اور صراط مستقیم
.۶۵ . حقیقت تصوف
۶۶ عرفان
.۶۷ ابن ماجة.
۶۸ مناسک لملا علي القاري
.۶۹ . فتح الباري
۷۰ اعلاء السنن
.۷۱ مواهب الرحمن.
۷۲ مفتاح البحاجة
.۷۳ وفاء الوفاء.
۷۴ شفاء السقام
.۷۵ الخصائص الکبری.
۷۶ جلاء الافهام
.۷۷ مسند احمد بن حنبل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷۸ الوصل الی حقیقة التوسل
.۷۹ الدرالمنثور.
۸۰ عمدة القاري
.۸۱ السیرة حلبي.
۸۲ کشف الارتیاب
.۸۳ الدررالسنیة.
۸۴ اسدالغابة
.۸۵ الصواعق المحرقة.
۸۶ امدادالفتاوی
.۸۷ عقائد دیوبند.
۸۸ شواهد الحق.
۸۹ اشعة اللمعات.
۹۰ شرح الصدور
.۹۱ البصائر.
۹۲ فیض الباري.
۹۳ فیض الباري.
۹۴ بذل المجهود
.۹۵ حموي.
۹۶ شیخ الاسلام علي تیسیرالقاري
۹۷ . مرقات.
۹۸ رحمت بیان.
۹۹ شناخت گروها.
۱۰۰مفردات
۱۰۱الاشباه و النظائر
۱۰۲مرواج السنن
۱۰۳فتوی هندیة
۱۰۴نورالایضاح
.۱۰۵مراقي لفلاح.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰۶مجموع الرسائل محمد امين صفدر

۱۰۷درر الفوائد.

۱۰۸اعانة الطالبين

۱۰۹البدية والنهاية.

۱۱۰مغرب

۱۱۱قاموس.

۱۱۲مختار الصحاح

۱۱۳تاج العروس.

۱۱۴جامع العلوم والحكيم

۱۱۵الاعتصام.

۱۱۶فتوى حدثية

۱۱۷الحاوي للفتاوى.

۱۱۸رحيق مختوم

۱۱۹مجموع الفتاوى.

۱۲۰الغنية

۱۲۱مصنف ابن ابي شيبة.

۱۲۲تيسير العزيز

۱۲۳روح البيان.

۱۲۴سنن الكبرى

۱۲۵احسن الفتاوى.

۱۲۶الوسي تاريخ نجدي

۱۲۷ترجمان و هابية.

۱۲۹اقتصاد في الاجهاد

۱۳۰اهل حديث اور انگريز.

۱۳۱پهلي اسلامي تحريک.

۱۳۲غير مقلدين د احديثو په رڼا کي.

۱۳۳تنبيع الوهابين.

۱۳۴مثنوي معنوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

. الحمدلله حمداً موافياً لنعمه و موکافیه لمزیده و الصلوة و السلام ع لی رسوله محمد و أله و اصحابه اجمعین

تمت بالخیر

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library